

பாங்கல் சிறப்பு

கல்கி

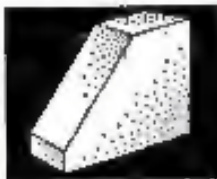
KALKI
15.1.1967
35 காசு

பெரிய செய்தி
எழுதும் முடிந்தால்

அதிகரித்த வெப்பத்தால்
ஏற்படும் வீரிசல், பிளவு, அரிப்பு
முதலியவைகளை எதிர்த்து நிற்கும்

ஏஸிஸி ஹை அலுமினா ஃபயர்பிரிக்குகள்

உங்கள் பிரத்தியேகத் தேவைக்கேற்ப தயாரிக்கப்படுகின்றன!

எங்கள் ஃபயர்பிரிக்குகளை உங்கள் பிரத்தியேகத் தேவைக்
கேற்றபடி தயாரித்துத் தருகிறோம். உங்களுடைய பிரத்தியேகத்
தேவை என்ன என்பதை எங்களுக்குத் தெரிவிங்கள். வீடியம்,
ஹை மற்றும் லாஸ்பர் ஆனவிலே அலுமினா உள்ள ஏஸிஸி
ஃபயர்பிரிக்குகள் கிடைக்கின்றன. மிகவும் அதிகரித்த வெப்பத்
தில், கடினமான சூழலிலேயும், நீடித்து உழைப்பதற்கேற்ற உரம்
பெற்றவை இந்த ஹை அலுமினா ஃபயர்பிரிக்குகள்.

இதர விவரங்களுக்கு
எழுதுங்கள்:
தி ஸிமென்ட் மார்க்கெட்டிங்
கம்பெனி ஆஃப் இந்தியா
லிமிடெட்
பம்பாய், அமைநாபாத்
பெங்களூர், கல்கத்தா
கோயம்பத்தூர், புது டில்லி
இந்தூர், கான்பூர், மதராஸ்
மார்டு, சென்னை

**ஏஸிஸி
கட்னி**

தி அஸோஸியேட்டட் ஸிமென்ட் கம்பெனீஸ் லிமிடெட்
தி ஸிமென்ட் மார்க்கெட்டிங் கம்பெனி ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட்

“பட்டுப் புடவைகளில் அழகானவை
ராசி பட்டுப் புடவைகளே!”

எங்கிருர் பட்டு மாமி

“எத்தனையோ பட்டுப் புடவைகள்
உடுத்தி இருக்கிறேன். எல்லா
வற்றிலும் கவர்ச்சி மிகுந்தது
ஒன்பதரை கஜம் ராசி பட்டுப்
புடவை” எங்கிருர் செனகர் ஐயாதி-

கணகவர் நிறங்கள், அழகிய
முனைகள், பலவித பார்டர்களில்
ஒன்பது, ஒன்பதரை கஜங்களில்
ராசிப் பட்டுப் புடவைகள்
கிடைக்கின்றன. புராதன மற்றும்
நவீன நாகரிக முனைகளை
விசேஷங்களில் அழகிய உயர்ந்த
விலையிலும், ஆளாட உபயோகத்
திறவுகலைய விலையிலும் ராசிப்
பட்டுப் புடவைகள் உள்ளன.

ராசி

இன்றே எல்லா சக ராசிப்
பட்டுப் புடவைகளையும் எங்கள்து
தரகன் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஷோரூம்களில்
பார்வையிடுங்கள்

ராதா சிலிக் எம்போரியம்

,14, சைத்தித் தெரு, எம்.எம்.புரம்
மதுரை-6

ராதா சிலிக்ஸ்,

‘நன் கிங்கன்ஸ்’ மவுண்ட் ரோடு,
மதுரை-2

ராதா சிலிக் எம்போரியம்,

மம்பாய் கதேசி கோவர்பேகல்
ஸ்டிரீட் 28 கம்பெனி கட்டிடம்
மென்டர்ஸ் இந்தியா ஹவுஸ்,
ஸர் சி. எம். ரோடு பம்மாடி-1

எங்கள் மவுண்ட் ரோடு ஷோரூமினும்
9, 9½ கெஜம் ராசிப் பட்டுகள் கிடைக்கும்

ஸிஸ்வர் எக்ஸைட்

ஒவ்வொரு முறையும் உடனடியாக

என்ஜினைத் துவக்க

உக்கர் உச்சுர் ஏதென்று.

நி

ஜெனரல்

எலக்டிரிக் கோ. ஆப்

இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை

கிள்கள்: பெங்களூர், கோயமுத்தூர், சிகந்தராபாத்

885C-45 TM

பசுபதிநாத் யாத்திரை

மஹா சிவராத்திரி தரிசனம்

புனித தேபாளம் - வட இந்திய கௌத்திரங்கள் 30 நாட்கள்
1-3-1987 சென்னையிலிருந்து புறப்படும். சிசர்வ் செய்த முதல்
வகுப்பு, மூன்றாம் வகுப்பு ரேஸ்ட் ரயில் வண்டி வசதிகள். பாட்ளா -
காத்தமாண்டு - பாட்ளா ஆகாய விமானத்தில் பிரயாணம். சகல
வசதிகளும் சேர்ந்த சார்ஜ் தபர் ஒன்றுக்கு -

முதல் வகுப்பு ரூபாய் 1050. - மூன்றாம் வகுப்பு ரூபாய் 750.

ராம்மோஹன் & கம்பெனி லிமிடெட்

பிரயாண ஏஜன்டுகள்

மெய்கொண்டா ரோடு

பெங்களூர்

போன் : 73995

362, நேதாஜி ரோடு

சென்னை

போன் : 21256

கிராம்கட் ரோடு

கோயமுத்தூர்-12

போன் : 6986

കൾക്

பெருநகரம்

0123456789 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 104

"நப்படி ஒவ்விரவராய்?"	8
கூறுதொன்றும் இல்லை	5
ராதாஜிவ் கருத்துக்கள்	5
அய்யாசக்தை அடக்குங்கள்!	11
சீ-ம் சத்திர்போம்!	12
பெட்டியாளிரோடு பெட்டி	28
தி அனாதை திரைகள்	22
கனகசூர் நரம்	36
ஜிம்மி	38
இனிக்ரம் கிரகெட்	37
நாள் கண்டேஜ்	41
இலவதிர காலம்	63
பட்டு டாடல்	66
தொக்கத்தை தோக்க...	126

“கனீஷ்” பீஸ் வெளியாகும் காலதாமதம்
உள்ள பெண்கள் எல்லாம் கற்பனை
வெள்களை; சம்பந்தமற்ற கற்பனையே.

பெங்களூர் சிறப்பு மாநகர் சிசி

അവലംബം: സിന്ധുവാർത്ത

ஆனந்தம் என்ற பழைய நெடுமலை நகரத்தின் மேற்கேயுள்ள பகுதியில் உள்ளது. அங்கேயும் கட்டிடங்களும் ஆடலும் பாடலும் நேரும் நிகழ்ச்சியும் பூதங்களும் உருவங்களும் சமூக நாயக பரிபூரணம் போன்றவை அங்கேயே நடைபெற்று வருகின்றன.

தேவநல்லிச் சாலைப் போலும், ஏழு பாயர்
மற்றுப் பள்ளித் துள்ளி விட்டுக்காற்றுப்
பாழங்கை வளர்க்கி குள்ளி வந்தாள்
கனத்திப் போதும், நடிப்பாள் விழாக்கள்
அறிவித்திருப்பின் புலப்படுத்தினால் ஏன்
படுத்தியிருக்கப் பட்டது? உத்தரவு வழங்கி
தாமத ஆகியிருப்பதைத் தாதுக்கொள்
வாறுக போகும்! பொங்கல் வாழ்க்கை!

• **புதிதாய்வுகள்** : பழங்காலவாழ்வுகள்

DATE: 12-12-1942

தேவநகரத்தில் 36 அடம் தூரம் செல்லுதல்

**அனைவரையும்
கவர்திறுக்கும்
உங்கள்
கேசம்**

PEARLINE
LAVENDER REFRIGERANT

PEARLINE-PARIS PVT., LTD.
P. O. Box No. 480, Bombay 1.

மாய வாழ்வைத் துறந்து நிதம்
வையம் வாழத் தவ மிருக்கும்
ஐயன் காஞ்சி அருளாளன்
தூய பாதம் பணித்திடுவோம்

“எப்படி ஒன்று சேரலாம்?”

சுதந்திரக் கட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், முஸ்லீம் லீக், தமிழ்நாடு கழகம் ஆகியவற்றின் கொள்கைகளுக்கிடையே உள்ள வேறுபாடுகளைச் சிலர் சுட்டிக்காட்டி, இவை எப்படி ஒன்று சேரலாம் என்று கேட்கிறார்கள்.

மற்றக் கொள்கைகளில் மாறுபட்டாலும் ஒரு கொள்கையில் இவை அனைத்தும் ஒரேபோல் மாறுபட்டவையான கடுபாடு கொண்டிருப்பதாலேயே தேர்தல் காரியங்களில் இடையூறுகொண்டிருக்கின்றன.

இருபதாண்டுகள் கவியரசு செலுத்திய காங்கிரஸ் மீண்டும் ஐந்தாண்டு களுக்கு ஆட்சி அதிகாரம் பெற்றுவிட்டால், அதோடு ஐந்தாண்டுகளுக்கே இந்தியாவில் சமூகம் கட்டப்படும். எனவே இப்போது நாட்டில் ஐந்தாண்டுகள் பண்பாடு காப்பாற்ற வேண்டிய அவசரம் தோன்றுகிறது. இந்த உள்வாதமான கொள்கைகளையே சுதந்திரக் கட்சியும், தி.மு.க.வும், முஸ்லீம் லீகும், தமிழ்நாடு கட்சியும் ஒன்றுகூட்டிச் செய்யலாற்று கின்றன.

சுதந்திரக் கட்சிக்கும் தி. மு. க.வுக்கும் கொள்கை அடிப்படையில் உள்ள வேறுபாடுகளாகச் சிலர் கூறும் அதே தருணத்தில், சுதந்திரக் கட்சியில் செல்வாக்கு இல்லாத தி. மு. க.வின் கொள்கைகளில் பல மாறுபாடுகொண்டிருக்கின்றன என்று வலது சாரிக் காங்கிரஸிடம் தலைவர் திரு கவியாணசுந்தரம் குற்றம் கூறியிருக்கிறார். ‘கூட்டுச்சேரா கட்சிதான் கொள்கையை மீண்டும் பரிசீலிக்க வேண்டும்; ஆகியாவில் ஒரு பொதுச் சந்தை ஏற்பட வேண்டும்; தமிழகம், ஆந்திரம், கர்நாடகம், கேரளம் ஆகியன இந்திய பூமியினுக்குள்ளேயே ஒரு மண்டலமாக இருக்க வேண்டும்’ என்றெல்லாம் தி. மு. க.வின் தேர்தல் அறிக்கையில் காணப்படுவது ராஜாஜியின் கருத்துக்களில் பின்பற்றியவையே’ என்கிறார் அவர்.

எதிர்ப்புக் கூட்டலையில் உள்ள கட்சிகள் தங்கள் கொள்கைகளையெல்லாம் ஒரேபோல் மாற்றிக்கொள்ளப் போவதாக ஒருபோதும் சொல்லவில்லை.

தனித் தனிக் கட்சிக் கொள்கைகளையிட முடியுமாவது, ‘ஐந்தாண்டுகளுக்குக் காப்பாற்றக்கூடக் காங்கிரஸின் இடையூறு ஆட்சியைத் தவிர்க்க வேண்டும்’ என்ற பொதுக் கொள்கைதான்.

தமிழகத்தில் மட்டுமின்றி அகில இந்தியாவிலும் தேசிய அடிப்படையில் எதிர்ப் கட்சிகள் பரஸ்பரம் போட்டியை இதே ரீதியில் தவிர்த்து, ஒன்று சேர்ந்து காங்கிரஸை எதிர்த்துள்ளன. இதனால் பலமுதலும் போட்டிகள் தவிர்க்கப்படும். எனவே காங்கிரஸின் உதானங்கள் கணிசமாகக் குன்றவும், இவ்வாறு சர்க்கார் அமைப்பதற்குத் தேவையான பணத்தைக் காங்கிரஸ் பெறுமற் செய்ய தாமதம் நடைமுறைபதி தேசிய அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும். எனவே தேசிய அரசாங்கம் ஏற்பட வேண்டுமென விரும்புகிறவர்கள் எதிர்ப்புக் கூட்டலையில் அவசியத்தை உணருவர்.

ஒரே டிவீஷன் உருவாக்கிகாரத்தை ஒழிப்பதற்காக சர்க்கிலும் ஸ்டாலினும் ஒன்று சேர்த்தார்கள். ‘மரிட்டிஷ் சர்க்காரின் கொள்கைகளுக்கும், குடியரசர்க்காரின் கொள்கைகளுக்கும் இடையில் பொருத்த வேறுபாடுகள் உள்ளனவே; இவை எப்படி ஒன்று சேரலாம்?’ என்று அப்போது ஒருவரும் கேட்கவில்லை. ஹிட்லர்-ஆட்சி நடத்தும் காங்கிரஸைப் பதவியிலிருந்து இறக்குவதற்காக எதிர்ப்புக்கட்சிகள் சேரும்போதும் இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

‘ஆக்கத்துக்காக ஒன்று சேர வேண்டும்; காங்கிரஸை அழிப்பது என்ற ஒன்றுக்காக ஒன்று சேரலாமா?’ என்றும் சிலர் தரிக்கலாதம் செய்யிறார்கள். தீவிரம் அழிப்பதே ஆக்கம் தான். மாம்பை அடித்துப் போடும் போது, ‘இது அழிவுதானே! ஆக்க ரீதியாக ஏதேனும் செய்யுங்கள்’ என்பார்களோ? நம்முடைய சமயத்திலேயே கிஷ்ட பரிபாலனம் என்பதைச் சொல்லும் போது அதோடுகூட துஷ்டத்திற்கும் என்பதையும் சொல்வார்கள். தீமையை மாயப்படுத்த நன்மையை வளர்ப்பதுதான்.

சுஹயொன்றும் இஸ்லை

குறையொன்றும் இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா
குறையொன்றும் இல்லை கண்ணா!

கண்ணாக்குத் தெரியாமல் நிற்கின்றாய் கண்ணா
கண்ணாக்குத் தெரியாமல் நின்றாலும் எனக்கு
குறையொன்றும் இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா!

வேண்டியதைத் தந்திட வேங்கடேசன் நின்றிருக்க
வேண்டியது வேறில்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா

— குறையொன்றும் இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா!

நிரையின்பின் நிற்கின்றாய் கண்ணா! உன்னை
மறையொன்றும் ஞானியர் மட்டுமே காண்பார்
என்றாலும் குறையொன்றும் எனக்கில்லை கண்ணா
குன்றின்மேல் கல்லாவி நிற்கின்ற வரதா

— குறையொன்றும் இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா!

கவிராகுக் கிரங்கிக் கல்லிலே நிறங்கி
நிலையாகக் கோயிலில் நிற்கின்ற செகலா

— குறையொன்றும் இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா!

யானும் மறுக்காத மலைமயம்! உன்மார்பில்
ஏதும் தரநிற்கும் கருணைக் கடல் அன்னை
என்றும் இருத்திட ஏதுகுறை எனக்கே
ஒன்றும் குறையில்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா!

குறையொன்றும் இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா
குறையொன்றும் இல்லை கண்ணா!

ராஜாஜ்
(சோமு உதவி)

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

பெரிய சபைக்கான தேர்தலும், ராஜ்ய சட்டசபைக்கான தேர்தலும் ஒரே சமயத்தில் ஒரே வாக்குச் சாவடியில் நடைபெறுவது கூட்டுசேரமானதாகும். சட்டசபை அங்கத்தினர்களும், மக்கள் சபை அங்கத்தினர்களும் எடுபடும் பிரச்சினைகளின் தன்மை மாறுபட்டது. இரண்டு தேர்தல்களும் ஒரே போதில் ஒரே இடத்தில் நடைபெறும். தேர்தல் பிரச்சினைகள் கவனிக்க வேண்டிய ஒரு மக்கள் சபை அபிப்பிராயம் உள்ளதில் பல்விடப் பரப்பப்படுகிறது என்று நினைக்கிறார் என்பதைப் பார்த்துக்கூட வாக்காளர்கள் வாக்கு அளிக்கும்படியாகிறது. உள்நாள்ப் பிரச்சினைகளும் தேர்தல்ப் பிரச்சினைகளும் குழப்பம் படாமலிருக்க வேண்டுமாயின் வேக சபைத் தேர்தலும் சட்ட சபைத் தேர்தலும் வெவ்வேறு நாட்களில் நடைபெற வேண்டும் என்று ஸ்ரீ கே. சத்தாபவம் தீர்மானம் காணாமல் கூறி வருகிறார். சிந்தித்தந்தால் செயல் அதிகமாகும் என்பது உண்மை.

தேர்தல் செயல் துறித்து ஒரு விஷயம்: அபிப்பிராயத்தின் கோத்திரச் செலவைக் குறைத்துச் சர்க்காரே அதன் ஏற்க நிறைய ஆம்சங்களில் இடருண்டு, வாக்காளர்கள்

தங்களுக்கு வாக்குரிமை என்பது எவ்வளவு வும், வாக்குப் பெறு முன்னாலே அதையும் இன்று அபிப்பிராயத்தையே தங்களுக்குள்ளே வைத்து, இது அபிப்பிராயம், சர்க்கார் அதிபாரிகள்தான் இதற்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும். ஆனால், அதிகாரிகளைக் காங்கிரஸ் கூட்டி தவறான வழியில் பரப்புகின்ற வாக்குரிமை அபிப்பிராயம் அதிகமாகத் தேர்தல் பொறுப்பைத் தருவதற்கும் மக்கள் அங்கு கிறார்கள்.

காங்கிரஸ்

“காங்கிரஸ் விட்டதும் எனக்கு எவ்வளவு வகுத்தமாயிருக்கிறது” என்று ஸ்ரீ வி. கே. கிருஷ்ணமூர்த்தி பேசியிருக்கிறார். தம்முடைய இஷ்டம் பங்குகளில்லாத எப்பதார்த்தம் அவர் காங்கிரஸை விட்டு, பம்பாயில் வடக்குத் தொகுதியில் கிளையாக நிற்கிறார். அவர் வகுத்திருந்தும், வகுத்தாவிட்டாலும், இந்த தேர்தலில் அவருக்கு மீதம் கவனம் செலுத்தப்படும்.

கருக நதி நிகழ்பெற உதவ வேண்டும், சட்டத்தில் கூட்டி விடுவதாக வேண்டும், தனிவார கதந்திரத்தில் மிகுந்த தீவிரம்

கோவாறு மீது எம். எஸ். சுந்தரவர்தனம், மார்ச் 1962 நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, எம். எஸ். சுந்தரவர்தனம் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தியைப் பற்றி ஏதாவதும் அவர்களிடம் நடந்த காரணம்.

கோவாறு மீது [எம்.எஸ். சுந்தரவர்தனம்] திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தியைப் பற்றி ஏதாவதும் அவர்களிடம் நடந்த காரணம்

நமதுபதிய

மகாராஜாக்கள்

குணவத்தை அடக்குங்கள்! ம.பொ.சிவஞானம்

இப்போதத தொன்னாமிர்த்த அதுபத
தேரு பிழ்வதிக நடைபெற விருக்கும்
பொதுத் தோற்க, தாற்பத்தெட்டு பொது
மக்களின் தலையெழுத்தை திரிவதில்
பொருள்படு. ஒரு தாள் தாம் அளிக்கும்
வாக்கு இத்தொண்டுகளுக்கான பாரத சமூ
தாபத்தின் வாழ்க்கையை முடிவு செய்பத
வடியதாகும்.

இருபதாண்டுகள் தொடர்ந்து அறிவார
பீடத்தில் இருந்து வந்த ஒரு எட்டிலின் ஆதிக்கம்
இளியும் நீடிக்க வேண்டுமா என்ற வினா
எழுந்திருக்கிறது. நீடிக்கக் கூடாது என்ற
விடைவந்த தோற்க தானிக் மக்கள் தர
வேண்டும். ஆட்சி பீடத்தில் ஒரு எட்டிலை
அதறி இன்னொரு எட்டிலை அமர்த்துவது
அரசியல் விபத்து ஆகாது; அது ஜனநாயக
தேவதையின் விளையாட்டு.

இருபதாண்டு காலம் ஒரு எட்டிலை
அளித்து மாநிலங்களிலும் மத்தியிலும்
ஆதிக்கம் செலுத்தியதால் ஜனநாயக வளர்ச்சி
தடைப்பட்டு விட்டது. ஆனால் வட்டிலை
ருக்கு, "தம்மை அடட்டிக் கேட்க ஆகவில்லை"
என்ற நினைப்பில் ஆணவம் வளர்த்துவிட்டது.
அந்த ஆணவத்தை அடக்க வாக்காளர்கள்
எதிரிக் எட்டிலின் ஆணத்தின்
எட்டிலைக்கே வாக்களிக்க வேண்டும்.

கணவுப் பஞ்சத்தை அதற்கு, விடுவாதி
களை மட்டுப்படுத்த, எஞ்சத்தை ஒழிக்க,
நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டை, உருவாக்க,
பொருளாதாரச் சீர்திருத்தத் தவிர்த்து
வந்ததை வளரிக், இருபதாண்டு காலம்

வாக்கிரல் எட்டிலு அவகாசம் அளித்தோம்.
தாம் எதிர்பார்த்தது எதுவும் நடக்கவில்லை
என்பதோடு, மேலே குறிப்பிட்ட ஒய்கொரு
துறையிலும் மேலும் மேலும் தவிதவையும்
தாத்தையெம எண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த
நிலையில் திருப்பவும் வாக்கிரல் ஆட்சி
வாக்காளர்கள் வாய்ப்பளித்த விட்டால்,
நாட்டில் தக்காட்சி ஏற்படாது என்பதோடு
அதிருப்தி அடைந்த மக்கள் அராஜகப் போக்கி
லும் செய்கப்படக் கூடும். அதற்கான அறிவுறு
களை இப்போதே எண்டு வருகிறோம். அந்த
அபாயத்தைத் தடுப்பதற்காகவும் மக்கள்
எட்டிலை வேட்டாளர்களுக்கு வாக்களிக்க
வேண்டும்.

தலைவர் ராஜாஜி தமது முதிர்ந்த அதுப
வத்தையும் அறிவையும் எட்டிலையினருக்குக்
கொடுத்ததறி அதற்கு ஆகரவு அளித்து வரு
கிறார். அவருடைய பேராதரவால் எட்டிலைக்கு
சென்றி விடைக்க வாக்காளர்கள்
வாய்ப்பளித்ததால் கடந்த இருபதாண்டு கால
மாக அடைந்த இன்னல்களிலிருந்து நாடு
விடுதலை பெறும் என்பது உறுதி.

வாக்காளர்களே! அறிவுக்கும் திறமைக்
கும் பெயர் போன் தமிழ்நாட்டில் பெருமை
யைக் காப்பாற்றும் வகையில் உங்கள் வாக்கு
களைப் பயன்படுத்துங்கள். எப்போதும்
எதிலும் தீமைவற்ற தன்மையைச் செய்க
நிலை பாரதப் பேரு நாட்டில் தம் தமிழகமே
முன்னோடியாக இருந்து வந்திருக்கிறது. வாக்கி
ரல் ஆட்சியை மாற்றுவதிலேயும் தாம்
அந்தப் பழம் பெருமையை நிலைநாட்டிக்
கொள்வோமாக.

‘**விடுதலைப் போராட்டம்: கிடைத்தல்**’ என்விற விதத்தில் தடைபெறும் மாதாடுகள் என்று. ஆனால், சென்னைவில் நிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்திய நாள்களவு பொது மாதாடு இதுவரை தமிழகம் கண்டிராத வகையில் கூடி, தமிழகத்துக்குத் தேவை யான புரட்சிணர்ச்சியை வழங்கி, படைத்துகளில் வர வாதறு முக்கியத்துவம் பெற்றுத் திகழ்விறது என்றும் கூறு ஏதோ எதிர்பாராமல், சத்தியாவர்த்தன் ஏற்பட்ட திகழ்ச்சியில்; இறங்க தீர்மானம் இலம் ரும் ஒரு மகத்தான மக்கள் இயக்கம் (Mass-Movement) எதிர்பார்த்து உருவாகியை ஸ்வந்திர சாதனைவாரும்.

“பாமிட்டு”கள் ஸ்ரமம், அங்கு கண்டமரக் கெட்டிய் மட்டுமே கெட்டக் கூடிய புத்தம் புது தந்திராகத் தகடுகளை அகடப்பாகக் கொண்டு பொ டேபமமாக தடைபெற்ற மாதாட்டியைத் தமிழகம் கண்டிருக்கிறது. அதற்கும் மக்கள் கூடத்தான் செல்வனர். ஆனால் கடினமாகப் பவர் ஆரோக் கண்டிப்பி கட்டு அடுக்கும் ராட்சத “இடது”ப் பாமி”மல் வேடிக்கை மாரிக்க வத்தவர்கள் என்ா தடை நடடறியும்.

ஆனால் இ. ஸ்ர. க. மாதாட்டிற்கு வத்தவர்கள் வேடிக்கை மாரிக்க வத்தவர்கள் அங்கு; பத்திரைப் பது ஆண்டு வானமால் நாட்டை வேதனையில் ஆழ்த்தி

“முரசேலி மாதன்”

வேடிக்கை காட்டும் ஒரு துரைத்தனத்தை மாத்ரி அமைக்கக் குறுகைத்து, அதற்கான வழிவகை காண வத்தவர்கள்!

சிறிளகப் பதிவெத்து நாட்கள்கூட இருக்காது, சென்னைவை அடுத்த விருகாபுரக்கம் கிராமத்தில் மாதாடு நடத்த வேண்டும் என்றாக ஸ்ரமம் சென்று. மாதாட்டிற்காக முதலில் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட இடம் திருவாரூர் இசுலம் போலத் திகழும் ‘ஜி’காணு கைதாளம்” ஆகும். அதைப் பெறுவதற்காகக் கழகம் இரண்டு முறை தில்லி பாதுகாப்பு அவகாச ரவைக்கு விண்ணப்பம் சென்று கொண்டது. ஆனால், அதே இடத்தில் 1963ம் ஆண்டு பத்திரைவத்து யுனியன் தலைவர்கள் மாதாடு நடத்துவதற்கு அனுமதி அளித்த

அரசினர். கழக மாதாடு நடத்த அனுமதி மறுத்து விட்டனர். அதற் றுப் பிறகுதான் விருகாபுரக்கம் தேர்த் தெடுக்கப்பட்டது.

விருகாபுரக்கம் வீரம் மணக்கும் மண், அங்குதான் சென்று அங்கு ஸ்ரமம் சீரம் தான் அன்று காமி கழக உறுப்பினர் அரங்கநாதன் இத்தியை எதிர்த்துத் தீக்குளித்து, உணர் துராகம் செய்து, தென் கைத்தியை இத்தி எதிர்ப்புத் தேவைக் கொழுத்து விட்டெரிவச் செய்தார். அந்த மண்ணிலே மாதாடு நடத்தவறு எழெச்சி தரத்தக்கதன்ரு!

மாதாட்டிற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட இடமோ பாம்புக் கூப்பம்

மேலே மயிலேடே தோன்றும் உதய சூரியன் கிளர்னம்; அந்த உதய சூரியனில் அறிஞர் அண்ணாதுவர் திருவுருவம் - இந்தக் கவர்ச்சியிருந்தும் நம்மாநாட்டிற் பந்தாக்குள் நுழைவோர் தெஞ்செயல்பாய் புத்தாண்டு ஈரவெளிய் பழையன் எழித்துப் புதியன போனும் உதய உததை அளித்தது.*

*1967-ல் நுழைத்து உன்னை வருவோர் இடது பக்கம் ஓர் உய்யம் உருக்கும் காட்சியைக் கண்டனர். சென்ற ஆண்டு தமிழகத்தில் தடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் போது போலீஸாரின் துப்பாக்கிக் குண்டுக்கள்துப் பவியாதி, ஒரு கூக 'இந்தி ஒழி' என்று எழுதப்பட்ட பவகையைத் தாங்கி இங்கொரு கூக 'சுரூபு' வென இரத்தம் பீறிட்டு வரும் தெஞ்சை அழுத்திப் பீடித்துக் கொள்ள, குற்றவிற்கும் குற்றவிற்குமாகத் தரவியை சாங்குது கிடக்கும் பள்ளிக்விழுவர்கள், உயிர் போகும் தெருத்தியம் மகாவென நிமிர்ந்து நின்று உரக்க குரலில் போராட்டம் முழக்கியிருவதை அப் படிப்பைத் தஞ்சையோர் கிழி வடிவிலே வடித்திருந்தார் ஓயியர் அங்குதது. 'தெருத்தியோடு தீமை வந்த பின்னும் இந்தத் தெரு இருந்தொரு ண்பாறண்போ?' என்று கேட்பது போல் அந்த மாணவ மாணிகள் அடக்குறைய உடலுக்கு இழைத்த துன்பத்தைச் சிறிதும் பொருட்டா இத்தது உட்கண் உயர்த்திப் போராட்டம் உதவேந்தை வெளிப்

படுத்தவது வரலாற்றுக் கவடிவிக் நாய் பார்த்தும் ஓயியங்கண் திணைபடுத்தியது.

இதைப் பார்த்து ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் உருத்து விட்டு வயது புறம் திரும்புவோரை வரவேற்றது. "குடிமக்கள் அஞ்சும்படியான கொடுமைகளைச் செய்து ஆளும் கொடுங்கோல் மன்னன் விரைவில் செருவது நிண்ணம்" என்று உரைக்கும் உதகப் பொது மறை தந்த திருவள்ளுவர் கிழை!

"வெருவந்த செந்தொழுகும்
வெக் கொழுவின
குருவந்தம் ஒழிக்க
கெடும்"

—குறள் 859

'இந்த வள்ளுவர் வாக்குப் பவிக்காமல் போகாமா?' என்று மனசாட்டுவோரு பெரியவாறு பிரும்மாண்ட

*குடந்தை தீரமேலுருக, பொன்னி கெடிரமணிகுருக அருக் பாதிப்பி இக்கத்தை வளர்ந்து மறைந்த வெளிவர்கள்.

இந்த ஸ்கூல் 'புரட்சி நூல்' எக். சி. சூர், அவர்களது அன்புமையாகும்.

மாத பந்தங்களுள் மக்கள் நுழை
வின்றனர், கருத்துவிருத்து பெற.

மாநாட்டு முதல் நாள் நிகழ்ச்சி
ஜிம்சானு மைதானத்திலிருந்து புறப்
பட்டு மாநாட்டுப் பந்தங்களை அடைந்த
ஊர்வலம் நிகழ்ச்சிதான்.

ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊரை வலம்
வருவது எப்பது பொருள். ஆனால்
இந்த ஊர்வலம் அப்படியல்ல; ஒரு
பெரிய ஊரே அணிவகுத்து வலம்
வந்தது போல் இருந்தது. 'சென்னை
தகையே பிரயிக்க வைத்த நி.மு.க.
ஊர்வலம்' என்று 'தினமணி' பத்தி
லினை கொடுத்திருந்த தலைப்பு சரி
என தலைப்பாகும்.

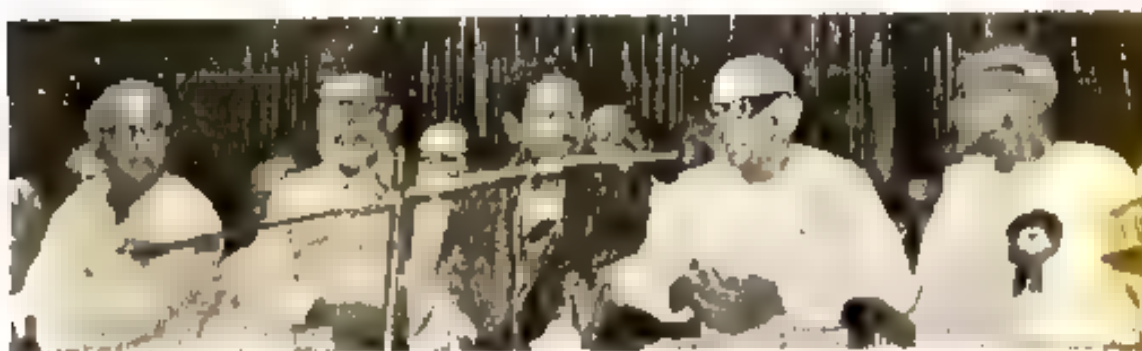
'உடல் மடை திறத்தது போல்'
என்று பழமொழி கேட்டிருக்கிறோம்.
ஆம்; சென்ற டிசம்பர் மீடம் தேதி
வன்று மாநாட்டு ஊர்வலத்தைப்
பார்த்தவர்கள் அந்தப் பழமொழியை
தடைமுறையில் கண்டனர். ஆர்ப்
பரித்து வந்த அந்த மக்கள் வெள்ளம்,
அப்படி பா...! அந்த அணிவகுப்பு

'குடிசை வாழ்வோர் சங்கம்' அமைத்திருந்த
வண்டியில் சென்னையில் நாம் காணும் ஓர் ஓங்க
குடிசை உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. அநிலிருந்தவர்கள்
மேலிதயப் பாதி மறைக்கும் கந்தலாடை உடுத்தி,
'ஏய்களுக்கு உண்ணச் சோழிங்க! உடுக்க உடை
யிங்க! இந்தக் காங்கிரஸ் ஆட்சி நீடிக்க வேண்டுமா?'
என்று காலிவாகக் கிடக்கும் சோற்றுப் பாசிலைக்
காட்டி முழங்கிவவாதே வந்தனர்.

மற்றொரு வண்டியில் பெரிய பெரிய கழிநீர்
இரும்புக் குழாய்கள் இரண்டு தென்பட்டன. ஆனால்
அதற்குமேல் பலர் படுத்துக் கிடந்தனர். 'துள
தாயக சோஷலிசத்தில் இதுதான் எங்கனது குடி
யிருப்பு!' என்று பக்கத்தில் நின்று சொன்டிருந்த
ஒருவர் சப்தம் போட்டுக் கொண்டு வந்தார்.

இவ்விருகு வண்டியில் ஒருவர் 'மிளகாய் வினை
உயர்ந்தது யாரால்? அரிசி வினை உயர்ந்தது
யாரால்?' என்று ஒவ்வொரு பண்டத்தின் பெயரை
வும் சொல்லிக் கேட்பார். உடல், அருவிலிருப்பவர்
காங்கிரஸ்வாரியோல் கேட்கணிந்து நிற்கும் நன்சு
ரைக் காட்டி, 'இந்தக் காங்கிரஸ்வாரது ஆட்சி
யாக!' என ஒவ்வொன்றிற்கும் பதிக் உறுவது
போல் கோஷம் எழுப்புவார்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

தந்த எழுச்சியை எழுதிப் படித்துப்
பெறுவது என்பது இயலாத காரியம்.

ஊர்வலத்தில் முன்னணியில் ஆஸி
ரக்கணக்கான கழகத் தொண்டர்கள்
கைச்சிவனில் இருவண்ணைக் கொடி
வந்திக் கழக முழக்கங்களின் முழங்கி
வந்தனர். இடைவிலையே கந்திரிக்
கட்சியின் நீலநிற உட்கத்திரக் கொடி
யும், முன்னில் வீக்கிற் பக்கைப்
பினைக் கொடியும் பறந்தது பரவச
மணிப்பதாய் இருந்தது.

அவர்களைத் தொடர்ந்து தலைநக
ரின் நூறு வட்டங்களில் சேர்ந்த
கழகக் கிளைகள் அவங்குகி்கப்பட்ட
இரட்டை மாடு டுட்டிய 'டி7க்'
வண்டிகளில் ஒரு நடமாடும் கண்காட்
சினையே அமைத்து வந்தன.

ஒரு பக்கம்: ஊர்வலத்தில் ஒரு காட்சி.
வயநாட்டில் அண்ணாதுரை, ஏ. கோவிந்த
சாமி, எம். ஜி. ஜி. ஆணையர்கள்.

இந்தப் பக்கம்: மாநாட்டி ஆரம்ப விழா
யில் எவகட்சித் தலைவர்களும் அவர்க்
திருக்கிருர்கள்.

கோவாவின் எதிர்க்காலம் அப்படி கிணங்குக வேண்டும் என்பதற்கு மக்களின் அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டும் செய்கூட்டு அமைப்பில் அங்கு தோதல் எடுக்கவிரும்புகிறது. இந்தநிலைநிலையில் கோவாவின் சரித்திரத்தில் அங்கப்போது நிகழ்ந்த சில கணவரான விழ்ச்சிகளைத் தொகுத்தத் தருகிறார் திரு வி. எஸ். ஸுபாட்சன். இதுவரை ஒரு தனுக்காக இந்தச் சம்பவங்கள் கம்பியில் அடுத்த சில வரையில் அருக்கு இடம் பெறும்.

கோவா விவகாரத்தின் புகழ்ப்பெருக பெறுவதற்குச் சிறிது காலத்துக்கு முன்னதாகப் பேரார் மடத்தில் கடைசி முறைபாகத் தயிர் பிறுத்தார். சாத்திர நெய்தலன்று தாம் உபவாசம் இருந்த போதிலும் தமது சிஷ்யர் அருக்குத் தாபம் கால உபவாசம் பாடக்க வேண்டும் என்று பெரிதும் விரும்பினார். "கவாமிதி! இந்த வேங்கலம் நாய்கள் தங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமே தவிர, நாய்கள் எங்களுக்குச் செய்வதாவது?" என்று சில பக்கங்கள் பற்றாதுவாத்தத் தடுத்தனர்.

விவகாரத்தின் பதில அங்கிலைத் திருவிடச் செய்துவிட்டது.

"என விதித்து தமது சீடர்களின் பாதங்களைக் கழுவல்கியா?" என்று கேட்டார் கவாமிதி.

இதன் பின்னர் விவகாரத்தின் தமது சிஷ்யர்களுக்கு உபவாசம் பரிமாறியது மட்டுமல்ல, அவர்கள் கைகளுவ தீர் மொண்டு ஊற்றினார். துண்டை எடுத்து அவர்கள் கரங்களை சுரம் போக ஒற்றினார்.

மனத்தைத் தொடும் இந்த விழ்ச்சியுடன் கவாமிதி ஒரு முறை வெளியிட்ட

கோவா வந்தியில் காலவரமாக அமைத்துச் செல்லப்பட்டார்.

செல்லுகிற மொழியில் பாண்டித்தியமும், தந்திய மத நாய்களின் ஆராய்ச்சியில் ஆழ்ந்த அனுபவம் கொண்டிருந்த கப்பராய் நாயக் கிணங்கலத்தின் பேரறிவொளியாக வெகு காலம் கவரப்பட்ட போதிலும் கவாமிதியின் கோவா விழ்ச்சிக்கு முக்கிய காரணத்தை அறிந்தபிறகு அவர் அடைந்த விடப்புகு கொஞ்ச தஞ்சமல்ல.

கோவாவின் விவகாரமும் அப்போதுதான் — கத்திரி மொழியில் உள்ள பழங்காலத்திய நாய்கள், கைகளுத்துப் பிரதிகள் சில வந்தியப் பழத்துத் திரித்துவ மதக் கோட்பாடுகளை ஆராய் விடும்பிறார் கவாமிதி.

கப்பராய் நாயக் தந்த அறிவாளியான ஒரு திரித்துவ தன்மையான கவாமிதியைச் சந்திக்குமாறு அமைத்தார். ஜே. பி. ஆவ்வரெஸ் என்ற இந்த அறிஞர் உடனடியாக கிணங்கலத்தின் ராஜசோய் திரித்துவ மடாசயத்தில் தங்கியிருக்க கவாமிதிச் செய்து கொடுத்தார். இந்த மடாசயமும் அந்த கோட்டியுள்ள கங்குலியும் கோவாவின் உள்ளகத்தில் மிகப்

விவேகானந்தர் விஜயம்

வி. எஸ். ஸுபாட்சன்

ஒரு கருத்தையும் இணைத்துப் பார்த்தால் அவர் திரித்துவ மதத்தையும் எத்துணை உள்வாக மதித்தார் என்பது விளங்கும். அவர் வெளியிட்ட அந்தக் கருத்து இதனாக:

"தான் மட்டும் ஏன் திரித்துவ மதத்தின் தாட்களில் பிறந்திருந்தேனோ அவரது பாதங்களைக் கழுவியிருப்பேன் — என் கண்ணிரால் அவை; என்னுடைய இருதயத்தின் இருத்தலால்!"

திரித்துவ மதத்தின் கோட்பாடுகளை கவாமிதி கண்ணிப்போடி ஆராய்ந்தார் என்பதற்கு அவரது கோவா விழ்ச்சியே காண்பது.

1892ல் ஒருமுறை பெங்களூரில் இருந்த போது கவாமிதி அந்தரங்க பிரதிகாரகரன் டாக்டர் வி. வி. ஸ்ரீகங்காபுரர் அவர்களிடம் கோவாவுக்குச் செல்லத் தாம் விருப்பமுதாகக் கூறினார். சாதாரணமாக அங்கு போய்த் திரும்ப கிணங்கலத்தின் அவர். அந்த கண்ணத்தின் பின்னே திட்டமிட்டமாதிரி ஏன் கவாமிதி கண்ணம் இருந்தது. டாக்டர் ஸ்ரீகங்காபுரர் தமது கோவாவின் தன்மையும் இந்த அறிவாளியுமான கப்பராய் நாயக் என்பவருக்கு கவாமிதியின் விருப்பத்தை எழுதினார்.

மார்க்கோவாவில் கவாமிதி ரவிவா கிட்டு இறங்கியதும் கப்பராய் நாயக்கின் கிட்டுக்குக்

புகழ்மையான திரித்துவ கந்தாபனமாகும். மார்க்கோவாவிலிருந்து நான்கு மைல் தொலைவில் உள்ள இந்த இடத்தில் நூற்று தாட்கள் தங்கியிருந்தார் கவாமிதி. கத்திரி மொழியில் உள்ள பழங்காலத்திய திரித்துவ வேத நாய்களையும் அந்தகோட்டியில் பிற இலக்கியங்களையும் கூர்ந்து ஆராய்ந்தார். திரித்துவ மதம் பற்றிய அவரது கருத்துக்களும் ஆராய்ச்சிப் பூர்வமான சில புதுமையான முடிவுகளும் அம்மத்தலில் அவர் கோவா கருத்த சிபாரிசும் ஆராய்ச்சியும் புலமையும் அங்கிருந்த கிரித்துவ மத குருமார்களிடையே பரியப்பித் துடித்திட்டுட்டன.

இவ்விதமாகத் தாது புலமையின் ஆழ்ந்ததையும் கிணங்கலத்தையும் அறிவித்துக் கோவா (உ) போக கவாமிதி என்றும் தயாராக இருந்தான் காரண உடைய கோமேயின் கோவாவிட அனுமதியுடன் "அவர் எவ்வளவு கோடுத்தாரோ, அவ்வளவு அங்கு எத்துக் கொள்ளவும் செய்தார்" என்று குறிப்பிட்டார்.

கோவாவின்
சரித்திரம்
97-98

விவசாயிகள் பெரிதும் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன!

தேர்தல் பிரச்சாரப் பிரச்சாரம்? உங்களை வேண்டாம். உங்களுடம் ஒரு 'பெய்ஜெண்ட்' இருந்தால் பிரச்சாரத்தை உயரமாகச் சமாளிக்கவும், ஒவ்வொரு அபேட்சைக்கும் வாங்கக்கூடிய விலை நினைவு. குறைந்த விலையில் இப்பொழுது அது கிடைக்கிறது.

அபேட்சைகளும், தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்வதற்கும் தங்கள் கொள்கைகளைத் தெரிவிப்பதும், கைசென்றும் எடுத்துச் சொல்ல உதவும் கணபதிகள் 'பெய்ஜெண்ட்' உதவியோடு பெய்ஜெண்டில் விவசாயப் பெரிதும் குறைந்திருப்பதைப் பாரத எலக்ட்ரானிகஸ் லிமிடெட் கமிஷனிங் மூலம் அறிவிக்கின்றனர்.

'பெய்ஜெண்ட்' கைக்கு அடக்கமானது. அது ஹாண்ட் பேரகரணப்படுத்தலுக்கும் ஒவ்வொன்றும் 1.5 ரூபாய் செலவுகள் தேவையாகும். 200 கிட்டல் தூரத்தினை உடனடியாகக் கூடுதல் விலைகள் இயக்குவது. பரட்டரி செல்

கியும் சேர்த்து இதனுடைய கனம் மூன்றை மின்னொலிமாதிரி, தூக்கிச் செல்லலாம். கைகளில் அம்மது இதர வாங்கைகளில் இரண்டில் செல்லலாம். உடனே அமைந்திருக்கும் கைசென்றோடு சேர்த்து நகரில் பெய்ஜெண்டும் ஒரு கைசென்றோடு மேலாக அமைக்கப்படக் குறுக்கிறது.

இப்பொழுது ஒரு 'பெய்ஜெண்ட்' விலை ரூ. 275/- தான் வரிசை பிரதேசம். ஒரே கைசென்றில் ஐம்பதுக்கும் அதிகமாக ஆட்டரி செயல்பாடுகளை ஒரு ரூ. 225/- விலை கைசென்றில் கிடைக்கும்.

உங்கள் கட்டரிசின் உபரி கொள்கைகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றை வாங்குகின்றவர்களுக்கு 'பெய்ஜெண்ட்' மூலம் எடுத்துச் சொல்லுங்கள். 200 கிட்டல் தூரத்தினை உடனடியாகக் கூடுதல் விலைகள் இயக்குவது. பரட்டரி செல்

'பெய்ஜெண்ட்' உபயோகித்த அநிக் ஒட்டுகல் பெறுங்கள்

பாரத் எலக்ட்ரானிக்ஸ் லிமிடெட்
பதிவு அலுவலகம்: ஐதராபாத், பெங்களூர்-13.

27.10.68

பேட்டியாளரோம் பேட்டி!

“ஆதோன கித்தனாம்பத்தியே பகலா
குடிப்பட்டவர்.....”

தூக்கத்த பக்த சனபயின் ஆதரவிலே, முத்
தனானு என்று அழைக்கப்படும் வேங்கடாச்
சாரியாரின் இல்லத்திலே பெண்கள் கட்டை
ஒலிக்க, காயணபடு கித்தனபடு ஸ்ரீமதி
சரஸ்வதியாரின் சந்தே உபவ்யாசம் நடை
பெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

அப்பொழுது உள்விரிந்து புதிதாகப்
பிறந்த குழந்தையின் “குலா, குலா” சத்தம்
வந்தது. உடம்பிறந்தவர்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சி
விய் ஆழ்த்தனர்; திடீராய் ரங்காச்சாரியாருக்
குப் பெத்தி பிறந்திருக்கிறது; பார்த்ததாரைக்
குப் பென் பிறந்திருக்கிறது என்று!

இது நடந்தது எந்த வருஷம் என்று கேட்
கிறீர்களா? சொல்ல முடியாது; சொல்லிப்
பெண்மயின் வயதைக் கணிக்கவும் காரியத்
தைச் செய்ய முடியாது!

அந்தப் பெண்மயின் பெயரை வேண்டு
மானால் சொல்லுகிறேன். அவர்தான் ராஜா
கங்குமி. ராஜ்யம் என்றும் தலை என்றும் தாது
சொந்தப் பெயரையே இரண்டாக வைத்துப்
புனைபெயர் பூண்டி - ஸ்க்வி - தமிழ் நேயர்
களை மகிழ்விப்பவர். இவள், இளை. நாடகம்
மூலமும் கந்தை ஓரிகதை நடந்து கொண்ட
டிருக்க கேரத்தில் பிறந்தவருவதானே,
அவ்வது பெண்ணாகப் பிறந்த பெருமையி
னாலே, நம்ம கலையார்வரும் எகிக உள்ள
மும் நிரம்பப் பெற்ற இவர் எழுத்துவெல்லம்
நூற் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்.
இவரது கவிதைகளெல்லாம் பத்திரிகை
மாதிரித்தே நடைபெற்றது. “தொண்டியின்”
என்றும் பத்திரிகைத் தொழில் முறையிலே
யின்னு “புள்ளம்” பெற்ற பெண்மணி
களிடே முதன்மையானவர் என்று கிறிஸ்தவ
யும் இவர் கண்டிருக்கிறார். சேய்முறைத்
தேர்வுக்கு இவர் “உலிந்து” பத்திரிகையின்
உதவி பெற்றார். அந்தத் தொடர் இவரை
“கிபிராட்” அண்ட் பாண்டம்” பத்திரிகை
யின் மாதர் பத்திரியை எழுத வைத்தது. இங்கு
தான் ராஜ்யகங்குமி “ராஜ்யி”யானது. ஆப்
கெத்திராடு தமிழிலும் எழுதும் ஆர்வம்
கொண்ட இவர் “தலை”காரிப் பவ பெட்டிக்
கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார்.

இவரையே “பெட்டி” காணக் கூறிக்
நேரத்தில் போய்க் கதவைத் திறக்கச் செய்து
வரவேண்டு அறையில் சேன்று தாங்கள்
உட்காரித்ததனால் மீச்சம்; அவரைக் காண
வீங்கு. அதற்குள் அவ்வழைவை ஒரு தோட்
டம் விட்டாக.....

வான் கலைத் திறம்! என்ன பொய்மைகள்!
என்ன படும்பை! சொர்க்காலும் விரிப்புத்
தரும் போட்டிருந்த மூலதான எத்துனை
அழகு!..... இப்படியெல்லாம் வர்ணித்து,
“நொய்” அடிப்பிட்டு என்னு மலைக்காதீர்கள்.
வர்களை இதோடு சரி.

ஏனெனில், அந்தோ கார் ஒவ்வோர்
கிறது! தாங்களே அங்குக்குப் போட்டி கொடுக்
கத் தயாராகி விட்டோம்!

“வரலும், வரலும்! உங்களைத்தான்
எதிர்பார்த்திருக்கிறோம்!”

“என்னை எதற்கு கார், போட்டி? நானும்
உங்களைப் போல் ஒரு.....”

“..... வரை போட்டி கண்டு வந்திருக்
கிறீர்கள் போலும்! புரிகிறது. அதனால்தான்
தேரமாகி விட்டது!” என்று மட்டி அவரை
அமரவும் வைத்து விட்டோம்.

எடுப்பான நாசி, துடிப்பான கண்ணன்,
கண்ணாடிக்குள் இருந்தாலும் துருளிக் தேரும்
பழக்கமுள்ளவன், தெற்றிலையில் திடீராய், அகச்சு
முத்திருக்கிறப்படி எடுப்பாக, பெயருக்குப்
பொருத்தமிருந்து போன்ற வகையிலும், இவர்
தான் “ராஜ்யி”.

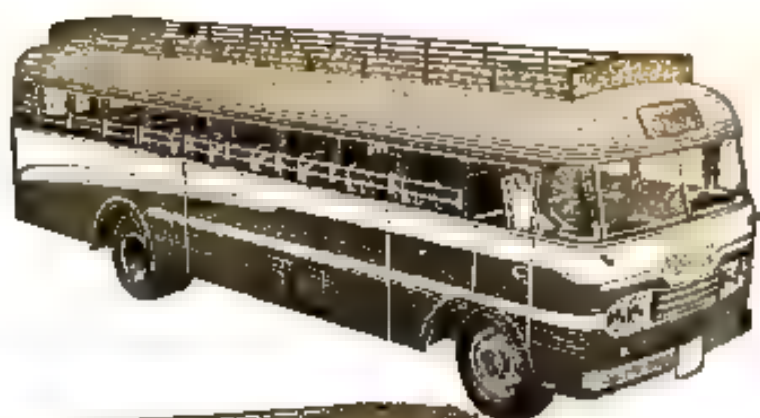
பத்திரிகைத் தொழில் பரின்னு “மெலிக்”
பத்திரிகைக்கு உதவியாளியிராகப் பணி
பார்த்து வரவந்திலே இவர் இங்கு
வாழ்க்கையை பெற்றொண்டார்.

அந்த நாட்களில் துங்கம்பாக்கம் தான்
இவருடைய குடியிருப்பு வுதயம். 1957ம்
ஆண்டு இவரும், இவரது தொழிலர்கள்
சிலரும் சேர்ந்து தொடங்கிய ராஜ் சங்கம்
சங்கம் கொண்டுவர மேற்கொண்டு நிறைப்புப்
பவியாற்றுவாயிற்று.

தான்மகத்து அங்குசென்றும் பின், அன்று
தான் ஒரு வயது நிறைந்த ஆண் குழந்தை
ஒன்றுக்குத் தாயாவதும் இவர் பெரிய
தன்மைக்காரராகி விட்டார்! ஆம், இவ்
நொடு டாட்டர் கங்குமி சதுர்வேதி என்பவரும்
சேர்ந்து கொண்டார். இவருமாதக் கூடிச்
சுழ்ந்த சேய்முறை நான் நலத்தைத் தாதித்துக்
கொண்ட முயற்சிகள், காரணம், இவரைப்
போலவே, அங்குக்கும் ஒரு குழந்தை
இருக்காதுகாண்.

“இந்த வர்! ராஜ்யித் நம்ம பன்னியை
இல்லியோ நம் குழந்தைகளின் படிப்பு என்ன
ஆவது?” இத்தக நன்மை தொக்கத்தில் பிறத்
த்து ஒரு கிலி பன்னிக்கடம்.

தன்மையும் தன்னையாடும் பின்னர் பொது
நாயாக விரிவப் பன்னிக்கடமும் பெரிதாக
எழுப்பெற்றது!

டி. வி. எஸ். பஸ் பாடிகளின் புதிய கவர்ச்சியான முன் கோற்றம்

டி.வி.எஸ். தேவைக்கு உகந்த பஸ் பாடிகளை எந்தவித சேலில்
தேறும்—அசோக் லேலண்டு கோமெட், பெட்போர்டு, டாட்டா, பாக்வே,
டாடா மெர்சிடிஸ் பென்ஸ், வில்லிஸ் ஜீப், ஸ்டான்டர்டு 20—
தயாரிக்கிறார்கள். அவை மிகவும் உறுதியானவை—ஆனால் லேசானவை
கூட குறைவுள்ளவை. அதனால் எண்ணெய் செலவும்,
உயர் தேய்வும் குறைவு; சிக்கனமானது; காடு ஸ்டாண்ட் சாலைகளைச்
செல்லிக்கும். பிரயாணிகளுக்கு மிக்க வசதி.
ஒவ்வொரு நாளும் சராசரி மூன்று பஸ் பாடிகள் கட்டுகிறோம்.
தேவைக்கு உகந்த கம்போசிட் ஸ்டீல் ஸ்டீல் பாடி, சிறிய பஸ், உலர்ந்த
பஸ், எக்ஸ்பிரஸ் வான், டெலிவரி வான், பிக்-அப் வான்,
அம்புலன்ஸ், மூடிய அல்லது திறந்த லாரி, ஸ்டீல் டிரைவர் காபிள்,
ஓய்ப் பாடி முதலியன தயாரிக்கிறோம்.

உதற விபரங்களுக்கு
சுந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
பிரைவேட் லிமிடெட், மதுரை
(டி.வி.எஸ். ஸ்தாபனம்)

அந்தக் குழுவில் ஈடுபட்ட பெற்றோர் திரும்பிய தாலர இயல் ஆராய்ச்சித் துறை மாணவர் கே. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தியைச் சந்தித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்த போது இந்த அதுபவம் பற்றிப் பல விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

திரு கிருஷ்ணமூர்த்தி எம். எல்.ஸி (தாலர இயல்) பரீட்சையில் மாண்புமிகு இயல்வே முதலாவதாகத் தேர்தித் தங்கப் பதக்கம் பெற்றவர். தம் கய்துரையில் சிறந்த தாலர சேகரிப்பாளர் (Plant Collection) என்பதற்குத் தங்கப் பரிசும் பெற்றவர். தாலர இயலில் டாக்டர் பட்டம் பெற இப்போது மாநிலக் கய்துரையில் ஆராய்ச்சித் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

கய்துரீ மாணவர்கள், மாணவியருக்குச் சமூக சேவையில் ஈடுபடத் தைத்து விக்க, ஆசிரியர் குழாம் அவர்களை அங்கப் போது பக்கத்துக் கிராமங்களுக்கும் குப்பக் கழுகும் அழைத்துப் போய், கைதா?, மருத்துவ, கல்வித் துறைகளில், சோதன செய்பத் தான்வெறு தெரித்த விஷயம். எழுத்தறிவிலாதவர்களுக்கு ஆரம்பக் கல்வி கடைபடுவதோ, தோபாங்களுக்கு மருத்துவ உதய் அளிப்பதோ, கிராமவாசிகளுக்கு ஆதார கைதாத்ததைப் பற்றிப் பிரசாரம் செய்வதோ, அவர்களுடைய திட்டத்தில் அடங்கும் விஷயங்களாகும்.

ஆனால் எத்தத் திட்டங்களிலும் அடங்காத ஒரு திட்டம் ஈடுக சேவையைச் செய்து நெத்த அதுபவத்தைப் பெறுந் வாய்ப்பு சம்பத்தில் சேர்ந்த மாணக் கய்துரீ தாலர இயல் பரிசாகத் தெரித்த மாணவர் களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் சிடைத்தது. இந்த கிராமத்திலிருந்த சோவன் துத்தகன் தீக்கிரைவாகையல் பழைந்து அவர்களுக்கு நன்றி செய்துதிருக்கள்! திரைய அறிமத்த சீரர்கள், எதிர்பாராதவிதமாக அக்கப் பகுதிக்குத் தாலர மாநிலக் சேரீக்கக் சேர்ந்திருந்த மாநிலக் கய்துரீ மாணவர் குழாத்தனர்!

“நீங்கள் அடிக்கா ரெ ஆர்வத் தாலரங்களைத் தேடிச் சேரீக்க அங்கப்போது வேலியூர் பேரம் வகுமோம். சம்பத்தில் கய்துரீப் பிரதேசத்தில் காணாதற்கில்கும் திருப்பதில்கும் இடையே உள்ள குன்றுப் பிரதேசம் நோக்கிக் கிளம்பினோம். மாணவர்கள் மாணவியர்கள். ஆசிரியர்கள் எம் மோருமாக ஒரு பங்கை சேராடு செய்து கொள்வோம்.

வருமைய பரிசையும் என்ன களுக்கு ஒன்றுவது காலில் என்ன அந்தக் குன்று க்கை நோக்கிப் போக வேண்டும். சேன்ற தடவை இந்தப் பகுதிக்கு தங்கக் கய்துரீ திருத்த போது குன்றில் அடிவாரம் வரை காரிலேயே போக முடிந்தது. ஆனால் இத்தத் தடவை சம்பத்தில் கிடைத்த புயல் சேதக் கனினும் பாதை சீராக இல்லை. ஆகவே, தங்கள் இறங்கி நடக்க ஆரம்பித்தோம்.

கொஞ்ச தூரம் சென்றதும் அடர்த்தி காண புதை மண்டலம் தெரித்தது. அக் தடவை மறிதக் கூக்குறுப்புத் தட்டது. எங்கள் கடைபின் வேகம் அதிகமாகித்தது.

குன்றில் அடிவாரத்தில் பந்துப் படுகாந்து தடினங்கள் இருந்தன. ஒரு தடினையில் நீ படர்த்து கொழுந்து விட்டெரித்து கொண் புருத்தது. காற்றுப் வேகமாக அடித்துக் கொண்டிருந்தது. எரிபும் தடினையில் நீ, அந்தக் காற்றில் வெகத்தில் மந்துப் குடினா

கனங்கும் எத்த விதாபுமிதும் பரவித் தபனி
கரம் செய்யலாம் என்ற நிலை. அங்கு ஆண்
வாடையே இய்கை. ஆண் பிள்ளைகள் எங்
வரம் வயங்கெனிகளுக்கு வேகிய செயலப்
பொய்நுத்தார்கள். குழைகனிலிருத்த பொன்
கனும் குழந்தைகளும் என்னை செய்யதென்று
தெரியாமல் 'சூப்பியா முளையோ' என்று
அயற்கி கொண்டிருந்தார்கள்.

அங்கனவுதான் பங்களுக்கு எப்படித்
தான் அத்தனை ஆபவசம் வந்ததோ தெரி
வாது. மடமடவென்று தியானக்கும் பணியில்
செய்யப்போம். நல்ல பையனாக, மறை
தும் தெய்வியிருத்த பள்ளம் இவ்வு பக்கத்தில்
உதவியாக இருந்தது.

எங்கள் குழுவிலிருந்த அவி என்ற மாண
வர். ஆபவசக் கொஞ்சங்கூடப் பெருகுட்
படுத்தாமல் எரித்து கொண்டிருக்கும் குழைக
னும் முனந்தது விட்டார். என்கிருந்த
பொருள்களை முடிந்த அளவு காப்பாற்ற
ஆரம்பித்தார். அவர் காட்டிய வீரம் மற்ற
வர்கள், மனத்திலும் எதிரியத்தைத் தோற்று
வித்தது. மாணவியர்கள் என். அத்தனை
பேரும் எப்படியோ முன்னு தீயை அணைத்
தோம். மற்றக் குழைகளும் தெய்வானை
மாகத் தப்பின. ஒரு மாணவி முர்ச்சை
யாவி விட்டாள்.

அந்த நேரத்தில் எங்கள் பாண்டு
சுட்டைகள் போன் அவர்களோடொரு நேரம்
பார்க்கிறார்களென்றும் ஓர் நிகழ்ச்சியே பிறகு
என் பள்ளை, காண்டலிக்காரி அவைக்கு
ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து விட்டார்.

பயத்தினாலும் பீதியினாலும் நடுங்கிக்
கொண்டிருந்த அந்தக் குழைகளையெல்லாம்
நாங்கள் தவிர்த்துக் கொண்டு போய்விருந்த
உணவுப் பொட்டையங்களைக் கொடுத்து
உதவி விட்டு நாங்கள் உபவாசமிடுக்கத்
தயாராவோம்.

ஆறாம் அந்தக் குழைகளும் ஆண்மேன்மை
தான் உதவியை அன்று மாணவிய நாங்கள்
எதிர்பார்க்கும்படி நேர்ந்தது. நாங்கள்
பிரயாணம் செய்த பஸ்ஸை டிரைவர்,
பஸ்ஸை, பீண்டும் பாஸ்தலில் திருப்பி
நிறுத்த முயன்று போது பஸ்ஸின்
சக்கரங்கள் களிமண் சகதியில் மாட்டிக்
கொண்டு விட்டன. அத்தனை பொர் முயற்சி
செய்தும் அந்தப் பஸ் பிடிவாதமாக ஓர்
அங்குலங்கூட நகர மாட்டேன் என்று
சத்தியாக்ரமம் செய்து விட்டது. அப்படியே
வரதைய பாசியம் போய் வேறு ஒரு
பண்ணை ஏற்பாடு செய்து நமது நான் இரவு
எட்டு மணிக்கு ஊர் திரும்ப வேண்டிய
வர்கள் மறு நான் காலை தாங்கு மணிக்கு
வந்து சேர்த்தோம்.

எங்களுடைய இத்தகைய பிரயாணங்க
கொண்டிருக்கிற உல்லாசப் பிரயாணங்கள்
என்று நினைந்து விடாதிருக்க. முதலாய
தாக நாங்கள் டிராய்விஸ்டரி செட்டு
களைக் கொண்டு போகக் கூடாது. காயி
ராக்கன் கொண்டு போனாலும் அவைகளைச்
சிறைகி சிறுவன்கள் பக்கம் 'லிபேக்கஸ்'
பண்ணக் கூடாது. செடி கொடுக்கின்றதான்
படம் எடுக்கலாம். கொட்டும் மறைபாக
இருத்தாய்கூட, செடிகளைச் சேலிக்கும் போது

தம்பிக்கையின்

ஜெர்மன் மனத்த நிலவரமான தோமன்
ஒரு கவையாசின் கூகிய இருந்தார். அம்
வொது அயத்துக்குத் தீமதோஸ் மனமுடை
ஏதப்பித் திரைகள் பணம் தோகையிட்டது.
பக்கத்தில் இருந்த மாகு புகளில் போட
தத்து அவர்கள். வேண்டி மனத்தோ
தோமனதுக்குக் கொடுத்தார்கள். 'தாபின்
ஒன்றுமில்லாமல் பணம் கொடுத்திருக்
கிறீர்கள்' என்று வேட்டா தோமன்.
அதற்கும் பக்கம் அறிவாக, 'உங்கள்
கவையாசின் ஏதாறும் தீயுமிக் கொடுத்து
கிடுகிகள் என்று பூதன கூப்பிடக்க வந்த
தற்கு கொடுத்திருக்கிறீர்கள் வட துமரிக்
கவையாசின் பிடித்து இருக்க வேல்
வாக இருப்பிக் கொடுத்து விடியவரை'
என்று மறைத்திதாது விவாதித்தார்கள்.

ஆதாரம்: 'நாடு 14 பின் ஒரு நாள்'
தகவல்: "கல்.பி.எம்."

உறைவிடம்!

நாங்கள் மறைக் கொட்டுகளை அணிப்
மாட்டோம்.

பி. என்.சி. மாணவர்கள் எதிராணமாகத்
தங்கள் தாவர பாட சம்பந்தமான நாகரிகம்
மிருத்த உதவியை. பணம், கொடைக்கானல்
பக்கம் போய்த் திரும்புகிறார்கள். ஆறாம்
ஆராய்ச்சியில் அபுத்திருக்கும் என் போன்ற
மாணவர்கள் சற்றுக் கடுமையான பிரயாணம்
விளம்போம் அபுத்திர தாவரங்களைத் தேடி
மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கொடைபார் அணிப்
பிராந்தியக் பாடுகளில் நடந்து கொண்
டிருக்கும்போது. எங்கள் குழுவிலிருக்க
மாணவி டிக்குத்தி ஒரு குளனிக் கூட்டைக்
கவையாசின் பிடித்து விட்டாள். அங்கனவு
தான்! நுற்றுக்கணக்கான குளனிகள்
கொண்டிருக்கின்றன. இரண்டு மூன்று
மாணவர்களின் ராசியாகப் பிடுபடியாக விள்கி
விட்டன. மாணவர்கள் எல்லாம், கையில்
அகப்பட்ட மரக் கிளை, குளனிகளை எவற்று
அந்தக் குளனிக் கூட்டைக்கு ஏறட்ட ஓர்
ஆப்பிரிக்க கதெரி நு னபே ஆடிவிட்டார்கள்!

இதிலுள்ள இருக்கின்றித்தி தாவர இயல்
'டெலவல்மெண்ட்ஸ் மார்பாஷி' (Develop-
mental Morphology) என்னும் பிரிவைத் தம்
ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.
தாவர இயல்நாள் மரக்கிளைகளைக் கட்டி
ஆதாரம் எவ்விதும். விவரமாக அன்று.
தாவர இயல்நாள் பூது, கிளைகள் என்னும்,
தம்முடைய ஆராய்ச்சி, உணவு உற்பத்திப்
பெருக்கத்துக்கு உதவினதாய் வெள்ளை
மண்டலமாக என்னும் சொல்கிறார். ஆராய்ச்
சிக் கட்டுறையை எழுதித் தமர்ப்பித்து தாட்டர்
பட்டம் வாங்கினால், தம் ஆறுமையின்
பேராதாமல், மற்றவர்களுடன் பிவித்து
கொள்ளும் பெராகிவிவரமாகவே வருகார் என்று
தாம் தோன்றுகிறது. -கேமபி கியாசியாத்

மந்திரச் சுவண்டு

சு பேரவாக்கு இங்கு போட்டு விரல் கவற வாயி விட்டதா? இத்தத் துண்டை எடுத்து ஒரு ஈரற்ற துடைத்தால் போதும், விரல் கத்த மாயி விடும். அந்த மோல் எண்ணெய் பிசுக்கும் மற்றக் கவறகளுக்கும் தடவை துடைத்த துண்டை மாயமாய் மறைத்து விடுவீர்கள்.

கட துடைத்துக் கொள்ள இந்த மாதிரி ஒரு துண்டைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள் பிரிட்டனியோ! சாதாரணப் பருத்தித் துணிதான். அதன் ஒரு ரகசியமான ரசாயனக் கவையின் தோய்த்தெடுக்கிறார்கள். அப்பாவுதான், உடனே அது இந்த மாயச் சுவண்டியைப் பெற்று விடுகிறது!

இந்த ரசாயனக் கவையே துண்டைக் கவற விட மாதிரியும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். துண்டை அதற்குரிய பிளாண்டிக் உறையில் போட்டுப் சத்திரமாத் வைத்திருந்தால் இரண்டு மாதங்கள் கவர தாராளமாகப் பயன்படுத்தலாம். நிரும்பத் திரும்ப.

பற்குழி சிவிய

சு பற்குழி சிவிய பற்குக் கோவிலைப் பருக்கிறீர்களா? ஓர் இந்தியா சிவானகத்தில் நீண்ட தூரப் பிரயாணிகள் பொழுதுபோகாமல் அங்குத்துச் சலித்துக் கொள்ள வேண்டிய திணி, சிவானத்தியேயே சிவியாக் காட்டுகிறார்கள்! அவ்வாய் தப்பன் தப்பன் துண்டில் அமர்ந்தபடியே உயிரே உண்ட நிறையில் ஒன்று படத்தைப் பார்க்கலாம். டைப்பெது சரி; கேட்பது எப்படி?

சிவானத்துக்கு இடம் கொண்டு அதை எதனால்

டாட்டருடைப் ஸ்டெதோஸ்கோப்பு போன்ற ஒரு கருவியைத் தருகிறார்கள். அதைக் காதில் போகுத்தித் கொண்டால் லெமோனாய் பாம்புத்துடன் அதன் இயை, உடம்புகளைக் கேட்கவும் செய்யலாம். சிவியோப் பார்க்க விருப்பாதவர்கள் திம்புறாவைத் தாங்களாம். இத்தக் கருவியைக் காதில் போகுத்தித் கொண்டதா கவர லெமோனாச் சத்தம் அவர்களைத் துடுசெழுப்பி விடாது!

சுதர்ப சதனம்

சு சிவான நிலையங்களில், கட்டடத்தி விருத்த பிரயாணிகள் நடந்து சென்று சிவானத்துக்குள் ஏறிக் கொள்வதைப் பார்க்கிறீர்கள். சில பெரிய சிவான நிலையங்களில் மறைப் பெய்தால் கட்டடத்தின் பின் காவலி விருத்து சிவானம் நிற்கும் இடம் கவர பண்ணில். பிரயாணிகளை ஏற்றிச் செல்ல வசதி உண்டது இருந்தாலும் மறைப் பெய்தலில் சந்தேகம் தீர்ப்பாய்க் இருக்க முடியாது.

துறது இப்போது மேற்கு நோர்மனியைச் சேர்த்த பிரெஞ்சுப் படை சிவான நிலையத்தில் ஒரு புதிய அமைப்புக் கருவியை விருத்திற்று. பிரயாணிகள் தங்கும் அறை போல் காட்சி தரும் இது, சிவானம் விளம்பத் தயாரானதும் சிவான நிலையக் கட்டடத்திலிருந்து புறப் பட்டு சிவானத்துத் தோக்கி நீங்குகிறது. சிவானத்தின் கதவுடன் ஒன்றி ஒட்டி நிற் கிறது. பிரயாணிகள் அப்படியே சிவானத்தி னுள் அடிவெடுத்து வைத்து விடலாம்!

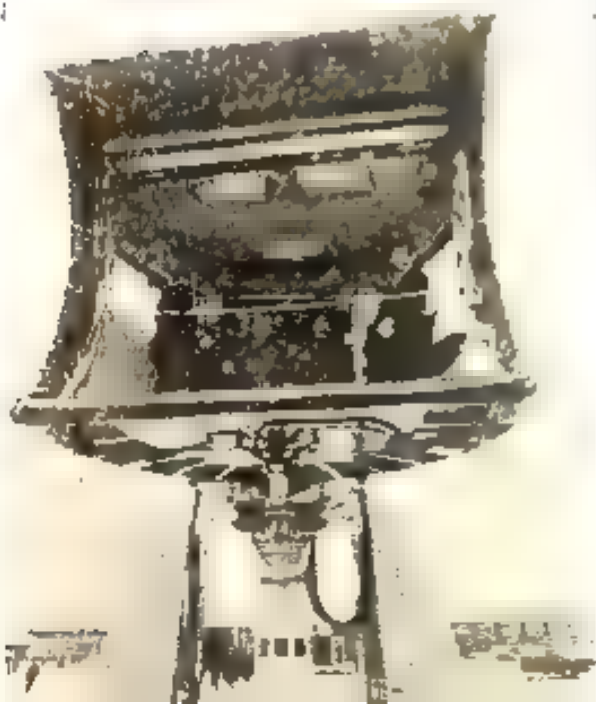
சிவானத்தைத் தோக்கி நீங்குதலுடன் சிவானம் நிற்கும் நிலைக்கு ஏற்ப இடது புறமும் வலது புறமும் தனித்து இடம்! நாரைக் கூடிய அமைப்பாகவும் இது சிவான்கிறது.

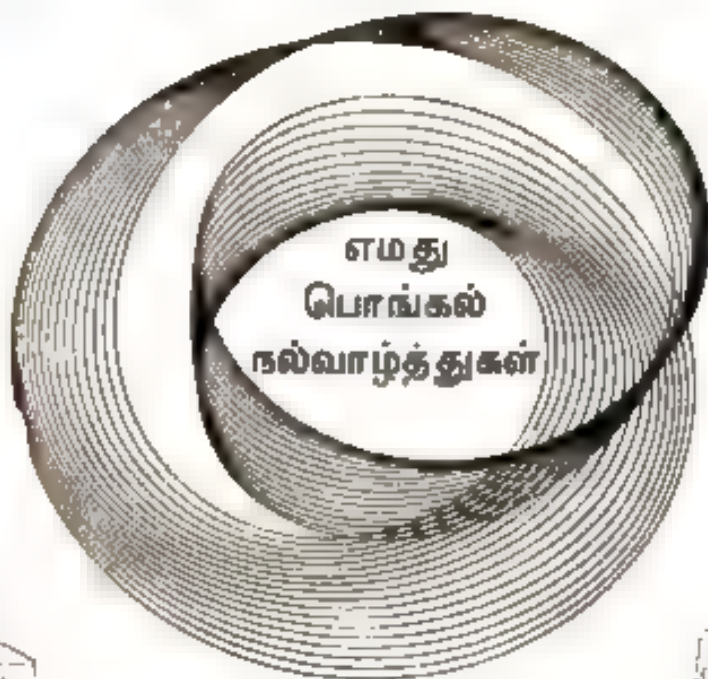
மோட்டாருக்கு எண்ணெய் ஊர்குதே!

சு - நாயர். அடிக்கடி பெட்ரோல் பங்கிடு மோல் தீங்கு காருக்கு 'ஆயில் செக்' பண்ணிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். அப்பப்போது பயன்படுத்திக் கொள்ள வசதியாகக் காணியிவியை காப்போரெஷன் குழாய்களில் கவன எதனை வைத்து நீர் திரப்பித் கொள்ள நினைப்பா? அது மோல் கயின் இருள் ஷக்கு அருகில் ஓர் அமைப்பில் ஒன்றே கால் எட்கன் எண்ணெயைப் பூரே தடவை யில் திரப்பிவிடலாம். பிறகு இவ்வியில் எண்ணெய் குறையும் போதெல்லாம் தானாகவே இக்க அமைப்பிலிருந்து தேவையான அளவுக்கு எண்ணெய் இறங்குகுதல் செல்கிறது.

இவ்வெண்ணெய் கொண்டிருக்கும் போது அதற்கு எண்ணெய் பாங்கு நினை. இயக்கம் தீங்கு நுழைந்த பிறகு தானாகவே தேவையான அளவுக்குக் கசிந்துமாய் பாய்கிறது. பிறகு ஓர் அண்டாகன் தானாகவே ஸ்டாப் கொண்டு எண்ணெயின் ஓட்டத்தைத் தடுத்து விடுகிறது!

இத்தகைய ஒரு துறை அமைப்பையும் ஸ்பானியில் பிரிட்டனில் கண்டு பிடித்து மோட்டாரோட்டிகளுக்கு உதவி வுள்ளார்கள்.

எமது
பொங்கல்
நல்வாழ்த்துகள்

இந்தப் பொங்கல் திருநாள் நூல்வாழ்வுப் பொங்கல் நல்வாழ்த்துகள்.
அப்பொழுது நீடித்து உலகத்திலும் அழகு ஆகட்டை
எப்பொழுதும் நிறைவுபடும் பொங்கல் நல்வாழ்த்துகள்.
கொலையாக்கி கொண்டு வந்தும் கொள்ளுங்கள்.
உங்கள் பணத்திற்கான ரூப நலிப்பையும்
கொ-ஆப்டென்ஸ் துணிகள் இப்பொழுதும்.
எப்பொழுதும் அளிக்கும்,

கோ-ஆப்டென்ஸ்
கைத்தறி துணிகள்

தமிழ்நாடு கைத்தறி கொலையாக்கி கூட்டுறவு சங்கம் லிட்.,
34/1-A, பாந்திபன் கோடு, எழுப்பூர், சென்னை-8.

ELEGANT

கல்வெட்டுகள் நரம்

ர.ச. நல்வைபுருமாள்

முதல் அத்தியாயம்

பயணம்

கோவையில் எட்டு மணிக்கு
ஒரே நேரத்தில் கொண்டு ஒரு
நேரம் பெருமக்கள் மதுரை
ஜங்ஷனில் வந்து நின்று. ரயில்
வண்டி. சென்னை வந்து
இரண்டு நாட்களுக்கு முந்தியே
புறப்பட்ட அந்த வண்டி. பயன்
செய்திருக்கிற பண்டிதர் பயந்து
கொண்டே. அவ் இடங்களில்
நின்றுகொண்டு மதுரைக்கு
வந்து போய்து விட்டது. வண்டி
நின்றதும், தென்னிக்காய் ஜாண்டை
அளித்தது மாநிலி ரயானிகள்.
வெளியே சென்றதும். பாவம்,
இரண்டு நாட்களுக்கு முந்தியே
சென்னைக்குந்து புறப்பட்ட
வர்கள். துணைக்குப் பிழையாய்
கூட வைத்துக் கொண்டே வந்
திருக்கிறார்கள். மதுரை வந்த
பிறகுதான் எல்லோருக்கும்
நிம்மதியாக முக்கலிடம் நடந்தது.

வண்டியிலே அளவுக்கு மீறிய
கூட்டம். புனிதரதிரி மக்கள் அடைந்
திருந்தனர். எந்த நேரத்திலும் எந்த
பாவத்தில் வெடி வெடித்தமோ,
ரயில் கமிஷனரோ என்ற பிழைகள் அவர்
வரும் உலகத்தை கைகள் பிடித்துக்
கொண்டு இரண்டு நாட்களாகத்
தூக்காய் பயணம் செய்திருக்கிறா
கள். அதனைப் போல் முகத்திலும்
அழப்பின் சாவம் படித்திருக்கிறது.
மாதிரி அருகத்திலும் எல்லோர்
தடைபட முக்கலிடம் போனபின் விடந்
தனர். அவ்வளவு நேரக்கூடியிருந்து
விடுபட்டவுடன் ஏதேனிட உற்சாகத்

தில் பிரயாணிகள் மதுரைப் போட்டாரத்தின் அவ்
கும் இங்கும் நியதி தொடங்கிவிடுங்கள்.

அவ்வளவு பரபரப்பிலும் கொஞ்சம் கூட
அதிக்கி யில்வாமல் வலவாந்துக் கூட்டத்தை
வேடிக்கை பார்க்கும் கொண்டிருந்தான் ரங்கமணி.
அவ்வளவு பரபரப்பில் அவர் மனம் தாண்டல
மாயவது. மக்கள் கூட்டம் கால்கூடக் கூட்டம்
தான் என்று அவர் எண்ணி. ரொஜும் மாரைப்
பற்றியும் அக்கரை கோள்களில் வண்டியில் அவர்
மட்காந்திருந்தான்.

அவ்வளவு வயது இருபத்திரண்டு அவ்வது
இருபத்தி ஐந்து இருக்கும். நல்ல எடுப்பான
ரங்கம். வாழ்வுகள் கூடவே கவர்ந்துகொள் கம்பீரம்.
அர் அய்யிலைப் பார்வை. - மொத்தத்தில் அந்த
வண்டிக் குள் இருந்தவர்கள் அனைவரின் கவனத்தை
ஏம் கவர்ந்தான் அவர்.

"தம்பி. இதை வண்டியும் காப்பியும் வரங்கி
வந்து விட்டேன்" என்ற முகமே கோட்டுத் திரும்பி

வெள்ளி விழா
இரண்டாவது
பரிசு நாவல்

னும். ஐயாளர் வழிபாடு வடைப் போட்ட வந்ததையும் காப்பித் தம்வந்தையும் தீட்டிக் கொண்டிருந்தார். சங்கரராம தீக்ஷிதர்.

"ஏன் இவ்வளவு சங்கடம்? இந்தக் கூட்டத்தில் எப்படி யுழைத்து வாழ்வீர்கள்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே, வகடையையும் காப்பியையும் காங்கிப் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டார். தீக்ஷிதர் வண்டிக்குள் ஏறி அவன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்தார்.

சங்கரராம தீக்ஷிதருக்கு வயது ஐம்பதுக்கு மேல் இருக்கும். நவீனக் கருக்கை விழுத்து அவர் வலதை இன்னும் அதிகமாகக் காட்டி வது. எவ்விதத்துள்ள போலும் அவரின் பிங்கி. கூடர் வேஷமையும் உத்தேசத்தான் உடையிருந்தாரே தவிர, பரிசுச்சம் வைத்துக் கட்டவில்லை. இப்படிக்கு மேல் ஒரு மெய்யைத் துண்டைக் கட்டு ருப்பிருந்தார். மார்பில் பூண்டுக் கூட இல்லை. வாயில் அமர்ச்சு களமாகத் தாம்பூலம் பிரகடித்தது.

"இரவு நல்ல தூக்கம்போல் இருக்கிறது" என்றான் சங்கமணி வகடையச் சாப்பிட்டுக் கொண்டே.

"ஆமாம்! பேசுகக்கு அடியில் படுத்துக் கொண்டேன். நீ கூட உட்கார்ந்துகொண்டே, நம்முடத் தூங்குகிறே" என்று தீக்ஷிதர், பிறகு இருப்பிலிருந்து போடியுண்டைய எடுத்துத் தட்டியுப் பிரித்து, ஒரு பெட்டியைப் போடியை விநியோகிக்கு இடைபில் வைத்துக் கொண்டு மீண்டும் பேச்சைத் தொடங்கினார்.

"இன்னுட்கல் பக்கத்தில் வண்டி தீர்ந்தது. ஏதோ ஒரு பாத்தையைச் சோதனை செய்த பிறகு வண்டி புறப்பட்டது" என்றார்.

இதற்குள் ஒரு சாண் வலிந்ததை இருப்பில் படுத்துவதற்காக முண்டியடித்துக் கொண்டு சிறிது இறங்கிவிருந்தவர்கல் மீண்டும் வண்டிக்குள் அடையத் தொடங்கினார்கள். சங்கமணி வாய்ப்பைப் குடித்துவிட்டு, வண்டியைச் சேலாட்டம் தம்மைப் ஒப்படைத்து விட்டு வண்டிக்குள் பார்வையைச் செலுத்தினான்.

"வாயில், இந்த ஐயாளன் இரண்டு நாட்களாகத் தூங்கிவருகிறான்" என்று தீக்ஷிதர் பரிதாபத்துடன்.

"உயிர்ப்பு அச்சுறுத்து ஆகா" என்று கூறிச் சிறித்தான் சங்கமணி.

"வாருக்குத்தான் சார் உயிர்ப்பு ஆகா விடலாது? என்ன வேறு கதத்திரத்தை உடைய வகையில் பிடுங்கிச் சோஸ்ஸையோடத் தான் பேசுகிறீர்கள். இப்படிப் பாவத்தையும் தண்டனாக்கலையும் பேசுவார்களே விட்டால் வெள்ளக்காரன் ஒடியினான் என்ற தீவிரப், சுத்தப் பைத்தியங்கள்" என்று, பக்கத்திலிருந்து ஒரு மீனாக்காரர், சங்கமணி அவரை உற்றுப் பார்த்தான். ஆனால் ஒன்றும் பேசவில்லை.

"ஆனால் பிறத்தான் வெள்ளக்காரன் தான் சார், நமக்கு என்ன சார் தெரியும்?" என்று ஒரு தொந்தி ஆசாமி, தன்ருட்கு எடுத்த கொழுத்த மென், பணப் பைப்புள்ள வியாபாரி என்று அவருடைய உருவமே பற்றைச் சாத்திக் கொண்டிருந்தது. அவர் சோஸ்ஸைக் கட்டடதும் சங்கமணியின் வண்டிப் போத்தான் சேலத்தன்.

"உங்களுக்குத் தனிதான் தெரியும்" என்றான் அவையோட. உன்னை விளாத்த போத்ததை வார்த்தையின் கொட்டிலிட்டான். தொத்தி ஆசாமிக்குக் கொப்பம் வந்துவிட்டது.

"என்ன தயி, வாய் நீசுகிறது?" என்று. "வக நீசுகிடுகேயே இன்னும். அந்த மட்டுக்கும் உங்கு போகத்தான்" என்றான் சங்கமணி. தொந்திக்காரருக்கு ஆத்திரம் பொங்கியது.

"அடிப்பாயோ? எப்போ அடி பார்க்கலாம்?" என்று குறித்தார்.

"வேண்டிக்காரன் வசலில் அடிப்பட்டால் தான் உங்கு இவ்விதம்?" என்று சங்கமணி. இதற்குள் தீக்ஷிதர் பொடியை உறிஞ்சி விட்டுச் சங்கமணிக் குறுக்கிட்டு வந்திருந்தார்.

"என்ன தயி, சண்டையே வதுவில் இழுக்கிறது. எப்போ இரு" என்று தீக்ஷிதர், தொத்திக்காரரோடு ஆசிரத்தித் குறித்தார். "பேச்சு உறுதித்துக்கள், வளர்த்துயானேன்?" என்று தொத்திக்காரரைப் பார்த்துக் கொண்டு தீக்ஷிதர்.

"பீச்சை என்ன சார்? பொடியுப் பவல் பேச்சைப் பாருங்கேன்" என்று கூறிவிட்டு சங்கமணியைப் பார்த்து, "உன்னுடைய வாயில் இவ்விடே ஆட்டாடு" என்று உறுதிபூர், அவருடைய பருத்த உடல் கோபத்தைத் தாங்க மாட்டாமல் குறுங்கியது பார்த்து கோபிக்கலாக இருந்தது. தீக்ஷிதர் குறுக்கிட்டு அவைையை உண்டாக்கினார்.

சங்கமணியின் ஐந்தாம அப்படி, எதைவும் ஐயு மன்றது இன்னாமல் பேசினிருவான், சென்று விடுவான். பவியே அறிவாமல் வளர்த்து விட்ட தொஷுத்தான், எத்தனையோ பேருடைய போபத்தைச் சுமப்பதிலிருக்கும. இத்திவானில் முக்காகவாசிப்பிருக்குமேல் எருமைகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்பது அவன் அபிப்பிராயம். இந்த எருமைக் கூட்டத்தை அடித்து அடித்துத்தான் ஒப்புச் செல்ல வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தவன். தொத்தி ஆசாமி அம்மாதிரி எருமைகளில் ஒன்று என்ற கோபத்தின்தான் எழுமிட்டான்.

சங்கமணி மனத்துக்குள் புழுங்கினான். "இத்தியானில் இப்படியும் மனதீக்கல் இருக்கிறார்களே! அட பாரத நாடு, உன் தீவை எழுத்து இப்படியா இருக்க வேண்டும்?" என்று முனகிக் கொண்டான்.

பிளாட்டாரத்தின் ஏதோ பரபரப்பு ஏற்பட்டது. வண்டிக்குள்ளிருந்து அந்த வரும் ஐயாளர் வழிபாடுத் தலைவையே விளைய தீட்டினார்கள். பிளாட்டாரத்தின் போலின் காரர்களின் தடமாட்டம் அகிலமாக இருந்தது. என்றின் பக்கத்தில் ஏதோ குழப்பம் ஏற்பட்டது. திடீரென்று கூட்டத்தில் "கத்திதமாது!" என்ற கோஷம் வளம் பிடிது. இந்த கத்தி ஏதெனக் கட்டடதும் சங்கமணி தன்னை எழுத்தான். பரபரப்புடன் வண்டியிலிருந்து சிறிது இறங்கி தீன்று வந்ததான். தீக்ஷிதரும் வண்டியிலிருந்து இறங்கி விட்டார். என்னுட்குப் பக்கத்திலிருந்து கூட்டத்தின்கிடையே இரைச்சல் வளம்பிவது. இடைவிடையே 'வந்தேமாதரம், உதாதமா' கத்திக்கு...பிடி" என்ற கோஷம்

கனம் திணைபித் தொண்டருக்குத் தன. எதிரின் மீது ஏறி, அதன் மூல் பக்கத்தில் ஒரு மூலர் ஊக் கொடியுடன் கூட்டிக் கொண்டிருந்தான் ஓர் இளம் பெண். அவளுக்கு வயது இரு பதுக்குள் இருக்கும். தன் அழகு, கவிஞர் பார்வை. ஆனால் இதயம் இருப்பதானது உயிர்த்த வேண்டும். இவ்வென்றும் அவ்வளவு துணிச்சலுடன் ரயில் என்ஜின்ஸ் ஏறி மூலர் ஊக் கொடியுடன் கூட்டுவானா?

கொடியுடன் கூட்டிட்டு என்ஜின்ஸுக்குத் திரைப்பாரத்தில் குதித்தான் அந்தப் பெண். அவனுடைய பிணை தெற்றியில் வயர்வைத் துளிகள் முத்து முத்தாக நீங்கின. ஒரு பேர்ய காரியத்தைச் சாதித்து விட்டது. இருபது அவன் வயதத்தில் மலர்ந்தது. திரைக்கு ஒரு போய்விட்டார் அந்தக் கொடியைப் பிடுங்கி எறிவதற்காக என்ஜின் மீது ஏற மூலன்ார். ஆனால் அந்தப் பெண் குறுக்கே நின்று அதைத் தடுத்தாள்.

"கொடி கூட்டித்தான் வண்டி போய்வென் டும்" என்று அவன் நினைவாக.

"அப்படியானால் வண்டி ஓர் அங்குலம்கூட நகராது" என்று பக்கத்தில் நின்று போயின் அறிவாள்.

"அதைப் பற்றிக் கவலைக்கீ. இந்த வண்டி நவர வேண்டுமானால் கொடியோடு தான் நகர வேண்டும்" என்று அவன்.

இந்தச் சமயத்தில் 'வத்தெயாதாம்' என்ற கொடியும் வானம் பிளந்தது. போயின் அறிவாள் வண்டி வித்தாள்.

"கொடியைப் பிடுங்கி எறிவதன்" என்று அவர் உத்தரவிட்டார். தாங்குது போயின் காரர்கள் என்ஜின் மீது ஏறிக் கொடியைப் பிடுங்கிக் தூர எறித்தார்கள். அந்தப் பெண் கீழே விழுந்த கொடியை எடுத்துக் கொண்டு என்ஜின்கு ஈண்டும் தண்டவாளத்தின் போய் உட்கார்ந்து கொண்டாள். உடனே கூட்டத்திலிருந்து வேறு சிலரும் அவனோடு தண்டவாளத்தில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள்.

"கொடி இவ்வளவு வண்டியை ஓர் அங்குலம்கூட நகர விட மாட்டோம்" என்று அந்தப் பெண். போயின் அறிவாள் பிணை துடிக்கது.

"இந்த நாய்களை இழுத்துத் தூரத் தள்ளுங்கள்" என்று களித்தார். தாங்குது போயின் காரர்கள் அந்தச் சத்தியாக்கிரகத்தை நேர்நின்றுகள்.

அவ்வளவு நேரமும் மென்மையாக நின்று கொடிக்காக மார்த்துக் கொண்டிருந்த சங்க

மணி. திரைக்குப் பாய்ந்து சென்று களி மறித்தான். "அவர்களைத் தொடக்கடாது" என்று உறுமிகள். மக்கள் ஆரவாரம் செல் தார்கள். போயின் காரர்கள் செல்வதற் கான திரைத்தார்கள். போயின் அறிவாள் டுக் போயம் திரைக்கு எறிவது.

"இவ்வளவு அடித்துத் தள்ளிவிட்டு, தண்ட வாளத்தில் இருப்பவர்களை இழுத்துத் தள்ளுங்கள்" என்று களித்தார். "தண்ட வாளத்தில் இருப்பவர்களைப் போய் சத்தி வாக்கிரகம் செய்ய தான் வரவில்லை. ஆனால், அந்தக் கொண்டாக்காக நின்றாலும் நீங்கள் வகட்டை 'முதித்து விடுவோம்' என்று சத்தியா கிரகமாம். மக்களுக்கு வெறி கொய்ப்பிவிட்டது. சங்கமயின்சை சங்கமயப் படுத்தினார்கள். "கத்தி மாதாம்" கொடியைத் தொடர்ந்து வெட் டது. போயின் அறிவாள்க்கு நினைவு விளக்கி விட்டது. துண்டிவிட்ட எந்தச் சமயத்திலும் கொண்டைத் தாக்கும் முயற்சியை சங்கமணி சண்டாக்கி விட்டான் சங்கமயக் கணர்த்து கொண்டார். மெதுவாக சங்கமயிவிட்டிம் வந்தார். "சார்! நீங்கள் இப்படியப் பிடி வாதம் செய்தால் வண்டி மயுசாவியோ விண்ணுக்கும். சங்கமயன் அத்தன் பிரவாணி களும் சங்கமயிட வேண்டும்" என்றார்.

"இந்தக் கொடிக்காகக் கொஞ்சம் சலி உட்பட்டார்களா?" என்று சங்கமணி, போயின் அறிவாள் செல்வதறிவாரும் திரைத் தார். அந்தச் சமயத்தில் கூட்டத்தின் விவகட்டுக் கொண்டு விட்டது. சங்கமயிவிட்டிம் வேகமாக வந்து போயின் அறிவாள்வித் காதில் விடொ கொன்றார். சட்டனே போயின் அறிவாள்வித் மூக்குத் திரைக்குத் திரைச் சமயம் படுத்தது. பிறகு அவரும் விட்டென் மான் டரும் அவருக்கு விவகட்டுக் கொன்றார்கள்.

இருக்க வண்டியும் தன் வானத்தில் உயி ளார்ந்திருந்து அந்தப் பெண், மீண்டும் கொடியைக் கூட்ட என்ஜின் மீது ஏறினாள். அந்த சமயம் சங்கமயிவிட்டிம் என்ஜின் மீது ஏறினாள். இருவருமாகச் சேர்த்து கொடி வையக் கூட்டினார்கள். கூட்ட முடிந்து விட்டுத் தன் நிமிர்ந்தபோது இருவரின் கண்களும் சத்தித்தன.

"எனம்ப தயிர்" என்று அந்தப் பெண்.

"தயிர் தெரிவிப்பதற்கு என்சை இருக் கிறது? விடுதலைக்கு சமர்ப்பிப்பதென்றால் இந்த உறுப்பாத வேலைகளிட வேறு எல்லா வேலை க்குக் வேண்டி இருக்கின்றன" என்று மெதுவாக அவன் காதில் விழுவாறு கூறினாள் சங்கமணி. அவன் பிரமித்துப் போய் அவ

செய்துகவிய...?

வானிலுள்ள உண்மை என்பது அங்கு அங்கு, அங்கு அங்குத் தலைமீட்டம் மற்ற உறுப்பினரின் கிட ராயில், சென்சுடிக்கு அதிக அளவைக் காட்டப்படுக தாகப் புலி செய்தார்.

அதற்கு தலைத் தலைவர் கூறினது: "அப்படியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. அம்மக்களின் வகுப்பான துறுப்பிவிட்டிம் தான் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது அந்தப் போகவேதான் தான் அவர்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்."

ஆதாரம்: திருவாரூர் மூலம் — தலைவர்: வி. த. முத்தாசி

கிரேய் என்பவன் கொட்டாமல் பார்த்தான். அவன் மீண்டும் ஒன்றும் பேசாமல் எஞ்ஜினி விருத்த சிறு குழந்தை திகிலூர் பக்கத்தில் வந்த நின்று. திகிலூரைக் கண்ட அந்தப் பெண், இரு கைகளையும் கூப்பி வணங்கினாள். திகிலூரும் பதிலுக்கு வணங்கினார். திடீரென வண்டி புறப்படுவதற்கான மணி ஒலிக்கவே, கூட்டம் முழுதும் முண்டி அடித்துக் கொண்டு வண்டிக்குள் புகுத்தது. திகிலூர் ரங்கமணி யும், வண்டியின் ஓரிக் கொண்டபாகன். அந்தப் பெண் பிண்டிபாரத்திலேயே நின்று வண்டியை ரங்கமணியை விவரிப்பதன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

சிறித நேரத்தில் வண்டி புறப்பட்டது. "வந்திரை மாரதம்", மகர்தியா காந்திக் குரோ" என்று சொல்லுகையில் ரயில் நிலையம் அறிந்தது. திகிலூரையும் ரங்கமணியையும் காந்தி அந்தப் பெண் வண்டியை ஆட்டி விடை கொடுத்தான். திகிலூர் மட்டும் பதிலுக்குக் கையை ஆட்டினார். ஆனால், ரங்கமணி இரண்டையையும் சட்டை செய்யாமல் வண்டிக்குள் இருந்தான். அவனும் பதிலுக்குக் கையை அவைக்கைகளிலேயே என்ற மொத்தம் அவன் ருத்தித் பிரதிபலித்தது.

கொடியதைக் கார்பிக் கொண்டு ரயில் நிலையம் ஓடியது. அப்போது அந்த வண்டி மீள் காணில் வண்டிப் பெட்டி படுக்கையுடன் திறந்து கொண்டிருந்த ஓர் ஓர்வியைக் கருவியைச். உதவி மிதித்துத் தள்ளிக் கொண்டு ரங்கமணியின் பக்கத்தில் வந்தது. அந்த உருத்ததை திரிந்த பார்த்தான் ரங்கமணி. அது ஓர் வண்டியுக்கு இரு, கதை, அந்தக் கூட்டில் ஒட்டப் பிரிவான மாக மறுத்திருக்க வேண்டும். ருத்தில் அரு கிழித்தது. குழி விழுந்த கண்களில் பார்வையே பரிதாபமாக இருந்தது. கூட்டித் திறந்த பெண் முற்றமுண்டு தாரகை.

"கவனம்! இங்கேயோ புனி னாதிர் அடைந்திருக்கிறோம்; த் வேறு துணுத்ததும்புகளும், மிதித்தத் தள்ளிக் கொண்டு போகிறோம்" என்று உறுமினார் தொகுதி ஆசாமி. அந்த ஒக்கி ஆசாமிபோ தன் பெட்டியைச் சுமந்து கொண்டு பரிதாபமாக திறந்து கொண்டிருந்தான். அவ னைப் பார்த்த ஒரேயும் வேடிக்கை வாகையிருந்தது. மந்திரேயுதம் இரக்கமாகவும் இருந்தது.

"இந்தாப்பா இப்படி உட் காள்" என்று கூறித் தன் இடத் தைக் காட்டி எழுந்தான் ரங்க மணி.

"வேண்டாம் காரி இப்படிக் கிரேயை உட்கார்த்து கொள் ளுதன்" என்று கூறிவிட்டுப் பெட்டியைக் கிரேயோட்டுவதி உட்கார்த்து கொண்டான். வங் டியில் அந்தப் பெண், கொடி

காட்டிய என்பவர்களைப் பற்றித் தர்க்கம் நடந்தது. தொத்தி ஆசாமி ரங்கமணியை வெறுப்போடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ரங்கமணி எதிரும் அக்கறை காட்டாமல் மெனமென இருந்தான்.

"காரி நீங்கள் நல்ல காரியம் பண்ணி விடுங்கள்!" என்றும் ஒவ்வி ஆசாமி. ரங்க மணி அவைப் பார்த்து, பிரேத கஞ்சி இருந்த வாகைப் பார்த்துவிட்டு, "அந்தநிலை கூட் டத்தில் எவ்வளவு நலமிந்து போனாலுது? போலீஸ்காரர்கள் மையலில் முறித்து விடுவதாகக் கூறிவிடுகிறோ!" என்று கூறி விவரிப்பதன் கண்களை எருட்டி ரங்கமணியைப் பார்த்தான்.

"உங்க பெண் என்ன?" என்று ரங்கமணி கேட்டான்.

"நீ...நீ... என் முழுப் பெண் வெங்கட, கிருஷ்ணம். கொங்கிட்டு என்று கூப்பிடு வார்கள். வெங்கட எம்மூல்தான் காரியம் தெரி யும்" என்றும், அந்த எதுர்ப்புக்கட்டு மனிடும், ரங்கமணியைப் பார்த்து அவன் சொன்னும்: "நல்ல பெண் காரி, கிரேய் போலீஸ் காரியில், கட்டிவை மாய்குட் பினை ஆறு, குப்பிரண்டென்டுக்குப் போன் டெவ்தான். ஆனால் என்ன நடந்தது தெரி யுமோ? கூப்பிரண்டென்ட் பிள்கினை அழிய மறுத்து விட்டாராம், மதுரைகிலே வதோ மகாநாடாம், கார்பியம், தொன்

டர்கன் திறைப்பப் பேர் வந்திருக்கிறார்களாம். இப்போது போகிறேன் எனினும் பெரும் வரலம் வந்துவிடும் என்று பயந்து கொடி கட்டியே ரஸிப் போகட்டும் என்று சூப் பிரண்டென்ட் கூறி விட்டாராம். பாவம், அதனுதான் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் அவர்கள் போய்விட்டார்கள்."

இதைக் கேட்ட தொத்தி ஆராமிய. "போய்விட்டால் போய்விட்டது. வந்தால் அவ்வளவு தெரியும், கடந்த சட்டைக்காரனின் வாய் விச்செய்வாம்" என்று குறுக்கிட்டுப் பேசினார். ரஸியுமி ஐதோ மதிய சொல்வத் திரும்பினார். ஆனால் திகிலூர் அவனைத் தடுத்து விட்டார்.

"அந்தப் பெண் பெரிய தைரியசாலி தான். எவ்வளவு துணிவோடு கொடியைக் கட்டியாள்!" என்று விவரித்தார் ஒரு கிழவர்.

"இது என்ன சார் பிரமாதம்? அந்தக் காவல்துறை இது மாதிரி எத்தனையோ நடத்தி இருக்கிறது. இந்து வயதுப் பைஸ் கொடி கட்டியிருக்கிறான் சார்!" என்றான் வெங்கு.

உதாரணத்துடன்.

"துணி காயப்போடக் கட்டியிருப்பான்!"

என்றார் தொத்தி ஆராமிய.

"வெங்கடக்காரன் காரையே மறித்துக் கொடி கட்டினான் சார். தெரியுமா?" என்று

சொல் விடுவது போல் பேசினான் வெங்கு. அவன் பேசுவதே வேடிக்கையாக இருந்தது.

"அவ்வளவு தைரியமாகக் கொடி கட்டிய குழந்தை யார்?" என்று கேட்டார் ஒரு கிழவர்.

"கப்பிரமணிய சிகா தெரியுமா? அது குடைய பைஸ்தான்" என்றான் வெங்கு கம்பிரமண. தொத்தி ஆராமிய விழிப்பு விழித்து மிரித்தார்.

"கப்பிரமணிய சிகா கப்பாணமே செய்து கொள்ளவில்லை" என்று கூறிவிட்டு மீண்டும் மிரித்தார்.

"கப்பிரமணிய பாரதியாசின் பைஸ்தான் இருக்கும்" என்றான் வெங்கு. கிட்டிச் சொடுக்காமல். தொத்தி ஆராமியுக்கு மிகியு அசைக்க கொண்டு வந்தது.

"பாரதியாசுக்கு ஆன் வாரிசே வெடயாது" என்றார்.

"பாருடைய பைஸ்தான் இருந்தாக உசி கனாக்கு என்ன சார்? ஒரு பைஸ் தைரிய மாகக் கொடி கட்டினான். அவ்வளவுதான்" என்றான் வெங்கு. எரிச்சலுடன். பாவம், அவனைப் பார்த்தல் பாரதியாசை இருந்தது. ஏதோ தெரிந்த மாதிரி போச வேண்டும் என்று ஆராமியில் எத்தனையோ கூறினவத்தான். கடந்த லாக அவனை இப்படியா புரட்டி எடுப்பது? அவன் முகத்தில் அசுடு வழிந்தது. அவன் மீது ரக்கமணிக் கு இரக்கம் தோகப்பிவது.

"வெங்கட கிருஷ்ண! யாரோ ஒரு சிறு பைஸ் துணித்து கொடியைக் கட்டியிட்டான். அந்தச் சிறு குழந்தைக்கு

இருந்த தைரியம் உட. மிகு மாதிரிப் பகுத்துவிட்ட சைஸ் பிண்டங்களுக்கு இக்கை எவ்வளவு தானே கொண் வந்தான்?" என்று ரங்கமணி.

"ஹி...ஹி... ஆராம் சார். அப்படியேதான் சார்" என்றான் வெங்கு. நல்ல சமயத்தில் இக் கட்டளை நிலையில் இருந்த. அது வர அந்த முட்டைத் தொட்டு ஆராமியிடமிருந்து தன்னை ரங்க மணி காப்பாற்றியதின் என்று நன்றி உணர்ச்சியுடன் ரங்க மணியைப் பார்த்தான்.

"நீ இங்கு வருவதற்கு நல்ல நபு ரொடிக் செய்துத் தட்டித் தான் என்று எந்தென்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். உன்னைப் பார்த்த பிறகுதான் வெங்கடக் கட்டளை ஆட்சியில் இத்தனை வருகமனையத்தான் அனுப்பிக் கொடுத்து என்னு ஊர்ஜிதமான விஷயம்" என்று கூறி. தொத்தி ஆராமியைக் கடைக்கண்ணில் பார்த்தான் ரங்கமணி. அப்போது அவனைத் தொத்தி ஆராமியின் கோபத்தைக் கெற்றியது. என்ன சொன்னது? கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு, துண்டிய வரலாக வெளியே பார்த்துத் தொடங்கினார்.

"அந்தப் பெண்ணை உசி கனாக்கு முன்பே தெரியுமா?"

எரிச்சலா?

அஜீர்ணமாக இருக்கலாம்

ஜீரணம் பாதிக்கப்பட்டால் தீவிரம்
கொடுவிறது. வேலையில் ஈடுபடுவதற்கும்,
சுடுபாடும் குன்றுகிறது. தொழில்
தீவிரமில்லாததால் தயக்கத்துடன் செயல்படுவது
தவறாகும். ஹெய்ஸ்டெட்ஸ் மிக்சர்
அருகத்தவிரும். அது ஜீரண சக்தியை
ஒழுங்குபடுத்துகிறது. விலகலில்
திவிரணம் அளிக்கிறது. விலகலடங்கலும்
அமிலங்களின் அளவிட முடியாமையே சந்தித்து
அதன் வேலையை சரியாக செய்வதற்
செய்ய பாதுகாப்பு அளிக்கிறது.
ஹெய்ஸ்டெட்ஸ் மிக்சர் குடிநீர்தவிரலின்
வலிந்து செயல்பாடுகளைத் தவிர்த்து விடிறது.
பேருக்கு இருந்தால் அளவிட முடியாத
ஹெய்ஸ்டெட்ஸ் மிக்சர் குடிநீரில் கலந்து.

ஹெய்ஸ்டெட்ஸ் மிக்சர் ஜீரணத்திற்குச் சிறந்தது

C. J. ஹெய்ஸ்டெட் & சான் (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட்
88A மதராசியம் தாயகம் தெரு. மதராசு-3

CJM-3306A

என்று தீர்த்திடம் மீதுத் த ஆவதுடன் வெட்டான் ரங்கமணி.

"அவள் குழந்தையாக இருக்கும்போதே தெரியும். அளவுக்கு மீதிய துணிச்சல். அழகாசைப் பெகவான். பத்திரகாசைப் பெகல். மகர்த்மா காத்தி மீது அவளுக்கு உயிர்" என்று தீர்த்திர்.

"இவ்வளவு திறமை உன்னவுன். காத்தி பக்தையாகவும் இருத்திருக்க வேண்டாம்; அவன் திறமைவும் இப்படி வினாடிவேண்டாம்" என்று ரங்கமணி.

"உனக்கு காத்தி என்னுடைய கைப்பு. உயிர்ப்பிடத் தீவிர பங்கதரவாதிதன் எக்ஸாம் அத்தக் காலத்திய இருத்திருக்கிறார்கள். எக்ஸாநம் மகாத்மாவின் அபிநைசக் கொள்ளையின் முன் தொற்றத்தான் போனார்கள்."

"இருக்கலாம்; அதற்காக தானும் தோதக் வேண்டுமென்று என்ன நிபந்திபா?"

"கம்... இளம் ரத்தம் துடிக்கிறது. வார்த்தாவரை சென்று வேகாரிதாமத்திக் தங்கியிட்டே, மகாத்மாவைப் பார்த்து மறுத்த திருப்பெகவனல்கவா தீ! காசத்தாவ உய் பிடிவாதத்ததைத் தனித்த வெக்டும்." என்று கூறி இயைகாசக் கிரீத்தார் தீர்த்திர்.

"என் கொள்ளை ஒரு நாளும் மாறாது."

"ஒரு முறை மகாத்மாவைச் சந்தித்து விட்டால் போதும். உன் தீவிரமெய்களும் தனித்து விடும்."

"இத்த ஐயத்திற்கு அவரை நான் சந்திக்கப் போவதில்லை" என்று ரங்கமணி.

"அப்படிச் சொல்லாதே. தம்பி! அத்த மகாவின் தீரணமே மனத்துக்குச் சாத்தி அளிக்கும்."

"எனக்கு அத்தர் சாத்தியும் வேண்டாம்; அவருடைய பெருத்தமமான அபிப்பிரசைக்கு நான் ஆளாகவும் வேண்டாம். ஏற்கனவே அத்தப் பெண்ணைப் போக பலர் அவருடைய கொள்கையால் தங்கன் சத்தியை வினாக்கு வது போதும்" என்று எரிச்சலுடன்.

"சாத்தியின் சத்தியாக்கிரக வழியே நான் பதிப்புவது. அதற்குச் சந்தி அறிவம் உண்டு."

"என்ன சக்தி? இப்படி வண்டியில் கொடிவைக் கட்டுவதும், தண்டனாசாத்தியப் படுப்பதும் தான் வேண்டிய! இதனால் எதைச் சாதித்துவிட முடியும்? வண்டியில் கொடி கட்ட அவ்வளவு தீர்த்ததைக் காட்டிலும், என்ன பயனைக் கண்டான்! அடுத்த விட்டை என் அத்தப் பிடுங்கி எறித்து விடுவார்கள். மதுரைவீருத்து பகமபிவரை கொடி கட்டி வண்டி ஓடி விட்டதாம், வெள்ளைக்காரன் பயத்துக்குமாறு? நல்ல சத்தியாக்கிரகம்!" என்று வெகுவாகச் சிரித்தான் ரங்கமணி.

பெண்ணின் வண்டி தின்றது. ரங்கமணியின் பக்கத்திலிருந்து வெளியே, ஐயன் வழியாகத் தன்னை தீட்ட என்னின் பக்கம் பார்த்தான்.

"ஊர், ஊர் வண்டியிலிருந்து கொடியை எடுத்து விட்டார்கள்" என்று சத்தியாக். எல்லாருமே தன்னை வழியாகத் தன்னை அழைத்து வெளியே பார்த்தார்கள். இளம் பாரத்திய தின்றது கொண்டிருந்த விட்டைகள் காண்டின் எக்பிசு மூலர்க்க் கொடி இருந்த தம். உடனே ரவீதும் புறப்பட்டது.

"ஒரு தோடியும் கொடியைக் கழைதி எறித்து விட்டார்களே. இத்தக்கதர் எட்டைக் கழைக் வெள்ளைக்காரன் பயத்து ஒடிவிட்டி போகிறா?" என்று இளந்து பெய்தார். தொத்த ஆராய். வண்டியுக்குள் அவரைக் கழைத்த தொத்தியைத் திமீசைம் செலுது தீர்த்தார்கள். தீர்த்திர் தோதையப் படிபி பதிக் ஆத்தி விட்டார். ரங்கமணியின் மனத்திக் பல திணைகள் பிம்பனிட்டன.

"மதுரைவீல் கண்ட பெண்ணின் உருவம் அடிக்கடி திணைத் தொற்றிக் கொண்டிருந்த தது. அவருடைய அழகும், மிடுக்கமான பேச்சும், துணிவான செயலும் அவன் திணைவிக் தீரம்பி விட்டன.

இவனுக்கும், ராணிக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்! இருவரும் இரண்டு தருவார்கள!

துங்காதே...

குயின்சுலாந்திதான கூய்க் இக்கிசை புறங்கிசை தீர்த்தேன் ௧௮7௩ தம்பித் துறத்த் துறக்கி கிடப் போகிறேனோ என்று யார் யார் தெகவய்க்கல்.

புறாய் 90 விதாடிக்குத் ஒரு புறா ஒரு கவிசை அதுதது வெக்டிர். அப்படி அதுததுத் துறத்த் துறக்கிட்டிர் அவரை புறாய் ஒரு சத்தம் கெய்யுது தோடி எக்பிசுந் முகவா ஒரு விசைக்கும் கீழும்.

இதையுமீ தீ வகர் அகத்தது துடித் விட்டானே அத்தது மூன்று வினாடிக்கிளாயிசை தானு கிவ தின்றுக்கிம்!

தவகர் வி. த. விதான்
கூகாரம்: துசுதிடுகிவன்
வெக்டர்

துங்கிதும் தண்டனை!

ஆய் இயைகாத்திக் தான் விச் என்னை இடத்தில் இருக்கும் துரகல்கவிக் வந்து வாரிடுபார் என்னைக் கைவயிடக் கைவகத்தானு போர் என்னகிவை அது கிச்ச ஆரப்பித்தது. அவரைக் கைவித்தார்கள் அறிவாகி கள். குரவக்களில் துக்கு வது சட்டத்தியாகக் குற்றம் என்னுக்கி விட்டார்கள். இக் குற்றத்துக்குப் பதினாஞ் படினாஞ் வரை அபராதம் விதிக்கலாம்!

தகவல்: ஏ. வெ. சத்தியாகி

ஜிம்மர்

உள்ளே புகுங்கள்?

Sec. 1710 on the 1st and 2nd

CONFIDENTIAL

Abstract

Notes and References

收 9 月 26 日

General Note

சிறைக்குள் சென்ற பின்னர்
உள்ளே இருந்தவர்களை
கொன்றுவிட்டு வெளியே

WILLIAM

Mr. A. M. A. 1915
and Capt. A. M. A. 1915

Q. What is the difference between a "strong" and a "weak" acid?

[illegible]

▲ இனியாத்நிக் மேற்கத்திய கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர்கள்

1. ஹென்ட் ஸார்ன், 2. ஹென்ட் பட்டிங்

புறநாடு பந்து வீசுவதில் எல்லாம் ஆட்டக் காரர்களுக்குக் கடுமையாகும். அவரது பந்து வீசலில் ஆய்வினை கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர் பாசியிடமிருந்து "கண்டிட" வாங்கித் துணிவி டுப்பார். "தூய் பந்து வீசுவதில் எல்லாம் இரும்புக் கவரலும், தொப்பியும் அணிந்து ஆட வரவேண்டியதுதான்" என்று "பென்ட்"ப் பெற்றவர் ஹால்.

முதல் முதலாக ஹால் டெஸ்டுக்கு வரு வதற்கு முன் கோண்டி மாணவராக ஓடி வந்து பந்தை எறிவார். ஆனால் அவரது பந்து வீசலில் வேகமிராது. மேற்கத்திய கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பவர்களில் ஒருவரான பெர்க்வி காஸ்கின் இந்தக் குறைவை ஹாலிடம் கண்டார். "டெஸ்ட் ஆட்டத்துக்கு உங்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண் டும் என்றால் நேராக ஓடி வந்து பந்து வீச வேண்டும். அந்தப் பவித்ரி பெற்றதாய்தான் உனக்கு 'காண்டி' கிடைக்கும்" என்று உதி விட்டார். ஆகவே ஹால் பார்ப்பதில் கோண்டி முழுதும் பவ மணி நேரம் உட்கா

வருத்திப் பவித்து நேராக ஓடி வந்து பந்து வீசும் பறக்கத்தைக் கைக்கொண்டார்.

ஒரு சாதாரண கிரிக்கெட் ஆட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஹால் பந்து வீசித்தொண் டிருந்தார். இத்தச் சமயத்தில் ஹால் ஆட்டிங்மன் ஹாலிடம் வந்து, "உன் பந்து வீச்சை 'கெவ்கட்டர்'டன் பார்வையிடுகிறார்கள். உன் திறமையைக் காட்ட வேண்டும்" என்று தெரிவித்துவிட்டுப் போனார். அடுத்த கணம் ஹால் வீசிய அகரப் பந்தில் காரிலின் விக்கெட் எவ்விதப் பறந்தது. ஹால் வீசிய பந்தை என்ன செல்வதென்று தெரிவாய் விட்டுவிட்டு விக்கெட்டை இழந்து வந்தார் காரிலி. அவரின் ஹால், "நான் எப்படி? நான் இனிப்பாயிருக்கேன்?" (You think I am sweet?) என்று கேட்டார்.

துணைக்காலில் உள்ள கரீக்கரை ஆகிய யொன்றில் ஹால் பணியாற்றுவவராவிற்தோ அகரது இனிமை திரும்பிய கப்பலான

இரண்டுகளான கத்திரிமேலும் வேகம் தருவதும் கம்பத்தி மகாராஜாடின

சோல்

கார்த்திகையாளுக்கு கோ' மொ' பேஷ் இம்? அதுமாதம் அவர் ஸ்கூலிலிருந்து தடவை பத்து விடுதிக்கு வந்தார். அங்கே அவர் "எதிர் ராஜ்யம்" என்ற புத்தகம் வாங்கி அதைப் படித்தார். அந்த புத்தகம் அவருக்கு மிகவும் பிடிபட்டது.

அ' காலம்

1959 - 60ம் வருஷத்தில் இந்தியாவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு செல்லும் மக்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாகியது. இந்தியாவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு செல்லும் மக்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாகியது. இந்தியாவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு செல்லும் மக்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாகியது.

1959 - 60ம் வருஷத்தில் இந்தியாவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு செல்லும் மக்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாகியது. இந்தியாவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு செல்லும் மக்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாகியது.

1959 - 60ம் வருஷத்தில் இந்தியாவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு செல்லும் மக்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாகியது. இந்தியாவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு செல்லும் மக்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாகியது.

1959 - 60ம் வருஷத்தில் இந்தியாவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு செல்லும் மக்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாகியது. இந்தியாவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு செல்லும் மக்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாகியது.

தென்று தெரிவிப்பது போலிருந்தது. ஆத்திரேலிய ஆட்டக்காரர் மெக்கீப் அடுத்த பவுண்டரி வேறதில் பவுண்டரிதான் என்று கருதி விட்டான். ரஸ்கிரகன். ரேபுபொர் அதிவிப்பாணாகூட ஆத்திரேலிய வேற்றினவர் பற்றில் பிரமாதமாக வரணித்துக் கொண்டிருந்தார். மைதானத்தின் விளிம்புகளில் புன் பெட்டப்பட்டாததால் பந்தின் வெகம் குறைந்து போன அது பவுண்டரி என்னைய அடைவதில்லை. அதற்குள் அரர வேகத்தில் ஓடிய ஹைலட் பந்தை எதிர்ப், ஒரு "வேற்றி ரன்" எடுப்பதற்குள் விக்கெட் ஸ்டம்பர் விடப்புகுதல் சேலாத தாக்கில் விட்டார். பிறகு சட்டெனென்று விக்கெட்டுகள் சரியே பந்த் தெரிய விரிக்கேட் போஷ்டுக்கும் ஆத்திரேலிய வீரர்கேட் போஷ்டுக்கும் 737 ரன்கள் சரிமையாகக் கிடைத்தன. இப்படி இரு போஷ்டுகள் 737 ரன்கள் சரிமையாக எடுத்தது சரித்திரம் கண்டிராத அதிசயம்.

பிரீட்டிக்கு உயரத்தில் கரும்பு பாய்ந்தும் இடமான மெளரேட்டிகள் குதுமிய தெருக்களிலும் குப்பையுங் உயரமும் நிரம்பிய பெட்டியெனியிலும்தான் கைப் புகுப் பெற்று கண்ணாய் முதல் முதலில் விரிக்கேட் ஆடல் உற்றுக் கொண்டார். அவருக்குத் தென்னை மட்டைதான் விரிக்கேட் மட்டை. நூனாக் உறப்பப்பட்ட கார்த்தால் பந்து; ஓடிக்கப்பட்ட குச்சென்றான் கட்டப்புகள். அவருக்கு இவரே வயதில் ஆடிய இந்த ஆட்டம் என்னுமிரு மனத்தில் பகைமையாக இருக்கின்றதாம். சிறுவன் கண்ணாய்க்குக் கானில் "பேடு" எட்டிக் கொண்டோ, கைகளில் உறை அணிந்தோ விரிக்கேட் ஆடும் பழக்கம் விடையாது. உடல் முழுவதும் பந்து பட்டுக் காத்தும் போன அடைவாங்களை இன்றும் காணலாம். கண்ணாயின் தந்தைக்கு அவன் ஹப்பது ரங்கனுடன் வேறு சிவிரம் அடிட்டாவி வந்து விடுவதில் வருத்தம். "தீ பந்தை அடிப்பதில் அநிக அக்கறை செலுத்த வேண்டும். பந்தை தியிஷ்டுக்களில் 40 எண்ணிக்கை எடுத்தது அடிட்டாவி விடுகிறாய். இது தக்கவதல்ல. சின்று சிலைத்து ஆடும் திறமை வரவேண்டும், குழந்தாண்டி!" என்று உபதேசம் செய்வாராம்.

இந்தியப் பந்துக்கை தீபனாக்களில் குப்பை மெத் தெறியக் விரிக்கேட் ஆட்டக்காரர்களின் ஒரு கைக்கு

ஒரு பக்கத்தில் 1. கந்தலாக். 2. திஸ். 3. ஹைல்.

இந்தப் பக்கத்தில் 1. ஹிஸ். 2. ஹைல். 3. ஹைல்.

கன்கிவிருக்கிறார் என்றுதான் ஆசிரியராயிருந்த
ளும். இத்தியானின் நடத்த முறைப் பெரும்பு
கண்ணாயிற் கிச்செட்டைப் பிடித்தபின்பு
நம்பித்தகு அது இருக்குப் போக்த்
போட். கான்புதும் காந்தாணப் அபு
பாக்கியவாற் குப்பித்தான். பிறகு ம்
கெட்டியுத்திற் கடிப்போது இத்தியப் பத்த
கிடை நபுணர் குப்பித் தண்க்கு குருக்கை,
"நாபி! ஸுபா!" (Hello Rabbie) என்ற
தான். பதி காயபெய்வதற் கத்தாணபாக்க
குப்பிப்பிடார். பத்த கபாவுண்காக்கி
அப்படித் கிண்டல் செய்யது கறுத்தான். அப்
பொழுது அங்கு கடிப்பித்த மற கிச்செட்
புட்டக்காறாகன் அண்கரும் தாக்கத்தான்.
கண்ணாய்த் இருத்தம் கோதித்தான். "இதற்
அருத்த போதுதான் காண்புப் பட்டம் கத்தி
கிறேன்!" என்று ஸுறுறுண்கத்தான் கண்ணாய்.
"வாக்கார்", "கெட் பிறித்" பத்த கிச்செட்
புட்டக்காறாகன் மனத்தத் தாக்கும்
கிண்டகாற் கோற் கபாவுண்க கண்ணாய்

தகவற்ற டென்புல் கந்தாய் 236
 ரங்கன் எடுத்து-கொரலின் 237 ரங்கினிட
 அதிகம் - ஒரு புதிய சமீதிரத்தத கண்டு
 பண்ணினார். இவரது திருமணமையப் பாராட்ட
 துதிப்பதி ராஜேந்திரப் பீர்தா அங்கம்
 'புதித கம்ப' ஒன்றைப் பரிசாக அளித்தார்.
 ஆனால் குடிதேயின் பத்த விவகார அபாய
 மாகத் தாகம் வெகுநி கொண்டதையே
 பெரும் பரிசாகக் கருதினார் கந்தாய்.

மேற்கத்தியத் தீவு குடியாட்சிக்குத்
உள்ளுறு எங்கள் ஆணைப் பணியைத் தேர்வுமா? தாய்நாட்டுப் பாபாணைப் போல் கிந்திக்கும் உலகின் பெரும் புத்த பெற வேண்டும் என்பது தான். பற்றிற்று உயர்தித் தாயார் உதாரண செயல் கப்பின்னர்தான். பிறகு நான்கு ஆக ஆகிரோஸ்டர் ஆற்றி. மேற்கத்தியத் தீவு களின் எந்தெந்த ஆறா அபிவிருத்தி இலாகா (Community Development) க்கு பண்பாற்றி வருகிறார். வோரையும், கன்வர்டர் அபிவிருத்தி இலாகாவில்தான் பண்பாற்றுகிறார்கள். ஆறா சேவை எப்படி அளிக்க அறாதினில் தீவு களிலுள்ள பல பண்பாட்டிற்கும் சென்று இலாபப்பெறுகிறது கிந்திக்கும் ஆட்டத்தின் பயிற்சியைப் பெருக்குவதற்காக. கிப்பித்தும் சேவையோர் பூலாப் பாப்பாள் எந்தெந்த கிந்திக்கும் பற்றியொன்றாகச் சேவை செய் கிறார்கள். புத்தர், பித்திக்கு வொருதின் உறப்பத் தொழில் உம்பெனில் ஒன்றாக் வேலை யில் இருக்கிறது. கிப்பாள் எந்தெந்த உத்தி யோகம் உத்திதான்!

கெட்டாயி் சள்ள சலிநு பாச்செம் பாடி
 ஸ்தாநுர்த எதிராக நடந்த ஸ்ருஸ்துத செ
 டெட் டெஸ்ட் சச்சிரப புஷ் பெற்றது.
 பாஸ்க் ஸ்கம்மது விசய பந்த அடித்த
 விட்டு சபர்ம் ஒத்தை ரக் ஸ்ருஸ்துபாநு
 ஆஸ்கெத் திச்செட் மஸ்கர் ஹிட்ஸர்
 திருபுத வருந ரீகார்ஸடத் தசாத்தெறித்த
 புது ரீகார்ஸட உஸ்டாக்கெஸர், சதாநாஸ
 கஸுரூசிய ஹரஸெந்பும். பாராட்டும் சபர்
 ஸாத்த அநுந கெட்டத்தன, மெதாஸத்தன
 ரோகி உத்தர சபர்ஸும் கெட்டி ரீ

பேரவையே வந்து அவரைப் பவந்தமராகத் தொனுகு மேக் தாகிக் கொண்டு வெற்றி வர்வவமாக கட்டிவரத்துக்கு நுழைத்து தன் அனர கிட்டாகன். அப்பொகாமது 355 ரயகன் எடுத்த சாயல், - அதற்கு னுப்பன் எடுத்துக் கொண்டு தேர்தலதவி டுண்ட மனிதர்த் குறாவாக எடுத்துக் கொண்டு - உகன் புரத் பெற்றார்.

மேற்கத்தியக் கிரகங்கள் ஆட்டக்காரர்
 தான்ட் எம். ஆர். ஏ. குறுங்கைச் சேர்ந்தவர் என்பது உலகப் பிரசித்தம். அவர் ஆல் திரேவிய டென்ட் பிரயாணத்தின்போது இந்த இலக்கத்தில் ஈடுபாடு கொண்டார். கிரகங்களும், எம். ஆர். ஏ. இலக்கமும் அவருக்கு இரு கண்ணியப் போன்றவை. அந்த இலக்கத்திற்காகப் பெரும் பொருள் செலவிட்டு வருகிறார் தான்ட், மற்ற கிரகங்கள் ஆட்டக்காரர்களும் "நாங்கள் எம். ஆர். ஏ. தான்ட். எங்கில்டர் மீருத்த ரண்டி கிடைக்கட்டும்" (More Rums Available) என்று சொல்கிற தொண்டர்களும்.

இந்தியக் காங்கிரஸ் கருப்பங்களுக்கிடையேயே போதும்! அண்டர்பாட்டுக்கு மேற்கத்தியத் தீவு டெஸ்டை அடிப்பட்டு, ஆடாட்டியாய் போலிற்று. தாய் பட்டாடிக்கும் தாய்க்கு கருவங்களுக்கு முன்பு காரியத்தின் கண்ணில் அடிபட்டு, ஆபிரகான் தீயத்தது. அபிரகான் சென்றதொரு நிமிஷத்து அட்டத்தது அபிரகான் வீட்டுப் போகாமல் இன்று "நிறைவுக் கண்ணில்" இந்தியக் காங்கிரஸ் தன்னை இந்தியாவுக்கும் பெருமை தேடி வருகிறது.

கிரீக்கெட் ஸாஸ்க் ஒரு புதிய நட்சத்திரம் உதயமாகவந்தது ஒருவர் பயமாக அடிப்பட்டுக் கொண்டதே காரணம் என்றும் உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். 'ஸோரக் கும்பம்' ஸ்கட்டிஸ்' வேங்கடராகவனுக்கு 'டென்ஸ்' ஸ்கஸ்' கிடைத்ததே பத்து வீசு துணை' சத்திரசேகர் ஒரு சம்பவம் கவிதையில் அடிப்பட்டுக் கொண்டது ஆட ஸ்பய்யாமம் இருத்ததாய்தான்! அன்ற சத்திரசேகர் நம்பையுடைய இருத்திக்குத் தாஸ் டென்ஸ் அனுபவம் வேங்கடராகவனுக்குச் செட்டிக்குரிய எம்பதே சத்திரசேகர் பத்து வீசென் டென்ஸையர்களான சத்திரசேகரும் வேங்கடராகவனும் பம்பாய் டென்ஸ் பேரறிஞர் கிரீக்கெட் போஷ்டைய ஒரு சமயத்துச் சமகம் ஏற்றுகிறார்கள். இரட்டையர் சீன் சிறப்பு சேமகவியுடைய தொடரட்டும். 'புரன்' மாதம். ஆட்டம் போர் எப்பதென் டாய் தேற்றித்திய கிரீக்கெட் கோஷ்டியுடன் அப்பயங்கடம் இயங்காதவன். ஆட்டத்தை ஒரு அடிக்கத்துக் கொண்டு வருவதில் அவர்களுக்கு ஆசை அதிகம். 'உதகன் கிரீக்கெட்' மர் ஸர்களாய்ந்தோ! கிரீக்கெட் ரசிகர்களுக்கு நுகர் ஆட்டத்தைக் காணும் ஸாரிப்பு ஏற்படுமி! ஸுருக்கம் போல் 'பாஸ் போய்கிறீர்' என்ற கேள்வியைக் கிரீக்கெட் ஸமதானத்திய வகத்துக் கொள்ளும் கிரீக்கெட் ரசிகர்களுக்கு நுகர்ந்தோர் ஆட்டம் சர்க்கரைப் பொங்கல் போல் இனிப்பெட்டும். -தனமே

மீறா இடைவிடாமல் ஒரே
கதிரில் தூதிக் கொண்டிருக்கிறது:
நினைவுகளாகத் தங்கிவிட்ட இந்த
வானத்தை உரக்க என்னும் மெ
லர் கவிச் முதுமுதுப்பாய்
போன.

எத்தனை நேரமாகத் துத்தக்
கடை வானில் நிற்பது. மறை
நின்ற நிறை போகவாமென்றும்?
செறிந்த மீனாவையும், நிகந்தக்
தாடியையும் தாண்டிய புயல்களை
வானவரை தன், அத்தக் கடைக்
கார சந்தாரி துணிதான் வானம்

சிறுப்புச்
சிறுகதை

நான் கண்டேனா? இந்திரா பார்த்தசாரதி

வந்திருக்கிறேன் என்று நினைத்து என்னை
வரவேற்பியாது என் மனத்தோடெ சிறுத்தி
யது. 'பாபிஷ்' என்று அசட்டுச் சிரிப்புடன்
சொல்லிக் கதிர்த்தேன். அவன் என்னைப்
பரிதாபமாகப் பார்த்துக் கொண்டே 'மக்
காறா... மக் காறா' என்று சொல்லிவிட்டு
உள்ளே போய்விட்டான். அங்கு கையன் தத்த
மெருமிதம் அவன் பாலகையில் தென்பட்டது.
ஒன்றில் தடுப்பில் மலிந்துதப் போரிவை
சத்தி போய்விட்ட...

குழந்தைகளுக்கென்று விதம் விதமான
உடைகள் எத்தனை தொங்குகின்றன! குறவி,
குறவன், வாக்ந்து, மாஸ், தாய் ஆகியன குறவர்கள்
தூலிகளில் இழுத்து, வண்டியை வண்ண
மாகக் கண்ணாளுக்கும் கருத்துக்கும் விருத்
தனிலும் சாட்டினர்.

அதோ அத்தக் கட்டை எவ்வளவு தங்குக
இருக்கிறது? திரைப்படங்களில் கணவுக்
காட்சிகளில் குழும் புயல்களால் கொன்ற
மெல் பந்தாசியைத் திரையாணிப்பட்டுத்
துணி. விட எவ்வளவு இருக்கும்? எவ்வளவு
குளாஸ்! விடையைக் கண்ட அதிர்ச்சியில்

கடைக்காரன் பக்கம் திரும்பினான். அவன்
காவதானாக, 'மக் காறா' குழங்குகொண்டு
கருதுப் வந்திருக்கவொன்றைப் புரட்டிக்
கொண்டிருக்கிறான். அவனின் எங்கிருப்
பயபத்தி ஏற்படுகிறது. இவ்வளவு விட
கார்த்த துணிவின விந்தன் அவன் குறவி,
அவற்றில் புயலாங்கல் வானம் சத்தி
விடவானம் இருக்கும் தாய் சந்தாரிதோ?

இத்தக் காவத்துக் குழந்தைகள் அதிர்ஷ்ட
சாலிகள்! தாம் குழந்தைகளாக இருந்த
போது, இப்படி வண்ணம் வண்ணமாகச்
சின்ன சந்தாரன், சின்னா, அப்பது இருத்
திருத்தாலும், நம் பெற்றோர்கள் வாய்க்கித்
தந்திருப்பார்களா? எது முக்கியம் என்பது
காவத்துக்குக் காவன் பெறுபடுகின்றது....

'பாபி' கார்த்தம், அடி பாபிஷ் காது...
சந்தாரி மறை தின்ற விட்டதைச் சுட்டிக்

காட்டுவதும். துணிவும் காய்காயும் வேறும்
ஆளாய் விடுவதை மட்டும் பார்க்குத்கொண்
டிருந்தது அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை போலாம்!
மற்ற நினைதும் மனம் பளுவை இறக்கி
விட்டால்!

எங்கே போய் பண் ஏதாவது? மதராஸ்
ஹோட்டல் கூடாப்புக்குச் செல்லாமலா?
பின்போக்கிச் செல்வதைக் காட்டிலும் நான்
நேசுக்கிச் செல்வதுதான் தய்வது. "சீக்கி"
தொக்கி தடத்தேன்.

அங்கு ஒரு பெரிய கூட்டம் காத்திருக்
கிறது. கூட்டத்தினின்றும் தன்விதிவசேறும்.
ஒருங்கி நின்று கூட்டத்தை மேடிக்கொ
ளர்ப்பதுதான் என் கைப் பிடித்தமான
பொருதுபோக்கு.

"கொடுக்கின்ற தெய்வம் கனரகம்"
பொத்துக் கொண்டு கொடுக்கும்" என்
பார்க்கும். அது போலத்தான் இவ்விதம் கவிச்
சுருக்கமும். கத்தாய் புத்தியுடன் பங்கன் சேர்த்
தார்போல வரும். இல்லாவிடும், இரண்டு
மணி நேரத்திற்கு ஒன்றும் வராது. அப்படி
றுத்தாய் பங்கன் கருமம் பாதுதான் ஒன்
டுவாரா மணிதருடைவ குவம் இயல்பும்
நிர்ணயமாகிறது என்பது என் அபி
பிராயம். காழ்க்கையில் சைநித்யுடைவ
விருப்பம் மனிதன் எந்த பங்கில் ஏறுவ
தென்று உடறுக்கு. அப்படி செய்த ஏறி
விடுவான். காழ்க்கையில் பங்குவி தங்கி
காத்தமக்க கற்பிப்பாக்கள் எந்தப் பங்கில்
கொள்கிறதும். "தாழ்மே" "தாழ்" மனம்
பொராட்டத்தில் காட்டி. பங்கிலும்
ஏறான். மேலும் இரண்டு மணி நேரம்
மற்றொரு பங்கில் சுருக்கமாகக் கை
திருப்பாக்கம். திவ்யி பங்கு, காலம் இரண்டும்
எந்த மணிதருக்கொடியும் காத்திருப்பதில்லை.

"சவினில் திருட..." ஒன்பது வயதுச்
சிறுவன் சொல்கிற காலம் நீட்டுவதும்.
கவசத்து விவகாரங்களையும் தாட்டுச் செய்தி
களையும் புற்று காசக்கு மணிவாய்குததும்
மாணம் பதிப்பி...

"கிரேயாமக்கில் இருட்டைக் கொடுக்க."

"அபிந்தாரையில் கங்கமக்கக் கொட்டி."

"கட்டிளவையில் கத்திக்குத்து..."

"ஒருக்கத்தின் கதி வந்தது பாரததாடு—

மத்தியில் பாராட்டுவார்."

ஒரே பக்கத்தில் தாங்கு செய்திகளையும்

பிரகரித்திருக்கும் ஆசிரியருக்கு தகவர்களை

உண்டு போதுமா?

வினாவோடு அங்குக் கூறிக்கொடுக்
கொண்டகனாட்டின் இரண்டு பெயர்கள் வகு
கின்றனர். பங்கு, சிவியங்கு, மாத் ஆகிய
காதலங்களுடன் வயதின் மீது கோர்
தொடுக்கும் மாரக்கமட்டையப் பெண்
மணிகள் மண்புலியும் அவர்கள் வேறும்
கொள்ளும் கவித்திருத்தது. கத்தாக்கப் பெண்
கொண்ட பாகித்துக் கொண்டு அவர்களும்
செல்ல கொள்ளும் தங்காளிகள், பாகாளம்
பூமியில் பாலக்கூடாதென்பதற்கு கைதாய்
மன் சேருப்புகள் அணிவிக்கலா? அருள்
மறைக் காவத்தில் அது ஒரு பரிசாய்க் காட்டி

"எத்தனை நேரமாகக் காத்திருக்கிறீர்கள்?"

தடுத்த வயதுள்ள ஒரு பருவாய் பேசுகிறார்.

"அரை மணி நேரம் இருக்கும்."

"கூம் கூட்... அரை மணி நேரமாகலா?"

அவர் சிற்று நேரம் ஒன்றும் பேசவில்லை.
ஒரு சேருட்டை எடுத்துப் பற்ற வைக்கிறார்.
கூட்டத்தை ஆராய்கிறார். நகத்தில் ஓர்
கவன இழைப்பு.

"கூட்டத்தைப் பார்க்கிறீர்களா? எவ்வளவு
"மேன் தவிரன்" வினாவின்றன்! திட்டம்
போட்டாய் பங்கு. போட்ட விட்டாய்
என்ன?"

அவர் கூற்று எங்கிலக் கித்திக்கச் செல்
கது. தான் அரைமணிவாக இருக்கு காத்த
திருக்கவிட்டாய். திட்டங்கள் வெற்றி
பெறுவதற்கு எந்த விதத்தில் உதவியிருப்
போ! எனக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை.
நிலை, உட்கொ! காழ்க்கையை விளக்குது
விட்டேன்!

"பாருங்கள் கூட்டத்தை...! ஏதாவது
கட்டுக்கொடு சம்பா, ஒழுங்கு கண்டா?
"கிழ்"வில் திறக வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி
தம் தாட்டு மக்களுக்கு இயல்பே இல்லாமே!
தாடு மருமகம் இப்படி ஒழுங்கற்ற மூன்ற
யில் இருந்தாக் எவ்வளவு? எந்த தாயில்
தாய் தாய் மூன்றைப் போடுகிறார்?"

காத்தக்கதாடு போடி மக்களும் காட்டுப்
பாட்டது அவர்களையமாக அங்குமிங்கும்
திடுக்கிப் பங்கரைக் காட்டி ஆயுதம்...!
கூடும்... பார்க்கப் போகும், திரையிட்டத்
தூக்கு, சர்க்கரைக்கும், அரிசிக்கும், தாடு
முழுமதிலும் ஒரு தாக்கிக்கு முப்பது போடி
மக்களையும் "கிழ்"வில் திறக மாட்டார்களா?

"தூப்பாக்கப் பாருங்கள்! இரண்டாவது
கை மகாபுத்தத்திலும் பொருளாதாரம்
அப்போடு சீர்குலைந்த தாடு இப்பொழுது
எப்போது தங்குத்கி விட்டது! தூப்பாக்க
மூன்றாவதுவதற்குக் காலகம் தூப்பாக்கி
வர்கன்! இத்திரை மூன்றாவதுமில் இருப்ப
தற்குக் காலகம் இத்திரைவர்கன்!"

விட்ட மூத்தாய்ப்பு கைத்தாடு போல
கொக்கிவிட்ட திருத்திரைப் பங்கில்
மாத் தூப்பாக்கம் புதிதார், தாய் ஏதா
வது கை மேளார் எவ்வு எதிர்பார்க்
கிவிட்டே இருக்கிறது.

"தூப்பா... பங்கு வகுத்தது..."

"எவ்வு கொடுக்கிறீர்கள்?" அவர் கரையில்
சர்க்கை தொலித்தது. தாய் கைத்தாடுமில்
காமம் மேலேறு அவருக்கு ஆத்திரமட்டி
விடுக்க வேண்டி.

"மணி வயதாய்...!" அவர் எங்கில
க கற்றுப் பார்க்குத்கி அகலுகிறார். போல்
மொழிக்கி விளக்குது விட்டேனோமே என்ற
வெருத்தம் அவர் மூக்கத்தில் தெரிந்தது.
"செவிட்டுப் பங்கு" என்று அவர் மூன்று
முறுட்டையு என் காதல்கில் விற்றிவந்து.

கூட்டத்தில் கவனப்படு. பங்கு வகுத்து
விட்டது

பங்கு ஏறுவதுதான் காழ்க்கையில் குதிக்க
கொடுக்க. விவகாரங்கு வேகத்தையும்
கவிதையையும் தா, மூன்றி அடித்துக்கொண்டு
அகலவரும் மொழுவின் மூன்.

கவனக்கவம் பங்கு விட்டு, மக்கள்
ஒருவரைப்போருவர் அடித்துக் கொண்டு
கவனக் ஒன்றி நின்று மேடிக்கொ பார்க்க

ஐம் தெய்வத்தைப் போல்,
 விரல் நகத்தைச் சுவைத்தவாறு
 'ஸ்கூலரின்' கிம்' சா'ய்'த் து
 கொண்டு வந்தவர் போலும்
 தாட்சிளையகங்கள் ரகசிக்கிறார்
 பஸ் புறப்படுகின்றது.
 அபிதா, நாட்டு மக்களின்
 கட்டுப்பாட்டிற்கு அடைய நினை
 வாகக் கண்டுவிட அன்பர்,
 அநிலவரைவும் தூண்டி மத்தியம்
 ஏறி விட்டார்.

தூர்பாஸ் முயற்சியிலிருந்து
 தன் காரணம் இப்பொழுது
 விளக்குகின்றது
 பஸ் புறப்பட்ட
 கட்டம் ஒதுக்கி நின்று
 கொண்டுள்ளது இது

"ஓ! பாஸ்யா?
 தாரத்திலிருந்து பார்க்க
 கிறீயா? உன்மாதிரி
 இடுக்கென்று நினைத்
 தேன். ஆலாம், அதி
 தப் பஸ்ஸிலே போக
 வியா?"

"அந்தப் பஸ்ஸி
 வியா? தேர்ச்சி!
 போய்மறுப்பு நின்று
 ஐயங்கடப் பாரித்
 காமெ இரக்கண்டு
 போனேன், இவர்கள்

இவ்வாறும், இவ்வாறும்
 தொழில் கொள்கிறார்
 கவர் மாநிலங்களில்
 புதுமாதம் சென்று
 மேற்கு கற்றுக் கொண்டு.
 காலம்?....

"அவ்... வலிதான்?
 ஆய் சமேதத்து வரலா?
 இத்தகைய நேரமாகி வரு?"
 இவ்வாறு பார்க்கிறேன்.
 ஒன் வீசும் வலிதான்.
 வலித்த நகிற் நாட்டுப்
 கொள்ளணி மத்திரு கு
 பெண்ணை வரவேற்கிறேன்.

இது

ளாம் மறுபுறமாக, மிருகங்களாரு நெரி
யினே? இந்தக் கட்டத்திலே யார் யோவா?
யார் எரிவிக்குப் போனதும் போச்சு, இந்த
எழவுக் கட்டத்திலே வந்து அங்கங்கடைய
வெண்டி யிருக்கு. ஆமாம், நியம் தீ எப்படி
பயன்பிடுவோமென்பதுக்குமே?"

வலிதா பதில் கூறவில்லை. தன் அத்தல்
வதைக் கட்டிக்கொட்டும் செவ்விக் குப்பைக் கூற
வெண்டியது அவசியம்தானா என்று அவள்
நினைத்திருக்கலாம்.

பாறு மேலும் தொடர்ந்து பேசினாள் :
"ஆராய் நடவடிக்கை அளவிடப்பே சொல்லி
விட்டேன். இதை விடுத்துத் தொலைக்க, புது
வாய்க்குப்போனது. அவர் மாட்டிப்பெய்தார்.
அவியலாத அரங்கம், என்ன செய்வது?
கட்ட வாய்க்கியும் பட்டினிதான் வீடுக்கு
வந்தது....!"

இருவருக்கும் எம் வயதிருக்கலாம், ஆனால்
இருவரும் ஏழை ஒன்றில் வெளிவந்து படி
வீடுக்கின்றனர். பாறுமில் "காஞ்சிபுரம்",
வலிதாவில் நூல் புதுவையும் அந்த
கட்டிக்கொட்டினாள். வலிதா குன்றை வலிதா
தொற்றத்தால் மனதில் குப்பைக்குப்பை
வலிதா, விதைத் தாறுவியும் ஏற்பட்ட
திருப்பி பாறுமில் ஏழைதான் ஓர் அவசிய
பாறுமில் குப்பைக்குப்பை வலிதா, வலிதா
தவிர்த்து தன் குப்பைக்குப்பைவலிதா
இயங்கிவந்து என் தவிர....

"அம்மா, ஓர்மேல் செல், தாயே!" - தவிர
தாயே! செல்வலிதா! பாறுமில்
வலிதா நினைவியை விட்டது, தவிரவலிதா
தெருவெல்லாம் தவிர குப்பை!

"பல் கட்டப்படுவது வலிதா நினைப்போது... இந்தப் பிச்சைக்காரா தொல்லை.
கார் இயன்றமே இருக்கிறது எல்லாம்
கொண்டிருக்கிற தெரிமே! இத்தாயே!"

வலிதாவின் கண்ணில் ஓர் இமை தெரி
வாத ஏக்கம், அவள் தொழில் அடித்தனத்
தில் நினைவியை ஆனந்த ஏராளமாக
உள்ளவனோ! ஒரு வேளை, ஓர்விதத்தில்
விழைவானிடம் அவர் வலிதா அனுபவத்
துக்குச் செவ்வியோ?

அவள் பேச்சின் நினைவை மாற்ற விரும்
பினாள் போனது! என்னை கட்டிக்கொட்டிக்
கூறினாள், "அவரைப் பாறு. நம்ம கைத்து
ஆதங்காரர் மாநிலிக்குமே?"

"தேவீ! உனக்குக் கண் குருடா? உனக்கு
ஆதங்காரர் இன்னும் எல்லாம் உலகம்.
கொடு!"

அவர்கள் மெதுவாகத்தான் பேசினார்கள்:
ஒரு வேளை என்னைத் தவிர தெரிவதென்ற
தாய்க்கையம் உடனிருந்திருக்க வேண்டும்.
அதும்... அதும்... என்னைத் அடித்துக்கார
ரோடு ஒப்பிடப்பட்டபோது வலிதாவின்
கண் குருடாவென்று கேட்கக் கூடிய அள
வுக்கா என் கருவம் இருக்கிறது? என்
மனவியிடம் இதைச் சொல்ல வேண்டும்!

எனக்கு அடித்துக்காரர் வீடு என்னுள்
பொருளமையின்; என் வீடுதான் என்னை
இருக்கம்!

"ஆமாம்! உனக்கு இப்போ என்னை
இருக்கா? பார்த்து ஒரு வருஷமாக!" -
பாறுமில் குறையில் அக்கதை தொனித்தது.

"சாணக்கியபுரிவியே இருக்கலாம்!"

"சாணக்கியபுரிவியே? அடுத்தபடி இருக்க
முடியும்! அவன் அடித்துக்காரர் செவ்விக்
ஆராய்தானே?"

"தெய்வம் ஆராய்விருந்தா சாணக்கிய
புரிவியே இருக்கக் கூடாது!" வலிதாவின்
குறையில் வெறுப்பு வெளிப்படையாகத்
தெரிவித்தது.

"அதெப்போ? வலிதாவென்றால் குப்பை
செவ்விக் ஆராய்க்கெனாம் சாணக்கிய
புரிவியே 'அக்காட்டுமென்ட்' விடைபாது.
அதக்காத்தான் சொல்வோன்."

பாறுமில் விட்டுக்காரர் அரசாங்க விதி
களை வெளியும் அவளுக்குத் திணம் படித்துக்
காட்டுவார் போலிருக்கிறது.

"ஒருவர் ஒரு சமயத்திலே செவ்விக்
ஆராய்விருந்தாரா? ஆகப் புரா செவ்விக்
ஆராய்வியே இருக்கலாம்!" - வலிதாவின்
குறையில் வெண் தெரித்தது.

"அப்படித்தான் போன வலிதா
செவ்விக் ஆராய்விருந்தாரா? நிச்சயமாக
எனக்குத் தெரியும். அப்படிப் பிரமோஷன்
விடைக்குத்தான் என் ஆதங்காரர் என்
விட்டு சொல்லிவிடுப்பார். பிரமோஷன்
விடைக் கெண்டாயினால் யார் சொன்னா?
கெண்டுகாரத்தான் இருந்தா என்னாம்
தன்னிலை வரது!"

"கெண்டுகாரத்தான் என்னை அறிக்கூட
லாம், பிரமோஷன் இருந்தா இந்தக் கைத்திலே
போனது."

பாறுமில் வலிதாக்கு அறிக்கூடத்திரு
தும், பொருளையும்தான் உலகம் விடைத்
தது என் தன்னிலைத் தாக்குத்தான்?

பாறு இதைப் புரிந்து கொண்டிருக்க
வேண்டும். அவள் உடனே கேட்டாள் :
"உனக்குத்தான் கைக்கட்டி" வலிதா
பொருளே சொல்லியே, வலிதாவாச்சா?
இன்னப்போ இன்னும் கைக்கட்டிதான்
ஆராய் போனா?"

"அதோ பல் வரது, தம்ப பண்ணா!"
"கைக்கட்டி" வலிதாவின் பொருளிருக்கிறது.

"என்னடி திக்கம் போனது!"

"நீ திக்கத்தைப் பார்த்தாய், திக்கமே
பொருளே. எல்லாம் திக்கம் அதுக்கு?"
இதைச் சொல்லிவிட்டு வலிதா புன்னகை
செய்தாள்.

"ஆமாம், வலிதா! உனக்கு ஒன்றை
கேட்டிருக்கம், சொல்வோன். எனக்கு ஒரு
தானிக்கே பல் வலிதா பார்த்திருக்க நீக்க
இன்னும் அதுப்பா இருக்கே, நீ எப்படித்
திணம் பண்ணி ஆராய் போய் வந்திரு
யிருக்கே? நீ தக்க பொருளெல்லாவியா?"

"அப்போ உன் கார் எரிவிக்குப் போன
பொருளென்னாம் நீ வெளிவியே பொருளில்
கொடு! அதுதான் அடிக்கே 'ஒர்க்காரப்' பிக்
குப் போனது பொருளிக்கே!"

பாறுமில் எந்தவிதத்திலும் வலிதா
எந்தவிதமானதன்.

அப்பொழுது தான்கு பக்கம் செந்திராத்
பொன் வருவித்தது. எந்தப் பக்கமில்லாமல்

திருவென்று கட்டம் என் வீடு மோதி,
கந்த முகம் பக்கமில் உன்னை என்னைத்
தக்கி விடுகிறது. தன் செவ்விக் வெண்டிய
குறையில் கட்டம் செவ்விக்.

வலிதாயும், பாணுவும் ஏதாவது பக்கத்தில் ஏறிவிடுக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி ஏறி ஜூர்கள்? உடம்பம் அவர்களையும் தன்வி யிருக்குமோ!

உடம்பை ஒரு சிறுவன் பதற்கு வலித் கொண்டிருக்கிறான். பதால் வலுவைத் தாணும் போது ஏன் இருவரும் வேகமாக அடித்துக் கொள்ளும். அது எந்த நியதித் துவம் செய்கலாம். உவமத்தில் தானறிந்த 'சம்பென்ஸ்' களில் இறுவுமோன்ற.

பக்கத்தில் தீவற பாணுவிற்கு மூக்க வாய்க்கிறது. இப்படி உடம்பத்தில் ஏதும் பதற்கையிலும் போதும்! அப்பொழுதுதான் அவன் வலிக்கிறான்: "பெண்ணுக்கு மட்டும்" என்றிருக்கும் ஆசைத்தின் ஓர் ஆவன உட் கார்த்திருக்கிறான். அவன் பக்கத்தில் சை பென்ஸ்கள் திற்கிறார்கள்.

பாணுவிற்குக் கரீக்கார் விதம் மட்டு மல்ல, பென்ஸ்கள் கரீக்காரைப் பற்றி உறுதி யான அபிப்பிராயங்கள் உண்டு போதும்: குறிய்ப்பாகத் தன் உரிமையையே பற்றிய பிரக்கறு தீர்ப்பையாக இருத்திருக்க வேண்டும்.

"அப்பா பாரு. ஒரு தடியன். 'வேயல்' ஸ்டீடியோ உட்கார்த்திருக்கான். அர்டுகல் மாடிரி இரண்டு மூன்று பென்ஸ்கள் பக்கத் திலே திண்ணையிருக்கு." பாணு கோபத் திலே பொழிவிறான்.

"நீ போய் அவன் எழுத்திருக்கச் சொல் வேம்!" என்று வலிதா அவனுக்கு உதராக மூட்டுகிறான்.

பாணுவின் மூத்ததில் எண்ணெயின் ஆவெளம் எழுத்தது. "என்டட்டர்ப் உறு வேயல்" என்று வலிதாவைக் கேட்கிறான். கரீக்கார் அதிவாசி மனவியக்கவா? விதிசை தெரிந்தவன்.

"அவர்கிட்டே எதுக்குக் கொடுவதும்? நீயே போய்ச் சொல்லு. என்டட்டர்ப் பார்க். அவன் இதைப் பார்க்காதது போல் தன்னை திற்கிறான்!"

"நாகரிகமற்ற மனடவன்." - இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டே பாணு மூக்கேறு கிறான். அவன் அந்த ஆடவன் பக்கத்தில் போய் திற்கிறான். ஒரு கீதாடித் தயக்கம். எப்படிச் சொல்வது என்ற ஒத்திசைவோ?

"மிட்டர்....!" குரலில் ஒரு கடுமை.

அந்த ஆடவன் திருப்பிப் பார்த்தான்.

"வேயல் ஸ்டீட், பீன்!" பாணு வேந்தி யுடன் வலிதாவைத் திரும்பிப் பார்க்கிறான்.

அவன் கூறிவது அவன் காதுகளில் எழ வில்லியோ? அவன் தலையை உயர்த்தி அவரை நோக்குகிறான். "என்?"

"ஐ வே.... தில் சை வேயல் ஸ்டீட்."

"ஓ!.... ஐம் ஆம் ஸாரி!" அவன் கீழ் குனிவிறான்.

"பட்...." சப்தம் கேட்டுத் திரும்பினான். சிறுவனின் பதால் செய்குது விட்டது.

"டக்... டக்... டக்...." கீழே குனிந்து. கட்டிடவன் எடுத்துத் கொண்டு அந்த ஆடவன் எழுத்து விட்டான். அவன் காசுகள் வாயில்!

அவன் பக்கத்தில் தீவற கொண்டிருந்த பென்ஸ்கள் ஒருத்தி கோபத்தினால் உறு கின்றன: "பாவம்... என்ன இது?"

பாணுவின் மூம் வெளிதிக் கேட்கிறது. இந்த நிலைமையை எப்படிச் சமாளிப்பது?

எழுத்தான்: முனியமா! அம்மா கோவிக்கக் கிட்டாக்கினேயல்லு வருத்தப்போதே. இந்த விட்டியை நீயும் ஒண்ணுதான் தானும் ஒண்ணுதான்!

வேங்கடகாரன்: அதுதான் இப்ப சாமி... தான் திரைத்தா இந்த தியேட்டம் வேலையை விட்டு தன்னுக்கிறுவன்! - ஆர். சரஸ்வ

"ஐ ஆம் ஸாரி... நீங்கள் உட்காருங்கள்." அந்த ஆடவனைப் பார்த்துக் கூறுகிறான்.

எண்ணெய்வர்கள் இருக்கத்தில் காணா யாகத் தரப்படும் கறுமைகளை ஏற்படுத்திய.

"பென்ஸ்களுக்குரிய ஆசைத்தின் தான் உட் கார்த்தது தவறுதான். மன்னிக்கவும்!" -

ஆங்கிலத்தில் இதைக் கூறிவிட்டு அவன் மூக் கேற்றான். அங்கு ஒருவர் அவனுக்கு இட மளிக்க மூலகருகிலிருர்.

"பதவாவிக்கிய. தான் திற்கிறேன்!" அவன் மூத்ததில் புண்ணை.

அவன் காரி செய்த இடத்தில் ஒருவரும் உட்காரவில்லை.

ஒரு கியோதிக் சோத்திரி தன்னாடித் கொண்டே வருகிறார். "வேயல் ஸ்டீட்" என்று சொல்லிவிட்டுப் பாணுவைப் பார்க்கிறார்.

"ஆப் தையுமே....!" அவர் அவளை உபசரிக்கின்றார்.

வலிதாவின் மூத்ததில் ஒரு குறையை திறக்கின்றது.

பாணுவின் சேத்த மூம் இன்றும் சைத் தின்றது. சைவாரும் தன்னையே பார்க்கப்பது போல் ஒரு பிரமை.

"கத.... ஆப் தையுமே...." அவன் குரல் பவந்திரமமாக ஒலிக்கிறது.

"அவன் காரி தான் பார்த்தேனா? பார்த் திருத்தா எழுத்திருக்கச் சொல்வேனா அதுக் குன்னே இப்படிச் சைக்கென்கு போருமே!"

அவன் வலிதாவைப் பார்த்துக் கூறுகிறான்.

"அவன் கோவிக்கென்கு போனா நீ என்ன செய்வ முடியும்? காரி இல்லாமல் இருக்கிறது என்வையு கஷ்டம் பாரு....!"

தன் வணவர் ஸ்கட்டர் வாய்க்கிட்ட் பாரா அல்லது கைக்கிளத்தான் போகிறார் என்று பாணு கேட்ட கேவலக்கு இதுதான் பதிக் போதிருக்கிறது.

சிறுவன் வலி வேடித்த பதால் கீழே அருகையாய்க் கேட்டது.

பாணுவிடம் ஏன்க்கு அதுதாயம் உண்டாவிறது. அவன் கவரத் தோட்டும் இப்பொழுது அவ்வைய ஒளி இக்கியோ?

கின்றன!" என்று பரணியே இருந்த வர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள்.

"ஆமாம். இந்த மூதூரிகளே வீர மும் ஆய்வையும் தீயாய்விட காண மாடு அல்லவா சூலபாணிவின் கொள்கையே! அதனால் பெருமிகம் இருப்பது இயல்பு தானே! அனால் இந்தக் காணியின் கொட்டி தாது அடக்குவதற்காக எந்த வீர இளைஞன் களத்திலே குதித்து வெற்றி பெற்று அந்த வெற்றிக்குப் பரிசாகத் தன் மகனின் கையைப் பிடிக்கப் போகிறாரு என்று கவலைப்படுகிறான். அந்தக் கவலையும் ஒரு தந்தைக்கு இளம் பாக இருக்கக் கூடிய கவலைதானே?"

இப்படிச் சொன்னார் பரணியே இருந்த ஒரு முதிய விழவர். எவ்வாறும் விடையாட்டு ஆரம்பமாகவதை மிகுந்த ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கடும் புலிகளையும் எதிர்த்துத் தாக்கிப் போரிடக் கூடிய வலிமை வாய்ந்த நூற்றுக் கணக்காய் காண மாடுகளும் முய்க்க மூதூரிகளே புகழ் கொண்டு திரித்தன. வளமான பகம்புல வேளிகளிலே மேலுந்து மேலினையும் கொம்புகளையும் மேலும் மேலும் நிரிரோடு வளர்த்துக் கொண்டு திரித்தன அந்தக் காணிகள். 'எறு' என்ற சொல்லிலே ஒலிக்கும் வீரம் போதாது என்று இந்த வலிமை மிகுந்த காண மாடுகளை அந்த மூதூர் மக்கள் 'கொல்வேறு' என்றும், 'மாக்காண' என்றும் பெரிட்டுச் செருக்கோடு பேணி வந்தார்கள். வளத்தினே மறைக் காலத்தில் எழுந்து திரண்டு ஆரவாரம் செய்கிற பெரிய பெரிய மேகங்களைப் போல் மேலி கண்ணளும் முறுக்கும் கொண்டு திரிந்து நின்ற இந்தக் காணிகளை ஒவ்வொன்றாகத் தொழுவத்திலிருந்து களத்தாக நோக்கி ஒட்டியிட வானார்கள் முய்க்க மூதூர் ஆயர்குல மக்கள்.

செருக்கும், தருக்கும் மேலி கண்ணளும், சுட்டி போன்ற கூரிய கொம்புகளும், அச்சம் தரும் திரிப்புகளும், உருட்டி விழிக்கும் வலிய கண்ணளும், அடங்காத பாய்ச்சலும் கொண்டு சாடுகிற இந்த மாக்காணிகளைக் கண்டு அஞ்சாமல் நின்று அடக்குவதற்காக முய்க்க மூதூர் வீர இளைஞர்கள் ஆடைகளை இறுக்கிக் சுட்டிக் கொண்டு மீடுக்கோடு மார்த்தட்டி தீண்டினார்கள். களத்தின் முகப் பிலே! கோள் குவத்திலே உதித்த தலைவனின் மகனுடைய அருகும், இளமைப் பொருளும் களத்திலேயும், நாடெல்லாம் அறிவும், எனவே அந்தப் பொய்வையும் ஆழவையும் இவ்ந்து கண்டுகளியும் ஏற்றிக் கொண்டு காணிகளின் கொம்புக் கூர்மையிலேயே பார்

வைையைச் செலுத்தாமல் நின்று இளைஞர்கள் பணி.

முரக அதிர்ந்தது. பம்பை முழங்கி வது. தடித்துக் கொழுத்துப் பாருத்துத் திமிர்ந்த கொழு காணிகள் ஒவ்வொன்றாகத் கொழுக்கிறது களத்துக்குள்ளே பாய்த்து முரகம் பம்பையையும் எழுப்பிய பேரிராசையிலே கலந்து துள்ளிக் குதித்துச் சாடின!

பட்டப், தட்டப், மட்டப் என்று முரகம் பம்பையும் அதிர்ந்து முழங்கின. காணிகள் கலத்தன, மக்கள் கூட்டத் தைக் கண்டு திரிநில நில! கருவிக் குத்த இளைஞர்களும், விழவர் விழமியர்களும் எழுப்பிய தானொலையிலே மருண்டு போய் மேலி சிலிர்த்தன நில, தலைகைய வளைத்துக் கொண்டு, கொம்புகளைக் கொண்டு குறி பார்த்தவாறு, நிமிசிலே சித்தென்பைப் படரவிட்டு, அங்கும் இங்கும் பாய்த்தன நில.

இளைஞர்கள் களத்திலே பாய் விருந்தனர்! காணிகளும் காணிகளும் எதிர்திரைகள் சாடுவது போல் ஏறுகளை நோக்கிப் பாய்விருந்தனர் வீர இளைஞர்கள்.

இதோ சூலபாணி என்ற கோள வீர ஞானை பரணியே அவனுக்கு அருகிலே வந்து நின்றுகொண்டிருக்கோசார் சூலத்து மாலில் அமுதி கொன்மணி! அவனுடைய போய் வண்டைத் திருமேவியிலே ஒரு லெரிப்பு, வண்டி மிதக்கும் சுந்தர விழிகளிலே ஒரு தாபம்! நிலவு கலறும் அந்த எழில் முகத்திலே மேகக் கீற்றுப் படர்வது போல ஒரு துறுதுக்கம்! காணியைப் பிடித்துத் தன் கையைப் பிடிக்க வருகிறவர் யாரோ என்ற ஓர் ஏக்கம்! ஒரு கவலை!

முரக அதிர்ந்தது. பம்பை முழங்குகிறது. காண மாடுகளும், காண வீரர்களும் வீரச் சித்தத்தோடு போருது சாடுகிற அந்தக் காட்சியிலே ஆயிரம் ஆயிரம் விழிகள் கூடி நிற்கின்றன!

காண மாடுகளின் கூரிய கொம்புகளைக் குறி பார்த்துப் பம்புவிருந்தனர் வீர இளைஞர்கள். கொல்வேறு என்னும் அந்தக் "கொல்லும் மாக்காணிகள்" பார்ப்பவரின் இடையத்திலே வானைச் செருகுவது போல அவன் முக்கச் சிறிக் கொண்டு வெடிப்பாக அடிகின்றன.

வாலைப் பிடித்தவர் சிலர்! அவர்கள் மாட்டின் கூரிலே சிக்குண்டு பண்புமீடே புரளுகிறார்கள். கூரிய கொம்பைப் பார்த்துச் சாடி, உருக்க கொம்புகளினே குதித்துண்டு சரிவிருந்தனர் சிலர். சுற்றி நின்று ஆர்வத்தோடு பார்த்தவாறு வீரக் காணிகளைப் பிடித்து வசமாகும் வீரக் காணிகளை மாலைவிட

வாம் என்று காத்து நிற்கும் கன்னிப் பெண்களோ இதயம் கவங்குகிறார்கள்.

இதோ! யாரும் எதிர்பாராதவாறு களத்திலே பாய்விடுகின்ற அழகாடி என்ற வீரன்! அவன் அந்த முக்கிய மூதூர் உடற் பயிற்சிக் கூடத்திலே பாவரும் அஞ்சக் கூடிய ஒப்பற்ற குரன். வழி வழியாகப் போர் வீரர்களைத் தமிழ்ப் படை கூழ்க்கு வற்புடைய ஒரு வீர மரபிலே தோன்றிய மருதூர் என்ற ஊரைச் சேர்ந்த இளைஞன்.

"யார்! அழகாடியோ?" என்று நம் னையம் எடுத்து விவரிப்பதும் உவமை விறும் திணைப்பை வெளிவிட்டார் சுவாமிநாதன். நன் மகனின் அழகு அவ னையம் மயக்கி விடுக்கிறது என்பதில் அவருக்கு ஒரு உதாரணம்!

"ஆம், அழகாடிதான்! ஆயர் மக்க ளுடைய இந்த விளைவாட்டிலே ஒரு போர் வீரன் புகுவது எந்த வகையில் முறையாகும்?" என்று அந்தருள்வேலே முன்னு முணுக்கத் தொடங்குகிறார்கள் சில இளைஞர்களின் தத்துவமாகும்.

"முறையமை என்றெல்லாம் பேசா தீர்கள். யாராக இருந்தால் என்ன? வீரம் வீரந்தானே? அதை மிதித்துப் பெய்களைக் கொடுப்பதுதான் தமிழ்ச் சுவர்தின் பண்பாடு!" என்று பெருமை முடித்தார் ஒரு முதியவர்.

அழகாடி களத்துக்குள்ளே பாய்ந் தான். காலை மாடுகளில் எல்லாம் வலியதான். நிமிர் கொண்டதான். மாபெரும் மாகாணமான கைக் கனின் கொல்வெறு களத்தின் நடுவிலே ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து சிதிக் கொண்டிருந்தது.

அழகாடி பாய்ந்தான், அழகு பாய்ச்ச லாக! ஒரே பாய்ச்சல்! ஒரே பிடி! அக் கப் பிடி அது! இரண்டு கொம்புகளையும் வெதாளம் பாய்ந்து பிடித்து மடக்கு வது போல ஒரே மடக்கு! வசமான பிடி! வலிமையான மடக்கு! விழு அடங்கி, வலிமை ஒடுங்கி, விடைவிற்றது உயிற் தீரும். வாய் நுளையும் சித்தி மடங்கியது அந்த ஒரு அணுதும் கொல்வெறு அக்

வலா? மிதிக்கச் சிலிர்த்துத் நிமிற் றுணர்ந்தது. அதனுடைய கண்மை அடங் கும்படி. மெலியைத் தழுவி வருடி அதன் மேலே தோன்றி தின்றான் அழ காடி என்ற அந்த அடல் ஏறு!

முதியவர் களுக் கும், அழகியவர்களுக் கும், நெய் கவந்த கோறு கமிறு நாட்டுத் தொன்மை ராபுர்படி வற்றுகப்பட்டது. அழ கியவர்கள் நல்ல குறிகள்

காட்டின. வானம் களங்கமின்றி இருந் தது. மாசுற்ற நிலவு உரோகினியுடன் பொருந்தியிருந்தது வரிசை வரிசை யாகக் கால்கள் தாட்டி அவற்றின் மீது கட்டப்பட்ட மத்தியின் கீழே வெண் மணலைப் பரப்பினார்கள். விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டன. பூவாழும், தழை களாலும் மணர் பந்தலை நலம் செய் தார்கள்! பெரிய முழவுகள் பல்வியல் களும் ஒலித்தன. சங்கங்கள் மல்கு வ முழக்கம் செய்தன! கழனி எடுத்த மலர் இதழ்களால் செய்த தெய்வ வடிவம். வானைப் புலிள் மேலும் அழகர் புலிள் மேலும் வைக்கப்பட் டது. தமிழர்களிடையே தொன்மை யான கிருமண ஏழுபாடுகள். அந்தத் தெய்வ வடிவத்துக்குப் பூ மொட்டுக் களாலும் வெள்ளைகளாலும் எழில் செய்து புவித் தண்ட தரித்தார்கள்.

தீராத அழகுக் கொலம் புனைந்து மணமகனையும் மணமகனையும் அழைத்து வந்தார்கள். மணநீர் துளிகள் சிதறியது போல் காட்டி தந்து விளக்கிகளானி ளிலே மிணுக்கிய பூவிய வெள்ளை மணம் பரப்பிய மண மணத்தின், அழகாடி யும், பொன்மணியும் புவினும் நலம் செய்வப்பட்ட எழிற கோயிலில் வீற் றிருந்தார்கள்! நூறு நூறு விளக்குகள் நூறு நூறு சந்திரன்கள் ஒளிவாய்ப்போ!

தன்பன்! என்னை கத்தித்துக் கொண் டிருக்கிறாய்?

அவன்: பறவை நம் குழியை என்னை நு ளும் அடக்கி கொண்டு நுத்ததால் வலாக ரத்து செய்துவிட்டதால் ஒரு கணவன். அந் தச் செய்தியைக் கத்தித்துக் கொள்கிறேன்.

தன்பன்: கத்தித்து...
அவன்: என் குழியின் அந்த கைத்திருக் கப் போகிறேன்!

ஆசாரம்: "மிரர்"
ஆளுப்பியலர்: ஏ.பெ. கந்தசாமி

நட்சத்திரங்கள் தீய பலனைத் தராத தன்மை வளர்ப்பதை நாளின் விடியற் காட்சியிலே சில டென்கள் குடங்களைத் தாங்கவும், சிலர் அகன்ற குடங்களை ஒவ்வொருவராக அஞ்சலிக்கவும், வயது முதிர்ந்த டென்கள் குரளவாயிட்டு மார்கள் புதல்வர்களைப் பெற்ற தாய் மார்கள் ஆக இதையும் நெஞ்சும் இடப் பட்ட புனிதத் தன்மையான மணப் டென்களின் கருங்கத்திலே பெய்து, "கற்பு நெறியில் நீன்று, கணவனுக்குத் துணையாக நிலையாய் வாழ்வாயாக!" என்று வாழ்த்துக் கூறினார்கள்!

பண்டைத் தமிழ் நூல்களிலே வீரி வாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இத்தகைய திருமணச் சடங்குகள் வழுவின்றி, எவ்வித மாற்றமும் இல்வாமல், குலபாணியின் ஆர்வத்தினால் வணக்கார்ப்பீழும் இனிதே நடந்தேறின.

அந்திரவு டென்கள் எல்லாரும் ஒன்று கூடி மணமகள் பொன்மணியைப் பொன் மளிகளாலும் நவரத்தினக் கற்களாலும் அலங்காரம் செய்து நிலா மண்டபத்துக்கு அனுப்பினார்கள்!

இதுவரை வீர கீரையாட்டுக்களிலும், இளமையின் பொருள் செயல்களிலும் வானை முழக்கங்களிலும் தன் வானிய நாட்சனைக் கழித்துக் கதவன் அழலாடி, அடக்குவது என்பதே தெரியுமா, அடங்குவது என்பதை அறியாத காளை அவன்! அப்படிப்பட்ட வீரன் அடங்கி ஒடுங்கி நின்றான் நிலா முற்றத்திலே, பொன் மணியின் வரவை நோக்கி!

ஆம்; அன்னமும் மயிலும் என் நெல்லாம் புலவர்கள் பாடுவார்கள்! அந்தப் பாடல்களை எல்லாம் எப்போதோ வழி தப்பிக் கவியரங்கு ணியே புறம்படி நேரிட்டால் கேட்டிருக்கிறான் அழலாடி! இப்போது அந்தப் பாடல்கள் எல்லாம் வடிவம் தாங்கி நிலா முற்றத்துக்கு வந்து அவன் முன்பே நின்றன!

காளைகளோடு பொரிட்டிருக்கிறான். காட்டுப் புனைகளை எதிர்த்திருக்கிறான் இது வரை! ஆனால் மான்களையும், மயில்களையும் எதிர்த்திருக்கிறான்! தித்ததிலும் அவன்! சீனிப் பிள்ளைகளோடு இதுவரை பேசி அறிவான் அவன்! அத்தி மரங்களில் இருந்த பறவைகளை விரட்டியிருக்கிறான் அவன்! ஆனால் இப்போதோ?

நிலவு - ஆம், நிலவு பொழியும் இரவுகளிலே உயிர்க்கி எதற்கில் இறங்கிப் பல மடல்களோடு உடற்போர் செய்தான் அழலாடி! இப்போது நிலா முற்றத்திலே அத்தகைய பொர் எதுவும் இல்லைதான். ஆனாலும் நெஞ்சு ஏனோ படபடத்தது. புள்ளையும், யானைக்

கட்டங்களையும், கொக்கிலைகளையும் எதிர்த்த போது அவன் உள்ளத்தில் அச்சம் என்பதே இருந்ததில்லை. ஆனால் இப்போது ஒரு சொல்ல முடியாத அச்சம்! அச்சமா அது? அழலாடிக்கே புரியவில்லை, அந்த உணர்ச்சி என்ன என்று!

முதல் இரவு அது! உள்ளத்தில் ஒரு புதுமை! நெஞ்சத்தில் ஒரு படபடப்பு! உடம்பு முழுவதும் ஏதோ ஓர் இனத் தேர்வாத கலக்கம்!

"பெண்மணி!" என்றான். அவன் சிரித்தான். அன்னும் சிரித்தான். நிலவு வானிலே நின்று சிரித்தவாறு மிகத்து சென்றது.

"பொன் மணி!" என்றான். அவன் புன்முறுவல் செய்தான். எங்கோ ஒரு மரக்கிளையில் இளைப் பறவை ஒன்று கிணைத்தது!

"நான் உன்னை இதற்கு முன்பு பல முறை பார்த்திருக்கிறேன்!" என்றான் அழலாடி, இளமையை நவ்வுக அகலத்திறந்து நிலைன் ஒளியில் அந்த வீர மகனுடைய வீரக் கண்களைப் பார்த்தான் பொன்மணி.

"நான் உன்னைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் நீ என்னைப் பார்த்திருக்கிறாய்?" என்று கேட்டான் அழலாடி. அவனுக்கே அந்தப் பொருளற்ற கேள்வியிலே சிரிப்பு வந்தது! பொன்மணியும் சிரித்தான். துறுங்கச் சிரித்தான், மெனிகுறுங்கச் சிரித்தான், நிலவு அந்தப் பொன் மெனியிலே தன் பொற்கோடுகளைப் புள்ளி எடுத்துக் கொண்டது!

"பொன்மணி! என்னோடு பேசுவதற்கு உனக்கு அச்சமாக இருக்கிறதா? வேறும் முரடன் என்று நினைக்கிறாயா?"

இவ்வாறு கேட்டான் அழலாடி. பொன்மணி அழலாடியை ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

"அச்சமா? அவ்வது வெட்கமா? நாணமா?"

பொன்மணி நிலா மாடத்தின் உள் அறைக்குச் சென்று வேள்ளிப் பூக் குவளையிலே பழப்பானைக் எடுத்து வந்தான்.

அந்தப் பூங்குவளையை அழலாடியின் நீட்டுப் போது, அவன் அந்தக் குவளையோடு சேர்த்து, அறைத் தாங்கி நின்ற பொற்கரத்தையும் பற்றினான்.

"இல்லை! இல்லை! என்னை இருங்கள்!" என்றான் பொன்மணி, ஏதோ அச்சமும் துணுக்கமும் துயரமும் இடைபட்டிருக்கே அடைந்தவனாக!

அழலாடி வியப்படைந்தான். இவ்வளவு பெண்மணியின் நாணமா அது? முகத்தின் ஏன் ஒரு கடுகடுப்புத் தோன்ற வேண்டும்? பொதுவாக எல்லாப் டென்களும் இப்படித்தான்

★பள்ளியைவிட்டுச் செல்லுமுன் மகனிடம்
பல விடைகளுக்கும், மகனிடமிருந்து எல்லா
பயன்களையும் கேள்விகளையும், மகனிடத்தில் எல்லாம்
தான் விளக்கியிருக்கிறான் ஆயிரமாய்க்கூட.

★தனது மகன் உட்கார்ந்து கேள்விகள் கேட்க
மாறினான். மகனிடமிருந்து எல்லாம்
பயன்களையும் கேள்விகளையும், மகனிடத்தில் எல்லாம்
தான் விளக்கியிருக்கிறான் ஆயிரமாய்க்கூட.

தோஷம்: தோஷமாகிறது.

தூரத்து சொல்லுபவர்களை? மாலை
மீட்ட சொல்லுபவர்களை?

“பொன்மணி! என் இப்படி அறிச்சி
அடைகிறாய்?” என்று திணைப்போடு
தன் மனம்மறைத்து, தன் தலைமறைத்து, தன்
வாழ்வுத் துணைமறைத்துக் கேட்டான்
அழலாடி!

“ஒன்றுமில்லை! என் முகத்தைப்
பார்த்தால் அதில் அச்சம் தெரி
கிறதோ?” என்று கவலையோடு கேட்
டான் பொன்மணி.

“பொன் மணி, எனக்கு அதைச்
சொல்லாமல் தெரியாது. இது வரை போர்க்
கூடத்திலே மல்லாடியவன் நான்!
மென்மையும், மெதுமையும் எனக்குத்
தெரியாது. ஒரு வேளை அதனுடைய தீ
என்றாகக் கண்டு அஞ்சுகிறாயோ?”

இப்படித் தன் கவலைக் கேட்டதும்
பொன்மணி விழிப்படைந்தான். முதல்
இரவின் முதலாவது எத்திப்பிலேயே
ஒரு தப்பெண்ணை உருவாக்கிவிட்டுக்
கூடாது என்று மெய்யாகவே மனம்
கவல்கிறான் அவன்!

“அப்பேரே, நீங்கள் வீரம் திரம்பியவ
ராகவும், உடல் ஆற்றல் உள்ளவராக
வும் இருப்பது குறித்து அஞ்சவில்லை.
அவருடைய தனிப்பு அடைகிறேன்—”

“கனிப்பா! கனிப்படைவதானால் உன்
முகத்தில் இப்படி ஒரு கலக்கமும் ஒரு
திணைப்பும் ஏற்பட வேண்டும்?” என்று
கேட்டான் அழலாடி.

பொன்மணி ஒரு விநாடி இமை
களைத் துடைத்துக் கொண்டான்.
பிறகு சொன்னான்: “கனிப்பு உங்க
ளுடைய ஆன்மையை உங்களுடைய
ஆற்றலை, உங்களை வீரத்தை என்னை!
ஆம், இத்தகைய ஒருங்கிட்டு நிரம்பிய
ஒரு வீரனை என்மையப் பிடிக்கும் பெரு
எனக்குக் கிடைத்ததே என்று சொல்பா
கவே நான் பெருமை அடைகிறேன்.
இதில் இம்மியும் புகழ்ச்சியில்லை.”

பலர் என்று அந்த வீரன் மறு
மொழி சொன்னான்:

“என் கையைப் பிடிப்பதில் மெழுகி
என்றால், நான் உன் கையைப் பற்றிய

தில் உனக்கு ஏன் இத்தனை அச்சம்?
இத்தனை திணைப்பும்?”

தமிழ்க் குவத்துக் கற்பாசிகளுக்கு
குரிய பனிவும் ஆர்வமும் பொருதிய
உள்ளத்தோடு தலை குனிந்து, உடல்
களைத்து, அழலாடியின் திருவடிக்கீழ்
தொட்டுக் கண்ணிலே ஒற்றிக் கொண்
டான் பொன்மணி. மறு வினாடி ‘பொல
பொல’ என்று கண்ணீர்த் துளிகள்
ஆரக்கக் கொட்டின அந்த அழலைய
அவற்ற விழிகளிலே! நிலவின் ஒளியில்
ஒய்மொரு துளிக் கண்ணிலும் ஒய்
மொரு முத்தாக மிளனி நிலாமுற்றத்
திலே தெறி மிழங்கெழுது!

“கனிப்பே, பொன்மணி, என்னை
இது?” என்று பதறிக் கொண்டிட
அவன் அழலையே சென்று அந்தப் பூய்
காய்களை மறுபடியும் பற்றினான்.
இவ்வாறு பற்ற முயன்றான் அழலாடி!

“சேரல்” என்று ஒதுங்கி நின்று
கொண்டான் பொன்மணி. மீண்டும்
அவனுடைய விழிப் பொய்க்கையிலே
துயரக் கண்ணீர் பெருக்கெடுத்தது!

“அப்பேரே, என்னை மன்னிக்க
வேண்டும். இந்த இரண்டு கைகளும்
தங்களுக்கு உரியவை. இந்த உடம்பு,
இந்த உங்கம், இந்த உயிர் அனைத்
தும் உங்களுடையவை! அதில் அந்த
ஒன்றிய உரிமையில் ஏதும் மாற்ற
மில்லை. ஆனால் உங்கள் உடைமையை
யெல்லாம் நீங்கள் உங்கள் உரிமை
களாக ஆக்கிக் கொள்வதற்கு முன்பு
செய்ய வேண்டிய, செய்து முடிக்க
வேண்டிய ஒரு கடமை உங்களுக்குக்
காகக் காத்திருக்கிறது. அதைச் செய்து
முடித்த பிறகு இந்தக் கைகளோடு
உங்களுடைய இந்த உரிமைகளோடு
நீங்கள் உறவாடலாம்! அது வரை,
அது வரை, வரக்கும் உலகுக்கும்
தான் உங்களுடைய உடைமை, ஆனால்
நம் இருவருக்குள்ளேயே என்றால்—”

இதைப்போல் உடம்பு முழுவதையும்
அறிச்சியுறச் செய்த நிலையிலே அழ
லாடி அப்படியே இந்த எல்லாம் வறண்டு
போய் நின்று, அவனுக்கு ஒன்றும்
புரியவில்லை!

“அப்பே, இந்தப் பழப் பாண
த்தை அடுத்துங்கள் முதலில்! உங்க
தின் கண் முன் ஒரு பெரிய சாதனைவைச்
செய்து முடித்து விட்டீர்கள் வீர
யாட்டுக் களத்திலே. உலகம் என்னை
உங்களைப் வழங்கி விட்டது. ஆனால்
தான் என்னை உங்களுக்கு வழங்கும்
முன்பு நீங்கள் செய்து முடிக்க வேண்டிய
வீர விடையாட்டு இன்னொன்று இருக்
கிறது” என்று சொல்லிப் பூங்குலையை
அழலாடியின் கையில் கொடுத்தான்
பொன்மணி! (தொடரும்)

அமிர்தாஞ்சன்

விநாயகம்

கிரைப் மிக்சர்

தயாரிப்பு

அமிர்தாஞ்சன் விநாயகம், சென்னை 4

விவ்வி படும வேதனைகளைக் கண்டு அஞ்சியவர்களை தனித்துப் போய் விட்டான். அவனைக் கட்டியபின்னர்தான் கொண்டு வந்தவனின் துடைத்தான். அதனையின் அவனைப்படி வள்ளிக்கி இருப்பா யிருந்தது. அவன், எப்படியோ தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு கூற ஆரம்பித்தான். அவன் கூறுகிற அஞ்சிய அதனையின் கண்கள் ஆச்சரியத்தால் அகன்றன. நம்பிக்கையை மீறிய அதிசய கண்கள் அவனைப் பேசியதைச் செய்து விட்டது. திறந்த வாய் மூடாமல் அரைவாறு உட்கார்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

ஒன்று விடாமல் ஆவியோடந்த மாகக் கூறி முடித்த வள்ளி, "அத்தை! நீயே சொல்லு, இப்படி சொல்லாம் நடந்திருக்கே இது சரிதானா...? அந்த ஐயா மேலே அப்பழுக்குச் சொல்ல முடியாது. நான்தான் தப்பா நடந்துகிட்டேனா? என் மனசே என்னைக் குத்தம் சாட்டிக்கிட்டிருக்கு. அத்தை. சரியோ தப்போ எதுவானாலும் உன் வாயிலே விடுத்து கேட்டாக்தான் என் மனசை நம்ம மதிப்பும். சொல்லி ஆரத்த தாயா குக்குச் சமமா நீதானே எனக்கு இருக்கே!" என்று கூறியவாறு அதனையின் கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டு மீட்ட ஆரம்பித்த போதுதான் அவளுக்குத் தன் உணர்வு ஏற்பட்டது.

வள்ளியை அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டான். "வள்ளிக் கண்ணா, ஏம்மா அதனையிப்படுதே? நீ சின்னப்பெண்ணு இருக்கச்சே புடிச்ச உன்னைப்பாதிக்காளித் தம்பிக்குப் பொருமை புடிப்பாது. சிமான் விட்டே பொருமை வேண்டிய பொண்ணு நம்ம வீட்டிலே பொருத்திருக்குன்னு சொல்லிச் சொல்லி உன்னைத் தலையிலே தூக்கி வைச்சுக் கட்டுக் குறுக்கும் நெடுக்கும் ஒடிக்கிட்டிருக்கும். நீ சிமான் வீட்டிலே பொருக்காட்டாலும் சிமான் வீட்டிலே வாழ்க்கைப்படற அதிர்ஷ்டம் உனக்குக் கிட்டாயும் உண்டுள்ளது அந்தப் புண்பூர் றோசியா அடிக்கடி சொல்லுவாரு. அதுமட்டியேதான் எல்லாம் நடந்திருக்கு. குறையும் நல்வழியா தா. நீது உன்மேலே மனசை போல உனக்கு மாக் கலியம் கொடுக்கும்." — கணிவு நிறைந்த குரலில் அஞ்சியதை இவ்வாறு கூறிக் கொண்டிருக்கும் போதே வெளியிலிருந்து காளியண்ணனின் குதூகலமான குரல் கேட்டது.

"வள்ளி... வள்ளி...!"
"அண்ணன் வந்திருக்கே!" என்று பரபரப்புடன் எழுந்த வள்ளி வாயிதாக்கு ஒடினாள்.

ஒன்றைக் கையில் ஏற்றிய தாவித்து பொட்டலங்களுடன் வேலிக்கு வெளியே தின்ற கொண்டிருந்த காளியண்ணன் வள்ளியைப் பார்த்ததும், "வள்ளிக் குட்டி, இப்படி வா. வேலிக் கதவைத் திறந்து விட்டு. கண்ணா!" என்று அன்பு பொங்கக் கூறினான்.

தடுக்கலுக்கும் தெற்குடன் ஒடிச் சென்று வேலிக் கதவைத் திறந்து விட்ட வள்ளி, அவன் கையில் இருந்த பொட்டலங்களை வாங்கிக் கொள்ளக் கையை நீட்டினாள்.

காளியண்ணன் ஒரே உற்சாகமாக விருந்தான். "இப்பவே குடுத்திடு வேன்னு நெனைச்சாய வள்ளிக்குட்டி? அதெல்லாம் முடியாது. உன்னை வா. அப்பறம் பேசிக்கிடலாம்" என்று கூறிக் கொண்டே, கேசக் கருக்களைச் சிறுப்பியவாறு உன்னை பார்த்து சென்றான்.

"வா தம்பி!" என்று வரவேற்ற அஞ்சியவர்களை, "உனக்காக எவ்வளவு நேரமாக காத்திருக்கோம், தெரியுமா? எங்கே முன்னிமையுடன் போயிட்டே போன்னு கூட நான் சொல்லிக்கிட்டிருந்தேன்" என்றான்.

காளியண்ணன் சிரித்தான். "காலை யிலே இருந்த ஆத்திரத்துக்கு முன்னிமையுடன் போயிடலாமான்னுதான் நெனைச்சேன். புறப்படக்கூடப் புறப்பட்டுன். அப்பத்தான் முனியாண்டியண்ணன் ஸாரியிலே உக்காந்து மக்கைப் பக்கமா வந்திருக்க. மேலுக்குப் போயிட்டே உன்னை திரும்பிப் போனேன். நீயும் வான்னு கேட்டுக்க. சரின்னு ஸாரியிலே ஏறி உக்காத்திட்டேன்" என்றான்.

"இத்தனை நேரமும் மேலுக்கா போயிருந்தே அண்ணா?"

"பின்னே, முன்னிமையிலிருந்து இத்த காமாகெல்லாம் வரங்கி வர முடியுமா? இப்ப வாங்கிக்க வள்ளிக்குட்டி, உனக்காகத்தான் இத்தெல்லாம்."

"எனக்காகவா? என்ன பொட்டலங்களை இத்தெல்லாம்?"

"நீரிக்கப் பார்த்ததாத்தானே தெரியும்?" என்று சிரித்தான் காளியண்ணன்.

வள்ளி சிரித்துப் பார்த்தான். வெறிய பொட்டலங்களில் ஒன்றில் கண்ணாடி வளைவர்கள். இவ்வேனையில் கழுத்துச் சேயினும், காதுகளிலும், கிட்ட நகைகள்மீது என்னாலும் பளிச்சென்று கண்ணைப் பறிக்கிற மாநிரி இருந்தன. வெறிய பொட்டலங்கள் இரண்டில் ஒன்றைப் பிரித்த பொது வள்ளியின் வியப்புக்கும் மயிற்சிக்கிலும் அளவெய்யில்.

"என்னமோ திடீர்னு தோணிச்சு, வள்ளி. லேப்டிக் கடை வீதியிலே நின்றுக்கிட்டிருந்த போது மௌதாளாத் தோட பொண்ணும் மாப்பிள்ளையும் கார்பே உக்காந்து ஊர்கொலவமா வந்துக் கிட்டிருந்தாங்க. அந்தப் பொண்ணைப் பார்த்ததும் நான் அப்படியே திணைச்சுப் போயிட்டேன். அசுப்பிலே உன் மாதிரியே இருந்திச்சு அந்தப்பொண்ணு. உன்னையும் அந்த மாதிரி ஒடுத்தன் கையிலே ஒப்படைச்சு ஊர்கொலவம் நடத்திப் பாக்க வேண்டிய அண்ணன் இல்லையா நான்! அதைப் பத்தி இது வரைக்கும் கொஞ்சமாவது தெனீச்சுப் பார்த்திருப்பேனு? ஒண்ணுமில்லாவிட்டாலும் உனக்குப் புடிச்ச துணிமணியாவது என் கையாலே வாய்க்கி குடுத்து இருப்பேனு? அந்தக் கல்லாணைக் கொலத்தைப் பார்க்கிற போது இந்த எண்ண மெல்லாம் என் நெஞ்சிலே பொங்கி வரவும் எனக்கு மூச்சே அடைக்கிற மாதிரி ஆயிடுச்சு, வள்ளி."

அந்த மூரட்டு அண்ணனின் மென்மை உணர்ச்சிகள் சாதாரண நேரமாயிருந்தால் வள்ளியைத் தழுதழுக்கச் செய்திருக்கும். ஆனால் இப்போது அவன் அவள் மனத்தில் பீதியைக் கிளப்பி விட்டான்.

அவள் முகத் தோற்றத்தைக் கவனித்த காளி சட்டென்று கேட்டாள். "ஏ, வள்ளிக்குட்டி! ஏன் சுயாடலே உன் முகத்திலே? எதை நினைச்சுக் கலையப்பட்டுக்கிட்டிருக்கே?"

"ஒண்ணுமில்லே அண்ணே...." என்றான் வள்ளி. சிரிப்பை முகத்தில் வரவைத்துக் கொண்டே.

"ஆ...இப்பத்தான் நல்லாயிருக்கு. உன் முகத்திலே இந்தச் சிரிப்பைத்தான் எப்போதும் பார்க்கணுமென்று நான் ஆசைப்பட்டேன் வள்ளி. கொடி குடுத்து தாலும் இதுக்கு சடாருமா? என்ன அதை அப்படியே பார்க்கிறே?"

"உனக்குத்தான் உன் தங்கச்சியைப் பத்தி என்ன பெருமை!" என்று சிரித்தான் அஞ்சலையத்தை.

"சந்தேகமென்ன? பெருமைப்பட வேண்டிய தங்கச்சி அல்லலா இது? இந்த மாதிரி தங்கச்சி எங்கிறத் தவிர வேறு யாருக்குக் கிடைக்க முடியும்? ஆனா நான் தான் இதுக்குக் கொஞ்சமும் தகுதி மீள்வதாக அண்ணனும் போயிட்டேன்."

"ஏன்னமே, இப்படி யெல்லாம் சொல்றே?"

"என் மனசு என்னை எப்படிக்குத்தம் சாத்திக்கிட்டிருக்கு, தெரியுமா வள்ளி? ஏன்பா பாவிப் பவலே,

கிடைக்கக் கூடாத ரத்தினம் உனக்குத் தங்கச்சியாகக் கிடைச்சும் அபொட அருமை தெரியாம கத்திக்கிட்டிருக்கியே. காலா காலத்திலே அதுக்குச் செய்ய வேண்டிய ஒன்றாகவும் செய்யாமே அண்ணனா நீ ஓங்கிதன் இருந்து என்னை நிரோகாவம்?" அப்படிச் சொல்லி என்னைப் பிடிச்சுக் காட்டிக் கிட்டே இருக்கு. ஆனா இனிமே அப்படி இருக்க பாட்டேன், வள்ளி. இந்த ஒத்தக்கை அண்ணன் கூடிய ரக்மீரம் உனக்கு என்னென்கார் செய்யப் போருது என்று நீயே பார்த்துப் போறே?" என்று கூறிய காளியண்ணன் முகம் கழனி வரத் தோட்டத்தில் இறங்கி வரக்கூடாது நோக்கிச் சென்றான்.

அண்ணன் துடைத்து விட்டுக் கொண்ட வள்ளி சரப்பாட்டுக்கான ஆயத்தங்களைச் செய்வதில் முனைந்தாள். சரப்பிட்டு எழும்பி வக்கமுவிடக் குக்கோடு காளியண்ணன் கேட்டான். "வள்ளிக் குட்டி, அந்த மங்காக்குரங்குக்கு வாய்வி வந்த புடவை எப்படி?"

"நல்லா இருக்கு அண்ணே. ஆனா மங்காளவ நீ ஏன் குரங்கு குரங்குன்னு கரிச்சுக் கொட்டிறே?" என்று வள்ளி.

"அது குரங்கிலவாமல் வேறே என்ன வாய்?"

அத்தை சிரித்தான். "ஏன் தம்பி, அது கொரங்குன்னு அதைப் பத்தி உனக்கு என்ன இவ்வளவு கரிசனம்? அந்த மறக்காமலே ஒன்றென்னும் வாய்வி வந்த நிலை கொறைச்சல் இல்லை!" என்றான்.

"வள்ளி! அந்தப் பொட்டவத்தைக் கொண்டா. நானே அதும் மூஞ்சிலே ஏறிஞ்சிட்டு வந்திடறேன்!" என்றுக் காளியண்ணன்.

"கேட்டுடில்லே வள்ளி, மூஞ்சிலே ஏறியப் போகுதாம்?" என்று மறுபடியும் சிரித்தான் அத்தை.

புடவைப் பொட்டவத்துடன் காளியண்ணன் உள்ளே வந்த போது வெள்ளாத்தாளால் தன் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை.

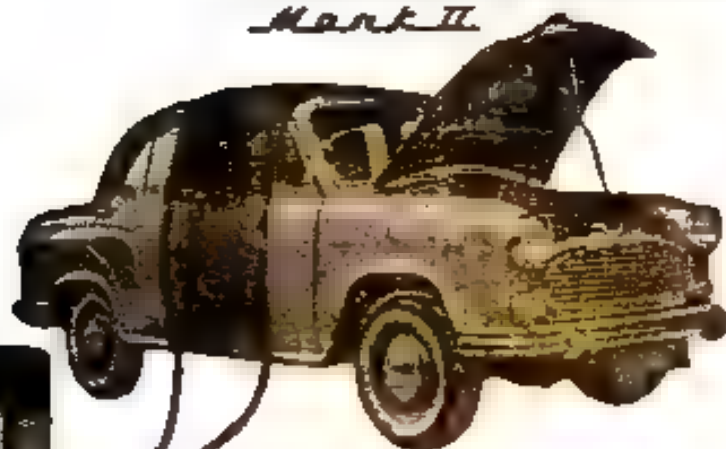
"வா, தம்பி! இன்னிக்குத்தான் முதல் தடவையா நீ இந்த வீட்டுக்குள்ளே அடி எடுத்து வைச்சிருக்கே. உக்காரு, தம்பி!" என்று ஒரு கோரைத் தடுக்க எடுத்துப் போட்டான்.

கற்றுமுற்றும் பார்க்க காளியண்ணன் "எங்கே அது? காடுவா செடியாச் சுத்தப் போயிடுச்சு?" என்று வெள்ளாத்தாளிடம் கேட்டான்.

REPORT ON

Ambassador

Mark II

பிறந்த தேதி: அக்டோபர் 1953

தேர்ந்தெடுத்தது: ஆரோக்கியமூடும் ஒரு உறுப்பினராக.

அமைப்பு: உறுதியும் சரிவான அமைப்புகள் சத்தியம் பொருத்தவறு. ஆறு பேர்களை ஏற்றும் செலவுக் கூடியது.

புது உலகம்: மிகப் பெரியது.

பிறந்த அருத்தம்: அறிவு மோகமால் செல்லவிலும் எப்போதும் எந்திரவியல் திறமைகள்.

பாதுகாப்பின்மை: உலகமில்லாத ஏதாவது ஒரு மாதிரியில் தேர்வழி வழி வந்திருக்கிறதால் 10, ஒத்திருக்கிறதால் 11, மாண்டு மாண்டார் தந்தை அம்மாவை - எல்லாம் இன்றும் வறுமையை தவிர்த்திருக்கின்றன.

பொதுவான நிலை: சத்தி சிறப்பும் பெற்றது. எல்லா நிலைகளிலும் தொடர்ந்து பிரபலமாக செல்வதில் திறமை மிக்கது. சத்தி உற்பத்தி வளத்திலே புஷ்டி அடைந்தும் உலகம் தேவைபெற்றது.

பொது உரிமைகள்: N. A. D. பல்முனைகளில் எந்தபுறம் தொத்தரவுகளை வெறுமையம் முன்பே கடத்தாதி விட்டது. இப்போது முடிவாகியும்.

கேக்கம்: எதிர்வாத்திக் தம்பிக்கை. குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தில் துலிக்கவென்றது. இன்று தாட்டியவர்களும் ஒடுகின்ற மட்டத்தில் இரு வேகமான HM குடும்பத்துக் சிறந்த காரணமும் இன்றும் 20,000 காரணிகள் செல்க்க வேண்டுமென்று வருதுகிறது.

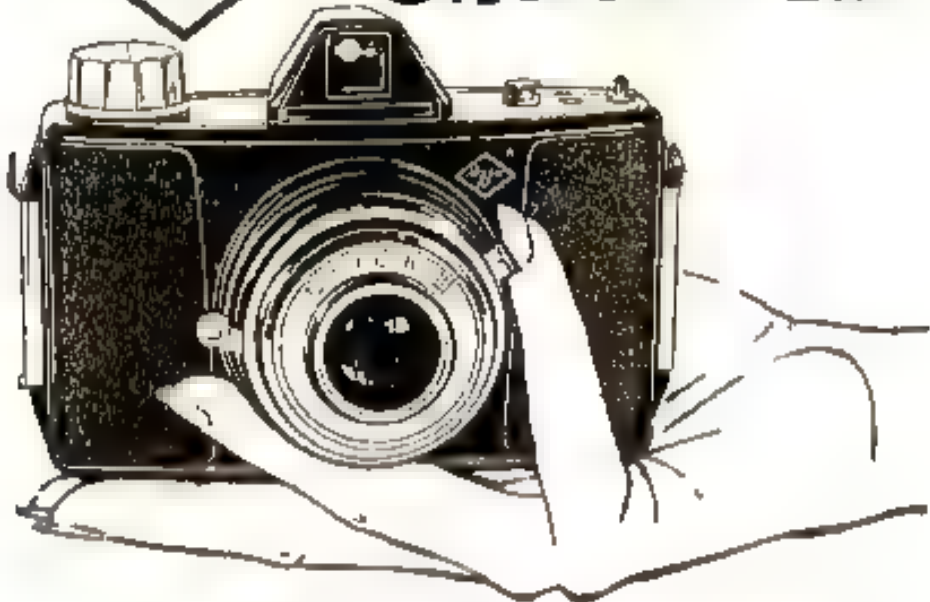
ஒரு அதிசயம் - அறிவுதமிழ் வளர்ச்சி திசையும். மக்களால் இன்றும் அறிவமாத விருப்பப்படுவ திசுத்திதும் தந்தும் உத்தரவாதம்.

வித்துவந்தன் ரோஸ் ஈரல் மிட., கல்கத்தா-1

கிளிக் III

12 பபங்கள் எடுக்கும் சிக்கனத்திற்கு அகிலஉலகப் பிரசித்திபெற்ற காமிரா

பழங்காலக் காமிக்ஸ்களின் கதைப் பகுதி மூடிந்து விட்டது. நவீன ஆக்பா கிளிக் III ஐ நாடு கோரின தொகை பெருகி வருகிறது. '120' கைஸ்ஸூர் பிளேயில் அது பெரிய (6 x 6 செ. மீ) படங்களை எடுக்கிறது. வாய்வித நாள் முதலே அது உங்களுக்கு வெற்றியைத் தேடித் தருகிறது. ஊனத்திலும் தொல்வியோ, குழப்பமோ இல்லை, நீடித்த மனத் திருப்தியை அளிக்கிறது.

ரூ. 46-50 க்கு அது உங்களுடையதாகிறது. (உள்ளூர் வரிகள் தவிர) உங்கள் ஆக்பா விபாபாசீலிடம் வாங்குங்கள்.

சிறப்பு அம்சங்கள்.

மெக்ஸ்வெல் வென்ஸ் • ஆர்டிஃபெரென்ட் - உடனடியாகப் படமெடுக்க • மெக்ஸ்வெல் பின்புறமாகக் காட்ட உத்தேசிக்கப்பட்ட ஷூட்டர் • 3.5x5.6 "பெரிக்ஸ்" அல்லது "கெமெக்ஸ்க்ஸ்" தொத்து விடுக • வென்ஸ் வெட்டிங்ஸ் • கபளாங் அரங்கேற்றம் • பெரிய ஆர்டிஃபெரென்ட் • கபளாங் ஸ்கேட்டிங் • கபளாங் தொல் அல்லது பள்ளத்தாடு வெல் மூலம் 4 x 5 கபளாங் தனிவரக விளக்கத் தொடக்கிறது.

இந்தியாவில் தயாரிப்பவர்கள்: தி. தி. இத்திபா இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட், மதராசு.

உலகமே பின்புறமாகத் திறக்க:

ஆக்பா-கே.வாசீர், இந்தியா லிமிடெட், மும்பை, புது டெலி. - உலகமே மதராசு.

EXAL-N E TAN

“இப்போ தம்பி, தான்தான் ஒரு பண்ணும் ஈயும் வாங்கி வரச் சொல்லி தான் கடைக்கு அனுப்பி வைச்சேன்.”

“எப்பிப் பார்த்தாலும் பண்ணையும் ஈயையும் சாப்பிட்டு உடம்பைக் கெடுத்திருக்கிறீர்களே, ஏன்? ஏச்சுமமா விட்டியே சோளுக்குச் சாப்பிடக்கூடாது?”

“ஆக்சி நுடயறத்துக்குள்ளே பசி தாங்க முடியாது போக இருக்கிச்சே, கெடந்து எழுந்திருச்சே உடம்பு பாரு, நீ உக்காரு தம்பி, மங்கா இப்பவே வந்திடும்” என்றான் வெள்ளாத்தான்.

“பரவாயில்லை, வங்கிக்குச் சென் எடுக்கும் போது அதுக்கும் ஒண்ணு எடுத்து வந்தேன். அது வந்ததும் குடுத்திருங்க” என்று புடவைப் போட்ட வந்ததைத் தடுக்கிவிட்டு மீது போட்டு விட்டு வெளியே நடத்தான் வானியன்.

“என்ன அவசரம், தம்பி! ஒண்ணுமே சாப்பிடாமே போறியா!” என்று வெள்ளாத்தான் உறுவதை அவன் காழிக் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை.

மங்காவிடம் நேரில் கொடுக்க வேண்டுமென்று அந்தப் புடவைவைக் கொண்டு வந்திருந்தானே ஒழிய உண்ணாயில் அவன் விட்டிக் இவ்வாறு ஒருவிதத்தில் அலையுக் கிற மனநிலையே இருந்தது. நேரில் கொடுக்குமிடமே என்ன சொல்லிக் கொடுப்பது? ஏது சொன்னாலும் மங்கா அதைத் தாக்கி எறிந்தாற்போல் எதிர்ப் பேச்சைப் போட்டான் என்பது என்ன நிச்சயம்? அந்தச் சங்கடமெல்லாம் இப்போது இல்லையெல்லவா?

அவர் தாயர் கடைவைச் சமீபித்த போதுதான் மங்கா கடைவீதிருந்து வெளியே வந்து கொண்டிருந்தான்.

“ஏ, மங்கா! ஒரு ஈயும் பண்ணும் வாங்கிட்டுப் புறப்பட இவ்வளவு நேரமா?” என்று கேட்டான் காசி.

“அட! எப்படியோ அவ்வளவு கணக்காகச் சொல்லிட்டே?” என்ற கேட்டான் மங்கா.

“இப்ப உங்க விட்டுக்குத்தான் போயிட்டு வரேன்.”

“எங்க விட்டுக்கா? ஏது ஒருநாளும் இவ்வளவு அதிகமமா விடுக்கே!”

“கேரளியே வங்கிக்குச் சென் எடுத்தேன். அங்க ஒனக்கும் செத்து ஒண்ணு எடுத்து வந்தேன். நேரிலேயே குடுக்க வாய்ஸா விட்டுக்குப் போனா நீ அங்க இருக்காதானே?”

“எங்கே? சென் வாங்கிக் குடுத்த யாழ்வரா?”

“திரு”வும்

“உயர்திரு”வும்

ஒரு தடவை கல்வி அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரவேற்புப் பத்திரம் ஒன்றில் “உயர்திரு உயிர் நிருவண ஸ்கூல் அவர்களுக்கு” என்று குறிப்பிட்டிருந்தது. அதற்கு அவர் பதில் சொல்லும்போது,

“என்னை இதைக்கு முன் நீங்கள் பார்த்திருந்தால் ‘உயர்திரு’ என்று குறிப்பிட்டிருக்க மா’மர்கள். ‘திரு’ என்று மட்டும் குறிப்பிட்டிருப்பீர்கள்” என்றார்.

ஆதாரம்:சோமலெ எழுதிய ‘பல்கலைக் க’ நூலாகன்’.

தலைவர் :

வி. சம்பத்துமார்

“கலத்தினே தானி கட்டப் போற ஒரு சென் வாங்கிக் குடுத்தா என்னாம்?” என்றான் அவன்.

“தானி கட்டற ஆகிரிப் பாரு, அதுக்கு ஒண்டு கூ வேணுமப்பா” என்றான் மங்கா.

“நுணு நுடய்கப் போட வேண்டியது தானிக்வே, என் தங்கச்சி!” என்றான் காசிவண்ணன்.

“சென் வாங்கிக் குடுத்த நுணு நுடய்கப் போடும்? அப்ப நான்

சிறா

"சிற்பன் உத்திரவைக் கட்டித் தந்த நிறைவு வைத்துப் போதிக்கவாரே. நான் இரத்தினம் உத்திரவை சிறா குடித்துக் கொண்டு வருவதாக சொன்னேன். நான் அதை நான் நான் தவிர நான் குடித்துக் கொள்ளு!"

உன்னைப் பிடிக்கிறேன்!" என்று மங்கா.

இந்தப் பெண்ணைக் கேட்டுக்கொண்டு அங்காவி மக்களையிலிருந்து வெளியே வந்தான்.

"தடுத்தெருவிலே நல்ல பெண் நடக்குது. தங்கச்சியைத் தறிதலையா அல்லவா விட்டுட்டுத் தாவி கட்டிக் கழுத் தைத் தேடி அலையுரு இயகு."

"ஏ அங்கி, யாரோட தங்கச்சி வயப் பத்தித் தப்புத் தண்டாவாப் பேசறே?"

"உன் தங்கச்சி இல்லாம ஊரார் தங்கச்சியைப் பத்தியா உன்விட்டே போய் வருவோன்?"

"எங்க வன்னியக்காவையா தறி தலையனு சொல்லறே?" என்று ஆத் திரத்துடன் கேட்டான் மங்கா.

"நீ எப்படி இருக்கியோ, அப்படித் தாவே உன் வன்னியக்காவும் இருப்பா?"

"என்னை என்ன வேணும்னுதான் சொல்லிக். வன்னியக்காவை ஏதே னும் சொன்னே....."

"என்ன பிரமாதமா சொல்கிறே? வன்னி ஒண்ணும் தெய்வப் பீதவி வில்லே. அது போடறதெல்லாம் வெளும் வேணும். நல்ல பொண்ணு யாதிரி நடிச்சு அந்தக் குமரப்பாவைக் கைக் குள்ளே போட்டு வைச்சிருக்கு."

"ஏ அங்கி, நீ மட்டும் கொம்பையா இல்லே இதுக்குள்ளே...." என்று பல் திக் கடித்தான் காவியண்ணன்.

"கோவத்தை என்விட்டே காட்டி என்ன பிரமாதம்? அடக்கிற விதமா தங்கச்சியை அடக்கி வைச்சிருந்தா இவ்வளவு தூரத்துக்கு வந்திருக்குமா?"

"எஃ. இவ்ளொது தரம் எங்கக்கா வயப் பத்தித் தப்பாப் பேசினே. நான் கம்மா இருக்க மாட்டேன்" என்று கத்தினான் மங்கா.

"உனக்கு ஏண்டி ஆத்திரம் போத் துக்குது? கப்பாத்தெனிக் கோயிலே விருத்தே அபிதாட நடவடிக்கையை தான் பார்த்துக்கிட்டுத்தானே வரேன். உன்னையும் அத்தையையும் தவிபே விட்டுட்டு அவரை அவரைமா ஒடிச்சே வதுக்குன்னு நீயேச்சே?"

"தெனிக்கூறதென்ன தெனிக்கூறது? வதைக்குட்டத்தான் தெரிஞ்சும். பாவம், அந்த துயா கன்னியிலே பட்டி கூடாதுன்னு ஒடிச்ச அக்கா. நடு வழி விலே அவரே எதிரே வந்திட்டாரு. பாத்தப்புறம் நீன்னு பேசாமே என்ன சொல்லும்?"

"இதெல்லாம் உண்மைதானா மங்கா?" என்று காவியண்ணன் கைல் கக்கும் விழிகளுடன்.

"ஏன் அதிலே என்ன தப்புன்னு கேக்கிறேன்?" என்று மங்கா.

அங்காவி வெற்றிச் சிரிப்பு சிரித் தான். "அந்த மூப்பில் புதர்த் திருப் பத்து மறைவிலே அந்தக் குமரப்பா கூடக் குழைச்சு, குழைச்சு. இனிச்ச இனிச்ச. அது பேசிக்கிட்டு நின்ற கண்ணு விலை நினைச்சாலே பத்திக்குது. "சே. இது போடற சாது வேஷமெல்லாம் இங் வளவுதானா" அப்படின்னு வெறுத்துப் போச்சு மனக்கு" என்று கதிரவதோடு திறத்தாமல் அங்காவி ஆங்காரத் துடன். "தா" என்று துப்பியதைப் பார்த்த போது மங்காவின் ஆத்திரம் எங்கே மீறியது.

கைவிலிருத்த மையையும் பன்னையும் ஒரு பக்கமாக வைத்து விட்டு. "என்ன வன்னியக்காவைத் தூத்திப் பேசினது போதாதுன்னு துப்பலுமா துணிஞ் சிட்டே?" என்று கத்திக் கொண்டு அவன் மீது பாய்ந்த மங்கா. அங்காவி தங்கைச் சமாவித்துக் கொள்வதற்குள் ஆத்திரம்தீர அவளை அடித்து விட்டான்.

ஆனால் அவர்களுடைய கண்ணை வைப் பார்த்துக் கொண்டு காவியண் ணன் அங்கே நித்தவிட்டான். எங்கேயில் காமம் மனத்தில் குழையும் கோபத் துடன் விட்டேனோக்கி வெகு வேகமாக நடத்தான். (தொடரும்)

விசிதா ரஸாயனப் பரிசோதனை அறையில் இரண்டு பெரிய பிரோக்ஸுக்கு நடுவில் அமர்ந்து அழுது கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய அழுதாக்குக் காரணங்கள் எத்தனை! லா உண்டு.

"நீயே! அந்தக் கர்ப்பிலா, அவளை ஒரு பிளாட்டோவா! நான் வரவில்லை. உனக்கு அந்தப் போட்டோவும் வேண்டாம்!" என்று மற்ற மானவிகள் தகையாடும் அளவுக்கு விசிதா கறுப்பு, அழகற்றவளாகியா.

அழகியவர்கள் என்று தன்னை ஒதுக்குகிறார்கள் என்பதால் உண்டான நீர்த்தா போலஸம். அது போலஸம் 'அழகிய' என்ற பட்டம் பெயருவ அந்தக் கண்களில் அவளுடைய சிந்தை என்னிக்காவை அறிவ

ஒழித்துவிட்டன. அவள் உதவி கேட்டு நெருங்கி வந்து, பேசுவாங்கிப் போவார்கள். ஆனால் அந்தரங்கமாக அருகிலிருந்து நிறுவர்களின் மிகவும் அரிதாய்ப் போலிவிட்டது. பலர்ச் செறுப்பு, பலரிடம் அதுதாயம் பலர்ச் அவசியம் என்று இப்படி செறுப்பின் பல்வேறு கோளாறுகளுக்கு நடுவே அவள் தலையே விடப்பட்ட போதுதான் வரதன் அவள் மேல் அன்பு கொண்டு அவளை நெருங்கினான்.

ரஸாயனப் பரிசோதனைக் கூடத்தில் இரண்டு பெரிய பிரோக்ஸின் மன்றலில் அவள் எய்தியோ நினைந்து விசிதா விசிதா அழுது கொண்டிருந்தாள். விசம்பல் ஒலி

கேட்டு எப்படி யார்த்த இரண்டொருவர்
கங்கும் வானமய போய் விட்டனர்.

“அந்த அழகுத்தி எதையோ நினைத்து
அழுதாண்டு இருக்கு” என்ற ஒரு மானாவியர்
ஒன்றும் அவர் காதில் விழாமல் டூக்கி.
ஆறுதலுக்கு மட்டுமாவதும் அருகில் வந்து
கேட்டக் கூடிய பெருந்தன்மைவாய்வுவாயின்
அங்கே அபிதாவிவிட்ட நினைவில்தான் அவர்
ஒன்றும் வந்து நின்று வரதன்.

வரதனும் அவளும் ஒரே வகுப்பு. பாடப்
பிரிவும் இருவருக்கும் விஞ்ஞானம். தவிரவும்

வரதனின் கவிதாவுடைய அவர் தன்
அழகத்தைப் பிரமம் பட்டு அடக்கிக்
கொண்டவளாகத் தன்னைக் கவிழ்த்தும்
கொண்டே எழுந்தாள்.

“கட்டாருக்கன்.”

“நாடுவ நேரமாயி விட்டதே.”

“இந்தா லாதி. பூட்டிக் கொண்டு வருந்
து வ. வி. காவிலைக் கொடுத்துவிட்டுப்
போயிருக்கிறார்.”

கவியிருந்த கைக்குட்டையாக கைகளை
அழுத்தத் துடைத்துக் கொண்டபொழுது

கண்மை மிழிப்
பிராந்திவந்திடம் வர
விவது.

“கடவுள் துயரத்
துக்கமான காரணம்
என்னிடம் கொண்
முடிவா!” - பிக
யிக விளையத்துடன்
கேட்டான் வரதன்.

அந்தக் கேள்வி
அவர் துயரை இன்
தும் அநிலமாகவே
போது மார்பாகம்
வழங்கி அடக்கிவது.

.....அந்தக் கோப்பையில் இருந்த அகிலித் திராவுகம்
அவர் முகத்தின் கொஞ்சம் பட்டுக் கிறே விழுந்து
உடைத்து நெறிவது.

அவரையில் ஒரே எக்ஸ்ப்ரெஸ்ஸைக் கொண்டு இரு
வரும் பிராந்தி கொடுத்தாட்களும் எத்தனைபோ
கண்டு. இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில்
ஒன்றிட்ட சோற்பலமான பழக்கத்தோன் இப்
போழுது அழுதின அவன் மனதும்
மேளையாக வந்து நினைத் தோன்றியிருக்க
கொண்டும்.

கத்துரீயிச் ஒரே வகுப்பில் படிக்கிறோம்
என்ற ஒர் உறவைத் தவிர வேறு எத்தனைத்
இனக்கறும் இல்லாத. அதிலாக இவரிடம்
தன் கத்துரீயிச் கொடுத்தக் கப்பல்க் கொல்
வது என்று அவன் முரட்டுக் கொண்டிருந்த
தொத்தின் அவன் மனக் குரலாக அவன்
பேசினான். “பரவாயில்லை, கொல்லுக்கன்,

துவரதவிசைச் சொல்வதற்கு ஓர் அந்நியத்தம் வேண்டும் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஒப்புக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஓர் அந்நியத்தம் இக்கல்லூரி வட்டத்திலே உள் களுக்கு இல்லை என்பதும் எனக்குத் தெரியும். இதோ, இந்தச் சூழலில், இந்தச் சந்தர்ப்பம், நம்முடைய தடையைப் பவப்படுத்துவதற்கு அந்த நான் போற்றவேண்டும். வர வேற்பென்..... சொல்லுங்கள். பின்....."

வரதன் கெஞ்சினான். ஒருவேளை அவனுடைய அந்தரங்க சோகம் இதிலும் சொல்ல முடியாததாக இருக்குமோ! நான் தொந்தரவு படுத்துகிறேனோ என்ற ஒரு தயக்கம் தொன்றிய போது வரதன் கொஞ்சம் திதாவித்தான். "மன்னிக்க வேண்டும். சொல்ல முடியாத - சொல்லக் கூடாத விஷயமானது நான் கேட்பதில் அரித்தமில்லை...." என்று தயக்கத்துடன் எழுந்தவனைக் கண்ட அவன் மனம் நிமிர்ந்தது. தன் மேல் அபூர்வமானப் பரிவு காட்டும் ஓரே ஒரு நண்பனையும் இவ்வளவு சீக்கிரம் இழக்க அவன் மனம் இடம் தரவில்லை. மனத்தளவில் தயக்கம் சரிவான பரிதாபத்தை நிறக்காமல் இருந்த நிலையிலேயே துவரதத்துக்கான காரணத்தைச் சொல்வதற்கு தொடங்கி விட்டான்.

"என் அப்பா என்னைக் கண்டாலே வெறுக்கிறார். என்னைக் கண்டால் அவருக்கும் பிடிப் பதே வில்லை, எனக்கு என் மேல் அன்பு வைக்கவேனா, பரிவு காட்டவேனா பாருமே இல்லை. சில நேரங்களில் நான் ஏன் இன்னும்

அப்பாவுக்கு இல்லை என்ற ஏக்கம் இருக்கிறது. எல்லாரும் உயர்வாகக் கண்டு ஒதுங்குகிறார்கள் என்பதிலிருந்து, தந்தையுடைய அன்புப் பரிவும் காட்டவில்லை என்பதிலிருந்து, விவாகமானாலுமாவது அந்த அன்புப் பரிவும் அவரிடமிருந்து கிடைக்க வழி பிறந்தாய்வுமா? தயவு இல்லாமல் பாருமேனா உங்களுக்குடைய தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளுமா மகமவரா?"

"தயவு இல்லை!" மீண்டும் கண்ணீர் விட்டான் வலிதா! "அப்பா எனக்காகப் பார்த்திருப்பது தக்க இன்னியே அங்க. என்னை எவன் கருத்திலாவது கட்டிவிட்ட வேண்டும் என்பதுதான் அவர் அவரையும். இப்பொழுது அவர் எனக்காகப் பார்த்திருக்கும் மனம் பின்னாலே எனக்குப் பிடிக்கவில்லை."

"பிடிக்கவில்லை என்றால் எத்தனைததில்?"

"சொம்ப ஒவ்வியான உடம்பு. குட்டை, எனக்கு அவர் இன்னவாசே முடியாது." - வலிதா வெட்டத்தை விட்டு இந்த இடத்தில் தன் அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னான்.

வலிதாவின் மதந்த வளர்ச்சியில் ஒரு வசீகரம் உண்டு. அந்த நடைபிடி, அந்த உயர்மான உடம்பில் கருத்தும் அதன் மேலும் வாய் வளரவேனா என்னப் பெறும் அப்பூரணமான மனரீது ஒரு வளையில் அராதாரணமானதுதான்.

சுன்னமும், ஒவ்வியான பின்னாலே அவன் வெறுப்பதில் மனத் தத்துவ ரீதியில் தவறே வில்லை. பெண்மனையாக அவர் ஒருவருக்கு உடம்புக்கும் தேவைப்படுகிறது என்பதை வரதன் மறுப்பான் அல்ல.

"நீங்கள் சொல்லி விடுவதுதானே!" - மீண்டும் வரதன் பேசினான்.

"சொல்லி விட்டேன். மீண்டும் சொல்வதற்குப் போகிறேன். நான் அதற்குச் சம்பந்தம் போவதில்லைதான். இருந்தாலும் என் சார்பில் எனக்காக அருதாபப் பட்டுப் போனான் விட்டாக பாருமேயே சும்மா"

உயிரோடு இருக்கிறேன் என்று உடல் தெரையுவிடுவது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அப்பா என்னை என்ன விஷயமாக அடம் பிடிக்கிறார், எங்கிருந்தோ நன்றி பிடித்து அழைத்து வந்த மனத் துக்குப் பிடித்தவியலாத ஒருத்தரைக் கல்லாணம் செய்து கொள் என்று தொந்தரவுபடுத்துகிறார்." - வார்த்தைகள் தவறவிடத் தவறவிடத் தொடங்கின. பிறகு சரணமாக வந்தன.

"ஏன் மனத்துக்குப் பிடிக்காமல் போவா சொல்? உங்களுக்குள்ளே தன் மேல் பாருமே

அதை நினைத்தால்தான் துவரதன் என்ற தாய்க்கே முடியவில்லை."

வலிதாவுக்குத் தாயார் இவ்வளவு என்பது அவனுக்குத் தெரியும். தந்தை வேதாந்தத் ததையும் தெரியும். ஆனால் பழக்கம் கிடை யாது. இதையே ஒரு முகத்திரிமாகக்

உங்கள் ஸ்தாபனத்தில் தொழிலாளர் தகராறு
களைப்பற்றியும், அநேக இதர பிரச்சனைகளைப்பற்றி
யும் பேசுகிறோம். தொழிலாளர்கள் ஹிமகை
வழியில் இறங்கினால் நீங்கள் முகர் செய்வதில்
முற்றிலும் நிராசம் இருக்கிறது. அடிக்கடி சீதி
விலும் சட்டம், ஒழுங்குமுறை அடிப்படையிலும்
தமீர நீங்கள் எந்த வகையில் நடவடிக்கை
எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள்? என்னென்ற மக்கள்

டம் இத்தகைய நடவடிக்கைகளைப்பற்றித் த. மனி
தாதிதா ஸ்தாபன அலுவலரிடம் சீபி, அவர்
கள் பெறும் சாதாரண விநாது வெட்டியோ,
தூய் செய்துபவரோ அவ்வளவுதான், புது தொழி
வீட முகவியை, அதுவாயியை, எவ்வளவு
தபலர் என்றும். உண்மையில் ஒரு மாபெரும்
ஸ்தாபனத்தின் இயக்கத்தில் பங்காளிகள் என்
றும் எடுத்துக்காட்ட உணர்ச்செய்ய வேண்டும்.

— ஜவாஹர்லால் நேரு

வெளியிட்டவர்கள் :

இண்டியன்
ஆக்ஸிஜன்
லிமிடெட்

மூன்று ஆண்டுகளில் என் பணம் என்ற கவனமிக்கு இரண்டொரு "டெர்மி" தான் வட்டமிடுப்பது. மறமுதில்லாம் என் தன் பர்கள் எனக்குக் கொடுத்து உதவியது தான்" என்று சொல்லுவான்.

அவற்றுடன் 3 ரூபாய், பெரிய குழப்பம், தாடி, அங்கு தெரியாத தந்தை, அகவைச் சேகாதி, வயதுவந்த தன்னை இதுபிரி- அந்தச் சாகரத்தில் அவன் மூத்த பிள்ளை! பெருமூலக் கிட்டுக் கொண்டே பிசுருக் திரும்பிப் பார்த்தான் வலிதான்.

சோன மயமான அந்த உருவம் அவ ளுடைய பச்சைத்தாயத்தை அழைக்கப்பெறு.

விவிலாவுடன் கொஞ்சம் நெருக்கிய நட்பு உண்டாயி, அது காலகிரமத்தில் இன்னும் அதிக ஈடுபாட்டோடு இணைந்து வந்த அந்தக் குழுவின் கால அகாலம், மற்றவர் களின் பொருளாகத் துளாக்கிக்கொண்டிருந்தான். பொருளாகத் துளாக்கி வலிதான் பெரிய அழகியவனாக. பச்சைத்தாய்க்கு, தெரிந்த காலமும், மறைந்தவரையும் துளாக்கி.

மற்றவர் செவ்விற பச்சை, அந்தக் கண்டு மனம் துடிக்கும் வலிதான் சோனம், அதை நினைத்து தனிமையில் அவன் கிடு கின்ற பெருமூலக்கை - இன்னும் வரதின் இன்னும் ஒன்றை அழைக்க அவன் பக்கம் பிடித்துத் தள்ளிக் கொண்டு போகிறான். இதற் கிடையில் வரதனின் குடும்பம் குழுவின் எதிர்ப்போடு பிரயாணம் - ஒப்பொரு சமயமும் அந்தப் பங்குரை அப்போது மெக் தீதி விவிலாவின் கிட்டு வரதையுடன் வந்து திற்பான். அந்தக் கால அவன் தவறுதலாக யோசனை, வரதனுடைய குழுவின் தீர்ப்பு தன் உடலும்களில் ஒன்று என்ற மனோ பாவத்தை ஒத்திட்டு பெருமூலோடு வரத் துக் கொண்டு கிட்டலுக்கு அவன் உதவி கேட்டு வரும் போது தயக்கம் ஏற்படக் கார னாகிறது.

"எனக்குப் பிடிக்கிறதா உங்களுக்கு?" கட்டுப்பாட்டை மீறினதோடு அவன் தான் அவளுக்கு. தன்னைப் பூணமாக தெரிப்பவ னின் விழிகளில் வருகின்ற தம்பிக்கை கட்டும் போதன்களில், விழிகளில் உதவதை வார்த்தை களில் கேட்க அவன் துடிக்கத் துடித்தான்.

"நான் உங்களை நேசித்தேன்....." - வார்த்தைகளின் சங்கடத்தில் அழகம் பிறந்து, அது அவன் நெருங்கிய வர்தின் சின் அழகிய கண்களில் கண்ணீராகக் கரைந்து, கொண்டியது. நெருங்கிய உதவி, தன் காலம்களில் தம்பி முடியாத வார்த்தை களைக் கேட்டதால் உண்டான காலம்; வரதனின் வர்த்தைக் கள் இரண்டு கைகளில் இறுக்கமாகப் பிடித்துக் கொண்டான் அழ கற்ற வலிதான்.

விவிலாவின் உதவதை வேதாத்தத்துக்கு மன ளுடைய கிளர் விழுவதாக அழைக்காமல் ஏற்படாது என்ற அளவுக்கு வரதன் வலிதான் இவர்களின் பின்பு அவரை தீவிரமையாகச் செய்தது. அழகற்ற தன் மனக்குத் தீவிரப் போது 'நெக் காலம்' பிசுருவதைத் தடுத்த திறந்த அவர் அங்கையு விவிலாவிற்குள்

ஆந்திரச் சட்ட, மன்றத்தில் ஒரு சம யம், கே. வரதாச்சாரி என்ற உறுப்பினர் மிக அவசரமாக மன்றத்தில் உள்ளே கைத்தடிபுடன் புருத்து தம் இருக்கையிலும் அதனுடனேயே அமர்ந்து விட்டார்.

கிருஷ்ண ராய் என்ற உறுப்பினர், "கைத்தடி கொண்டு வருவது நவநம் கவன?" என்று சபாநாயகரைக் கேட் டார். சபாநாயகர் கிடையலிப்பதற்கு முன்பே தாம் செத்து நவநென்று உணர்ந்து வரதாச்சாரி கைத்தடிபுடன் வெளியேறிவிட்டார்.

"வயதில் முதிர்ந்தோர் கைத்தடி கொண்டு வரக்கூடாது?" என்று மற்றொருவர் கேட்க, "ராஜாஜியவர்கள் தம் தளர்த்த வயதில் சென்ற முது அமைச்சராக இருத்தபோது கைத் தடியை மன்றத்தில் வெளியே வைத்து கிட்டே உள்ள நுழைவார் என்றும் அவ்வாறே தாரும் நடத்தல் வேண்டும்" என்றும் கிருஷ்ணராய் கிணக்கினார்.

பலவர்க்குப்
பலவர்க்கு

கைத்தடிப்
பிரச்சனை

அவ்வளவு! அநொரு அவருமே இந்த நிலை ழி உச்சத்தைச் சேர்ந்த எட்டிலிட வெண்டும் என்ற காதலிருந்தார். வலிதான் அவரை கிட்டும் பொய்கிட்டாய் அவர் திணக் கிற - எதிர்பார்த்திருக்கிற மற்றொரு காரி பத்தை எதிர்த்துமே தம்மை ஆளாக்கிக் கொண் டுத்ததுக்கும் தம்மை ஆளாக்கிக் கொண் டாமல் எதிர்த்துக் கொண்டு கிடவாய்.

ஆம், ரமையாளன் பதிலுத் திரும்பும் செவ்விறை கிடவாய். தந்த வரதன்க காலத் திரை மறைவில் நடக்கிற காதல் நாட உத்தம அரங்கத்தில் கிடவாய். இதுதான் அவர் திட்டம்! அவரை வயதாக்கி உட்கு இருக்கக் கிட்டில் வைத்துக் கொண்டு இரண்டாம் மனைபுடன் கிட்டில் கண்ணாடிக் குடியுமா? அதற்கும் வேதாத்தம் தயார் தான். ஆனால் அந்த ரமையாளன் அதற்குத் தயாராக இல்லை.

"உங்கள் பெண் கவிதையை பாருக்காவது
 விளக்கம் சொத்து கொடுத்த விடுக்கள்.
 உங்கலிடந்தான் பணம் இருக்கிறதே. ஆனா
 கிடைக்க மாட்டான்? அவதர் சேதிரம் முடி
 லுங்கள். பிறகு தம் 'பாண்டித்' என்னு
 கறி விட்டான். அவனுக்கு கவிதாவின் மேல்
 செறுப்பும் கிடைமாத: காலுதையும் கிடை
 மாத: தனிப்பட்ட குறுகுசெய்க்கினாடு அவர்
 வேதாத்ததைக் கவரவில்லை. வேதாத்தமும்

அவன் ஏதோ அளவுக்கு மீறிய காதல்
 கவப்பட்டோ. சிறு தாபத்தாகக் கர்த்தம்
 பட்டோ அவர் மேல் கைத்தியமாகி அறிய
 வில்லை. ஏதோ மன கர்ப்பத்தான். சபை
 குணக்களின் இருநூண் கர்ப்ப அய்யனாவு
 தான்; சகலவழான முறையின் சந்திரம்ப
 முடி பகறக்க இருவர் மனத்திலும் பவம்
 முனைவிட்டது. அந்தப் பவத்தோடு இருவரும்
 தூர விவகிப் போகவிட்ட முடியவில்லை. கறுவு

.....இந்தக் குழந்தையைப் பற்றி எல்லாம் எங்களுக்கு தெரியும். இரேதா 1 இங்கே
 வந்தால் உனக்கு இந்த விட்டின் கதவு சாத்தப்பட்டுவிடும்.....

வாழ்க்கை என்பது வேறும் காதல் கடிதங்களில் மட்டும் இல்லை என்பதை வரதன் அவசியம் தனிமேலே விட்டுச் சென்றபின் உணர்ந்தான் வலிதா.

தூரத்துப் பக்கம் போன வேறும் என்னைக் கிடைக்கும் உணர்வு பூர்வமான வளர்ந்துக் கொண்டிருக்கும் இதயமான நிழலியே போலித்தனமான கதைகள் துன்பத்தை வளர்த்துவிட்ட அவன் இதயம் ஏதாவதும் வளர்ந்துவிட்ட அவன் உடல் ஏதாவதும் வளர்ந்து விட்ட நிலையான ஆகக் கூடுதலாக வரதனுடைய அவன் எட்டி நின்று பழுவை அரம்ப வளர்த்துக்கூட, நெருக்கி வந்து தொட்டு அணைத்துச் சிரித்து, முத்தத்தை வாரடி, முத்தமிட்டுப் பழுவை கடைசி நேரத்துக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசமூடிக் கொடுத்த பழக்கத்தின் நெருக்க நிலையுள்ளதன் இன்று அவனுடைய எதிராக.

இதற்கு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வந்த கடிதங்கள்கூட இப்பொழுதெல்லாம் அபூர்வமாகப் போய் விட்டன.

தாட்சணிக எண்ணிக்கையாகக் கணக்கிடுவதன்மீது சோகமடையாத நிலையாகவாக உடல் வாகுபு வேதனைகளால் கவித்து விடுவது கவிதாவின் உருவத்தைப் பொறுத்த வரையில் கணபதியே தோன்றியது.

விட்டுக்கு வரும் கடிதங்கள்கூட நின்று விட்டன. மாதமானது வரும் பணத்தோடு கூட, அதிலிருந்து வரதன் ராஜ்யத்தின் பணி வாரியத்திற்கு வேலைப் பிடிக்க வேண்டிய மாதமாக இருக்குமென்பதை கணக்கிடுவதற்கு கவிதாவுக்கு.

வேதாந்தத்தின் மீதம் இந்த ஊரானது காவல்துறை குற்றவாதமான சம்பவம் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. ரமாளாவை அரை நிபந்தனைப் படி பிடித்து விடுவதன் மூலம் கொள்வனத் தான் சந்தர்ப்பத்தை கவிதா இன்னும் ஏற்படுத்தவேண்டியது.

இதன்மேல் துடிப்புடன் அந்த வானிய தாட்சணிக இடத்தையும் காவல்துறை மீதம் தாட்சணிகத்தோடு. வேறும் துடிப்புமிருந்து விடுவதும் பழுவையில்தான். எவ்வளவு, இந்த இடத்திலும் ஓர் அவசரம் அவர்களை மீட்டவே இருவருக்கும் மிகவும் வேகமாக நினைந்து தனிப்பு.

அக்கிரமம் திராவணம் மட்டுத் தோல் கருவிகளாகி விருந்து சிந்தி வானம் வானம் வெள்ளியோடு விளங்கிவிட்ட மனதின் மூலத்தோல் பார்த்தும் போனதெல்லாம். வந்து தாபத்தாள்களைச் செ வெள்ளைகள். ஆத்திரம் தாபம் அறிவதற்கு வரும் அவசரம். செவ்வாய் விடுவதன் மூலம், பார்த்துத் தாபத்திலும், ஏதாவதே அதிக அறிவியலாக வந்து, அதில் இந்த வேறு சேர்த்து கொள்ளுது.

வேதாந்தத்துக்குத் தெரியாது, இது வர படிப்பாட்டில் திராவணத்தில் வந்து வந்து.

வேதாந்தத்தின் மனக் கருவிகள் அவர் தெருவத்தின் கவனம் பிறகு கவிதாவின் மூலம் வெறுத்து விடுவது.

"உங்கள் அவன் துடிக்க ஏமாற்றிவிட்டான். வானமோ தன் மனமில்லாததால் தம்பி நீ மொத்தம் போய் விட்டாய். இனிமேல் அவன் நினைத்து விடும் கவனம் உடத்து

"வருது வானம் விடு?"
"தெருவின் மனம் தான்"

வந்த தான் விடுவதில்லை. கவனத்தில் கவிதன் நடத்தாக வேண்டும். "என்றவர் மேற் கொண்டு கவிதன்களின் நிலையான இருக்கி விட்டார். தடுத்த உடும் சந்தர்ப்பத்தை அவர் அங்குக்குத் தரவில்லை.

கிம்மலிதும், வேறுபிதும் இரண்டு முறை வரதனின் விடு சென்று அவனுடைய ராஜ்யம் கிடைத்ததை வானம் வந்தான். அவசரம் அவசரமாக அவன் எழுதிய கடிதத்தில் அவன் விடுவதற்குப் பதிலே வரவில்லை.

"தந்தையின் வார்த்தைகள் ஒரு வேலை உண்மையாக இருக்குமோ? இருக்கும் வரதன் தென்குலா உதவிக்கப் பெற்று, அதன் வானம் வந்திப்பது போல் தடுத்த என்னை ஏமாற்றிவிடுவாரோ? அப்படியானால் அவரைக் கவனத்தில் போய் ஏற்றுக் கொள்ளு. இந்தத் துடிப்பு வேறும் வந்தால்? திராவணத்தில் வெள்ளையினம்? இவையில்கூட ஒரு போலியை நம்புவதற்கு தான் அடாத்திரம் கிற வாழ்க்கை அடையாளமாகவே போய் விடுமா?"

என்னும் கவிதா. இதயம் இருண்டது. திராவணம், திராவணம் கவிதா நிலையாகவும் மன அமைதியை அறிவிக்கிறார். தாட்சணிகியே வேதாந்தம் தம் நிலையான வாழ்க்கை வேண்டியதை வெற்றியும் அவசரம் விட்டார்.

ஒரு தான் மார்பைப் போதிக் கவனம் கொண்டு சென்றிருந்து மனம் பார்த்து வரும் வரதன் கவனத்தில் கொண்டுத் திராவணம் இருக்கும்படி உட்கார் விடுவதற்கு விட்டார். வேதாந்தம்.

வரதனின் பராக்கிரமம், தந்தையின் வார்த்தைகள், வரதனின் பரிசுத் தந்தை மனம் விட்ட தப்பியிருவார்களின்மீதே உண்மை வது. அதனால் ஏற்பட்டு அடக்காத மனம் குழப்பத்தில் கவனம், இதை போன்ற

வலி

தலைவலி, தொண்டைவலி,
ஜலதோஷம் ஆகியவை
விரைவாக, நிச்சயமாக
அபாயமில்லாமல்

நீங்க

நீவாரின்

இரண்டு வில்லுகள் கொண்ட
1 பாக்கெட்

விலை 10 பைசாதான்

தயாரிப்பாளர்கள் :

டேப்ஸெட்ஸ் பிரைவேட் லிட்.,
எல்ஸ்பிரஸ் எஸ்டேட்ஸ், மதராஸ்-2

லோல் ஸெல்விங் எஜென்டுகள் :
லிட்டில்ஸ் ஓரியண்டல் பாம்
& பார்மக்யூடிகல்ஸ் லிட்.,
எல்ஸ்பிரஸ் எஸ்டேட்ஸ், மதராஸ்-2

EP-74-1

ஜீவாம்ருதம்

ஆரோக்யத்திற்கும் பலத்திற்கும்

எகஸிமா சொறி

உங்கள் கழுமத்தில் உயர் 5 கோடி
மெல்லிய துளார்களும் மடிப்புக்களும்
உள்ளன. கிருமிகள் அவைகளில் மறைந்
திருந்து, தாங்கள் முடிவாத அரிப்பு,
வெடிப்பு, மேகாசப் பரவும் படை, பேதால்
உரிதல், எரிதல், பருக்கல், படர்ந்தாமை
களில் அரிப்பு முதலிய உபாஸ்தானை
உண்டாக்கிவிடுவது. சாதாரண செத்
தலங்கள் தடுக்காமல் நிவாரணம் அளித்
தும், ஒண்ணில், அதன் மூலம் உபாஸ்தை
களுக்கு மூலகாரணமான கிருமிகள் அழிவ
தில்லை. விஞ்ஞான முறையில் தயாரித்த
இந்த மருந்து நிக்ஸிடோம் (Nixoderm)
தாரிதமாக இந்தக் கிருமிகளைக் கொன்று
விடுவது. மற்றும் உங்கள் கழுமத்தை
மிகுதுவாகவும், வறுமையாகவும், வசீகர
மாகவும் இருக்கச் செய்வது. இப்போது
உங்கள் கெமிஸ்டிகல் நிக்ஸிடோம்
(Nixoderm) வாங்குங்கள். 5 ரூப. உபாஸ்தை
களில் மூலகாரணமான கிருமிகளை
நிக்ஸிடோம் திசைப்பா - அழிக்குமென்ற
பூரிமை நம்பிக்கையுடன் வாங்குங்கள்.

நிலையில் அவன் வேதாந்தத்துக்கு மறுப்பெறும்
உறவினன், பணிந்தே போய் விட்டான்.

தீ குழந்தைகளைப் போலவே இருக்கப் பாதி
மகனாய் ஆனார், உயிரைப் போல அவன்
ஆக நுகர்ந்தான்.
— ஸர்வ சிவராம்
அருள்மேனன் அ. பாலசுப்பிரமணியம்

"எனக்கு முதல் மனைவி என்ற ஒருத்தி
விடைபாது. ஆனால் குழந்தை மட்டும் உண்டு.
இதை நீ தப்பியாயா?"

"இதை உன் நம்பி என்ன ஆயேன்
றும்? தப்பாய்க் கங்களுக்கு வாக்குக் கொடுப்ப
னதைச் சீக்கன் கொண்டு வந்தவனைய
பற்றிக் கொண்டு உங்களைத் திருப்பிப்படுத்த
தீர்ப்பாயா என்று நினைக்கிறேன்."

"அவ்வாறு நினைத்து எரித்தான் தரலிம்
மன். இப்போது என்னைவிருத்தும் என்னவி
வழித்திருக்கிறேன்."

ஒரு சில நாட்கள் அவனது கங்கைத்
தூண்டித் திரைத்தாண்டிவதோடு தெளிந்தவ
அந்தச் சூழலில் அங்குக்குக் கொடுக்கலாகிய
அவரது பாலகம் மனத்தின் மூலியில் குழப்ப
மாய், பாலகர் வந்து வந்ததுக் கொண்
டித்தான்.

"தடத்தெருக்கெட்ட திரைவி ஒருத்தியை
தம்பி தான் மோசம் போய் விட்டேன்
வந்தான்!" என்று சொல்லிவிட்டு உடல்
குறுக்கக் குறுக்க ஆனதான் தரலிம்மன்.
வந்தவியை ஒரு பிடியினைத் தாண்டி
தீரக் குடிக்கலாகிய. எதிரே விடத்த நாத்நாவி
என்ப பத்திக் கொண்டு விழிவெள்ளி பிழியோடு
அவ்வளவுத் தீர்த்தான்.

"தடத்தெருக்கெட்ட ஒருத்தியை தம்பி என்
உடம்பைக் கொடுத்துக் கொண்டு விட்டேன்.
அது வேதாதென்று எவருக்கோ அவன்
பெற்றிக் கொண்டு ஒரு கையறுக்கு இன்று
தரலிம்மன் இருக்கவேண்டிய பாலத்தையும்
தான் பற்றிக் கொண்டுவிடுகிறேன். தகவல்
என்று என்னவியது ஒருபுறமிருக்க என் சபைத்
தாக்க ஏதாவது விதி எப்பதையும் தான்
வெளியே சொல்லித் தெரிவிக்கலாகிய.
தகவல் மாதிரி என்னிடம் தடுத்துவிட்டு
பெற வாருகிறா நுவித்ததை 'உங்களுக்குட
வதுதான்' என்று கூறி என்னைமும் இப்
பாடத்தை விட்டு ஒரு தான் தன் சய சொகு
பதையையும் தடுத்துவிட்டு ஒரு விட்டான்."

"ஒடி விட்டானா?"

"ஆம்! இயைவிட்டான், வேறு பாருடனோ?"

"தம்பியென்றால் அவன்..."

"அவன் எப்படி வேண்டுமானாலும்
அழைக்கலாம். என்னையென்றவன் எத்தப்
பெயர் வைத்து அழைத்தான் என்று?"

"எத்தாவுக்கு உடம்பெல்லாம் விவரத்துக்
செட்டியாய்." "உங்களுக்குப் பிரக்காத
தரலிம்மன் என் உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?
தான் ஒரு பெண்ணையே கொல்ல முடியும்?"

"அந்த ஆணை கொல்ல முடியும்
இல்லைவா?"

இந்த மாரத்தித் தெரிந்ததென்கை அந்த
மனிதர் தன்னை எப்படி விருப்பிடுவார்? தன்
முடிந்தும் உன்னை வகுக்கக் கூடாது இன்னமும்
கூடத் தன்னை ஏன் மனத்தாள் என்ற
தகவியும் பின்னர்தான் தெரிந்தது அவ
ளுக்கு. அதிலும் அவளுக்குப் பெரும் தொல்
தான். ஒன்றிலே இருந்த அவையிலைப் வேறு
ஒன்றில் பெறலாம் என்று மனத்தைத்
நிப்பிப்படுத்திக் கொண்டு நேர நிலையி
தவறுகலாக இருக்கலாகக் காத்திவிட்டு
வாழ்வேனும் வேளியில் வந்து தீவிரப்போது
அவன் மனத்த தரலிம்மன் அவன் தொக்
காலம் தூர நின்று. தூர தீவிரத்தோடு
மட்டுமேயாக, தூரவே விவசியப் சென்றான்.

"என்னைப் பிடிக்கலாகிய உங்களுக்கு?"
அவன் கேட்ட முதல் கேள்வி இது.

தரலிம்மன் துடித்தான். துடித்துக்கொ
தகைப்பதும் ஒரு குணம் என்றுகூட வது
தகைப்பது இல்லை.

"எனக்கு இந்த உலகமே பிடிக்கலாகிய."

"இந்த உலகமே பிடிக்கலாகியதான் என்னை
விவாசம் செய்து கொண்டிருக்கிறா?" என்று
கேட்டுவிட்டத் துடித்தான். ஆனால் அவன்
மாற்றிக் கொண்டு, "தான் அடிக்கலாகிய.
அதோடு அருவருப்பாகக் காலத்தி
தோல் உரித்து வரலாமல்லவா தரலி
மேறு. அதுதான் காரணமாக இருக்கும்"
என்றான். விவாதம் ஒரு துடித்தோடு
வந்தது. வன்மையும் பளித்தது.

அருவிக் தீவிர தரலிம்மன் தனமுத்த
அவன் முடிந்ததும் துடிக்கிறான்.

"உன் அழகைப் பற்றியே தான் உலகம்
படலிக்கிய. நீ அப்படியிடுக்கிய என்ற
தகவியா, தரலிம்மா எதுவும் எனக்கு
இல்லை, உயிரைப் போல மாரக் வந்த
போதே இந்த வகுக்கப் பார்த்தேன். உன்
தந்தையும் அதன் காரணத்தால் கொல்லி
விட்டான். ஆகவேதான் இதைப் போன்ற புது
நிலையின் தெரிவுகளை தான் அவ்வளவுதான்
பொருப்படுத்தவேண்டியது."

தரலிம்மன் அவன் விட்டு தடுத்து நின்று
அவன் பேச்சுக்கெட அவளுக்குப் புரிவாய்
புதிதாக இருத்தான்.

"பேன் இந்த உலகமே பிடிக்கலாகிய
என்று கூறக் காரணமென்ன?"

தரலிம்மன் சிறிது நேரம் தயக்கிற்றுக்.
பிறகு திடம் பெற்றவனாக, "நீ எனக்கு
மனைவியாக இருப்பதைவிட ஒரு குழந்தை
க்குத் தரலாக இருக்கலாகியதும். இப்போது"
என்று கேட்டான்.

என்தாவுக்கு என்றுமே பிடிக்கலாகிய தான்
ஒத்தா பெருமளவில் ஏமாற்று விட்டதாய்
மட்டுமே அந்த தோத்திக் ஒர் அவர்
உணர்வாக உணர் துடித்தது.

"உங்களுக்கு ஒரு குழந்தையா?"

"ஆமாம்."

"அப்படியாருக்கு நான்... தான்."

"நீ இன்னுடையதாய் என்று என்ன..."

என்றவன் தீவிர பெருமளவோடு தாத்தையி
யின் அடித்தான்.

வந்தது. பொய்யான சாத்திரங்கள்.

"அவன் என்னுடைய முன் வேறு காருடனோடு போனதுக்கு, மேலும், அவனும் உடனடியும் எங்களுக்கு தெரிய வந்தபோது அவரின் செயல்கள் எதுகளை விடத் தீர்மானித்தேன். இப்போது 'பாதித்து விட்ட' அல்லாதவர்களுக்கு நமஸ்காரம். நமஸ்காரம் என்பது போல் இருந்தது. பிறகு குழந்தைகளை எம் மனதில் கொடுத்த விட்டுப் பாசல்கள் செய்தார்கள். நீதி போல் அருளார்கள். அவர்கள் உட்புறம்...."

தரஸிம்மன் அதை அந்தோடு நின்றுவிட்டான். அதற்கு மேல் அதைத் தொடர அவனுக்கு கிழப்பமில்லை. மெனசியாதி விட்டான். அவனது மெனசியம் சீக்கிரம் கிளையது என்பதை அறிந்தவன் அப்போது உண்டான ஒரு மன தெளிவில் உத்தப்போடு. "உயர்மனம் உடனடியாகத்தான் குழந்தைகளை ஒப்படைத்து விட்டான். அதை இனிமேல் தான் பாதுகாக்க வேண்டும் அல்லவா?" என்று.

"ஆமாம்" என்பது போல் தலை அசைத்தான். பிறகு பொருத்தம் விட்டுக்கொண்டே, "இந்த நிலைமையை இரண்டாண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அதன் பின் விவரம் செய்து கொள்ளும் அளவியை இவ்வளவு காலம் தள்ளிவிட்டேன். இந்தப் பாய்ச் சென்சைட்டோடு இருக்கும் என்னை யார் மனப்பாடுகள்? அந்த உயர்மனங்கள் தடுக்கப்பட்டன. இவ்வளவு காலம் நுட்பமாக என் முன் யாழ்வின அமைக்காத மூல மறைத்தார்கள் அக் குழந்தைக்கு ஒரு தாய் கிடைப்பார் என்பதால் இந்த மறைத்து விட்டேன். எனக்கு என் மனசியம் விட்ட, என் இந்தச் செயலுமாத பிழைகள் வாழ்வைப் புரிந்து கொண்டு அதற்கு குழந்தையை வளர்க்க ஒரு பெண் தான் உடனடித் தேவையாக இருக்கிறது என்று. அவளை யாரும் ஏதும் மாட்டேன் என்கிறார்கள். தான் மூன்று அத்தக் குழந்தையைத் தான் எடுத்துக் கொள்வதாக எடுத்துக் கொண்டு போனது. ஒப்போலுது அவளும் அதைக் கடைப்பிடிப்பது போலிருந்தது. தான் ஒரு சிறுவன் வந்து விட்டான் அவளிடமிருந்து. குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு போகும்படி. அவள்கூட தன்மனதையும் மறந்து வந்தாள் ஏதேனோ கருவதால் அக்குழந்தை மேல் இருந்த கருவ சரித்து விட்டது அவளுக்கு. இந்த விவரத்தைத் தாருகைக் காட்டி இவ்வளவு கொடுமைகள் மறைத்து இருக்கிறது உயர்மனம் கொண்டு கொள்வது தென். இப்போது நீ வந்து விட்டாய். தான் போய் அத்தக் குழந்தையை எடுத்து வர வேண்டும்." என்று.

தரஸிம்மன் அவன் குழந்தையே பாசித்தது அப்போதிருந்தான். அவன் மனதில் அவனிடம் எவ்வளவு பெரும் துடிக்கம்.

"இனி தான் என்னை செய்ய வேண்டும்?" "உன் அளவியை வேண்டும் குழந்தையை வளர்க்க வரவா?"

"கொண்டு வாருங்கள். அதற்குத் தாயாக இருக்க வான் எப்போதேனும். போதுமா? உங்கள் மனதில் இதற்காகத்தானே எங்கிட்டு விட்டது?"

"என்மேல் உங்களுக்கு கோபம் இருக்கும். இந்த முன்பே சொன்னால் மறைத்து விடவான் உன் அப்பாவையும் மறைத்து விட்டதாக நினைப்பாய். நீ எப்படி நினைத்தாய்? இனி அதற்கு நீ என்ன தான் பரிசு கொடுத்தாலும் ஏற்படும். என்ன இருக்க இருக்கிறிருந்து பின்பு வர வேறு யாரிடம் கொள்வதில்லை."

அழமானதோர் அதுதாபப் பாசலையோடு தரஸிம்மன் பாசித்தான் வந்தான்.

"பொய்ப்படவோ, உத்திரப்படவோ வாழ்க்கையில் என்ன இருக்கிறது? வாருகைய வாழ்க்கையையும் தெரிந்துகொண்டு வாழ்விடு வாழ்க்கையையும். எப்படி எப்படி அமைந்தோ, எப்படி எப்படி அமைத்துக் கொள்வோமோ அதுதான் வாழ்க்கை. பருவநிலை எழு வேண்டுமென்ற வாழும் திட்டமிடுவதில்லை. விருத்த பிள் பாசித்து நடத்திக்கொள்கை என்ற எண்ணுவதுதான் மனித உயர்வு. இவ்வளவு யாரை யார் குறை கூறுவது? விபத்தில்கள் விபத்தோடுதான் முடிவிற்கும். அது யாருக்கு தெரிந்தால் என்ன?"

வந்தானின் சமாதான வாதம் தரஸிம்மனுடைய பருத்தறிவைக்குத் தெரிந்தது. தான் சென்றுவிட்ட மார்பையும் தவறாத இவ்வளவு காலமாக ஏற்று அதை எல்லாவற்றையும் பத்திரமாகத் தந்துள்ள வாகனம் கொண்டு திரைவித்து விட்டான். இதை மனசியம் போது வந்தான் அவன் மனசுக்கு ஒரு அழகம் பிறையாகத்தான் தென்படுகிறது.

இரண்டு நாட்களை இரண்டு புக்களாக விழ்த்துக் கொள்வதுதான் வந்தான். எல்லாம் கொழுத்துத் தென்படுகிறது. நீலமும் இரண்டாண்டு காலமாக வளரும் குழந்தையை வளர்க்கிக் கொண்டு வர.

சமாய் இரண்டு வயது திரையிய குழந்தை பாபுவா-அதுதான் அவன் பெயர்-அவனிடம் கொடுத்து விட்டு மெனசியம் தரித்தான் அவன் உயர்வுத் தரஸிம்மன்.

குழந்தை அழகாக இருந்தது. இரண்டாண்டு தரஸிம்மன் பராமரிப்பில் அதனுடைய கொள்கைக்கு நன்கு மெருதேறி விருத்தது. குழந்தையைக் கண்டவுடனேயே மனத்தின் ஒரு தம்பிக்கல் குழந்தை வளருடையதாக இருந்தால் என்ன? உயர்வுமற்ற அதன் தோன், அதன் பாசலையும், குறைந்தும் நமம் - வந்தானைக் கவனித்து விட்டான்.

நினைத்து ஏங்கும் எக்கம், பாசித்துப் போகும் வாழ்க்கையின் பாசலையும், தின்று அழகிடு நிலம் - இன்றைய சாதாரண திட்டமிடுவோடு இன்றைத் திட்ட வாழ்க்கை உயர்ந்தம் - இவ்வளவுக்கு ஒரு சிறு மாறுதல் போல் இருந்தது குழந்தை பாபுவின் வளரல். அதுவும்....

அவன் வளரல் அவரை கிரேக்கிவிட்டோடு

"என் மனம் சரிவிலும், வந்தான். இந்த உயர்வுமற்ற பாபி சென்சைட்டைக் காலம் என்னும் பிடிக்கவில்லை. நீ இவ்வளவு உயர்விலும் அப்போதே, பாசல்தான் தான் என்றும் தடைவாக இருக்க மாட்டேன். என்னுடையதான் அதை ஏன் மனம் உயர்விலேயே உயர்விலும் அந்த மாதிரி

உலகப் புகழ்பெற்ற நார்டுங்குஹர்மே லேஸ்
உங்கள் உடை ஆவமாசிக்ரு
என்று மில்லாய் புத்தெழிலைத் தருகிறது!

[illegible][illegible]

பிரமிப்பதற்கும் சொலியு.

● சமீப காலத்தில்
தமிழகத்தில் தான்மீன்
பிடிக்காததால் மீட்டிங் பெறவும்,

សិល្បក ស្រែតាំង

தந்தையின் பத்திரிகை எழுத்தர்
விவரங்களையும் அறிவு, கருத்தையும்
பு. பி. பி. கிருஷ்ணன் அவர்கள்,
மாண்புமிகு அமைச்சர்.

கீழ்க்கண்டிருக்கிற கேள்விக்கான பதிலைக் கொடுத்தல்.
ஆங்கிலம் - ஆங்கில கேள்வி, பக்கம்-58-A1

செய்துவிடல் : மரபு மெய்யகல் ஸ்தல, 59, ரட்டம் பஸ்ஸு, சென்னை-3.
திருச்சி நகர், கந்திபுரம் ராஜ்ய, சென்னை.

1941-1942

அவன் அவன் அம்மனெனினு அனாதை
நான். அவன் அவன் அன்புப் பெருக்கால்
வாரி எடுத்து அணைத்தான்.

அன்பு வளர்த்தது. பாசப் பிணைப்பின்
கனக்கற்ற அன்பு முடிவாக அவிழ்க்க முடி
வாய்க் கிழுத்தன.

அவருடைய உணக்கத்தினால் வளர்த்தும் இவ்வீ
தான் எவ்வுறையும் அடக்க என்ன இயல்பாய்
பெயர் அடக்கியே. பரமுமால் அருள் செய்த
வீதம் நிழலில் கவித்தான்.

பாபுமையப் பற்றியவனாகவும் அவருடைய
வம்பினை அபிப்பிரையானது. பாசப் வளர்த்த
வென்றும், விதமும் அவன் இனி அவனிட
மிருந்து வாராறும் பிரிக்க முடியாது என்
கிற வம்பினைப்பித்தான் வேலுன்றி தீர்ந்தது.

வாழ்விய முடி அவன் அடைந்த மகத்
தான தொக்கியே வெப்பமாய் அது எடு
கட்டிக் கொண்டிருந்தது.

அழகிறவனாகவும் பிறந்தது. முத்தலின்
தழுவலைத் தாங்கிக் கொண்டது. உயிருக்கு
உயிராக வேதிக்காக ஒருவன் தம்பி அம்
பிக்கை இழந்தது. பொருத்தமற்ற ஒரு
வருக்குக் கருக்கை நீட்டிக் தானியை மறந்து
கொண்டது என்று இப்படி எத்தனை எத்த
னையோ சொல்லியும்.

அவன் அத்தனைவரும் மனப்பினால் எடு
கட்டிக் கொண்டு அவிந்து திங்கும்.

அவருக்குத் தெரியும். பாபுமைய அவன்
தெருக்கிய உறவினராயின் வேறுபாடு
அளவாது. அவன் வாரும் மறிப்பதிலும்,
முக்கியமான நான் மனக்கை எவ்வுருக்கா.
அவன் வாரும் தெருக்கி வந்து அழகிய
திருவ. ஓவைய அவன் (அவன்) விக்காரம்
எவ்வுருக்கி சொல்லுவான். "வாரி
வாரும்போ தெரிதானாம். அந்த இவன்
தனயன் கொண்டு வந்து இவன் கையினால்
கொடுத்தாலும். அந்த வக்கைரு இவ்
விராட்டை" என்ற சொற்களைக் கேட்டுக்
கேட்டுக் காது புரித்து விட்டது அவனுக்கு.

"எங்கே வந்தானும் இவையும் வேறு
கட்டிக் கூட எடுத்துவந்து வரணுமா?" என்று

ஒரு விட்டாக விடுவது திணைத்தலம் போன
போது எவ்வளவு ஒருத்தி கொள்ளுதல்தான்
கிழுத்தலின் அவன் எவ்வுருக்கம், வாரி வந்து
அழகுதலாயும் போனவருமே.

அத்துக்குச் சமீபத்துப் போன சம்பவங்கள்,
விவகாரம் இவ்வளவு மனிதக் கூட்டம்.
காரணமற்ற போய் தாய்க்கும், அருவியை
வாய் சுவைக்கி வேறுபாடுகள் - வலிதாவுக்கு
இவ்வளவுவளவாய் மறிவோர்க் கொடுத்தன.

வாழ்விய முடி அவன் இவ்வளவு
இவ்வளவுவிட்ட வார்த்தையைப் பத்தம்சுட
ஓராவளவுக் கனமைய கொல்லு மேலும் இழுத்த
துக்கவாங்கு வந்து விட்டது. நரலிம்மன்
இவ்வளவு தவிமற வார்த்தையில் அவன் வாடி
வதம்பிப் போய் விடவில்லை. பிரிவுத் துய
ரால் தூக்கியிழந்திப் புரண்டு புரண்டு புக்க
கிழிசை. அவன் எவ்வுருவது, கம்பெனாருதலு
அவ்வளவுதான். தூக்கம் கொட்டுப் புலம்பி
விருந்தான். அது பிரிவுத் துயராய் அவன்!
அவன் தீரிக் கிழந்தவர்க்கப்பட்டு விட்ட
மோகத்துக்காகத்தான்.

தாங்கியவன் பற்றி எவ்வுருவது திணைத்
தான். "பாவம்! போனவனோடு பணியை
மாண உடம்பு. எங்கே அவ்வளவு கற்று
கிழுந்தோ?" என்றுதான் தவிப்பானே பற்றி
கேட்டுக் கிழக்க காரணத்துக்காகவும் அவன்.

இந்த மனநிலையை ஏன்வாழி அவன் எத்
தனியோ தடவையாக ஏழம்பிப் போவிலுக்
கிழுக. "தான் ஏன் இப்படி இருக்கிறீர்கள்?
எவ்வளவுதான் விட்ட சித்தவியலையில் என்
கிட்டம் கனப்பாடுவிற இந்தப் புதிதான
தினைய எவ்வுருக் தூக்கத்து விட்டு என்
கொண்டதும் போவிலுக்க முடியவில்லையோ."

ஓராவளவுக் காரணம் கனமைய உடல் இவ்
வளவுதான் கூடப் பொருட்டிருந்ததான அவ
வுக்குத் தன் மனம் திணைம பெற்றுவிட்டது
என்று அத்தமன்? மனத்தில் மாறுபடாமான
தினையுடன் எவ்வுரு அழகிய பெண்களுக்கு
பட்டும்தான் இருக்கிறார்? அழகிய கனமைய
வருக்கு மட்டும்தான் இருக்கிறார்?

இதனால் மனமளவற்றி எதையும் மனமள சென்றியை ஒரு
வளவிக் மனதைய வந்தி மனமள வித்தாய் போட்டுத்தான்.
வந்தி வந்தான ஒரு பிணப் பக்கி வளவிகளவுக்கு உடம்புமையில்
என்று கொள்கின்றி அவ்வளவு வேதிக் வந்தான். அவன்
மனதைய ஒருவே நேரம் எவ்வளவு வந்தி தூக்கு வளவிக்
அவ்வளவுதான் இவன் வளவிக் உடல் உடம்பைக் கூட எடுத்து
விட்டான். பக்கி உடம்பைப் பரிசேதித்துப் பக்கிவது வளவிக்
தமக்கு வளவிகளவளவு என்று கூறி அழகிய வேண்டுகூறு.

"கனமைய வளவிகளவுக்
கொள்குள் என் வளவிக்
வளவிக் கொள்குதலுடன்
தான் வளவிக் பரிசேதிக்க
அழகிய வேதிக்" என்று.

விரிந்தோடு போ!

பக்கி உடம்பை தன்னை வளவிகளவுக் மனதைய வேண்டிக்
தினைய வேதிக் வளவிக் கொள்குது. "இவ்வு வளவிகளவுக் முன்
ஒரு வேதிகளவளவுப் பக்கிவ் கொள்குது. அவன் கொள்கு வேதிக்
வளவிகளவுக் கொள்குது விடுவ" என்று. வளவிக் வளவிக்
மனதைய வளவிகளவுக் கொள்கு கொள்கு வளவிக் திணை
கொள்கு வளவிக் உடல் தன்னை பரிசேதிக்க அவ்வளவுதான்.

வளவிக் வளவிக் வளவிகளவுக்: வளவிக் வளவிகளவுக்

செய்த பின்வருமாறு பூதி உதித்தது. தர்ப்பன் அப்படி போன்ற பெரிய பனக்காரன் இவ்வாறிட்டாலும் சேவத்தின் அவன் குடிக்குத் தீரு அயலுதையது. தெவையான அனடி பாக்மியின் பனமித்த தது. அது பாநதவனுக்கு ஒரு முறையடிக்கும். நோவையானபொது பனம் எடுத்துக் கொள்ளும் உதையும் வலிதாவுக்குச் செய்து வைத்து விட்டுத்தான் அவன் போயிருந்தான். எனவே அங்குட வாய்வுப் பிரச்சினை மத்தவரின் படுக அகலம் போவ வலிதா படுகப்படியாக நேரமிக்க.

இப்படி வந்தவிட்டுப் போய் அதிசயமாக ஆகிவிட்டன. தந்தையன் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வரலாம் என்று முடிந்தது. உடன் சேவத்திலிருந்து நோவைய பூதிப்பட்டு வந்தான். ஆனால் அவனுக்கு அப்போதையான வரையெழு இல்லை.

"இந்தக் குழந்தையன் பத்தி எவ்வாறு வந்திருக்கிறான். இவ்வாறு நீ இவ்வாறு வந்தால் உனக்கு இந்த விடயம் உலகு எடுத்துப்பட்டு விடும். இதை விட்டுவிட்டு வந்தாய்தான் எனக்குப் பிடிக்கும். ஆனால்" என்று வேதாந்தம் வையப்போகச் சொல்லி விட்டு முயல் கொடுத்துக்கூடப் போகவில்லை போய்விட்டார்.

"என்கிற மனலிக்கு, வலிதா, நான் நான் உன் அப்பாவிடம் நீ இவ் குழந்தையன் பத்திச் சொன்ன விஷயங்களைச் சொன்னேன். அதை அவர் இவ்வளவு விரித மாக எடுத்துக் கொள்ளுமார் என்று தெரிந்திருந்தால் வந்தியானச் சொல்லியிருக்க மாட்டேன். விஷயத்தைச் சொன்னால் உன் மேல் அனுதாப்பப்போகார். உன் பெருந்தந்தையனும் போற்றினார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவரோ இதை நோய்ப் கொள்ளாமல் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு வந்தவிட்டு வந்தவிட்டார். அவரை என்னுள் சமாதானப்படுத்தவே முடியவில்லை." சமாயாஸ் உண்மையைக் கூறிவிட்டுக் கண்ணீர் விட்டான்.

பிறந்த விடயம் வரையெழு ஏதே உன்னை உட்கச் சொல்லவில்லை, எனம் நேரத்திலேயே நோவின் உதங்கும் பாபுளவும் பார்த்தான். அவன் துரயம் என்னும் ஆழ்நிலையைக் காட்டி துள் மிக மிக அகலமாக உணர்த்தப்பட்டிருந்த நேரத்தை என்னவி விடப் பிடிக்க விரும்புகொண்டிருக்கிறான்.

நேரமெயின் நேருமிய உதவியாகக் கூட அவனாக் உலக ஆரவையாகத்தான் வந்தார்களும் குழந்தையின் மேல் இருக்கிற வெறுப்பிலும் வேதாந்தமையிலும் அவர்களும் தவறாமலிருக்க. வானொன்று வாயார அழைக்கின்ற அழைப்பைக்கூடக் கேட்க முடியவில்லை. சில மையங்களில் அப்படி மேலிட்டால் பாபுளவ வாரி எடுக்கும்போது அவனது கூடாது முகத்தையும் பார்ப்பான் 'என்கிற விடக்கு விட்டு தீயும் போய் விடுவாயா? என்வா வரவும் போக வேண்டும் என்று வேறுத்து முடிவிலையா?' என்பது போலப் பார்த்தும், பார்த்திருக்கும் வையினோடு அதைப் பார்த்து

தல் மெய்யாக, அவன் விட்டால் அவன் நேரத்திற்கு ஒரு சிலை தீயவையும் அவன் இருந்தவனாகி விடுவான். அதற்கு அவன் அவன் வெறுக்கவே மாட்டான்.

"குழந்தையன் பார்த்துக் கொள், அதைக் காணும்போதெல்லாம் என் ஆத்திரம்தான் அதிகமாகிறது இருப்பினும் நீ அதனிடம் காட்டுகிற அன்பிற்கு நான் தண்டன தீரக் காட்டினேன்" என்று சொன்ன வையன் மேலிருக்கத்தப் போய் வந்தவியோ தாண்டி ஆகிவிட்டான். சில நாள்க்கு நாளிம்மல் விரைவில் திரும்பமாட்டானா என்று நோக்கும், சில நாட்களில் 'தனக்கு தீவாமமாகி விட்டது' தான் இருப்போடுத பூதிவன் விட்டதான் இருக்கிறோமா? என்ற பிரமை கூட வந்திருக்கிறது. அப்படியப்பட்ட நிலைமை அல்லது.

உவரின் இரு வேத வையி முகமில்லாத வெள்குத்த பொதுதான் என்று எதிர்பாராதவிதமாக வரதன் அவ்வந்த நேயக்கொண்டு மேல் வந்தான்.

வானின் இயைபான வையம், முன்பு இருந்ததைவிட உடம்புப் பிடிப்போடு கொஞ்சம் கைப்பெரிப் பகுத்திருந்தது. முன்பு வையனின் படித்தபொருத்தம் இவையின் மீது விழும்பு இல்லை. உலகுப்போது உண்டான படிப்பா.

"தான் என்னுடையிருந்து 'புகளாதி' ஆகி வந்தவிட்டான். வையனின் இந்தக் காலின் இயைபான வையம் உண்டாகி இந்த வையம் திரைத்தமையாகப்பட்டு விட்டது. நேராக முகமில்லை பொழுத்தந்தான் வந்தேன். என்வாவந்தமையும் சொல்லப்பட்டால், உவரின் பாரகம் வென்றும் போக நேரம் தவிர உன் சித்தி சமாயாவிடம் உன் விவரத்தை வாரகிக் கொண்டு வந்தேன்."

'படித்தது கொங்குத்த இவ்வளவு திரட்டைப் பார்ப்பின் இருக்கிக் கொண்டு குடியவாரி வாய்க்கின் வையத்தமையிலும் வந்த திரைத்தமையின் வந்து 'உன் வாய்க்கினும் வையத்தின் வையா? என்று ஆன காட்டிவிட்டு முன்னால் வையமையாக்கிவிட்டு குடியவாரி' என்று சிதைத்தபொது அவனின் சித்தி முகத்தோடு வையத்தாக்கூடப் பிடிக்கவில்லை அவன் வையா வரையெழு அன்வைய முகப்பெற்று வய் கொடுத்துக் கொண்டதான் வையப்பித்தக் கொன்னாமல் திரைகள் வலிதா.

இவ்வாறு வையனாக் விவத்தவன் முன்னால் இருந்ததை இருக்கமயக்கிக்கொண்டு திரைகள், இருந்தது இறுக்கம் வையனின் பூதிவையாகக் கொட்டியது அனாத நோடபித்து விம்மல் வெடித்தது.

"இந்த நேரத்தில் நான் உன்விடம் மேலிருந்து மன்னிப்புகூடத் தெவையுத்தது. அதாவதியானது. வானம் உத்தத்து என்று தும்கூட உன் மனதார என்வா மன்னித்து விடு, வலிதா. என்னுடையதில் என் உத்தியோகம் அப்படியப்பட்டது. மிக மிக சமையமான இவ்வாறு நான் என்வி இருக்கிறேன் என்பதை நாயினகூடத் தெரிந்து கொள்ள அக்கறை காட்டிக் கொள்ளக் கூடாது." வரதன் நேருமல் அடைத்தக் கொண்டது.

“உலகின் மூலாதார வேண்டுகோள் என்ற கவிதை எழுதிய அளகத்தியிலிடு...”

தடத்துவிட்ட விபத்துக்கும் காரணம்
கூதிக் கொண்டு தீப்பயிர் போய் தீந்து
பெரிதும்.

“உங்களைக் காண வந்ததுகூடத் தவறான செயலாகதான். இருந்தாலும்கூட என நினைப்பது என்விடம் எடுத்தேன் போய்க்கொண்டதான் என்னை இரு வேலை நம்பிக்கைக்குரியோகம் செய்து வாய் என்று என்விடம் கொண்டுமுத்தாய் அதை மாற்றிக் கொள்வாய் என்று சொல் சொடுதாய் எத்தனை. என்னைப் பற்றி நீ என்ன சொன்னாளுமதும்கூடத் திணிக்கவாய், அதை என்வாய் நன்று நினைவாடுத்திக் கொண்டுப் போகவதாய் நம் இருவருக்கும்கூடத் தன்மையின்பு தான். நம்பினேனே இருந்த அதை உதவிச் செய்து அதைத் தோல் விட்டாலும்கூட...”
எனினதான் விடையாக ஒளி அவன் பேச்சை நிறுத்தி விட்டது.

தூங்கிக் கொண்டிருந்த பாய எழுந்து வந்து வலிதானின் கைகளைக் கட்டிக் கொண்டு அழுது கொண்டே நின்றுள்.

“மங்கலத்திற்கு, வங்கி, உள் மனத்தின் கோதத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு நாள் பெரி னிட்டுடன், நாள் போல் வந்து விடுமாம். ஆனால் ஒரே ஒரு நயிடுக்கையோடு நாள் நாள் கண் இருப்பதேன். அந்த இனி கொள்வதில் பலன் எதுவுமேயில்லை. ஒரு வேளை என் வறுமையைக் காட்டி வந்திருப்பவரோ என்னதான் எண்ணினேன். அப்படி எண்ணிவிட்டால் ஓர் அத்தம் இருக்கிறது. என்ன தெரியுமா, நாள் உங்களை.... நாள் உங்களை.... அப்படியே ஆறுமாத மனப்பூர்வமாக.....”

சொடிக் தேரத்தூக்குப்பின் அவன் தன்
முன்னாதினதற் கவித்தான்.

“பழைய கதையெல்லாம் வேண்டாம். அதைப் போலோ, திரைக்கலையோ நான் கொஞ்சம் கூட விருப்பமில்லை. நான் ஏன் மாற்றேன்? என்னை அப்பொழுது சூழ்த்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று? என்னை எந்த வகையில் பிரதிபலிப்பை எதிர்பார்த்து நான் கொஞ்சம் கூட விருப்பமில்லை. தேவையில்லாததை நான் பேசுவதால் யாருக்கு என்ன பிரயோசனம்...? அதை விடுக்கிறேன். வேறு ஏதேனும் பேசுவேன், வீட்டில் என்னாலும் எந்திரமேன்!”

“உம்” என்று தலைவரவர்கள். பிறகு,
“இவ்வாறு அது...உம் சித்தி சொன்னது
இவ்வாறு?” என்று கேட்டார்.

“எனக்கு எப்படி உன் தீயதில் சமா
தாவம் சொல்லவேண்டுமென்று புலப்படவில்லை. ஒரு
பக்கம் உன் பெயர் அப்படியேயுள்ளது. உன
துணர்வுகள், இச்சமுத்தையால் உன்னை வெறுத்
தல் உத்தமம். குழந்தையாக உன் தாய் இப்போ
துமட்டுமே என்று சொல்லி விட்ட தந்தை,
மாடுகூடாவதென்றோ உன்மீது பூர்வாணத்தால்
விட்டுப் போய் விட்ட கணவன், இவற்றை
பெயர்நாள் தாக்கம் கொண்டு நினைத்து உன்னைப்
பார்த்துப் போது, பெண்மைக்கு இவ்வளவு
அதிதிகள் இழைக்கிற இந்தச் சமுதாயத்தைக்
கண்டாயே வெறுக்கிறேன்.” — வரதன்

[illegible]

பெருக் கொண்டிருக்கும் போதே வீட்டின்
வாசலில் வண்டியொன்று வந்து நின்றது.
அவ்விடமிருந்து எத்தேராய முதலில் கார்
தெரிந்தது.

“அதோ, ஸ்ரீராமர் போயிருக்கிறது” என்று கூறிக் கொண்டே காசுறுக்கு விட்டான். விவரம், தரவிடங்கள் வண்டியை விட்டுச் சிறு இடத்தில் நித்தக்கமட மூடியாகப் பதுங்கிவிட்ட வண்டியைப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டுக் குள் ளுரக் கவலையு கொடுத்து அழைத்துச் செல்ல உதவியை எதிர்பார்ப்பவன் போல் திகழான்.

பாபுநாதர் கீழே விட்டு விட்டு மனதா
மயங்கியபடியில் இதயம் திற்றிய மனலரி
அவரது வரக கூட்டுவ செல்லன்.

“இவர்தான் வரதன். எங்கள் ஸ்கீல் வரர். இத்தனை நாட்கள் ராணுவத்திலிருந்து தான்.” - வலிதாவின் முதல் அறிமுகப்போடு தாமிரவரதனுக்கு இரண்டு புறக்கணியை வலிதாவும் வரதனும் சூறையார்.

ஆவார்த்தம் எனத் தாய்க்கொண்டு பிரத்தம்
கொண்டே விட்டுக்கும் வந்தான் நரசிம்மன்.
வணங்குகின்றவற்றையெல்லாம் காந்தி
தம் கொண்டு வந்து வைத்தபின் வண்டி
பொயர் விட்டது.

அகநிலையத் துறை வடத்திலிருந்து வட்டமிட்டு
முதுகுக்குத் தாய்ப்பிண இரண்டை வட்ட நாக்க
வாக வாய்ந்துக் கொண்டு தரகிம்மன் கரவந்து
அமர்ந்திருந்தான்.

இந்திய அறிவாக இராமதிரைத்து. வயல்
சுலிய பிடிவாசியின், முகத்தில் ரோமம்
மலையுடையது.

"என் உடம்பு உக்கரக்கு?" என்று வேதனையோடு தரசிம்மனாய் பார்த்துக் கொண்டான் வரதன்.

உட்புதுக்கு எதிரே தாநியாவியைக் கொண்டு வந்து போட்டான் வலிதா. அங்கம் அமர்த்தான் வரதன்.

மிக மிக சங்கரத்தில் வரதனைப் பற்றி எல்லா விவரங்களையும் பின்னாள் வலிதாவின் ஸூலமாகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டவன் கிருப்பயிர்வரத பாஸகியோடு, "என் னயோ உடம்பு. வலிதாவைக் கேளுங்கள். மனம் செட்டதற்குக் காரணம் சொல்லுவான். அதே காரணத்தான் உடம்பு செட்டும்" என்றான்.

வரதனும் தரசிம்மனும் பேசிக் கொண் டிருக்கும் போது வலிதா பாபுவைத் தூக்கிக் கொண்டு அங்கே வந்து நின்றாள்.

"அவளை அந்தஸ்சை கொண்டு போய் விட்டு விட்டு வா" என்றுவன் வரதன் பக்க மாகத் திரும்பி, "எனக்கு உடம்போடு இருக்கிற விபாதி வரதன். என் நெய்ம விபாதி இது" என்று நிஷ்டிரத்தான் குழந்தை யைக் காட்டினான்.

வரதன் தரசிம்மனுடன் பேசிவிட்டுப் புறப்படும் போது வரசன் வரை வந்த கவிதா "என் மேல் தயவுசெய்து கொள்வீரா தீர்கள். உங்களுடன் கரியாகவே போக முடிய வில்லை..... இப்பொழுது ஓரளவு என் நினைக் துக் காரணம் புரிந்துகொண் டிருப்பீர்கள்" என்று திறத்தினாள்.

"எல்லாம் புரிந்தது" என்றான் வரதன். விநியைப் பார்த்துக் கொண்டு.

"தீங்கள் உடனே ஊருக் குப் புறப்பட வேண்டுகா? அவர் இப்பொழுதுதான் வந்திருக்கிறார். பார்த்தால் உடம்பில் விபாதி போல போது இருத்தது போலவே தான் இருக்கும் போலிருக் கிறது. தீங்கள் கொஞ்சம்

இங்கே இருந்தால் தெய்வாக இருக்கும் ஊசில் மூக்கிப் தொலியோங்கும் இங்கே பென்றும், தங்கிப் போகவேண்டும்" என்றான் வலிதா.

உதற்கு உதவினர் என்று அவன் மீதி டுக்கு வாரும் வருவதில்லை என்பதும் அவ னுக்குத் தெரியும். எந்தக் குழந்தையாகத் தந்தையின் வெறுப்புக்குப் பாதிரிமாவி நோயாளிக் கணவனுடன் தீர்க்கதியாக நின்று கெருதம் அவனுடைய வாழ்வின் பின்னாலையைச் சில கணங்கள் நின்று சித்தித் தாய். விசம்பமத்த அத்த தயவ இதயத்தில் கவிது இனிமேல்தான் கரக்க வெள்ளு மென்பதில்லை. என்றே கரந்து தெக்கித் தரும்பி நிற்பதுதானே!

"ஆகட்டும். வலிதா! இந்த வளையில் ஈன் மனம் திருப்தியும் தந்தோஷமும் அளவு

மாமூலி அந்த தான் முடிபூர்வமாகச் சொல்லுவேன். போதுமா?"

உதவுக்கு அப்பால் நின்று வலிதா மூகத் தைத் கவிழ்த்துக் கொண்டு அழுதாள்.

தேவயானி வந்து இரண்டு நியங்கள் கடத்து விட்டாள். இரண்டு நியங்களில் நரசிம்மனிடம் தாண்டியவற்றில் என் வந்த வரதன் வரும் போது எதிர்ப்பு எழுந்தது. கொடுத்த மனநிலைகளையும், தேவயானி பழங்கலைகள் மார்பில் வந்தான். அன்றுடன் இரவு நேரங்களில் பெரிசு கொண்டிருந்து விட்டுப் போனாள்.

அன்றுதான் வலிதா நரசிம்மனிடம் கேட்டாள்: "இந்தனை நாட்கள் நீங்கள் எங்கே போயிருந்தீர்கள்?"

மனோகரி கேள்வியை காதலித் தொழில் நரசிம்மன் நீண்ட நேரம் மௌனத்திலிருந்து விட்டு, "இப்படியே கொஞ்சம் ஊர் உத்திரவேன். கடைசி மூன்று நாட்கள் மாதங்கள் வேறு ஆஸ்பத்திரியில் படுத்திருந்தேன்" என்று கூறினான்.

வலிதா அறிந்ததொழு மட்டுமேயல்ல, கணவன் தன்மீத எவ்வளவு மதித்துக் கொள்வதென்ற மனநிலைகளையும் கற்றுக்கொண்டாள்.

"போனாறில் இந்தனை எதிர்ப்பு எழுந்தது உடனடி? பக்கத்தில் வந்திருக்கிற ஆன் இயலாமை... எதுதான் போகட்டும். என்னை அந்த எழுதினால் என்ன?"

"உன் அளவிலையக் குறைக்க வேண்டா மென்றதான் எழுதினேன்."

"எழுதாமல் குறைத்திருக்கேன், அதுமட்டும் நிபாயமாகப் படுகிறதா?"

....அவளுக்குத் தன் வாழ்வின் முடிவொரு கம்பிக்கையும் தன்னைவிட்டுப் போய்விடுமோ என்ற பயம்...

அப்படியே சொல். அந்த மென்மையான தான்
கேட்டிருந்தேன்."

வனிதா தன் நினைவில் பந்தம் பெற்று
நின்றாள். அந்தக் குழந்தையை எவ்விதமாகும்
வெறுக்கிறாள் என்று அவளுக்குத் தெரி
யும். ஏன், பெற்றவன் இவ்வளவு இமைப்பு
பாசமில்லாததான். விட்டு விட்டு வேறு
வாருப்போடு ஓடிவந்திருக்கிறான். உலகம் வெறுப்
பது இதைவிடப் பெரிய விஷயமாகியிருக்கிறது.
உலகத்தைப் போலவோ, பெற்று ஓடிவந்த
விட்டுப் போனவனைப் போலவோ, அவன்
இல்லை. அதன் மேல் இருக்கும் எண்ணத்தைப்
பற்றி அவன் கவலைப்படவில்லை.

வனிதாவைப் பார்த்த தரையில்மேல்
பார்வைகள். அதிலும் அவளுக்கு மீதி
இருந்தது. "வனிதா! அவளை அவனிடம்
கொடுத்தேன். உடனே அவளை இந்த இடத்தை
விட்டு விடுவாள்."

"என்னை விட்டேன் வேண்டாம். குழந்தை
வைக்க கொடுத்தேன் விட்டான் தரவே போக
விடுவான்."

"நடுத்தை கேட்ட தாயே, போகவே
என்றுடன்! அந்த அக்கறையும் பாசமும்
இதை என் நினைவில் கட்டுகின்றன. இதை
நினைக்க வேண்டும்."

"தான் நடுத்தை கேட்டவந்தான். என்
கைக்கும் அப்படித்தான். இன்னதற்கும் அப்
படித்தான். அதைக் கேட்ட வானுக்கும்
உரிமை கிடையாது. அதைப் பற்றி இப்போ
வானும் பேசவும் வேண்டாம். எனக்குக்
குழந்தைதான் வேண்டும்."

வனிதா உன் உலகம் பாடினவன் பார்த்த
தான். பிறகு சொல்லும் உருவாக. "உன்
கைக் கெடுதல் கேட்டிருந்தேன். இவ்வளவு
தொடியென்று கேட்டவர்களை. இவன் மேலே
இருக்கிற எண்ணத்தைக்கூடப் பொருட்
படுத்தாமல் உதவிப்படுகிறான். உதவிப்படு
வது பதைத்துக் கொண்டு இவன் மேலே
கொடுக்காது வளர்க்கிறான்" என்றுள்.

வனிதா உன் உலகத்தைப் பார்த்துத்
தெறு தெரன். மெனமென விட்டான்
சஞ்சிதம். அந்த மெனமெனத்துக்குப் பிறகு
வருகிற வார்த்தை அவன் உலகத்தைத்
தாக்கி வராதா என்று ஏங்குகிறது. அவனாய்
பாடினவன் இழந்தவன் முடிவாக தொகு நிலை
வரும் என்பதை நினைத்துக்கூடப் பார்த்த
முடியவில்லை. அவனை இழப்பது என்பதும்
அத்தனை உலகமொன்று என்பதொன்று இவ்வளவு
அவளுக்கு.

"உலகத்தைப் பித்தது என்றுதான்
உலகமேன்மையில் விட்டு விட்டு ஓடினான். இவ்வளவு
மேலும் வந்து கேட்ட இவளுக்கு என்ன
இருக்கிறது? நீங்கள் சொல்லுங்கள்மேன்மையில்..."

"ஆமாம், தான் சொல்கிறான் சொல்
வேன். இது இவருக்குப் பித்தமல்லவோதான்.
அப்போது என்னைப் பித்தமல்லவோ, தான்
இந்தக் கிணைப்பையும் இது எனக்கொரு தெரத்
தரலாக இருந்தது. சொன்னான், இவ்வளவு
கேள்வியும் எவ்விதமும். இதுக்குத் தந்தை
வாராக இருந்தான் என்று! தான் தான்
தானே! அதைக் கேட்டவோ, தடுக்கவோ
வானுக்கும் உரிமையில்லை."

சஞ்சிதம் வனிதாவின் உலகத்தை அடக்கி
போய் தொன்றிற்று. குழந்தை பாடினவன்
உலகமேன்மையில் விட்டு விட்டு ஓடினான் மானி
திறும் அவனுடைய உலகமில்லாத பை
சன். முடிவாக அவனுடைய இருந்தது.

எவ்வளவு துணிவோடு பேசுகிறான் இவன்?
கொஞ்சம்கூட உலகமில்லாத தன் சீர்தான்
கேட்ட வானுடைய பற்றிப் பேசுகிறானோ
அந்த அபாவிமான் வானுக்குத் தெரியும் வனி
தா அதுவும் ஏற்பட்ட அபாவிமான் என்
துத்தவன். வானுடைய உலகமில்லாத பற்றி ஒரு புத்த
மான எண்ணமில்லாத பெண் பெண் இவன்
என்று எண்ணப்படுவது வனிதாவின் உலகம்
ஒரு தடவை நடுங்கியது.

"உலகமேன்மையில் குழந்தை வேண்டும். இவ்
வளக்கு என் நினைவும் பற்றி உலகமேன்மையில்
உலக அளவு வானுக்கு வேண்டுமென்று அவனை
மும் வைக்கிறது. அவனுடைய ஒரு மானி
தான் வானுக்குத் தெரியும். இவ்வளவுதான் அவனுக்குத்
தான் வானுக்குமேன்மையில் பற்றி ஒரு புத்த
மான எண்ணமில்லாத பெண் பெண் இவன்
என்று எண்ணப்படுவது வனிதாவின் உலகம்
ஒரு தடவை நடுங்கியது."

"என் உலகமேன்மையில் வானுக்கு அன்று இவ்
குழந்தை தொத்தவானே இருந்தது. இவ்
வளக்கு அந்த தொத்தவானே எவ்வித எண்ணம்
மானிப்போய் விட்டது. ஏனென்றும் என்
தும் பித்தவானே வானுக்கு இருக்கிற. அன்று
ஒரு வேறுபாடு, வேன், இதை பார்த்து
வானுக்கு உலகமேன்மையில் வானுக்கு வேண்டுமென்று
ஒருவேன். இவ்வளவு மட்டுமே, இவ்
வளக்குமேன்மையில் இது வேண்டுமென்று எண்ணம்
ஒன்று விட்டது. கேட்டிருந்தேன். கேட்
திருந்தேன் என்று அக் குழந்தைமேன்மையில் தான்
தான் கேட்டிருந்தேன். கொஞ்சம் மானிப்போய்
என்று அடம் பித்ததான். அது பித்தம்
விவையே இவ்வளவு."

ஏதேதோ பேசிக் கொண்டு நின்று சஞ்சி
தத்தை வெறுப்பது பார்த்தான் தரையில்மேல்.

"அதற்குப் பாவத்தை அவனிடம் கொடுக்க
வனிதா, பாடினவன் உலகத்தைக் கொண்டு,
அவன் பேசுவதையும் கேட்டுக் கொண்டு
இன்றும் எத்தனை தெரன் எவ்வளவு உலகமேன்மையில்
போகிறது? உலகமேன்மையில் போய் புத்தமேன்மையில்
முன்னு. எவ்வளவு இருக்கிற தெரன் தெரன்
அவ்வளவுமேன்மையில் கொடுத்து விட்டதே."

பாடினவன் மேல், தானே அடக்கி என்
பதை வெறுப்பதுமேன்மையில் காட்டினான்.

உலகமேன்மையில் வானுக்கு இருந்த வேறுபாடு
பின் துலகமேன்மையில் அவனுடைய பாசத்தின்
மேன்மையில் மெதுவாகக் கருதி கொண்டு
வந்தது. நரமேன்மையில் தன் அப்படித்தத்துக்கு
அருகில் வானுடைய, வெறுப்பின் எவ்வளவு தொக்கி
வேன்மேன்மையில் ஒன்றுமேன்மையில் என்பதை உலகமேன்மையில்
போது மானிப்போய் இருந்தது கொண்டு உலகமேன்மையில்
ஒன்றுமேன்மையில் வனிதா. அவனை என்
படிமேன்மையில் காத்துவிட வேண்டும் என்று நினை
மான அது. அதுமேன்மையில் வெறு எவ்வளவுமேன்மையில்
சொல்லுவான்

பாடினவன் அப்படியே மானிப்போய் மானிப்போய்
இதைக் காட்டிக் கொண்டு அதுதான். அவனை

உங்கள் குழைவும் உயரவும்
சென்னை அலகாபுர்தீர்த்
உத்தரவாசியைப்புகின்றன

குறைந்த படி
எந்தக் கொள்கையும்
பென்ட் டெபாசிட் செய்து
ரூ 1000/-

பிக்ஸட் டெபாசிட்கள்

கவச்சிக்காவான வட்டியில் ரூ 50,000/- வரை
இப்பொழுது ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன.

9 மாதங்களும், அதற்கு மேலும் ஆனால் 1 வருடங்களுக்கும்	— 8 1/4 %
2 வருடங்களும், அதற்கு மேலும் ஆனால் 3 வருடங்களுக்கும்	— 8 1/2 %
3 வருடங்களும், அதற்கு மேலும் ஆனால் 5 வருடங்களுக்கும்	— 8 3/4 %
5 வருடங்களும், அதற்கு மேலும் ஆனால் 7 வருடங்களுக்கும்	— 7 1/4 %
7 வருடங்களும், அதற்கு மேலும்	— 7 1/2 %

மதராஸ் இன்ஸ்டிடியல்
இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்

ச.க. என். ஏ. ரிசைக்ஸ் 159-A மவுண்ட் ரோட், மதராஸ்-2
தொலை: 820736 கிணர் தெரு மெயின் தெரு, தஞ்சாவூர்
டி. வி. கரணியன் எம்.ஏ., எம்.எ.ஆ.பி (கெம்பி)

Colombo-Mil-829-71

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி ஆயில்

(ஸ்பெஷல் டை 1)

(ரிஜிஸ்டர்)

உத்தம உதிகைதையும், பொருளையும் தடுத்த சேத்திற்று கரு
நிறத்தையும் பாவன்கையும் அளக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற உத்தம
கைதையும். பல உயர்ந்த மூலிகைகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது.
மூலிகைக்கு குளிர்ச்சியளித்து, ஞாயக சக்தியை அதிகரித்து, கண்
விரிச்செய்யவும் அடக்கடி ஏற்படும் தலைவலியையும் போக்கி நிம்மதி
யான நித்திரையை அளிக்கிறது.

யோகசனப் படம்

எங்கள் யோகசனப் படத்தில் காட்டியுள்ளவாறு ஆசனவீன முறைப்படி
செய்து வந்தால் நீங்கள் உடல் வலிவு பெற்று ஆரோக்கியமாக வாழ்வீர்கள்.

விலை ரூ. 3. (தயால் செலவு உட்பட)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR - BOMBAY-14

மதராஸ் புய்பேர் : 25, கந்தளியம் நாயக்கன் தெரு, மதராஸ்-3
தொலை : 34258

எமது சென்னை ஆபீஸில் யோகசன வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன

என்ன பெயரே?

'எட்டு ஊர் ஊரானா' என்று கணவர் மனத்தில் சொல்லுதல் வேண்டிதான் என்று அவர் கருத்து. பழக்க வழக்கத்தில் பரம்பரை பரம்பரை வாக வந்து வந்தச் செல்வ சிவன் பருவத்திற்குத் துணிச்சலும் உறுதுணை பெருமையும் கொண்டு செல்வவாங்கின தனியர் பெருங்குடும்பொருளுக்கு அதன் வட்டொருங்கு தென்பாது. மண் ஈழமலியில் சில குடும்பங்கள் பிழைக்கக்கூடிய நிலங்களை வேசி செல்வமே நேர்மாறு. அது குறுகியபருவம். கனியை அதுபோலத் தேரடிவகிய சிலர் பசி மருகுகளை உபயோகிக்கார்கள். எட்டு வந்து வந்து துக்குத் தனிப் பருத்தி 'அ'. உலர் எய்யத்தக்கத் தனிப் பருத்தி 'வ'. இர பெரு பூசிறந்தது! எட்டு ஊர் ஊரானா என்பதற்கு அவருடையம் என்பது பெருமே! - ருத்தியாக வ. வயத்தின்

இந்தக் குறுமான ஈழமத்திடமிருந்து வாகக் கணவருக்கு வழியே புறப்படவில்லை.

நிலைத் துண்டை உலகிக்கொண்டு ஈழம் வந்து நின்றுப் வெளி நாள் போல் சிவன் ருத்தித்தவரைப் பார்த்துப் பரிதாபமாகக் கண்ணிர் சொரிந்தான். "இதை வளக்கு உன் பிச்சையாகக் கொடுத்த விட்டுப் போவோம். என் வாழ்வின் ஓரே போரு தனியரையும் தகத்தாக விடவி எதிரே மாதிரி எறித்து விட்டுப் போய் விடாதே. இவன் வாருக்கும் பிறத்திருந்தாக என்ன? நாக உலர்வகிட தங்குக யனார்போம். எத்திய மாக நான் இவனுக்கு ஓர் உணதமாய் தவமாக ஆ முடியும். ருத்திதம். நீ இவனை கப்பொருது வேண்டுமானாலும் வந்து பார்த்தவாய். தெனவப்பட்டாக நானே கொண்டுவந்து காட்டியவிட்டுப் போவிடுறேன்... ருத்திதம்... ருத்திதம்..." வந்தா கண்ணி கிடையே பிச்சை விட்டு நின்றுன்.

புனிதமான பெண்ணுடைத்தின் தாய் மென்மையாக உணர்ந்த மனே பக்குவக்கினை அவன் தாண்டிப் போய் எத்திதையோ காலக் கணகிவிட்டான். அவருடைய வாழ்க்கை வேதாத்தமே தனிவானது. வந்தானின் தாயத்தினருகில் தெருக்கி வரமுடியாத அவருக்கு இரக்கம் எத்தவனாகி விட்ட அவன் உணர்ச்சியற்றவனாகத்தான் மென்மையான நின்றுன்.

வந்தானின் துயரம் அணைக்கத்தது. பெரிட தான நம்பிக்கை விருப்பத்திற்கு கடைசியாக நின்று ஓரேபோரு சிவனும் முறித்த நின்றுதது.

அவருக்குத் தன் வாழ்வின் ஓரேபோரு நம்பிக்கையுள் தன்னை விட்டுப் போய் விடுவோ என்ற பயம். ஆனால் நரனியன் அவருடைய விருப்பத்தாகக் காலினைப் போட்டு பிறித்து விட்டான். உடல் தயயிர்வார திவயிற் லாங்கு வட்டகார்த்திருத்தவன் ஆகி திரத்தியன் வட்டியை விட்டு வழுத்தான். வந்தானின் கருத்தை இறுகப் பிணத்திருத்த லாவகம் வாழ்வைப் பணத்தவாகப் பிடித்து இழுத்தான்.

பாபு அபதிருன்.

வந்தா குறையாகப் பிடுங்கிய வேகத்தில் அதை அப்படியே ருத்தித்திடும் நின்றுன். அதை அவன் வாகவிட் கொண்டான்.

"பே... கொர்விடு இவ்விருந்து. இனி போம் இந்த விட்டியும் பக்கம் வாக வயதி நான் உன் கருத்தாக பித்திருந்து கொண்டு விடுவேன்..."

ருத்திதம் இவியை கிளிப்பொன்று சித்தித்துக் கொண்டே பாபுவைப் பார்த்தான். "வாபேர பெற்றதை எவ்வுரு வேண்டு கொன்று அடர் பிடித்து ஆண்டப்பட்டாக எய்யுடா ராஜா... வய. அவ கொத்துக்கருவி... அப்போதான் தத்தும்..." என்று கொய்க்கி கொண்டே "கொர்வருகிறேன்" என்று சொய்க்கி கொர் வாமம் வட்டிப் போய்விட்டான்.

வந்தானின் கோகம் வகிய மீறிப் போய் விட்டது. வாகப் விட்டு அருது புறம் பிடுன். "வன் ஓரேபோரு எத்தோருக்கை ஏன் இப்படிப் பிடுங்கிக் கொடுத்து விட்டு மெனவாக அயாத்திருக்கிறீர்களே" என்று கருத்திருன்.

உணவனின் கெறுப்புக்கு மூன்றாக உன் அயா. பாசன், பரிவு எக்காய் கொய்க்கித்து விட்டதே என்மே சொரிவு அயனருக்கு.

கதவையிடு போய்விட்ட போருருக்காக அவன் உருத்த கண்ணீர் ஒரு தாய்வயிற் பூணத்தாகக் காட்டியது.

காவனவனின் அவருடைய விசம்பக் பணத்திதது. உணவனின் காவகாக இருந்த பாபுவை ருத்தித்திடும் பறிக்கொடுத்து விட்டு அதன் கண்ண நிழலியை வட்டமிட்டு அயாத்தான்.

காத்தியை அடித்துக் கொண்டு ஒரும் இவிய் கருகைப் போக அவருடைய நிவகன் கண்ணமே ஒய்மொரு காவகன்கி உறித்து ஒடிவிட்டான். புனித மகரத்தம் அகலின் வெய்வில்கி உறித்து வந்தியிடு வது போய் அவருடைய வாழ்வையுமே மெய்கித்தியிற் மனேகர இவையெண்ணம் கருகிற் கருண்டது.

பெரியதும், சிறியதமான இரண்டு இழப் புறம். அதைக் கரீக்கட்ட முடியாத மூன்று வதன் நிவையும் அவனிடப் போருத்தவகையிற் றரந்தான். நிழல் தரக்கிட இதயமிறது.

கருக்கு வெய்யிடு நின்று வந்தா கண்ண வட்டியில் பருத்திருக்கும் கணவனைப் பார்த்துப் பெருமூக்க விட்டான். வகரிச்சினோ, அழலோ இவ்வாக இனித்துத் தருகியவிக் கொய் றருக்கும் அவனைப் பார்த்தபோது தன் கழவின்னருக்கு ஒரு கரீகான தண்டலிததான் என்று என்னி நொத்தான்.

கணவன் பருத்திருந்த அறையக் காத்தி விட்டு வெய்யிடு வந்து நின்றுன்.

வருத்தத்தின் இயத்தாக குறாவித்துக் கொண்டிருந்தது

பரிதாபம் கொத்தொரு ஒட்டி, ஒன்றிய இவர்களுக்கு எத்திவையோ காவகன் உண்டு. ஆனால் வகிகாவுக்கு அவன் வாழ்க்கையிற் ஓரேபோரு காவத்தான். அதுதான் இவையிற் காவம்.

பொங்கல் திருநாள் உழவர் பெருநாள் உலகெலாம் சேழித்துப் பிரகாசிக்க எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள்! ஓமேகா கேபிள்கள்

மகத்தான
மின்சார இயக்க
கேபிள்கள்

தி ஓமேகா இன்ஸுலேட்ட கேபிள் கம்பெனி (இந்தியா) லிமிடெட்

நிர்வாக அலுவலகம்: 1-A, துங்கம்பாக்கம் ஸ்டாஷோடு, சென்னை - 54

பதிவு அலுவலகம் & தொழிற்சாலை: அம்பத்தூர், சென்னை - 58

எம்.து.என்.டுகள் :

மைசூர் ராஜ்யம்: நெல்கல் சூரிநாமன் பஜன்லீம், பெங்களூர் - 1

ஆந்திர பிரதேசம்: நெல்கல் கர்வா கேபிள் கம்பெனி, நேம்லூர் - 1

திருமுருக சீருபானந்த வாரியார்

மாத்ரி பிசுத்தகமணி மலர்
மலர்மலர் மலர்மலர் மலர்
மலர்மலர் மலர்மலர் மலர்
மலர்மலர் மலர்மலர் மலர்
மலர்மலர் மலர்மலர் மலர்
மலர்மலர் மலர்மலர் மலர்
மலர்மலர் மலர்மலர் மலர்
மலர்மலர் மலர்மலர் மலர்
மலர்மலர் மலர்மலர் மலர்
மலர்மலர் மலர்மலர் மலர்

திருநாளைப்பாறையில் பல நாட்கள் தங்கிச்
சிவத் தொண்டு புரிந்து வந்த திரு
நாவுக்கரசர் பல வண்டமிழ் மாலை
பாடினார். பின் அங்கிருந்து புறப்பட்டுப்
பல கோத்திரங்களைத் தரிசித்துத் திருப்
பூத்துருத்தி அடைந்து திருத் தாண்ட
வங்கடையும், திருவிருத்தங்கடையும் திரு
அங்க மாடிகளும் பாடினார்.

திருநாளைப்பாறையில் மதுரைக்குச்
சென்று, சமணர்களை வென்று, சோழ
நாடு குறும்பினார். திருப்பூந்துருத்தியில்
அப்பரடிகள் இருப்பதைக் கேள்வி
புற்று அவரைக் காணார் ஆவலால்
திருப்பூந்துருத்திக்கு அருகில் வந்தார்.

திருநாளை சம்பத்
தர் வருவதையறிந்த
திருநாவுக்கரசர் உள்
னம் உவந்தார். அவ
ரைக் கண்டு வணங்
குப் ஆவலால் எதிர்
கொண்டார். திருநாளை
சம்பத்துருடன் அள
யிலார் விவரடியார்
கள் வந்திருந்தனர்.
அக் கூட்டத்தினால்
புணர்ந்த திருநாவுக்
கரசர், திருநாளை
சம்பத்தர் தம்பைக்
காணுதலுடைய வணங்
கினார். திருநாளை
சம்பத்தர் மூத்துச்
செல்கையில் வந்து
கொண்டிருந்தார்.
நாவுக்கரசர் தம்மை
ஒருவரும் அறியாத
வாறு சொன்று திரு
நாளைசம்பத்தர் ஏறி
வரும் மூத்துச் செ
ல்கையைத் தாங்குப
வர்களுடன் சேர்ந்து
தாமும் அதனைத்
தாங்கி மகிழ்ச்சி
புற்றார்.

விவரணப் பால்
உண் தவநாளைச்
செவ்வராவிய திரு

நாளை சம்பத்தர், திருப்பூந்துருத்திக்கு
அருகில் வந்து, "அவர எங்கிருக்
கிறார்?" என்று கேட்டருளினார். "தேவ
ரீருமா ய அடியோன் உமது திருவடிகளைத்
தாங்கி வரும் பொருவாழ்வாய் பெற்று
இங்கு இருக்கின்றேன்" என்று உன்னம்
உருக்க கூறினார் அப்பரடிகள்.

திருநாளை மாநிலம் அங்கிருந்து பூத்துருத்திக்கு
அருகில் வந்ததால் "எங்கிருக்கீர் அப்பர்" என
கேட்குமின்று "உமதுமேல் உமதுமேல் தாங்கிவரும்
பொருவாழ்வாய் வந்தென்து பெற்றிருக்கிறேன்" என்று

அப்பரடிகள் கூறினதைக் கேட்ட
ஆளுடைய பிண்டையார் உள்ளமும்
உடம்பும் மனதானதென, விரைந்து
பல்லங்களை விட்டழங்கி, திருநாவுக்கர
சரை வணங்கினார். அவர் தம்மை
வணங்குவதற்கு முன் திருநாவுக்கரசர்
அவரை வணங்கினார். விவரடியார்கள்
எல்லோரும் அவர்களைத் தொழுது
ஆர்த்தார்கள்.

திருநாளைசம்பத்தர் திருநாவுக்கரசர்
குடன் திருப்பூந்துருத்தி திருக்கோயில்

துக்குள் சென்று மணிகண்டப் பெரு
மாலை வணங்கி இன்புற்றனர். பின்னர்
திருமடத்தில் இருவரும் தங்கியிருத்
தார்கள்.

பாண்டிய நாட்டில் தாம் சமண நெறி
நீக்கிச் சைவ நெறி செழிக்கச் செய்
ததைத் திருஞான சம்பந்தர் கூறியருளக்
கேட்ட அப்பகுடன் தாலும் பாண்டிய
நாடு செல்வ விரும்பினார். திருஞான சம்
பந்தரை நோக்கி, "தொண்டை நன்
னுட்டிய உள்ள சிவந்தவங்களுக்குள்
சென்று இருப்பதிகம் பாடுவீராக"
என்று கூறினார். அங்ஙனான திருஞான
சம்பந்தர் திருப்பூத்துருத்தியைத்
கொழுது புறப்பட்டார்.

திருநாவுக்கரசர் மதுரைமப்பதியை
யடைந்தார். செந்தமிழ்ச் சங்கத்தில்
யாரோ இருந்து தமிழியை ஆர்த்த
ரோமகந்தரக் கடவுள் வீற்றிருக்கும்
திருவாலவாய்க் கோயிலை வளம் வந்து
வணங்கிப் பாமாலை புனைந்தார்.

வணங்கி மனத்தாள் மனத்துள் நின்று
கருதாங்கக் கருத்தெழு முடிபாள் தங்கித்
தாழ்ந்த தாடுவள்ளி மேற்றான் தரிசை
கூர்ந்த தீயல் வடவாழித்தொடர்ந்து தன்மென்
தாழ்ந்த, தவரண் குளவாழித்த
தவரண் தோண்டு நெய்க் கொழுங்
கொண்ட தென்மேல் திருவாலவாய்
கியாழினை சித்திபெய் பொதிநன் துணை"

பக்தியின் மிக்க பாண்டியர் தேவி
யார் மயங்கவளர்க்கரசியாரும், அவரு
டைய கணவனார் மீன்றோர் நெடுமாற
நாயனாரும், குயர்கிறை நாயனாரும் அள
வற்ற அன்புடன் அப்பரடிகளைத்
தொழுது உபசரிக்க, அங்கு சில நாட்கள்
தங்கித் திருப்பணிகள் செய்துகொண்
டிருந்தார். பின் அங்கிருந்து புறப்
பட்டு, திருப்பூவணம் போய், திருக்
கோயிலிழுட் சென்
னார். நெடியமாலுக்
கும், அதிவரிய தில
மனார் நெர் தொன்ற
தரிசித்த நாவுக்கரசர்,
"வடிவேறு இரிநலம்
தொன்றும் தோன்
றும்" என்ற திருத்
தாண்டகத்தைப்பாடி
னார். பூரீராமர் தென்
லிலங்கை வேந்த
னுடைய பத்துத் தாய்
களையார் குழைத்தத
ருவ் வந்த பிரமகத்தி
வின் தீரும் பொருட்
டுப் பூசித்த திரு இரா
மேகரத்தை வணங்க

வேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆராத
காதலுடன் அங்கு குழைத்து உருகித்
திரு இராமேகரத்தை யடைந்தார்.
அங்கு கடற்கரையில் அருட் கடலாக
எழுந்தருளியுள்ள இராமலிங்கத்தைக்
கண்குளிரக் கண்டு பற்பல அழந்தமிழ்ப்
பாடக்களைப் பாடி வணங்கினார்.

பின்னர் அங்கிருந்து புறப்பட்டு,
திருநெல்வேலியையும், திருக்காணப்
பேளையும் வணங்கினார். பாண்டி
நாட்டில் உள்ள பல திருத்தவங்களை
யும் பணிந்து, சோழ நாட்டை யடைத்
தார். பொன்னி நாட்டில் விளங்கும்
பொன்னார் மேலியனுடைய புனிதத்
தவங்களை வெய்வாய் வளங்கித் திருப்
புகழாரை அடைந்தார். பொய்கை
குழித்த பூம்புகழாரப் பெருமானைப்
போற்றி, உழவாரப் பணி புரிந்து

தொண்டு எண்ணிதருக இவ்வகாபிற்
மாணகோப் பதினாறுருளினார். திவ்வ
திருத்தாண்டகம், தனித் திருத்தாண்
டகம், திருக்கயக் கோவை, முயற்பாந்
திருநெரிவை, தனித் திருநெரிவை, அரு
யிற் திருவிருத்தம், தசாபரணத்
தண்டவு. மயநாசப் பதிகம், சாத
கரைத் திருவிருத்தம் முதலிய பரப்
பன பதிகங்களைப் பாடியருளினார்.

திருப்புகளாரில் திருப்பணிகள் பரிந்து
கொண்டிருந்த அப்பாவுகளின் மூலம்
நினைவாளர் களுக்குக் காட்டியிருக்கும்
பொருட்டுச் செலவுக்குமவர், அப்பா
திருமுற்றத்திலே சுழலாரர் மூலம்
துறைந்த இடமெல்லாம் கொண்டுள்ளார்.
தவரத்தினங்களுள் வெளிவருவாய் சென்
தாரர், பத்தத்திரை பாரம் ஞானியாரை
திருநாவுக்கரசர், பொன்னையுள் தவமணி
களையும் அங்கு உருவம் பருக்கைக்
கத்தையுள் திரைகள் நினைந்து சுழலாரர்
பண்டியில் ஏற்றி, அருவிப் இறந்த
தாமரைத் தடாகத்தில் எறிந்தார்.

புறமோழில் கல்கோட்டில் செவ்வந்தேரில் ஸாமிசேனரில்
செவ்வந்தேரில் சேனாபதிமங்கலம் நாமசித்திரேசுர
நாதமோலாரம் சித்திராபுரம் நாமமங்கலம் சித்திராபுரம்
பிள்ளையார் அம்பலம் அரங்கமங்கலம் அரங்கமங்கலம்

நாயதுரில் பத்தி னாராகியவத்கை உலகுக்கு மேலும் நன்கு அறிவிக்கத் திருப்புகழாரிளறவர் திருவுணர் கொப்பன் டார். விக்கிப் போன்ற புகழவர்களை யும், பின்னரே சொத்தி மேலிளையரும் கண்ணியொத்த மொழினையரும் உடைபு அரம்பையர்கள் வானத்தினின்றும் பின்னற்கொழு போல் இறங்கினார்கள். மெல்லிய பாதத்தில் சிவப்புகள் ஒலிக்க வும், மாகவின் தெறுபியே கண்ணின் கொழுத்தி நயங் அபிநயம் மேர்த்து, இவிய தென் போன்ற உதகமலைப் பாடி நடனம் புரிந்தார்கள்.

குறியை; மரணை; அன்பால் மேற்பெயர்ந்தவர்
அறியார் போன்றவர்கள்; இழை அழிவு இனம்.

நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்திருப்பதால், ஒன்றியமே
நீதியை வழியாக அளவளவித்திருப்பது ஆயிரம்

—பழைய அமைப்பாளர்கள் இவ்வாறு தாம் கற்ற கலைகளை வெவ்வேறு காலங்களில் பற்பல செயல்களில் புரிந்தும் அப்படிப்பட்ட விதிகள் சிக்கு விடப் பெரியாது. சிவபெருமான் திருவடையார் சித்தித் தவண்சமாசாகத் திருத்தொண்டி புரிந்து கொண்டிருந்தார்.

பெரியவர்கள் பெறுகிறார்கள் என்று அங்கீகரிக்கிறது. ஆனால் எல்லாருக்கும் இல்லாதவர்கள் பெறுகிறார்கள். நிதித் துறையில் பெறுகக்கூடிய அத்தகுந்த நிதிப் பரிசீலனை வித்தியாசம் வித்தியாசம் ஏதேனும் வரவேண்டும். ஆனால் நிதித் துறையில், தனியாகப் பெறுகின்ற தனக்கெனத் திறமை அற்றவர்கள் வந்தால் பெறக்கூடிய வாய்ப்புள்ளது. அத்தகுந்த பெறும் வாய்ப்பு முற்றிலுமாகவே இல்லாதவர்கள் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு.

“புலவர் பொருள்களைத் தவிர்த்துத் தீண்டியாயினு கழித்திருநூல் கட்டி ஆண்டு கின்ற மாலையி ளடிவாங்கினா! நீவிர் உலகங்களைப் பெரிமை மீறியவரே! நீவின்கொழுந்துநின்றிற், உயர்த்து உலகமெல்லாம் தோகாது!” அத்துடன் அமைச்சர் “கிறேமா? யான் நினைவாற்றிப் பேசுவேன்” என்று ஆசிரியர் அவர் பணிமீறியதற்காகத் திண்டாட்டம், உபாசனம் மாதிரியெல்லாம் நீவிர் விசேஷ அபிமானம் தீர்த்துவிட்டீர். என்னுடைய நூலினால் அவர் இவ்வாறு கூறினார். அந்நன் வலியுறுத்திய யாரோ அளக்கவல்லாரா?”

[illegible]

இன்றையமை சமூகம் இப்பநிலை எத்து
வளதக் திருவருட, சூழிப்பிசூய்
உணர்ந்த திருநாவுக்காளர்.

புலவர் குறுங்குருகை என்னும்பொருள். குறுங்குருகையென்று
வாழ்கின்றபடியாகத் திருநாட்டினை என்னாதி யாக்கல்வான்
வாழாதினோமன் வந்திருந்து வணங்கன் இன்னவன்
அழகமுடைய அழகமுடையது கவனிக்க வாய்க்காது
குறுங்குருகை குறுங்குருகை வாய்க்குதலும்
குறுக அளவுடையதாகித் துணைப் பொருளாகி
புலவரின் உடனாய்வுகளை வேறுபடுத்திவைத்து
உயர்த்துதலாகியே செய்யப் புகுந்தோன்.

யன்ற திருப்பதிகத்தை விதிநூல் வானவர் மலர் மலரி பொழிதலையும், பரிணமிக்கேறும் ஆற்றல் சூழ்தலும் முற்றத்தவரும், பிரமணார் உயிர்களை மகிவார் என மதிசைத்த மகிழ்ச்சி யடைதலையும் சித்திரிசைத் திருக்கா நதம் நுட்கத்திரத்திற், சிலங்கத்த நதாவையுமேயாவிய அண்ணலார் சேவையக் கீழ் அமர்ந்து பேசிடப்படும் பொருவாழ்க்கைப் பெற்றார். (தொடரும்)

பொங்கல் மற்றும் ரம்ஜான் விற்பனை!

பொங்கல் மற்றும் ரம்ஜான்

பண்டிகைக்கு

பல நூதன ரக

□ **பட்டுச் சேலைகள்**

சோளி பீஸ்கள்

□ **கைத்தறி சேலைகள்**

மற்றும் பல தினுசு லுங்கிகள்!

நல்லிசின்னசாமி செட்டி

பனகல் பார்க் எதிரில்

தி.நகர் (புபான் 41115 & 43369) சென்னை-17

அனைவருக்கும் எமது மனமார்பித பண்டிகை வாழ்த்துக்கள்!

இதயத்தினுள்ள துக்கத்தை அளவிடுவதற்கோ, எம்மட்டுவது தற்போது ஒரு கருவி இல்லையென்பதாகத்தான் அதன் மதிப்பைச் சொல்ல முடியுமென்பது. தம்பது வயது மனிதர், ஐந்து வயதுக் குழந்தையாக மாறிக் கதறும் நிலைக்கு வந்து விட்டால் அந்தத் துயரத்துக்கு அளவேது?

தாளமாட்டாத துயரத்தின் வெடிப்பாக வெம்பிப் பழுத்த வெறுப்பும் வெறிக் கொள்கையும் அவரைப் பற்றிக் கொண்டு விட்டன. அந்தக் கூட்டத்துக்குள்ளே மார் இருந்தார். மார் இம்மீது எந்த நினைவுகூட அவருக்கு இல்லை. ஆயெனம் கொண்டவர் போன்று எழுந்தார். மெளனத்தில் மெனிருந்த தோல் பெட்டியையும், கம்பெதாஸ் கொப்பையும் கையிலெடுத்துக் கொண்டு இரேழிப்புறத்துக்கு வந்தார். அனதையும் கடந்து வெளியே ஒருமனவுக்கு அவ் இருந்த கூட்டம் இடமளிக்க வில்லை. எவ்விதமிருந்த அவ் விரண்டையும் மூலிப்புறத்தை நோக்கித் தடார் என்று விரி வெறிந்தார்.

அந்தப் பெட்டிகளுள் அவராகச் சிவ்வெனக்கா இருந்த கிணியுயர்ந்த மருத்துக் குப்பி களும், இவ்நெருக்கன் குழாய்களும் அவற்றுக்குள்ளாகவே தொறுமிக் சிதறி, அவருடைய மனத்தைப் போன்றே பிறிட்டு வெளிவாயின. இந்த நிலையினுள்ள அவர்தான் 'பட்டு டாக்டர்' என்றால் வார் நம்பு வார்கள்?

அவருடைய பதற்றம் கொண்ட செய்கை அவ்வகரையும் பதறி நடுங்க வைத்தது. இது அவரைக் கட்டிப் பிடித்துக் கூடத்துக்குக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பித்தவரர், இன்னும் கூட்டத்துக்குள்ளிருந்த மற்ற இரு டாக்டர்கள் களும் விரைந்து உள்ளே வந்து அவரைப் பிடித்துக் கொண்டனர்.

"டாக்டர்! எங்கு உண்மையான மனிதாபிமானத்தையும் உடனடியையும் உணர்த்திக் கொண்டிருந்த சக்தி எங்கே விட்டுப் போய்விட்டது? அவன் கைகளில் தூக்கிக் கொடுத்து எந்த இரவு மருத்துப் பெட்டியில் சக்தியும் இவ்நெரு போய் விட்டது. உங்களுக்கெல்லாம் உதவினை இந்தப் பெட்டியின் மருந்தும், ஊசியும் அவருடைய

உயிருக்கு உதவியிடுக; இனி அதைக் கையாடும் தொடர் மார்ட்டின் டாக்டர்!" - இவ்வாறு சத்திக்கொண்டிருந்தார் பட்டு டாக்டர்.

"பட்டு, எப்பதிலவக்காரா! ஏன் பதறியெழுந்தாய்? நீயே இப்படித் தைரியம் விட்டால், இதோ உள்ள உன் அருமைக் குழந்தைகளின் கதி என்ன? விட்டும் உன்னோரின் கதி என்ன? நம்மாய் முடித்ததைச் செய்துவிட்டோம். இனி ஆண்டவன் தான் கருணை காட்டவேண்டும்." - இவ்வாறு கூறினார் ஒரு டாக்டர்.

சிறப்புச் செய்திகளை பட்டு

துரோணன்

சாமிநாதர்

பேய்க்குர நுழையான். "உயர்வு உன் மருந் தாலும் என் மருந்தாலும் இனி அவன் பிழைக்கப் போவதில்லை. ஆனால் பிழைக்காது விருத்தி உய்வளவு களை ஜனங்களின் எண் ணங்களாலும் உள்ள தூய சத்தி இருக்கின்ற திசை, அதிலும் அவைக்கு உயிரை அளிக்க வேண்டாம். எவ்வளவு பணம்வந்தாலும் செல்வா தாமதப்பிப் பிழைத்தால் அவர்களுக்கு மனம் அநிவரணம் கூடியிருக்கும் சத்தியாக் கர்மம்

கடந்ததுமே. இந்தவே பெருமையுக்கும் மட்டுமே டாக்டருக்குப் பிள்ளை சத்தியாக் இருந்தவன். அவருடைய யாழ்ப்பாத்தி நகரம் யான தங்கம்! அவருக்குத்தான் இப்போது வசதியில் குழித்து நிற்கும் அவ்வளவு உட் டமும், உள்மே வரும் துடிப்பிலிருக்கின்றது. ஆதலும், லீட்டர்ஸ் நாகரீகங்கள் எந்தவியல் கருவிகளின் எக்கவகையில சிலர் நின்று தடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். சிலர் கட்டடத்தை

டாக்டர்

உதவுகிறது. உங்கள் இறுதியுடைய தரிசுமன்றத்தை விட்டு வந்தால், கோயில் தாய்க்கை அருகில், கூட்டத்து உன் எழுத்துகளும் மீது சாய்ந்தார் பட்டு. அவருக்குத் தங்க நினைவேயற்றியிட்டது. அதற்கு விண்ணந்திர ஸ்டீபன் வாசல் புறத்திலும், ஆயோசு, திண்டிசைகள், இடைக்கறி, உட்புறம் எல்லாவற்றிலுமாகக் கூட்டம் தங்கியே நிற்கிறது. எதிரே - அகண்ட காமரமாகவுள்ள குளத்தின் படிக்கட்டுகளிலும், யானை வரிசை காக்க கூட்டங்கள் களை களைதொடர் போன்று நிற்கின்றன. காதுகள் புற லுள் இடமில்லை. இவ்வளவு கூட்டம் இங்கே எங்கு செல்லுகிறது ஒரு பண்புறம் கூட, ஆய்விருக்காது. இன்னும் சரியானபடி காக்க கொடுக்காதவர் மரணிலிருமாகும் இந்த இரு நூற்றம் இரண்டுகூடியவன் பெருந் விடுவதற்கும் தங்கப் பிருக்காது.

அவர் பெயர்தான் பட்டு - பட்டு டாக்டர்! அவருடைய பெயர் - தங்கம்! இப்படி யோர் இளைப்பு உடைதில் ஏற்படுவது ஆழ்வார்;

இப்படி ஒரு மன ஒற்றுமை ஏற்படுவதும் ஆழியும். குழந்தைப் பறவத்தின் செல்லை பெறாமல், எளியதெல்லாம் குழந்தை தாலும், செயலாலும் பொருத்திக் காரணம் பெயர்களாகவும் நினைத்துவிடுவதும் ஆழியார் தான்! இத்தகைய ஆழியார் உடைத்தின் தினைது விடாமல் இருப்பதற்குத்தொடர் இருந்தே போதும்?

கைக்குள் சமஸ்தியால் காங்கு குழியும் ஆறு பட்டுவை, "பட்டு டாக்டர்"களை பெருமைபார், அவர் பெயரையோர் ஆய் பத்தியிலும், மருத்துக் களையும் ஏற்பட்டு, அதற்குப் பிழைக்கும் குடிபன் பெருநின் வணக்கம், அக்கம் பக்கத்து வாட்டாரத்தின் அன்பும் பெருக்கரை செல்வாக்குகள் அவருக்கு ஏற்பட்ட விதங்களுடன், அவரால் சாக்கி வளங்கப்பட்ட சத்தியாக். அவர் சடுபடாத தங்க காரியங்கள் அவர் எல்லார்க்கும்

விவகரணத்தின், நாம், கருமை இரண்டையும் வெளிப்படுத்தியவாறு இருக்கின்றனர்:

"நாபர், என் குடும்பத்தையே காப்பாத்திய புண்ணியவான் ஐயா பட்டு டாக்டர்! அவருக்கு இப்படி ஒரு கஷ்டம் வந்தால் எங்கள் மனம் பொறுக்குங்களா?"

"நாபர், நீங்கள் நல்ல சேதியைச் சொல் ஐயங்கள் - நாங்கள் இப்போதே திரும்பிப் போகிறோம் - தானாகச் சந்தோஷமா வந்து அப்பாவைப் பார்க்கிறோம்."

"நாபர் இன்னிக்கு எந்தநாளைதான் சரி. அம்மா நிலப்படியாக எழுந்திருக்கப் பாரிக் என்று சொன்னதை நெருங்கக் கிட்டுத்தான் இதை விட்டு நகருவோம்; அதுவரையிலே எங்களை விருட்டியடிச்சாலும் அன்றாடம் பாட்டுடாம்."

இவ்வளவு பிடிவாதக் கோரிக்கைகளையும் கேட்டிருந் டாக்டரின் தம்பி. அவரது கண்

எடுத்துக் கொள்ளுகிறது. அப்போது அவன் இப்போது-1 கதை எழுது. திருவிளையாடலுக்கு இழை இறங்கிக் குடி போதை கொண்டவர் போல் இடித்துப் புடைத்துக் கொண்டு வெளியே ஓடுகிறான்!

கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் இன்னமும் விருத்தியை இரண்டு பாக்கடிகளும் பரபரப் போல் சென்று அவைது கைதாடையைப் பிடித்துப் பார்த்திருனர். பின்னர் கட்டெதால் போப்பையும் கொண்டு வரச் சென்று அவைது மார்பு, தொகு எகவாவற்றையும் கொடுத்திருந்தனர். அவ்விருவரின் விழிகளும் எதிரும் புதிருமாய் ஒளிரவும் சந்திக்கின்றன. அதனைக் காணும் அந்தனை விழிகளினும் ஆர்வம் உச்சநிலையை அடைகிறது. வெளி நுகரத்தன்னீர் எடுத்து வருவதற்காகப் பரபரப்பாக உங்களை ஓடுகின்றனர்.

டாக்டர் அவைது வாயை நெம்பித் திறந்து கொண்டு, கொஞ்சம் குளிர்ந்தோர்

செய்திருந்தார். அது உங்களை இறந்திடுவதாய்வுகிறது. அமைந்து குளங்களைப்போ அதி மிக்கின்றன. அடுத்த கணம்-

"ஆகா! அவைதுக்கொரு புனர்ஜன்மம்! தங்கம் பிழைத்து விட்டாள்! அதோ அவைதுக்கொரு விழிகளையும் இப்போதும் அவைது அவைது உடம்பின்க்கும் குளியல்! குளியல், நங்கம், குளியல் புனர்ஜன்மம்!"

"ஆகா! இப்போது வந்துவிட்டுப் போன வன் தெய்வமாக இருக்குமோ? ஆகா, அவன் தெய்வம்தான்!"

"அவன் யார்? அவன் எங்கே? அவன் யார் அனுப்பினான்? அவன் எப்படி, எந்த வழி யாகப் போனான்?" - இவ்வளவு கேள்விகளையும் மாத்திரி மாத்திரி விடுகிறார்வின் தனிர், பதில் சொல்லுவார்தான் யாரும இல்லை.

மேற்கூறியிருக்கும் அநேகச் கேள்வி களுக்கும் விடைபாக, அதே சமயம் தானாக

11-1-47
தமிழ்
நாடு

சாஸ்திரி கொடுத்த பரிசு

ஆகாரம்: "ஆர்க்கைசர்"
தகவல்: வி. சம்பந்தமார்

அப்போது வாய் பறந்துச் சாஸ்திரி உத்தரப் பிரதேச உந்துரை அமைச்சராக இருந்தார். மொராதாபாத்தில் 'போலீஸ் பதின்கி கல்லூரி'யின் ஆண்டு விழா விளையாட்டுப் போட்டி நடாடப் பெற்றது. அக்விதாவுக்கு சாஸ்திரி தலைமை வகித்தார். போட்டியில் வெற்றி பெற்ற இளைஞர்களுக்குப் பரிசு வழங்கிய சாஸ்திரி, "இதுவரை இளைஞர்களின் போட்டியைக் கண்டோம். அவர்கள் பாரதத்தின் நாளைப் பிரதிநிதிகள். பாரதத்தின் இக்கதைப் பிரதிநிதிகளான முதியவர்களும் இப்போது ஒரு போட்டியில் ஓட வேண்டும் என்று சொட்டுக் கொள்ளுகிறோம்" என்றார். அவரை விருப்பத்துக்கிணங்கி மாவட்ட கலெக்டர், போலீஸ் ஐ.ஜி., கமிஷனர் போன்ற முதியவர்கள் பந்தவத்துக்குத் தயாரானார்கள். அப்போது சாஸ்திரி தம் அருகில் அமர்த்திருத்த அவத்தாரி (பல சமஸ்தானங்களில் மத்தியியாகப் பணியாற்றியவர்) என்ற எழுபது வயதுக் கிழவனாரையும் போட்டியில் கலந்து கொள்ளச் சொன்னார். அவர் எவ்வளவுவர மறுத்துக் கூறியும் சாஸ்திரி விட்டாரில்லை.

"ஒன்று, இரண்டு, மூன்று" - எவ் கோரும் ஓட ஆரம்பித்தனர். என்ன ஆச்சரியம்! எழுபது வயதான அவத்தாரி வெற்றி பெற்றார். பரிசுகள் அளித்தும் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டு விட்டதால் மீதி ஒன்றும் இல்லை. உடனே சாஸ்திரி தமது கையெழுத்த மணிபர்ணை அப்படியே எடுத்து அவத்தாரிக்குப் பரிசளித்துவிட்டார்!

இந்தச் சிறுவர்

யார் தெரிகிறார்

டி. கே. எம். சமோதரர்கள் இவ்வம். அவரது நாடகச் சிறப்புகள் நன்கும் பழைய படங்கள் அந்த அமைப்பை அங்கீகரிக்கின்றன. நாடகத் துறையின் அறிவுடம் திரு பகவதி எவம்பு முதிய எழுப்பிட காக் குணமாகி தாற்காலிகம் அளித்திருக்கிறார். திரு டி. கே. சங்குமகம் அந்த அங்குயியுள்ள படம் கதை கட்டும் காலடி வியாபித்துக் கொண் டிருக்கிறார்.

"அதிதா, தம்பி பகவதிவுடன் காட்சி எடுத்தே. சிறுமி என் என்ன தெரி வித்து?" என்று திரு டி. கே. சங்குமகம் வினாவினார்.

"திரைப்படமோ? உங்களை குழு தரமாட ஆர்ஜிதம்?"

"இல்லை! இன்னும் கொஞ்சம் போகிறதுச் சொல்லுங்கள்!"

புறங்கையில் பட்டியலாக இருந்து கொண்டு சொல்லிய காந்தியாஸ்தர் சரி என்ற காலடி தெரிவிப்பின், சங்குமகம் வாயது கார் என்று தெரிவித்தார்? இவர்க் தெரிவித்த 11400 பக்கத்தையுள் புரட்டிய பாரதமும். கார் எவ்வாறு வெட்டி வெளிக்கொண்டு வந்தும்.

போலீஸ் கமிஷனரின் உட்புறத் துறையாத் துக்குள் வேறொரு நாடகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

நான்கு போலீஸ் கமிஷனரின் துறையில் கைகளிப் பிள்கட்டாகக் கட்டிவைக்கப்பட்டு ஒருவன் திற்கிறான். ஆதலால் அது உபரத் துக்கு! அவனுமடைய கழுத்தில் கிவியு திறப் பட்டுப் புடவையின் தகையு ஒன்று அரண்பூ மாங்கியோம் காட்சிவளிக்கிறது!

அவரது முழங்காக்கத்துக் கிழி எட் டாகுது தடவையாகப் பிரம்புத் தீதி விழ கிறது. அவன், 'துயோ, துயோ'வென்று கச்சமிட்டபடி துள்ளிக் குதிக்கிறான்.

"கைவாணிப் பவனோ இதுதான் மூலம் காது! பட்டப் பகலிலே விடு புரட்டி திட நத்துக்கு எவ்வளவு துணிவாக இருக்கிறது உனக்கு! புறக்கணிப்பு வந்த போலீஸை ஏமாத்திட்டு ஒட்டாதுக்கு எவ்வளவு வெறு கனாகும் இருக்கிறது உனக்கு? [பாடி 'பிளாஸ் போடி'வெறு போதி அவங்களுக்குத் தெரியாது! இவ்வளவுப் பண்ணிட்டு, பித்த லாட்டம் போட்டிக்கு வேறியோ சொல்லைத் திருட்டுக் கண்கள்!" - இந்த வார்த்தைகளைத் தொடர்ந்து இவ்வளம் இரண்டு பிரம்புப் பரிசுசெய்யும் சேர்த்து வறங்குதிதார் போலீஸ் எட்டப்பலா.

அடுத்த கணம், அவன் மிகுந்த கைபுப் பாசு பாரியவதுடன் கறுகிறான்: "துவாய்லா! எட்டியலா! கொஞ்சம் சிங்கிளிக்கட்டு! உ, அப்பாடல் எவ்வளவுக்குள்ளும் என்னை நாடி யுங்க. உனதுயுங்க! நான் - இப்போ சொல் லுது அத்தனைபும் கதவுகள்! நான் துள்ளிச் செகிட்டு ஒடி வந்து உங்களைமுதலுங்க. அந்த மாநிலியாக ஒட்டகொண்டு என்னை வங்க முப்பாட்டை கைத்து மத்திர விதந்த

வானே மூர் உனதக் காப்பாத்தி கைக்க எவ்வுத் தோது விடைசெது பாருக்க; அதுக்காகக் கட்டவங்கித் தும்பிடறேனுங்க! - அங்குள்ள தானு மறுபடியும் உங்க கைவிலை வந்து கிதூர்ப்புலா! நேர்ந்துக்கொண்டோ எனக்குக் கிடைக்கப் போகிற தண்டனைக் காக்கொ! எனக்குத் துக்குறியிலும்; கைவிலு யிலுக்கே!"

அப்போது போலீஸ்காரர்கள் நாய்கரும் திகைத்தவாறு சித்திவந்தனர். அவர்களும் பவீதர்கள்தாமே!

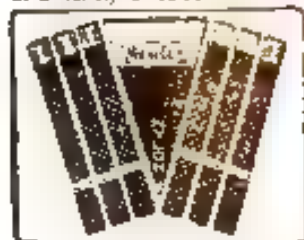
தேவதத்தின் நிலையில் மதிப்பு வைக்கப் பட்ட "அந்த ஒருவன்"ப் பற்றின் அதிதரக் கதாவ புரவராதும் அறிய முடியவில்லை. அந்த டாக்டரி குறிப்பிட்டது போல், மனி தன் மனமறித்து கொள்ளித் தர்மவலித் திறமகன் அமைச்சுக் கணமதிவாமலே கடி எதும் தக்க கத்தி எவ்வகை, இவ்வகை உலகமும் வற்றுக் கொண்டு விட்டது கொள்ளு! அத்தக் கத்தியைப் 'பழைய போடி' வென்று கொள்க! எடுகள் யெவ்ருமானும் உரிக்க கொள்ளப்படுக!

இதோ, துக்கிவெடுத்திருக்கும் பெட்டி களையு, கட்டெனாப்பொருள்படியும் எடுத்துக் கொண்டு, கைக்குக் கைக்குத் தெருவியு பரியக் கொண்டு விட்டார் எட்டு டாக்டர். இந்தக் கத்தியும் இவர்களுக் கத்திவாக உயர்வாகக் கைவலா கைவலா. - ஆனால், இந்தக் கத்தியை எட்டுக் கொடுத்த "அந்த ஒருவன்" கை வலிக்குக் கட்டிக் கொடுத்த முடிய எட்டுவோ! வெவ்வு வல்கும் மட்டிதும் அவர் உள்வந்திருக்கிறது. அவர் - கைக்குக் கைக் கை உட்புட் டாக்டர்!

BENTEX NOW BRINGS YOU STRAPS WITH:
 ENCHANTING
EMBROIDERY

ON BEWITCHING BLACK
 OR CATCHY COLOURS

Get it in one pack — with a range of
 delicate embroidery on black or
 in a variety of colours

Especially for the ladies, Bextex brings beautiful inter-
 woven embroidery on washable rayon straps — do accorde
 with bewitching black or match any ensemble with
 colourful embroidered straps — GET A PACK NOW

Bextex

with a special
 easy to fix, lock-off

Circle 10 on 27

காற்றிலே வரும் கீதர்

ரா. கணபதி

அத்தியாயம் 28

களப்பலி

மீராவை விடும் ஏதும் செய்வத அதி சபதனையும், கண்ணனின் கண்டம் உருப்பா விய பேரதிசயத்தைப் மட்டுமே கும்பராணு கேட்டிருந்தால் ஒருகால் அவனது மனம் மாறி இருக்கக்கூடும். ஆயின், அப்படி அவன் மன மாற்றம் கொள்வது மாயக் கண்ணனின் திருஉள்ளம்கல் போதும்! காராக்கிருணத் தில் நடந்த அற்புதத்தை ரத்தின அலகிடம் தெரிவித்த அதி சமயத்தில் இங்கொரு செய்றியும் ராணுவக்கு வந்தது: பிராபியாப வேசம் புரிந்த கண்டனின் உயிர் தூக்கப் பரமேசுவரீயிடம் ஐக்கியமாகி விட்டது! "மேயார் ராஜ்யத்தில் ஆன்மாவையே அந்தப் பெண்பேய் உயிரிடுகிறாள்" என்று அவற்றைச் சொல்லாக்கியதில்.

"அண்ணா, சாம்பராஜ்யமே சேத்த விடா விட்டது. எனக்குப் பீதியாவிருக்கிறது" என்று திவிடைத்துக் கவிஞன் உதயா.

"இனி ஒரு கணமும் அவள் இந்த சாஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடாது; இருக்கவும் மாட்டாள்" என்று குழறினான் குணன்.

"அவளைக் கட்டுப்படுத்த எங்கும் இயல வில்லை. நான் கையாலாகாதவன். ஆகையால் அவளை ஒரேயடியாக அழித்து விட்டு விடுகிறேன். இந்த நாட்டை விட்டே அவள் போய்த் தொலையட்டும். ராய்மல், மீராவை நான் நாடு கடத்துகிறேன். போய் அவளிடம் தெரிவி" என்று.

நாடு கடத்தல் உத்தரவு அலங்குரு மனித ரஞ்சனாகவிய இருந்தது. "ஆஹ, நானாகக் கிளம்பினால் அங்குக்கு அவமானம் வரவது தான் இதற்காகக் காலம் கட்டுப்படுத்திக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதுவே ஒப்போது அவர் கட்டாயமாக வந்து விட்டது! கண்டனிருந்து வேளியேறும்பட்டியாக மீரா உலகை யில் பிராந்திக்குள், மலர் மலர் சிந்தித்தான். சாட்சாத் கும்பராணுவை அப்போது அங்கு வந்து சேர்த்து விட்டான்.

"மீரா, ராய்மல் கொண்டு வந்த உத்தரவை மாற்றி விட்டேன்" என்று கூறிவிட்டு வெறி சித்தவன் போல் நகைத்தான்.

"மெய்யாகவா அப்பா?" என்று ஆசைத் தத்துடன் தந்தையை அடைந்தான் ராய்மல்.

"ஆராம் ராய்மல், நீ அங்கிருந்து புறப் பட்டதால் தாமதம். காரணம் மெஜர் கபர் தேதி கொண்டு வந்தார்கள். உய் அருமைச் சித்தியின் தயவில் சித்தோர்க் கோட்டைபயத் தங்கு தடைவிறி ஆண்டி

வேலத்தில் பரிசீலித்துக் குடிமக்களைத் தெரிந்து கொண்டு விட்ட சிலர் நம் நாட்டின் மீதே படை எடுத்து வருகிறார்கள். தனியாக வரவில்லை. கிலி நம்மீடம் தோற்றவுடன் சதிகார மறியா குரூராத கந்தான் குத்பு தினைச் சரன் புத்ததாலும். இப்போது அந்தச் குத்புதினையும், என் உதவியாலேயே அர சாட்சி பெற்ற நானோர் ஷாம்லகாண் டும் சேர்த்துக் கொண்டு கிலி பெரும் படைகளுடன் வருகிறார்கள். இந்த நாட்டை விரைவில் முகமதியர் ஆட்சிக்கு வரப்போகும் போது, உன் சித்தி செய்த உபகாரத்துக்குப் பிரதியாக அவளை அழிச் செய்து வரப்போகும் பதவி வகிக்கக்கூடும். அவளை நாடு கடத்த எனக்கேது உரிமை?"

கும்பராணு பயங்கரமாகச் சிந்தித்தான். கொலை வெறியே அவன் முகத்தில் கூத் தாடியது. மீராவின் கழுத்தைப் பிடித்து தெரிக்கவொட்டாமல் அவன் எது தடுத்தது என்று அவனுக்கே தெரியவில்லை. உற்று முற்றும் பார்த்தான். கிரிதர விக்கிரகத்தின் பின்விருந்த காமதெனு அவன் கண்ணைக் குத்தியது. அவனே துடிபுரிச் சுவையைக் கல் வால் செதுக்கி வைத்த சின்ன அது. பித்தருக அந்தப் பகப் பதுவையிடம் பாய்த்தான் ருமன். அதை அப்படியே உருட்டிப் புரட்டிக் கீழே தள்ளினான். எழிலார்த்த சிவ துகள் துகளாகச் சிதறியது.

ராணுவம் உடைத்த சிவலாகத்தான் மீராவின் கண்ணுக்குத் தோன்றினான். ஆனால் அவன் மட்டும் உடையாமல் முழுவம யுடனேயே இருந்தான். பாலுக்கல்லும் சிதறிய போது மலர் நகங்காமல் சொகுசாக இருந்தது. இதில் விந்தையென்ன? மலை உச்சியிலிருந்து பாலுக்கல்லித் தள்ளினால் அது தூளாக உடைப்பும். ஆனால் அதே உச்சியிலிருந்து மலரால் போட்டால் அது சிதைவதில்லை! மலர் போன்ற மனம் படைத்தவர்களை எவ்வளவு கீழே தள்ளினாலும் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவதில்லை!

மீரா சாத்தியாக ராணுவம் கொன்னான்:

"முகம்மதிய சாட்சராஜ்யத்தைவிடப் பெரிய ஓர் அரசுக்கு கந்தாணவாகவிய ஆளப்படுகிறான். நானாக நாட்டை விட்டோடு முடியாமல் தவிக்கையில் அதையே தங்கள் உத்தரவாக இளவரசர் கொண்டு வந்தார். அப்போது, உலகையே விட்டுப் போக முடியாமல் நான் தவிக்கும் போதும்...."

[illegible]

இவை பிரியாத தன் தம்புராவையும் கரதாஸதமதையும் எடுத்துக் கொண்டு காளிய சலங்கை கட்டிக் கொண்டு, இப்ப டாடியிட, ஏரிக்ரூப் புறப்பட்டான். சித்திரா நாடிலுள்ள இருபுறம் மக்கள் சேய்மீறித் தார்ந்திருக்கும்போது, அந்தச் சேய்களுக்கும் மேலாகச் சந்தேகத்தினாலேயே மீதத்து மேலார் தன் நித்திய கலியாசை நிரையதனக் நித்த யக் கொண்டு

போங்கல் வாழ்த்துக்கள்

“பொங்கலும் மங்களம் எனும் தந்தி”

உம்மிடி காமப்பா செட்டி
குருசாமி செட்டி அண்டு கம்பெனி

- 32 காரட் தங்க கணக்கள் •
- சவர ஆபரணங்கள் •
- வெள்ளி காமாணிகள் •
- பரிசுப் பொருள்கள் •

தமிழ்நாட்டில்

2ம் மிழநாட்டில்

தமிழ்நாட்டில்
23-25, சென்னை-1, சென்னை-1

சென்னை-1
L.I.C. கட்டடம், 12, மதுரை-1
சென்னை-1

4

வித நன்மைகள்

எங்கன சேமிப்பு
கணக்கில்...

கணக்கு திறப்பதற்கு
ரூ. 5/-ந்தே
போதுமானது

தினசரி இருப்பின் பேரில்
4½% வட்டி
அளிக்கப்படுகின்றது.

வாரம் ஒன்றுக்கு
ரூ. 3,000/- வரை
திரும்பப் பெறலாம்.

கணக்கிலிருந்து பணத்தை
பாங்கு வழங்கும் செக்குகள்
மூலம் திரும்பப் பெறலாம்.

நிர்வாககருக்கு அருகாமையிலுள்ள
விசுவின் முதல்வரை அழைக்க

பாங்கு ஆப் மதுரை லிமிடெட்

சென்னை திபாகராசன்
தலைவர்

T. K. ராம சுப்பிரமணியம்
பிரதிபதி

சென்னை

ஸ்ரீ விசாலம் சித் பண்ட் லிமிடெட்

(முதுவியாது 1947)

சென்ட்ரல் ஆபீஸ்: 61-8, உம்மாஸ் ரோடு
தி. நகர், சென்னை-17 போன் : 42916

சிறீஸ்ட்ரீட் ஆபீஸ்:
திருசெல்வேலி - 6

கிளைகள் :

17, பேக்கர் தெரு
சென்னை - 1
தபால் பெட்டி நெ. 1341
போன்: 21939. தந்தி: PUNA

12, மெய்தூர் தெரு
திருச்சி - 2
போன்: 2378, தந்தி: VANDIA

12, போடி செட்டித் தெரு
திருப்பரப்பாளி - 6

61, மேல் செட்டித் தெரு
மதுரை
போன்: 3981. தந்தி: MAD

6, பிரதமன் கோயில் தெரு
சரந்தூர்
போன்: 92

27, போண்ட் ஆபீஸ் தெரு
விருதுநகர்
போன்: 241, தந்தி: POND

கட்டளை தெரு
திருசெல்வேலி - 6
தபால் பெட்டி நெ. 27
போன்: 274. தந்தி: PUNA

119, தெருரு தெருவை விதி
புரத்தம்

39, விவசாயத்தொண்டி ரோடு
மாதுவாணம், பெங்களூர்-1
போன்: 73455

6-563, 4958 பஸ்
பிளாக்கிபுரம்
காசர்கோவில்

117, பாலாபுரம் தெரு
மாதுவாணம் (தருவாணம்)

K. A. ராம், எம்.பி.எல்.
தந்தி: அழகம் மாதேவி

அதிகாரம் பெற்ற ஸ்தலதனம்
ரூ. 6,00,000

செலுத்தப்பட்ட ஸ்தலதனம் &
ரிசர்வ் ரூ. 1,20,129

31-3-86ல் புழக்கத்திலுள்ள
ஸ்தலதனம் ரூ. 163 லட்சம்
மொத்த ஆயுதிகள்
ரூ. 80 லட்சம்

வட்டி $9\frac{1}{2}\%$ வரை

பீகர் & பாய்ஸ் & குக்கு

M - 28 வது

குறும் ரூ. 25,000 செட்டு

விவரத்தில் ஆரம்பமாகிறது

சென்னை 4958 தருவாணம் ஆபீஸ்
தபாலபெட்டி

சென்னை சித் : மனம் ஆசை
அமுலில் உள்ள இடம்
காரில் அதன்படி சீட்டு
தடத்தப்படுகிறது

விவரங்களாக இருந்து
அபிவிருத்தியாக இருந்து
காது விவரங்கள்
தொகுப்பு சென்னை

A. R. ராமசாமி K.M.K. முத்தையா செட்டியார்
தொகுப்பு மாதேவி

கிளைகள் :

61-8, உம்மாஸ் ரோடு
தி. நகர், சென்னை - 17
போன்: 42916

3-34-43, 41, தருவாணம்
ஆபீஸ் & சிவசாலை
மாதுவாணம்
திருசெல்வேலி தபால்
போன்: 282

35, ஆராத ரோடு
மேலப்பாளையம்
போன்: 267

19, 46 பஸ் தெரு
விவசாயத்தொண்டி, பெங்களூர்-1
போன்: 70406

247, கட்டித் தெரு
தருவாணம்
போன்: 242, தந்தி: PUNA

39, அபிவிருத்தியாக
கட்டித் தெரு
பாண்டிச்சேரி
போன்: 280, (available)
தந்தி: PUNA

கலக்கல் ஆபீஸ்கள் :
ராமசாமி (தருவாணம்)
போன்: 43

134, தருவாணம்
விவசாயத்தொண்டி
போன்: 217, (available)

22 & 23, ராமசாமி செட்டியார்
தெரு, காசர்கோடு-1
மாதுவாணம் - போன்: 72

ராஜாவின் மனம் கூறிற்று. காமதேனு தான் அந்த ஜீவன். உண்மைக் காமதேனு கோலோகத்தில் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டாலும் ராஜஸ்தானத்தைப் பொறுத்த பட்டிக் சாஸனிகள் ஆவயத்தில் ஒரு காமதேனு வாழ்ந்தாளே!

சென்றி ஸ்ரீராம சூர்ப்பராணு சித்தோகிக் விஜயபவலி கராமம் தேரே ஏவகிக்ஸ் ஆவயத்துக்கு விவரத்தான்.

முன்பு மீராவுடன் தான் அந்த கத்தலும் அப்போது காமதேனு கதறிவதும். மீரா அந்த நோக்கி ஓடி ஈர்க்கித்ததும் ராஜாவின் நினைவரங்கில் தீவிரபடின. இவன் தெரிபாத வேதனைவுடன் ஆவயத்தின் குழைந்தான்.

வேதனைபயவளவும் அக்கெயிவிட்ட பறு என எவியும் ஆனந்தம் ஆவயத்துக்குக் கிடைத்தது. எவகிக்ஸ் ஆவயக் காமதேனுவுக ராணு நோக்கியதும் அந்தப் பசு ஆனந்த மயமாக நவாநவாகாரம் செய்து கொண்டிருந்தார் கதறி கதறி நிரூத்தமிட்டது. கடிவிர்த்தவர்களுக்குக் கொல்லாம் அது பெராக்கிவமாவிர்த்தது.

கோலோகத்தில் எண்ணபெருமான் காமதேனுவிடம் சொன்னான். "நீ ஆனந்தத் தாண்டவமிடும் தான் கரும் என்று சொன்னேனே, மெய்யாயிற்று மாந்த்ரதாயி?"

இக்கே ராஜாவாக இப்பக் கமை கைத் தாக்க முடிவாகி. "கவிஞர் பசு கானு கு வாழ்த்த மீரா யாரென்று நினைவாகி விட்டது! ஆக, அப்படிப்பட்டவனுடன் அத்துனை நூல்கள் சேர்த்து காமதேனன் பாக்ஷியம் செய்திருக்கிறா? ஆனால் அவசரத் துக்குத்தியவனும் தானேயேயவனா? இக்கே இக்கே. தான் எவ்வளவு பரிபட்டுத் தயவுக்கு மேல் துயரை அவசரம் அனுப்பி வைத்த போதிலும் அவன் துரப் பட்டுவிட்டான். அவனை பாராதும்தான் பறுத்த முடியாது. அப்படியானால் அமர மீராவைக் கொல்லமட்டும் முடியுமா என்ன? மீராவை தான் நிச்சயமாகக் கொல்லகிக்.

தான் உயிர்பாழ்த்து கொண்டுதான் இருக்கிறேன். உகை தாமதத்துக்கு உதவிடமான மேகாதா சிட்டு அவன் பண்ணலின் தாமதத்துக்கு உதவிடமான பிரத்தாவனத்துக்குப் போய்விட்டான். அவ்வளவுதான்!"

தன் எண்ணத்தை கதிரப்படுத்திக் கொண்டுக் காமதேனுவுக நோக்கிஞன் - நம்பாளி. அது இன்னமும் குறித்துக் கத்தாய்ப்பது.

"காமதேனு தாண்டவம் செய்தான்", "காமதேனு தாண்டவம் செய்தான்" என்ற பகதியி் திரும்பத் திரும்ப வாசலிட்டுக் கதிர்ப்பது ராணு புறப்பட்டான்.

சித்தோர் தகர பவலியின் போதும், பின்னர் காமதேனுத்துக்கு வருகை தந்து மீமாதானத்தில் ஆரோணத்த பிசுவரும் இக்கேயி பின்னும் பின்னும் கதிர்ப் பிசுவதுக் கொண்டுத்தான் நும்பாளி ராணு.

அவயின் கடிவிர்த்த காரணம் என்ன? கவிஞர்க்கில் ஒருவர் உடனே ஆகவலி பாக்ஷி :

தானேயே வேகக் கோவனும் மேகோ காமதேனு கதிரவலி கிட்டான் குழைது புக்கியது ஹவனதும் கதிர கவலி புக்கித் தோட மறுத்தான் புக்கியதா தன் கொண்ட மாரணு எவ்வளவுதான் பரிபாதித்தது! எவ்வளவு கதிரித் தோட தோடக் காமதேனுவுக் கவிடம வெந்தான்

அவ்வளவுதான்! நும்பராணு "காமதேனு தாண்டவம் செய்தான்" என்று சொல்வதை திறத்துக் கொண்டான். மாறாக "மீராவை அழைத்து வரக்கூட" என்று திரும்பத் திரும்பக் கதிரவனது.

ஒன்று மாதறி ஹ்ருகக் குழறும் பசு கணர்க்கெனிலும் திகழ்க்கெனிலும் அவிய புக்கிடதக் மகாராணுவின் கடிவியவற்ற பெரறிவு மேதகித்து விட்டது என்ற பவர்கர உண்மையை தானும் தகரமும் புரித்து கொண்டன.

அத்தியாயம் 30 பிருந்தாவனம்

சித்தோர் ஓர்சிக் முழுவெ மீரா பின்னும் கண் கிறித்தது அவசரகிக் அகிரவந்தான். "அதிமாமென்னர் ஓர்சிக் கிழந்தான் அகிரவ ஆன்மாவை சேத்து கிறிமா என்ன? என்ன லின் உவகிக் தான் பின்னும் கண் கிறித்தத் தானே வென்றும்?"

மீராவுக்குத் தான் கவ்வலின் உவகிக் மட்டும் இக்கே எவ்வளவு. என்னுடன் என்ன இம்மீராவை வெயிலி துக் காத்ததும் பெப் பதும் புரிந்தது. ஏனோ ஒரு து நினைவரங்கில் விடக்கிறான். "இக்கே, சித்தோர் ஓர்சிக் உவகிக் வைத்துத் தோண்ட மட்டும் என்ற பகிஷ்காரம் செய்து சிட்டுதா? இக்கே, இது சித்தோர் மீராவின். இக்கே, இக்கே. மீராவின் இதயம் துக்கிக்வு. அப்படியே இருக்க முடியுமா? தன் கழகிக் கையின இருக்கிறதே? பிரத்தாவனத்தின் இருக்

கிறேன்! இங்கு எப்படி கதிரிதேன்? அதாவசியக் கோயி அவன் செய்கதான்."

பிரத்தாவனத்து பண்ணலி புரண்டு கொண்டிரு பழுக்கிஞன் வந்து கிழந்தான் மீரா பிரத்தாவனத்து திரிசு குக்கொரு துக்கி பவகிக். மண்ணின் கடுகொரு துக்கி நுண்ணும் கிறிஞன் பரமாத்மாலைக் கண்டான். இதை பிரத்தாவனத்தில் கண்ணின் கவற்றுக்தான் அண்டக்கோக் கண்டான் பரிபாதி மீராவை அண்டத்தில் கடுகொர் அருவுக்குக் கண் கண்ணைக் கண்டான். கைரத்திலும் தீர்த் துமிவைக் கண்டான் மீரோகை. தீர்த் துமிவிலுன் கைரத் தைக் கண்டான் மீராவின். கண்ணைக் கைர உவகிக் மீரா கணப் பகிவ கடுகரித்த தாட்களுக்கு மீதா. இப்போது பட்டிக்குக் கோயி உக் குழைதம் குழைகிட்டது!

பிறந்ததாயினதற்குப் பிரா அழித்த அனாதை
நாட்டினதற்குப் பரிசுறு. இவ்வாறு மனித
கலையென்று ஆகச் சிறுவர்களுடனும் அவன்
ஆய்ந்துபாடித் தெருவினவான் புரண்டு இன்
புத்தகம். மேலார் மகாராணியைச் சுற்றி
இவ்வடச் சிறுவர்களை உட்கார்ந்து கதை பேசு
வார்மணி. அவன் தன் கதை முருகவந்தரன்
சுடர்பு போல் போய்வான். தன் மகாபு
ருகை போல் முகம் தன் மனிதவான் உட்கார்ந்து கதை
கிளைய. சிவசுந்தரம் இருந்து சொந்ததை எழிக
தருவிப் பார்த்துப் பாதகியை - சிறுவருக்கு அப்
பெருகு கிடைத்தது. பல சததரிப்புகளின்
புடைய சிவசுந்தரம் தெரிவித்த தன் பாதக
பாடல்வான் இப்போது எந்த நிலையில் பாடி
தான். அதன் பாடல்வான் ஆகியதற்குத்
கனவன் செந்தரன். பிறந்ததாயினதற்குப் பரிசுறு
காழிக்கு மாகுக்களும், சிறுவரும் அவரு
டைய சிறுவர்களுக்கு சுற்றி வாய்க்க உத்தமர்களும்
அத்தம் பாடல்வான் பேசு தெரிவித்த முத்த
வன். இவ்வடச் சிறுவர்களுடைய செந்தர தனி
தனும் அப்போதுவான் பாடல் பேசுதான்.
பிறந்ததாயினதற்குப் பரிசுறு தனிதனில்
சிறுவன் பாடல்வான் இப்போதுவான் வந்து
அழித்த பிராணைச் சிறிப் புரணம் இவ்வாறு
தான். அவர்களுக் கண்ணவையு புடைய அவர்
மகவியைவாகத் தரிசிக்க விரைந்து சென்றான்.
அவன் அனாதை ஆற்றம் ஊரிலேயேய்
அவ்வாறு சென்று சென்றதன் பரிசுறு
சென்றான். இவ்வாறுவான்வான் கண்ணன்
சென்றதற்குத் தனதுகன் காத்திக்கொண்ட தானாக
வந்தா பெரும் அபகாரம் நடத்திக்கொண்டு
வந்து வந்த சிறுவர் தனது பிறந்ததற்கு. அத

தற்போது பரிசீலனாகியிருக்கும் கருவியைப்பற்றித் தனது கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளும் வகையில், என்.பி.எல். அமைதிப் பேரவையின் பார்வையிலிருந்து என்.பி.எல். தனது கருத்தைத் தெரிவிக்கும்.

மீரா விஜய்லாள்.

“தெய்வநாய் பார்ப்பதிலேயா? புதுதலை
ஒதுக்கி மட்டுமே பார்த்துப் பத்து நிமிஷ
நேரத்திற் பத்து விட்டது? தெய்வநாயை
மட்டும்தான்” என்று.

இருவரையும் தீவிரமாகக் கண்டித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒரு குதூங்குக் குதூங்கு விட்டார்.

“புதுடி ஸ்கூலும் ஸர்வம்” என்ற வேத வாக்னியும் அலரது இதுவ குறையில் சுழன்று கழலது கங்கீரமாகப் பிரதிபலனளி செய்தது.

“அருகாமை என்னும் ஒருவரே நான்”
தான். 1995 புத்தாண்டு கூட வெளியில்
அத்தனை தினாங்கிமா கொடும் பெண்கள்
தாழே! தாழே பெண்ணாவிருக்க, பெண்
கிணர் பார்த்து மறுத்தேனே! என்மையே
பெண்ணா? பார்த்தும் பெண்மயகுந்தான்
பெண்ணின் பிற்புறம் இரப்பாயினே கழல்
நிரல்களும் அழகுக்கென்றி ‘துணி’ என்ற
பெண்ணியே ஆழத்தையே பெண்ணின்பத்
தெர்த்துறக் என்னைய மடமாயை என்
பெண்ணு? ருபி விவரத்தோடி வந்தார்
அவ்வாறு வாழ்க்கை.

“குமகாராணி ராஜே! ஸயங்குமிதேன்”
என்று கூறி மீறாவிடப் பாதத்தில் வீழப்
பொய்யாமைக்குத் தடுத்த திருத்திலுள் அவள்.

“தான் யார் பாடுகன்? அப்பறம்
கோட்பாட்டில் லாபக்தம்” என்பான்.

எமது பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்!

பொங்கல் - ரம்ஜான்
விசேஷ விற்பனை!

உயர்தர

காஞ்சீபுரம், பனூல்

பட்டுச் சேலைகள்

மற்றும்

மில் ஜவுளிகளுக்கு

**P. B. லக்ஷ்மணன் ஸா
& பிரதர்ஸ்**

பனாகல் பார்சு

தியாகராயநகர் - சென்னை-17

பேன்: 43436

சித்தாதிப்பேட்டை - சென்னை-2

பேன்: 86386

என்ன? எப்ப
பார்த்தாலும்
கண்ணாடியும்
கையுமா?

என்னைப் பார்!
என் தலையைப் பார்!
இப்போது நான்
வயது முதிர்ந்தவனாகவே
காணவில்லை.
எல்லாம் நீ சொன்ன
கேசுவர்த்தினியின்
மகிமைதான்!
ஆனாலுக்கும்
கேசுவர்த்தினி அடர்ந்த
கேசத்தை அளிக்கிறது.

எங்கள் இதர தயாரிப்புகள்:
கேசுவர்த்தினி ஷாம்பு
கேசுவர்த்தினி
ரெடி மிசுட் ஹேர் க்ரீம்

1. குழந்தைகளுக்கு ஓர் வரப்பிரசாதம்!
2. குழந்தைகளை ஆரோக்கியமாக
இருக்க உதவுகிறது.
3. மனோரங்குறுத்து நிறைவு தரவில்லை.
4. மரத்தின் வரலாறு தடுக்கிறது.
5. அஸிப்பு, திருப்பூ, வரலாறு
காப்பாற்றுகிறது.

பண்டாரம் மாந்த எண்ணெய்
(Registered - Hyderabad)

தயாரிப்பாளர்: M. C. N'S
எக்ஸ்ப்ரீட் பார்மலி & டிஸ்பென்சரி
184/1 திருவள்ளூர் ரoad, மதுரை
56, சிவசாரங்கி தெரு
திருவங்கிக்குளம், சென்னை-5 பேன்: 86748

விநியோகஸ்தர்:
ஸ்ரீ வேங்கடேசுவரப்பிரகாசு & கோ.
56, சிவசாரங்கி தெரு, திருவங்கிக்குளம்
சென்னை-5

நெய்யை ஆயுதக் குண்டாகத் (து) ஆயுதக் திருத்தலாகப் பிரித்தது
 மீராவை நிக் காவலில் சூரன் நித்திரையில்
 மீராவை வந்து தீயவை

குய்யப்பவரைக் காவல் எங்கும் வீரர்கள்
 எங்கேதெனக் போட்டு அழித்தது குடி வந்த
 னர். அங்கு வந்த கட்டியில் அவர்களுடைய
 சத்தமே உணர்ந்த விட்டது.

சித்தோருக்குள் மமாளாரம் பரவியதும்
 மேலார் ராஜ்ய வேலத்திலே சத்தமே
 உணர்ந்துவிட்டது. மெளபாக்கிலேயே பாக்
 கியோனி அவன் ஒரு விநாயகரு மேல் புத்திர
 சோகத்தில் தவிக்கவிட்டான். விஷயம் கேட்ட
 இரண்டாம் விநாயகியே அவனது இதயம்
 வெடித்தது!

கனகா குடிவந்து அன்னலின் உடைத்தின்
 மீது விழுந்து அழ்ந்தாள்.

"சண்டாளி, இப்படிச் செய்து விட்டாயே!
 இருட்டில் பதலில் இத்தகையதொன்றைக் கொட்
 சட்டான் வந்தான்? வந்தான் சித்திரக்
 கொண்ட கொணாமை இவ் வ சாக் கூடத்
 தயார். அதுதான் ஆவந்தபொருட் காலம்
 செய்துவிட்டு அசையாமல் இருக்கிறாய்!" -
 மதனைய நோக்கிக் கத்தினாள் கனகா.

கடிவிர்த்த அன்னலும் அழிந்து விட்ட
 னர். மீரா மட்டும் ஆடவிலும், அவ்வவிலும்,
 சும்பரான அவன் காதொரு வாதுவாக் கறிய
 விஷயத்தையே தாங்கிக் கொண்டு போன
 இத்தகு அமைதி கொடுப்பானே?

நினைவின் நகரதீப மீரா மீது கொல்க
 குற்றம் சாட்டப்பட்டு அவன் கைபிழ் நின்
 னான். மன்னன் போய்விட்டான். அடுத்த
 மன்னனாக வரப் பட்டம் ஏற்பது எப்போதையும்
 அவன் சொல்லிப் போகவில்லை. எப்படி
 வாயிலும் ராஜ்யம் தாரும் போற்றிய
 ஜாயம் - மீராவை தாடு கடந்து முன்பு
 தாட்டி விட்டுச் சென்றவன் - இன்னமும்
 திரும்பவில்லை. இந்த இவ்வரன் உதய
 இலகெட்டம் கட்டலாம் எனில் அவனது
 இரப்பிலும் தெரியவில்லை. மத்திர பிரதானி
 களும் ராஜ்யங்களும் அக்கரக ஆயோஜன
 வானளவும் மன்னவீடத்தில் நிவாகம் ஏற்
 பிடுகின்றன. அவர்கள் முன்பே மீரா குற்றம்
 சாட்டப்பட்டு தீர்ந்தான்.

அவன் மீது கொல்க குற்றம் ஆரோபணம்
 செய்யப்பட்டு வேண்டிய தருணத்தில் அதைத்
 தடுத்த மீராவே யெனினும், வெட்டு ஒன்றும்
 தன்ரு இரண்டுபாதை தன்னிடம் தவிக்கூடத்
 தாட்சிணியமின்றி மீரா பேசினாள்:

"ராவல்நீயின் இறுதிச் சட்டினையைச்
 சொல்கிறேன். கொல்க குற்ற விசாரணைக்கு
 முன்பதான் இங்கொரு குற்றத்தைப் பேசி
 போனான் விசாரிக்கக் கொடுக்கிறேன். அது
 விசாரக் குற்றம்..."

சைபிவார் திக்பிரயித்தவன். மீராவோ
 திசைமாரா. அந் இரக்கமற்ற ஓரணிக்
 தொட்டத்தான்.

"மானவ உயதான் வெளி இத்தக் சித்
 தோருக்குள் அண்டியவாய் பிரயோகித்து
 ஆயவத்துக்கு வந்து, கிரிதாருக்காக என்
 னிடம் மூத்து மாடு தந்த அந் இரணிய
 மனரான ஆயவத்துக்கு வந்தார். அப்

பொது என்னுடன் வாரோ ஆடவன் வெளி
 கிரிப்பதை அவர் கேட்டார். அவர் உயரே
 பிரயோகித்தவுடன் ஆகக் காணவில்லை. ஆய
 வத்தின் பீம் உதய மட்டும் திறத்திருந்தது.
 தான் அந்த ஆடவனுக்காகப் பரிமாற்றித்த
 தானமும் அப்படியே இருந்தது. தனம் தீயா
 வப்படி இதை மாராஜா பரிசுக்காகத் தி
 விசாரணை செய்து விடுப்பினதும் ஏதோ
 மூன்று அவரது மனத்தில் கட்டிப் போட்டது.
 ஆனால் அவர் உயிரிடுகின்ற மனதையும்போது,
 தம் கட்டமணியப் பூர்த்தி செய்த திருப்தியை
 அவருக்கு நான் அளிக்க வேண்டும் என்று
 பணித்தார். அத்தக் கட்டினாயியே இவ்வு
 தான் இப்போது திறநிறைந்துகிறேன்.
 மூதலில் விசாரக் குற்றத்தை விசாரித்து
 விட்டு, மீது கொல்க குற்றத்தை விசாரி
 யுங்கள்" என்று மீரா.

மீராவின் ஆய்வையும் பத்தியும் உண
 யறிந்தது. அதுவும் அவன் சித்திரக் கிரி
 மூடியிருந்ததானதில் எழுந்த பீம் ஒரு
 தெய்வமாகி விருந்தான். கனகாவின் வந்
 புத்தத்தாகாகவோ அவன்மீது கொல்க குற்ற
 விசாரணை பரிசுக்காக நடந்தது இப்போது
 அவன் விசாரக் குற்றத்தைதான் சாட்டிக்
 கொண்டவுடன் மூதலில் மூக்குமும் எதுவும்
 புரியவில்லை. ராஜ்யமில் கட்டினதாய் அன
 னாகவோ சொன்னதாய் அவன் பரிம தீர்மான
 மாகவே மூதலில் சைபிவார்ந்தது.

சன்னியம் பணி மனத்தில் வித்திரித்
 துக்கு மூக்குமே விசாக்கெல்லையே சைபிவோ
 ருடைய உயரத்தின் ஒரு மூலையில் 'ஒரு
 வேளை மீரா மாய மத்திர ஆணியாகவிரிதானோ?
 செய்திரு மாயத்தையும் செய்து விட்டு,
 மத்திர கத்தியாக் தன்மை மயக்குகிறானோ?'
 என்ற எண்ணமும் எழத்தான் செய்தது.

விசாரணை என்னும் விசாரிப்பது?
 சைபிவாரோ நடந்து போன விஷயம், விஷயம்
 அறிந்தவர்கள் மீராவையும் ராஜ்யங்களையும்
 தவிர மூக்குமில்லை. ராஜ்ய இயந்திரம், மீரா
 கற்று முன் சொன்னதற்கிடமே எதுவும்
 சொல்லவில்லை. ஏன் சொல்லவில்லை? அவ்வு
 ராஜ்யமில் அவன் கண்ணை வந்ததானக்
 சொன்னான். அந்த ராஜ்ய நம்பிக்கை. ராஜ்ய
 நம்பிதான் இத்தக் சைபிவார் நம்பினான்
 ராஜ்ய தவறு செய்ததாகவே ஆகினதும் அந்
 கவன! அந்த அன்பு பெயர் மனந்த தன்ன
 எந்தரு வரக் கூடாது என்றே மீரா வசம்
 திரிக்கவில்லை.

பயங்கர நிபந்தத்தில், மக்களின் மனத்தில்
 எழுந்த ஐயத்தின் நிழல் மீராவின் முன்
 பெயராக ஆர்ந்தது.

மீரா மெல்ல விம்மினாள். கிம்மல் அருகை
 வாயிற்று. அருகை சுதறவாயிற்று. 'சுதரவி
 கும்பன தேவையைத் தரித்தேன்; விசாரக்
 குற்றத்துடன் திற்கிறேன். துரோகபதிக்
 சைபியின் மானம் காத்த தயாரானபதிகைத்
 தெய்வ புறப்பட்டுடன்; சைபியின் மானமீழ்ந்த
 திற்கிறேன்!

"கிரிதா! கிரிதா! தாங்கவே முடிய
 விவியப்பிரி! இத்தக் கிரிதையும் தீதான்
 தரிக்க வேண்டும்" - தொன்னென்று அவர்
 விட்டான் மீரா.

கொக்கி வரும் வார்த்தையுடன் துவாரகை நாதனின் ஆலயத்துக்குப் புறப்பட்டான் மீரா. துவாரம் எங்கும் வாயில். பாரதத் தீர் பெற்று வாயிலானதால் துவாரகை அப் பெயர் பெற்றது. தனக்கோ அமரமாய்ராஜ் வந்ததெனக் கதறு அங்குதான் திறக்கப் போவிறது என்று மீரா உணர்ந்தான். துவாரகை ஆலயம் உறவு முடிக்க கொண்டதாக அவன் அறிந்திருந்தான். அதைத் திறந்து அதோடு தன் நித்திய மனவசனையையும் பகலாகத் திறக்கப் போவதென என் மீரா நம்பி ருன். பாரத புத்தத்தை முடித்துவிட்டு எம்பீரான் சாத்தமாக துவாரகையில் எழுந்தருளி வீருத்ததாய் ரணசோர். நாதன் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தான். தனது வாய்க்கை புத்தம் முடித்து சாலகை சாத்தம் செடக்கப் போவ தும் அங்குதான் என்று மீராவின் ஆன்மா ஆதர தீர்த்தமிட்டது. நித்திய கலியா ணத்துக்கு மீரா அயலவரித்துக் கொண்டு புறப்பட்டான். கலியாணப் பெய்வளிய் அங்குதாரத்தைக் கெட்டால் தமக்குத் தக்கி வாரிப் போகும்.

கத்திரிசு கத்திரிசு என்ன வெண்ணிறந்திடு
கத்திரிசு கத்திரிசு கெட்டுவது

துவாரகை புதித்து துவாரகை சென்று
அவரோடு அடங்குமிவன்

துவாரகை புதித்து மீராவின் தீயின
கத்திரிசு அடியை வெண்ணிற

என்று பாடிக்கொண்டு மீரா ஆலயத்துக்குப் புறப்பட்டான். மீரோ அவன் காலடியில் ஒரு குழந்தையை தெருஞ்சான் விடப்பாக்கி விட்டிருந்தான்.

மீரோ இவன். ராஜாங்கதான்.

ராய்மக்கின் முக ஜாடைவாய்க்கொடுத்துத் துடித்ததைய மீரா எடுத்துக் கொண்ட மீரா. தன் அப்படி பிள்ளையைப் பார்த்தான். வெணர் மகாராஜருக்குக் கலியாணசபைத் தராய்மக் அணித்திருப்பதைக் கண்டு அவனது கண்ணை மீர்த்தன்.

"சித்தி, சித்தோசுக் கத்திரிசுபோ உதிர பாதலகை திழ்த்து விட்டன. அப்பாணைக் கொன்ற உதயனின் ஆட்சியை மக்கள் கத்தும் விருப்பமில்லை. 'கலியாணோ' (கொலியாரன்) என்றே அவனைப் படுவகமமாக நாடு அழைத் தது. கெடவிதான். மத்திரி கெடவிதான். கட அங்குக்கு அகரவு இல்லை. அவரோ அன்பின் வழியில் இணக்கத்தைப் பெற முடியாமல் கண்ணை மீர்த்தான். பேரானைப் பிடித்த ஒரு சேனாதிபதியைக்கு மெகாரிசுப் படுகிறான் தண்டாடித் தந்த அவர் கருமடை படைபாத்ததையும் பெற்றுத் தன் மக்கள் மீட ஏனெனும். இதெல்லாம் போதா தென்று 'கத்திரிசு கத்திரிசு' என்று பெயர் எடுத்த தம் பெருமணைக் குறிய் பது போகும். தில்லி பாதுகாவுக்குத் தன் மகன் மணம் முடித்து அவனது உதனியை ஏன் பெற்று ஈனார அக்கிரித்ததாய். அவன் தில்லி கொன்றிருக்காவிடில் உதரன் கத்திரிசு ஆர் என அழைப்பி எய்தினால் கண்டு பிடித்துச் சித்தோசுக்கு வரவரைத்தான்.

"பாரதன்-புத்திரன் மீரா கத்திரிசு கத்திரிசு அன்பு இடுக்குமணைப் பார்த்தான்

பாசகிசுப் பாசகிசு இனி தீய பாசகிசு பாசம் ஏற்க வேண்டும். தில்லியிலிருந்து திலுப்பையும் உதயன் உதரன் விடாமல் தடுக்க வேண்டும்" என்றார் கத்திரிசு.

"அன்று ஒரு முகமதிபன் பாதுகொடுத்த தீக் மணலின் ஆலயத்துக்கு வந்ததற்காக அந்தப் பாதுகொடுத்திவன். இன்று சித்தோசர் அரசனை முகமதி மன்னனுக்குள் சென்ற கொடுக்கப் போவதை என்னால் தான் முடிவ கிணை. கலா கண்டம்மில்லையப் போக பிரபோபமேசமிருந்து இம்மிய இவ்வி வாக விரிவிட எண்குக் கத்திரிசுமே..... அதுமே....." என்று கத்திரிசு அத்தை, குறிஞ்சு மீரோசர் அறிவேகமாக வெயிற் சென்றார். தாய்க்குழை தென்பாத்தோம். குழை அயலகப் பிடிக்க முடியவில்லை. அவர் ராம பாணம் போய் விடுவது வென்று சித்திரி கத்திரி பத்திரி உசுசுக்கு ஏறினர். 'சித்தோசர் சித்திரி என்னும் திரிசை, தேவி தூசே. அதுமே மீர்' என்று கத்திரிசு அத்த உசுசுசு கிடுத்து குறித்து அம்மணையிடம் சென்று விட்டார். அந்த சமயத்தில் தில்லி பாதுகா விடம் திருமணம் திரிசை சென்று கொண்டு திலாவிருந்து வெயிவந்த உதயன் தில்லி கிழம் முடி கிடுத்து....."

ராய்மத்துக்குத் தொண்டை அடைத்தது. மீராவுக்கோ எல்லாவற்றிலும் கோபால னின் கிணையாட்டுக் கால்கள் தெரிந்தன.

"சித்தி, சித்தோசுக்கு வந்த கத்திரிசு மீண்டும் உயிரிடுக்கி வந்திருக்கிறார். சித்தோசுவிருந்து கொலியேறிப்படுகிறவையே கொண்டும், குழைமேறும், கிணைக் குழைமேறும் பத்துமூன்று பேரவாரன் வந்திருக்கிறான். அப் பிடிக்கான் மக்கள் கருதுகிறார்கள். கத்திரிசு கையோடு அழைத்து வரச் சொய்கிவ கத்திரி அழைப்பிடுக்கிறார்கள்" என்று பல்விவரமாக கூறி ஆனதுடன் சித்திரிசை முகத்தைப் பார்த்தான் ராஜமகன்.

எதிலும் குட்டாத ஒரு சிப்பி மீராவின் முகத்தை அழகு செய்தது.

"அப்போ, நீ கத்திரிசு சித்தோசுக்கு அழைத்துச் செல்கிறாய் என்றே எய்துதுக் கொள். தான் கல்வனவு காலம் உயிரி வாய்க்கொடு? நான் போனபின் மீண்டும் சித்தோசுக்கு அமல்சலம் உண்டாவிடுமா? ராஜமகன், திரிபுத்திர எய்கிவோ, மேறு மனிதரைபோ நம்பாரே. காலகதமான வந்துதான் காலகத கைம் தீர முடியும். மக்களின் தூர் துடைக்க ஆண்டவரையே (பிடி, உண்ககா தாலும் அவனைப் பிரார்த்தித் திரென்" என்று கத்திரி மீரா, பிரித்திரி பெற்று பாடிப்ப பாடினார். ஒவ். கக்கன் தூர் அழைக்க

துவாரகைத் தன் காலம் கத்திரிசு கத்திரிசு கத்திரிசு

அருமை செந்திரேவகமகன்
பொருமை சித்திரிசு

அருமை செந்திரேவகமகன்
பொருமை சித்திரிசு

அருமை செந்திரேவகமகன்
பொருமை சித்திரிசு

அருமை செந்திரேவகமகன்
பொருமை சித்திரிசு

எல்லாமே கருகிச் சாம்பலாகிவிட்டது

கவலைக் குதறவாய். அணைக்கப்பட்டால்
தூகி எறியப்பட்ட ஒரு சிக்ஸெட்
தனது அணைத்தையும் காசமாகி
விட்டது. வருடக் கணக்காகக் கடவுள்
காத்து வளர்க்கப்பட்ட வானிகம்
சாமலாகக் காட்டியளிகிறது.

உங்களுக்கும் இதுபோன்ற நினைவு
ஏற்படலாம். இதனையே இடர் மற்றும்
இன்னல்களினாலும் உங்களை நீங்கள்
காத்துக்கொள்ள முடியும். எல்.ஐ.சி.,
கெரூய்ஸ்ஸ் ஏற்படும் இழப்பிற்குப்
போதுமான ஈடுசெய்து பாதுகாப்பளிக்
கிறது. விபத்து, கப்பல் மற்றும்
மோட்டார் சிபத்து ஆகியவற்றிற்கும்
இந்திரானை வசதி கிடைக்கிறது.

**எல்லா வகையான
இன்சூரன்களுக்கும்
எல்.ஐ.சி.**

சொர்க்கத்தை நோக்கி

சு. எஸ். கௌதமசுப்ரமணியம்

சீரீயக்காவயம் ஆறு மணி. நின்றுகொண்ட உட்கார்த்திருத்தேன். அனைத்த துறிய பவறு எதைத்தான் என்னும் செய்ய முடியும்? அது பத்திரண்டு வயதில் இவ்வளவு இடமாக வரவது இருக்கிறதே. என் தங்கி கப்புனி இருக்கிறதே - என்னைவிட மூன்று வயது கிளவகல் - எழும்பும் தொழுவமாக இருக்கிறதே. தடைமெய்லாம் விட்டுக்குந்தான்.

தான் முப்பத்தைந்து வருஷங்கள் வசிப்பேன் சின்னேயார் திருக்கிறதே. வேலை என்னும், இந்தக் காவத்துப் பையங்கள் மொத்தி தீர்த்து அடித்ததும் கிராமரை இருத்துப் பிட்டுக் கொண்டு வெளியே வந்துவிட முடியாது. "தானக்கு" என்று வெளியை மீதம் வைத்தது கிடையாது. அப்படி உழைத்த தந்தை பவலும் கிடக்காத அப்போது. இப்போதும் என் சொல்லுக்கு மதிப்பிடுகிறதே. தான் பெருமையக்காகக் சொல்ல வில்லை. சேதுராமன் இருக்கிறதே.....

"எர், தமக்காரம் பண்ணுகிறதே...."

"காரது? கமலாவா?"

"காமமா, என்னத்துக்குத் திடெடுத்துத் தமக்காரம்?"

"இன்னதற்கு என்னதேதி?"

"தேதிபாதமெல்லாம் மறந்து போய் ரொம்ப நாளைகிறது!"

"இன்று. முதல் தேதி.

முதல் சம்பளம் வரக்கிடுவோன். விட்டுக்குக்கடப் போகவில்லை. உங்களைப் பார்த்துவிட்டுப் போக வேண்டுமென்று தேரே இங்கு வந்தேன்" என்று என் எதிரில் ஒரு பையன் வந்தான்.

"என்னம்மா, இது?"

"பழம், எர், சம்பளம் வரக்கிடுவதும் முதலில் உங்கள் திணைவதான் வந்தது. உங்கள் சிபாரிசு இல்லா விட்டால் எனக்கு இந்த வேலை கிடைத்திருக்குமா?..."

என் பெருக தெவிழ்ந்த விட்டது. பாரக்கிடுவோன், ஒரு கிளவப் பெண்ணுக்கு இருக்கும் மணப் பக்குவத்தை? ஓர் ஆண்பிள்ளையாக இருந்தால் இம்மாதிரி சொல்லத் தோன்றுமா? தந்தி விசுவாசம் இருக்குமா?...

என்ன சொல்லிக் கொள் முருத்தேன்? ஆமாம், 'சேதுராமன் இருக்கிறதே' - அவன் பிள்ளை ஒரு எம். எ. ஒரு குமால்தாவாக இருந்தான். மாதம் இருதரது ரூபாய் சம்பளத்தில், கேள்விப்பட்டும் எனக்குப் பொறுக்க வில்லை.

"மொட்டை, அப்போதேயே" என்பதன், முடிந்தது கார்ப்பெய்வேஷியில் இருந்து விட்டேன். தானாது ரூபாய் சம்பளம். என்னாக காரியமும் இந்தத் திண்ணையில் இருந்தபடியே தான்! ஆனால், அந்தப் பயம், அதற்குப்பின் என்னைத் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டுமோ ஒரு கார்டு மறுத் வேண்டுமோ ஊதாம்.....

இப்போது வந்துவிட்டோ மொனுவே அந்தக் குட்டி கமலாவைச் சொல்லித் தரும். ஏழொட்டு விடுமல் தன்னைக் குடிப்பிடுக்கிறதும். அடக்க மாண குழம்பும், தகப்பனுக்குத், மனைக்கக் கடைசியில் கடைக்கு ஏறதுவிற வேலை. ஆண்டவன் புண்ணியத்தில், இரண்டே குழந்தைகள் - கமலாவும் அனாஸுடைய அக்காவும். அக்கா பெயர் தோ. என்ன காரணத் தாலோ, அவள் நாகரம் படிவத்துக்கு மேல் படிக்க வில்லை. விட்டும் ஒத்தாசைக்காக இருந்து விட்டான் போலிருக்கிறது.

ஆறுமாதங்கள் முன்பு 'பொக்'கென்று பிளவு விட்டார் மனுஷர் - கமலாவின் தங்கை.

ஒரு வரிடமும் ஒரு கார்த்திதையும் பேசவில்லை. கடைக்குப் போகப் புறப்பட்டவர், திக. ரென்று அரவடி உண்டாகவில, நாத்காரியில் உட்கார்த்தார், உடம்பில் என்னவோ செய்த தாம். அவர் மனைவி, "என்னன்னு?" என்று கேட்டு மூடி வதற்குள்ளாகவில தலைவயிற்று விட்டது.

வயிற்றெரிச்சல் போக்கல். குடும்பம் திக்கிறதென விட்டது. எவையிப் பணரில்லை என்றும் உறவாவது. ஒட்டுத னாவது? அந்த அம்மாவின் அண்ணன் ஒருவன் பம்பாயில் தனயன் திதியில் இருக்கிறதும், கடமே என்று துக்கம் விசாரிக்க வந்து விட்டுப் போனான். 'இனிமேல் சாப்பாட்டுக்கு என்ன செய்யப் போகிறேன்?' என்று ஒப்புக்காகக்கிடக் கேட்ட வில்லை. அவன் என்ன தனிக் கட்டையா? பதினெட்டும் பதினாறுமாம்! இரு பெண்கள், கார்த்துத் கவிபாணம் செய்து கொடுத்தாக வேண்டுமோ?

தகவ காலமாக, பள்ளிக் கூடத்தில் கடைசி வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தான் கமலா, அப்போது. எப்போதாவது என் விட்டுக்கு வருகிற வன் அவன். அப்பாவின் காரியம் ஆண்பின், ஒரு மாதம் பிளவு ஆண்பின், என் விட்டுக்கு வந்தான். 'பயம்

பொருள் எவ்வென். 'பரிட்சை எழுதியிட்டு
பென் எழுது வந்து சொத்து. சட்டமே.
எனக்கு பையன்' என்று கத்தியைச் சொன்
பென். அப்போது அவளுக்கு பெரும் கதரைய
மூட்டும் சொத்தாளாகத்தான் இருந்திருக்கும்.
ஆனால், சொத்துபடி நான் சொந்தமேது
அவன் திருவென்று விட்டான்! மாதம் நூற்றுப்
பத்து ரூபாய் என்பனம். சொந்தநா என்ன?

நான் திருவிளையுள் உட்காரத்திருக்கிறேன். சேத உண்டே போகிறது. 'அவ' என்ன
சொல்லு அரட்டை அடிப்பான். என்
வாரியத்தையப் பிடுங்கித் தானே சொல்வான்.
'சேதா காப்பி போட்டாவே மணக்கிறது'
என்கிறான் அவன். குஞ்சுக்குத் தன்
விளையு. 'இது' பெற்ற சாரம். ஒன்று
பெண்டை. இரண்டு பலகை. ஒதுகை.
பாய்க் அக்கென்னடையிட்டு. இன்னொருபடி.
காவேத் செசைரன். அவன் 'பெரு' உத்தி
வோகத்துக்குப் போயென்டா' என்பதை.
மாட்டாவும். வெசைரன் பெருதான் பாய்
பாலும். கருவத்துக்கு ஒரு தட்டை எப்போ
வட்டிப் போகிறது. பரிட்சையாக.
அதென்ன படிப்போ, அதென்ன படிப்போ?
அந்தக் காலத்தில் தான் கென்னையம் என்ன
பட்டததை உண்டோம்? வேறு பரிட்சை
விளையு? ஆயிரம் ரூபாய் கிற பெண்டை பரிட்சை
தாரன். வெண்டைகாரத் தாரன். 'பொருள
னைக் கப்பிடு' என்பான். பற்று காரை
பரிபுறமாக நான் போய் திற்பென். சாதாரண
யில் உட்கார் சொல்லித்தான் போகலாம்

உண்டே எவ்வென்று சீர்ப்புச் செய்து
செய்திருது. சேதா வந்தாவே இப்படித்தான்.
சீர்ப்புச் சும்மாளம்தான். தன் கை
தொத்த பெண்டை. குஞ்சு? இத்தக் கெத்த
நில் தொண்டொண்டிருக்க ஒரு பெருத்த
கொண்டு. அவனவே எப்படித்தான் சீர்ப்பு
வைக்கிறானோ?

சேதா ரொம்பவும் சாமர்த்தியவாசன்.
ஒருத்தியை ஒரு பரிட்சை. அவனுள்ள ஆண்
பெண்டை எவனும் கொத்திக் கொண்டு போய்
விடுவான். அப்படி ஒரு கெசைரன். அப்படி ஒரு
குணம். சொத்த விட்டில் செய்கிற மாநிலம்.
வைத்ததுடன் இப்படியும் காரியம் செய்
கிறது. இத்தவிக்கும். ஒரு பெருகுத்து
ஆண்டிப் பெண்டினை ஒரு காய் காப்பி
சாப்பிட்டு வெண்டுமே?
மாட்டான்.

சேதாவோ, இவ் சம
யங்களில் எவ்வென்று
வந்தாய்தான் குஞ்சு
வுக்குப் பொருது போகி
றது. இவ்வாறு விட்ட
பாய் வேறு வாரி.
வேறு மெனக்கெட்டு.
குஞ்சு விட்டம் வந்து
பெசப் போகிறான்?
அத்துடன், மன்னும்
ஒட்டிக் கொண்டு விட்ட
து. ஒவ்வொரு
தட்டையையும் 'இது'கள்
விட்டுக்குப் புறப்படுக

போது. 'ஒன்று. அத்தகுந்தோ?' என்று
குஞ்சு கேட்டான் இத்தது இப்போ?

என்னவோ, தயாய்காரன், கடிதாரன்?
அட, வெண்டிடு எழுதியிருக்கிறான்!
'....எனக்கு மாதம் உத்தரவு வந்திருக்
கிறது. தன்னை இத்தம் அருக்கி வரப்
பாண்டிதம். இத்தும் ஒரு காரத்தில் 'சீர்ப்பு'
பெய்து விடுவானேன். அமலாவிட்டி சொல்ல
யும்....'

இப்போது குஞ்சுக்கு தன் பெண்டை.
ஒன்பது மணிக்குச் சாப்பாடு போட்டாக
பெண்டும். பத்து மணிக்கு பாங்கி இப்போ?

வெண்டிடு வந்து இரண்டு மாதம் கட
ஆகியிருக்கிறது. தயா. பெட்டியும் அருக்கையுமாக
உத்து திற்கிறது ஒரு தான். 'என்னடா?'
பெண்டை.

"உன்னடா உத்தரவு பரிட்சை விடைத்து
விட்டது" என்பது

"அவ்வளவு பரிட்சை யாதிதரன் பரிட்சை
விட்டது?"

"ஆமாம்."

"இப்போ என்ன வேலை?"

"சீர்ப்பு வெண்டை.... வெசைரன்."

சீர்ப்புச் செய்து
செய்கிறது

இதற்குள் குஞ்சு பார்த்துவிட்டான். அவன்: "வாடா. எப்போ வந்தே? என்ன, நிமிர்ந்து ஒரு கடிதமும் இல்லாமல்...?"

உள்ளே போனான். சட்டைகளையும் கூடக் கழற்றாமல் பத்து நிமிஷங்கள் அம்மாவிடம் பேசினான். பேசினான் - அப்படிப் பேசினான்! அது என்ன பேச்சோ! என்னதான் செதி இருக்குமோ!.... ராத்திரி ஆகாமல் பண்பா உட்கார்ந்ததும் குஞ்சு சொல்லுவான். அவன் விவகாரங்கள். ஆகாரத்தோடு அதையும் நான் தீரணித்துக் கொள்வதும்.

குஞ்சுக்குத்தான் சிரமம். இந்தத் தடிவங்களுக்கு, வேளாங்கோளுக்குச் சாப்பாடு போட்டு, சாப்பிடுபவர் கொடுத்து.... போதும், போதும். "ஒரு வேலைக்காரியை வைத்துக் கொள்ளேன்" என்றேன். "என் வத்துக்கு?" என்றான். "அக்கம்பக்கத்தில் உன்னைத்தான் திட்டிவார்கள். மகா கடுமிய மகா கடுமிய எவ்வாறான்."

"கொல்லட்டும். என் பிள்ளைகளுக்கு நான் செய்கிறேன். அவைவற்றுக்குக் கய்யாண மாகிற வணரவில்தானே?"

நான் வாயை மூடிச் கொண்டு விட்டேன். ஆனால் பாலுங்கள், அதிக நாட்கள் மூடிச் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. யாரோ, தெருவோடு போகிறவர்கள் எங்கள் வீட்டுத் திண்ணைக்கு எதிரே நின்று எதையோ பேசினால் மனத்தை உடம்பி விட்டுவிட்டார்கள். யாரோ பணக்கார வீட்டுப்பிள்ளை, தங்கை

குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கத் தினமும் வீட்டுக்கு வந்து கொண்டிருந்த இளம் ஆசிரியைகளைத் தான் மனம் செய்து கொள்வான் என்று ஒன்றைக் காலில் நிதிருக்கும்!

இது, என் வீட்டிலும் திகழாது என்பது என்ன திச்சம்? மனாவும் சிதாவும் வீட்டை வந்தால் வந்தால் வருகிறார்கள். வீட்டில் இருண்டு எப்படி. இனிமேல் தான் கல் வானம் காத்தி எல்லாம். கல்வானம் போக என்று ஆரம்பிக்கும் போது. "நான் சிதா அவத்தான் மனத்து கொள்வேன்" என்று அடம் பிடித்தான் என்ன செய்வது? சம ஆத்தலத்து வேண்டாமா? வேறுமே பழகுவது என்பது வேறு; நாட்டுப் பெண்ணுக்கிக் கொள்வது என்பது வேறு. வேல்கட்டுப்புக்கு அடட்டும், தம்புவுக்கு அடட்டும், பெரிய இடத்துப் பெண்களா கிடக்கா நாட்டார்கள்? மேற்கொண்டு ஏதாவது தடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும் என்ற தீர்மானத்துடன் குஞ்சுவிடம் கொள்ளேன். "தீர்க்க கொள்ளப்படும்தான் எனக்கும் படுகிறது. வீட்டுக்கு வராதிர்கள் என்று அந்தப் பெண்களிடம் எப்படிச் சொல்கிறது? இருக்கட்டும். பார்த்தீரேன்."

குஞ்சுவின் காதலின் அதிக விசுவத்தைப் போட்டவுடன் என் போதுப்பு நீங்கி விட்டது. இனி அவன் பாடு.

விழக்கம் போல் திண்ணையில் உட்காரத் திருத்தேன். "சென்கியைமா, ஸார்!" என்று

அந்தக் கிழி இவரோதான் !

"எங்களுக்குத் தெரியவில்லை! நீங்கள் சொல்லி விடுங்கள்!" என்று என்மையடி தானே இந்தப் பக்கத்துக்கு வந்திருக்கிறீர்கள்? நால்களும் அதையேதான் திரு. ஏ. கே. சண்முகத்திடம் கூறினோம்.

"இன்று பிரபல எடரக்டராக உள்ள ஏ. பி. நாகராஜன் அந்தக் கிழி. எங்கள் குழுவின் அந்தக் காலத்தில் பெண் வேடங்களில் நடித்துப் புகழ் பெற்றவர்" என்று பெருமையோடு சொல்லிக் கொண்டார் திரு சண்முகம்.

திரு ஏ. பி. நாகராஜன் சேலம் ஜில்லாவில் அக்கம்மா போட்டாடில் 1927-ம் வருஷம் பிறந்தவர். சின்னஞ் சிறு வயதிலேயே நாடகத்திலே நடிக்கும் ஆர்வம் காரணமாக ஸ்ரீராம சங்கீத பாயில் கம்பெனியில் சேர்ந்தார். பிறகு நாடகத்துறை மன்னர்களான டி. கே. என். குறணி வரின் டிரீ ராய் கணநாடக வந்த சபையில் ராமாயண நாடகத்தில் முதல் முதலாகப் போய்டில் அந்தக் குழு நடிகராக அறிமுகமானார். ராஜா பர்த்தசாரியை நடிகர் டி. கே. பகவதியோடு நடிக்கும் காலத்திலேயே அந்தப்

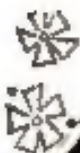

திரு ஏ. பி. நாகராஜன்

படத்தில் காண்கிறீர்கள். சிறிது காலம் திரைப்படப் பாடலிலும் திரு ஏ. பி. நாகராஜன் பணிபாற்றியிருக்கிறார். அதனுடன் அவரது கணத்தெறிக்கும் வசனங்களும் நம் மனத்தைக் குளிர்ப்பிக்கின்றன! மாடர்ன் டிரைட்டரில் சிவியாத் துறையில் துறைத்த துறையில் நுணுக்கக் கவனமாகத்தான்.

நாடகத்தில் மீதுள்ள ஆசை அவரை விடவில்லை. ஆசை பழனியில் விஜய நாடக சபையை உருவாக்கி அதில் தான் தலாசித்த நாடகங்கள் மேடையிறந்திருக்கின்றன. சென்கியில்

1958-ம் வருஷத்தில் ஏ. பி. என்.வின் நாடகம் "நால்களையே" பார்த்த பட அறிபர் திரு வேறு தம் படங்களில் அவரைப் பவன்படுத்திக் கொள்ள முன்வந்தார். "சம்புரன் ராமாயணம்" திரு வேறுவக்காக அவர் தலாசித்தனின் புரானம் படம். இன்று புகழ் பெற்ற எடரக்டராகிய முதலாவது திகழும் திரு ஏ. பி. நாகராஜன் பரிசு காலத்தில் தலாசித்தனின் நாடகம் நாடகங்கள் பற்றிக் கூற வேண்டி-தலாசித்தனின் வரம் விட்டேன் என்று விட்டுவிட்டேன்!

ஜனவரி 14 முதல்

பொங்கல் வெளியீடு

சென்னை :

சாந்தி (மலகம்)

கிரான்-புவனேஸ்வரி

மலகம் திரைப்படம்

விஜய சித்ரா
அளிக்கும்...

**வெண்ணை
நீ வாழ்க**

டைரக்டர்
P.மாதவன்
B.A.

ELEGANT

உலக உரிமைவாதர்கள் :-
வெங்கடேஸ்வரா முனிஸ், T.முதல் கிரான்-புவனேஸ்வரி, இராம நகரம், சென்னை-600 015.

கெய்லி கேட்டதும் நிமிர்ந்து பார்த்தேன். கமலா நின்று கொண்டிருந்தாள். இரண்டு மாதங்களாய் விட்டுப் படி எழுத இலவ் ஒவ் இப்போது வந்திருக்கிறேன்? எனக்கு அவன் வரவேண்டுமே வேண்டும் போக இருந்தது. தங்க போன்! எனக்குக்கூட இலவ்வை தீண்டக் காலமாக அல்லதுடன் போனாய், ஒரேயே மாத உதாரணத்துடன் இருந்தது மனத்தை உறுதிப்படுத்து. என்றாலும், என் அபாயக் காலமே எதிர்பாரவும் தங்க இருக்கவேண்டும் என்ற கவலை இருப்பதும் திரையம்மா? "என்னம்மா, கமலா! அபாயத்துப் போகக் கொண்டிருக்கிறாயா?"

"ஓ. போகிறேன் சார்! நீங்கள் ஏதேனும் எவற்றை விளக்கு....."

"நான் என்ன சொல்லுட்டேன். பிரமாதமாக! காரா பணமா? ஒரு வார்த்தை சொல்லி வைத்தேன்.."

"அந்த ஒரு வார்த்தையால்தான் என்னை வாழ்வை தீயெடுத்திருக்கிறது.."

புகழ்ச்சியை இனி மேல் தாவக முடிவாது. எனவே, மேலும் மாற்றம் பார்த்தேன். "தோ எய்டி.."

"விட்டாய் இருக்கிறேன். அவளுக்குக் கல்யாணம் தீர்வையாகி விடுகிறது. உங்க வீட்டு முறையில் சொல்ல வேண்டும் என்று தான் வந்தேன்.."

குழை, "வாருக்குக் கவிதையா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தான். கமலா எல்லாவற்றையும் ஒப்புவித்தாள்.

முன்பு திருமேயிப் பாராணம் ஓடிப் போன மாமா, மகன் மாதி வந்ததையும் சொல்லித் தாட்கள் முன்வை. "தோவுக்குக் கல்யாணம் செய்து விட்டுத் தான் போயேன்" என்று ஒத்தைக் காலில் திங்குறும். பரபரவென்று தோடி அவித்து ஒரு கையால் தீர்வையப் பண்ணி விட்டான். அப்பாவுக்கும் பங்குதான் பெரிய பொறுமை சம்பளம். எல்லாக் கெளரவம் மாமாவே சொல்கிறார்.

கேட்கக் கேட்க எனக்குச் சத்திதாவுமாக இருந்தது. அறுமடிப்பட்ட குடும்பம் கொஞ்சம் தவித்துக்கப் பார்த்தேன் என்பதால் மட்டுமேயில்லை. என் மனத்தை தெருடிக் கொண்டிருந்த எனக்கும் குழைவுக்கும் மட்டுமே உரிய. ஒரு தரிமங்கடமான பிரச்சினையில் சரிபாதி மனத்துறவிடப் போகிறது என்பதா லும்தான்.... இவ்வேறு பாதி! "அப்போ, உன் கல்யாணத்தைவும் உன் மாமாவே நடத்திப்போவாரா சொன்னா?"

"பொய்யா! இப்போடுதே அவர் அப் படித்தான் சொன்னார். ஆனால், எழுந்ததை நீட்ட வேண்டியது தானா, அவரா?"

குழைக்கு ஒரே ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஒரு பெண், தன் கல்யாணத்தைப் பற்றி, அநாவசியத் தலக்கம், ஒவ்வொரு காலம், குற்றமற்ற கதையிட்டுடன் பேசுவதை இப்போதுதான் கேட்கிறேன் அவன்?

"ஏன்டி, நீ கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறாயா?"

"நானும் பண்ணிக் கொண்டு கொண்டு போகி விட்டால் அம்மா என்ன சொன்னா? சொன்னாள்.."

"மாமா அழுத்துக் கொண்டு போனாட்டானா?"

"பொய்யார். அவர் தவறு எதற்கு என் றென்தான். அப்பாவுக்குத் தோஷம் பற்றித் தான் கவலை. அது எனக்குத் தெரியும். தோவுக்கும் - அவன் சிரிப்பும் தும்மாளுமாய் இருந்தானே என்று பார்த்திருக்கிறேன்?—உன் மனத்தில் என்ன வேதனை தெரியுமா? குடும்பத்துக்குப் பாரமாய்ப் பிறந்துவிட்ட போமே என்று, சொல்வ முடியாத தனிப்பு. அதுவும் எனக்குத் தெரியும்! குழை சொல் கிறது போக, தான் பணம் கேர்த்து என் னதற்கு அவன் மனக் குறைவைத் தீர்க்கப் போகிறான்? அதுவும்தான், மாமா வந்து கேட்டதும், விட்டுக் கொடுத்தேன். அவ னுக்குக் கல்யாணமாகிப் போய் விட்டால், அப்பாறம் எங்களுக்கு என்ன சிரமம்! நானும் அப்பாவும்தானே? என்ன சார் பேசாம விடுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டு விட்டுச் சிரித்தான் கமலா.

"நான் என்ன குறையைக் கொண்டிருந்தேன்... உன் கவலைத் தான் இருந்த போது எனக்கு இத்தனை அறிய இருந்ததில்லை!"

"நீங்கள் எப்போதும் என்னை உயர்த்தித் தான் பேசுகிறீர்கள்! தான் வரட்டுமா! பத்திரிகை அச்சானதும் கொண்டு வந்து தருகிறேன். கிட்டாயம் கல்யாணத்துக்கு வர வேண்டும்.."

கமலா சொற சில நிமிஷங்களுக்குப் பின்னர் தான் எனக்கு உணர்வு வந்தது. பெருமூச்சு விட்டேன். குழை இன்னும் தீவிர கொண்டு இருந்திருக்கிறார்.

"என்ன பெருமூச்சு.... கவலை தீர்ந்து போகலா?"

"இங்கியாய்...." என்றேன்.

குழை திரிஷங்கலாவீற்று. குழை இன்ன லும் தீவிர கொண்டிருக்கிற மாநிலி தோன் றிவது. மேலதே திருமேயின், அவன் என்னவோ பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"குழை! எனக்கு ஒரு கோசலம்....?"

"தான் தீர்மானம் பண்ணி விட்டேன்!"

"தான் சொல்வப் போற கிஷகம்...."

"எனக்குத் தெரியுமா என்ன!"

"குழை, தோண்டி வாகலி! சரி, வாருக்கு என்று திரையணம் பண்ணினேன்?"

"செவ்வனுக்குத்தான்.."

"ஏதே?"

"அன்னதற்குக் கேட்டான், அத்தப் பெண் கிளிக் காலையிலே என்று. தோ வந்திருந் தானே என்றேன். தான் அவன் தங்கையைக் கேட்டேன் என்று பதில் சொல்லும்.."

"போடு, சக்கை!.... இவ்வளவு சமர்த் துப் பெண்ணை எவ்வதான் கிறும்பு மாட் டான்? பணமாவது! பதவியாவது! இப்பேய் சொல்க் வேண்டும், அவன் அம்மாவை....."

"சரி, அத்தப் பெண் ஒத்துக் கொள்ளுது மேலுத்தான் எனக்குக் கவலை....."

"தானும் வரட்டுமா?"

"விடப்பட்டுமா.."

இப்போது தங்கன் சொல்கின்றதற்குப் போலிக் கொண்டிருக்கிறேன். கல்யாணங்கள் அங்கேதானே தீர்வையாகப்படுகின்றன?

செங்கெங்கிருந்தெல்லாமோ அவை வந்தன. குழந்தைக்கும்
பரிசுகளை ஏந்தி. 'என்னுடைய பலத்தை உனக்குக்
கொடுக்கிறேன்' என்றது யானை. 'என்னுடைய சுறுசுறுப்பைத்
தருகிறேன்' என்றது மான். 'வலுவான என் பற்கள்' என்று
முன்வந்தது முயல். 'கூர்மையான பார்வை' என்றது பிஸ்டர்
மியாவ். 'உறுதியான எலும்புகள்' என்று கர்ஜித்தது சிங்கம்.
'நோய்களை எதிர்க்கும் சக்தி'யைத் தர முயன்றது கரடி.
'இந்த அநிசய அமுல் டிண்டிளின்ன ஆரிகன் அனைத்தையும்
வழங்குகிறேன்' என்றது அறிவு முதிர்ந்த ஒரு குரல்.

அமுல் பாதி உணவு குழந்தைகளுக்குத்
தேவையான வைட்டமின்கள் நிறைந்தது.

இந்தியாவின் ரகசியக் கிளியோசுந்தர்கள்: **UNILEAS** கோல்டரம் நிமிடெட்.

